

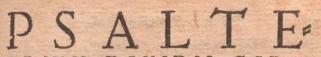
PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER EOBANVM || HESSVM.||

Hessus, Helius Eobanus Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalterivm Davidis Carmine Redditvm Per Eobanym Hessym.

urn:nbn:de:hbz:466:1-69301

RIVM DAVIDIS CAR-

MINE REDDITVM
PER EOBANVM
HESSYM.

PSALMVS I.

Beatus uir qui non ambulauit in consilio impiorum.

ARGVMENTVM.

Conuenientissima præfatio in Psalmos, qua hortatur Propheta ad studium religio nis. Quia autem hypocrisis magnam speciem habet. Econtra uera Ecclesia sine specie est. Ad consolationem ueræ Ecclesiæ, egregie ornat fructus uerbi.

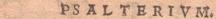
Firmet ut humanas noua confolatio mentes, Quas habeant uires, quæ bona, uerba Dei. Qui Domino fidant, hos folos esse beatos, Quæ maneant reprobos, pagina prima docet.

FELIXô nimium felix, qui facta malorum Impia conspiciens, noluit ulla sequi. Cui uia displicuit pro ueris salsa sequentum, Perditus incautum ne graderetur iter: Qui neq; conscendit damnosæ fulcra cathedræ, Quam derisorum turba maligna tenet.

Propositio. Beatus est qui discedit ab &c elesa impio se & amplectitur puram doctri-nam.

Huius

BIBLIOTHEK PADERBORN

Ratio. ociofum, quia Spiritum fandum, qui per

fla.

Verbu non est Huins erit Domini lex infinita uoluptas, Quam labiex animo tempora nulla, finent, habet additu Hic erit aßimilis grauidæ sua brachia palmæ, Quæ stat ad undantes iussa uirere lacus. id corda reno Quæ feret oportuna suos in tempore fructus, Et sua quæ debet munera ferre, feret.

Huic non ulla suos un perturbabit bonores, Nec folia à uentis illius ulla cadent.

Hæc quæcunq; dabit, dabit optima, prodiga ueris Fætibus, optandas semper habebit opes. Tam bona non capiet, non impius ista uidebit Præmia, non tales talia dona decent.

avribsoig Seduelut à terra paleæ sparguntur manes, que minat Ec Quas quocunq; uolet quælibet aura rapit. clesia hypocri Impius instabiles sic euanescet in auras, Et nullum poterit certus haberelocum. fit peritura.

Broo salutiferæ nec stabit in ordine turbæ, Cumiusto reprobus nec sociandus erit. έωιφώνης Nouit enim Dominus iustos, er uota piorum,

Quorum auida iustas percipit aure preces. Sed cadet, er pænas dabit impius omnis, er borum Omne quod instituent dissoluctur opus.

PSALMVS II.

Quare fremuerunt gentes &c.

ARGVMENTVM.

Est prophetia de Regno Christi, & Chris sto, Mundum omnia conaturum, ut Chris ltum

30

stum & Euangelion de Christo opprimat : Sed Deum confirmasse Regnii filis sui. Qua re futurum esse, ut qui Euangelio obediunt saluentur: Qui autem non obediunt ut dam nentur. Ac nota Propheriam signare locum uulgandi Euangelis, sicut Psalm. CX.

Hictibi uenturum Christum super omnia Regem, Per sua deuista uulnera morte, canit. Horrendas in sceptra minas terrena serentes Torquet, promissis pestora iusta leuat.

Vis furor in tantă rabiem conuertere gentes, Quæ potuit fremitus caussa fuisse noui ? Cur populi toto tam friuola in orbe loquuntur ? Cur nullum finem terror manis habet? Namque rebellantes conspirauere Tyranni, Consilijs Reges intumuere nouis. Consilia aduersus Dominum insidiosa pararunt, Illius CF CHRIST O quæ nocuisse queant. Improba, dicentes, rumpamus uincula, nam quid Non pudet istorum nosiuga saua pati! Ipforum tamen ille minas ridebit manes, Qui super er cælos er super astrasedet. His etenim risum Domino mouere, nec inde Effectus alios fabulauana refert. Cum siquidem uolet ipse, illis ea uerba loquetur, Iratum poterunt quæ decuisse Deum. Tum furor ipfius exardescet, ex opprimet ausos Ad scelus audaces apposuisse manus.

Totus Psaimus narrationie constat. At que initio docet Christi regnum esse regnum crucis & spirituale. Quia mundus id perfequitum

Ifte cft exitus furoris mudi, & pertinent hæc ad confo lationem Ecclesiæ in mundo oppressæ.

Atq

Atq ita perficiet ne sint rata fædera, quorum Tanquam non dubiam constituere fidem.

Altera pars Ipfe autem statui Regem, Deus inquit, ut effet, rarrationis, o Qui nostra in sanctum sceptra Siona ferat. regnu Christi diuinitus sit co At mibi conditio bæc longe gratisima uisa est, firmatum nec Rex ait, bac lex est quam sine fine loquar. possit humāis uiribus aut co Dixit enim Dominus mibi, mi carisime fili, filijs euerti. Hac ego progenitum te mihi luce tuli. Belle aute depingit summa Posce, feres quæcung; uoles, quæcunge rogabis, Euangelij, åd Niltibilarga manus nostra negare potest. scilicet Chri- Hæredem statuam populiste, totius orbis, Sub pedibus cernes subdita regnatuis. lectus, p quem nes que que. Nec tamen imperium tibi finiet orbita folis, conciliamor

tes in eum.

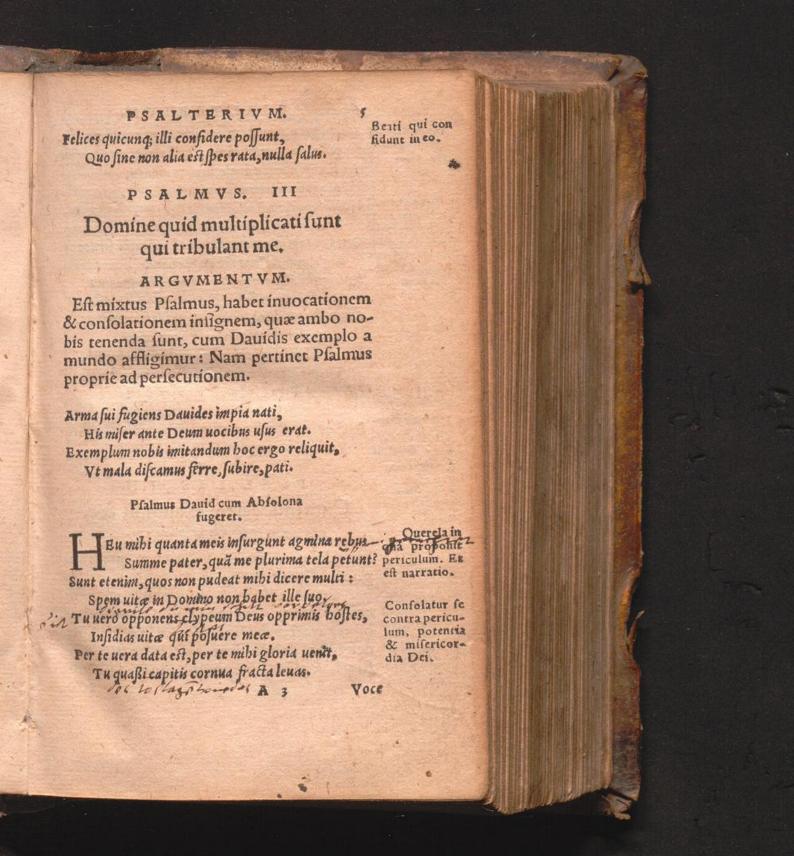
officium.

Qua uel summa petit, qua uel ad ima cadit. Deo, creden-Inde coërcebis per ferrea sceptra rebelles. Contundes manibus saxea corda tuis.

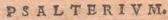
Tam facile hoc tibi erit, fragilë qua frangere testam Quam figulus celeris finxerit arte rotæ.

Narratioi fub Nunc igitur Reges resipiscite, quærite rectum. ijcit exhortati Quorum iudicijs terra regenda data est. onem. Ac in Hebreo fuauif Et uanas auferte minas, submittite tandem sima figura est. Facti humiles, forti corda superba Deo. Ofculamini fi-Itum. Quanon Quinetiam cum læti eritis timor illius aßit, folü fignificat Iratum grauis est res habuiffe Deum. reuerentiam, quan ci debe- Suscipite unanimes natum, ferte oscula nato, Ne si indignetur forte nocere uelit. mus, fed & amorem q Chri Ne uos abijciat recta de sorte bonorum, flus nos com-Et sine divina dispereatis ope, plecitur, & ui cissim nostrā Namuelut ignis edax simul illius ira furorem Ceperit, in praceps omnia uertit agens.

Felices

PSALTERIVM. Innocatio que Voce igitur querula Dominum in mea uota uocabo, est propositio Nuc quoq; quado opus est, du mala tanta premut. nis uice. Audiet ipse sui sancto de uertice montis, Nec uoti uacuam spem sinet esse mei. Propositione Noctesoporatus tota securus agebam, cofirmat exem Lucifero tollens exoriente caput. plo fuo. Hace aus mirabilit Certus eram siquidem, quia me præsentia serual in maximis pe Illius, in cuius sunt mea fata manu. riculis ferua-Non igitur metuam uel centum millia, quamuis gus fum. Cunsta meum fortes in caput arma ferant. Surge fer auxilium Deus ô mi, redde salutem, Tu potes ablatæ reddere pacis opem. Hostibus meutiens colaphos malamultalocutis Tu sine maxillas dentibus esse facis. A Domino speranda salus, opus ille salutis ETTIOWVH= Solus habet, uita hinc, non aliunde uenit. μα quo clau- A te summe pater benedictio cuncta profecta est, Venit & in populum gratia larga tuum. mem. Domini elt falus. PSALMVS Cum inuocarem exaudiuit &c. ARGVMENTVM. Est precatio contra crucem, quam co. guntur ferre pij propter confessionem. Has bet autem illustrem doctrinam additam contra scandalum crucis, quod Deus mira= biliter tractet sanctos, & tum eos maxime FIN 130 defendat, cum uidentur extreme derelicti. Atq hæc plena sunt consolationis, Titulum fere

fere omnes sic exponunt, quod sit decantarisolitus Psalmus a principe seu magistro Musicorum, sicut nostris moribus collegia sacerdotum, suos succentores habent. Quare nomen Vincentis ubis; uerre, aut accipe pro principe Musicorum seu chori.

Hortatur sperare pios, & ferre labores, Et soli in dubia sidere sorte Deo. Stulticiam obiurgat recidentis ad impia turbæ, Quàm maneant iustos præmia pulcra docet.

> Vincenti in melodijs Psalmus Dauid.

V di summe Deum timida te uoce uocantem, Nunc tua sit uotis auris aperta meis. Auditufticiæ nostræ pater unice er autor, Quo tantum salui iustificante sumus. Afflicti miserere animi, ueniam q; precanti Annue, nec miserum deseruisse uelis. Nam tua contemnunt oracula turba malorum, Quorum stulta grauis pectora fastus habet. *Verum agite ô quicunq & opes & regna tenetis, Quorum bomines inter prædominatur amor: Dicite quo tandemmea gloria tempore uobis, Aut quo ludibrium definet effe modo? Tantane uos capiunt contemti obliuia recti, Vt tam uana diu uos adamare iuuet? Quàm uos uestra diu mendacia stulta iuuabunt? Quando aliquem finem stulticia ista feret?

Precatio: Opliter iuua me.

πάθω. Obiurgatioeo rum, qui offen dutur truce et existimant afflictiones piorum effe figna iræ Dei.q.d. Filij funt quos dominus corra pit, atuos infla ti successu, me non putatis es fe filium Deis Fiet autcu uos prefidia istafal lent, qb. nung fiditis, & ego Miris ero in gloria

Mirificas Domini tandem cognoscite leges. In quibus exercet, quos amat ipfe, suos. Deijcit, ut releuet, premit, ut solatia præstet, Enecat ut posint uivere, er elle super. Audiet ille meam, quoties petet æthera uocem,

Attenta aure meas audiet ille preces.

Primus, peccatum sit metuisse, timor.

Et secum discant pettoranostra loqui.

Difcite meo exemplo patie Quod si uos aliquis rapidæ furor implicet ira, tiam, ut etiam fi occasio fit, qua ad ira co- Ipsam se inspiciat proprie mens conscia culpa, men eam uinca tis patientia et Sacra etiam, sed iusta Deo, nec iniqua feratis: fpe liberationis. Hæc spes simum facrificium.

Sperate in Domino, spes ratataliserit. est Deo gratis *Multiquæ bona sunt ignorant, & tamen audent Dicere, qui bonanos uera docere potest? Vultus ergo tui diumo lumine nobis Redit ad ob-Irradia, tenebras discute, redde diem. iurgatioem & Hoc siquidem infundis nostræ noua gaudia menti, repetit preca-Dotibus exbilarans pectora mæsta tuis. tionem. Addit autem infigne Illos larga inuat cunstarum copia rerum, Anthitefin. A-Quas Deus ipsorum uenter amare solet. bundet alij pa ce, uino, oleo, Scilicet atq; oleo madidi, uino q; fluentes, Tu mihi uerbū

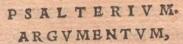
Crescere se miseri per bona falsa putant. gratiæ tuæ lar gire, quo me At mibi cum placidæ demißi membra quieti, confoler &c. Bt curæ fugiunt, er timor omnis abit. Huius debetur folitibi gratia, namq;

Tu me securum uiuere & esse facis.

PSALMVS

Verba mea auribus percipe &c.

Argu

Est precatio contra impios doctores, & habet insignem descriptionem falsæ doctri næ, qua homines instatsiducia propriorum meritorum, & ideo securos facit in grauissimis peccatis. Ad extremum tamen sentitur, quod conscientiæ nusqua acquiescunt, quamin uerbo Dei. Titulus pro hæreditaris bus, significat quod Psalmus docet de piozrum & impiorum conditione & præmis.

Non babet infelx maiorem Ecclesia pestem,
Quam qui pro ueris dogmata falsa serunt:
Hos notat, bos contra Dominii rogat, muocat, orat,
Ne sinat bæc plebi monstra nocere suæ.

Vincenti pro hæredifatibus Pfalmus Dauid.

Dercipe uerba tuas non uana ferentis ad aures Mi Deus, & linguæ suscipe uota meæ. Conceptas admitte preces clamantis, & audi A te solo aliquam uerba rogantis opem.

Quo sine non alius Deus est mibi, non alius Rex Quem precer, aut coram quo mea damna querar.

Nuncrogo digneris pater exaudire uo cantem,

Quam primum ortanoui lumina solis erunt. Mane nouo tua templa petam, spe plenus adibo

Te quoq;, ut obscruem quid tua dextra paret. Non equidem Deus es ceu uana è Gente Deorum,

Impia cui placeant, qui mala facta probet.

Propolitio.

Affectus ardo rem fignificat cum tepus nominat.

Ratio Propofitionis, Ideo

16

BIBLIOTHEK PADERBORN

beratione, ga scio te non de riorum meorū doctrina & ui ceu narratio * avribedin

cia, ficut illi, cordia.

fæ doctring & pfeudo prophetarum.

cationem.

Votum quofe licia precatur hecpremissio exaudiræ orationis.

ero & spero li Te neg; consistet coram ueri impius osor, Turba maligna tuos corruet ante pedes. lectari aduerfa Ante tuos oculos stulti fugerenec unquam Conspectus poterint fulmina ferre tui. ta, atque hac Omnes namq; habuisti odio male semper agentes, Vindice te mendax lingua coasta tacet. Sanguinis & cædum cupidos Deus odit, abborrens

Quorum sunt uarijs pectora plena dolis. addit. Ego no ... *Ipse autem tua templa petam, tua linuna uisam, Confidens animi de bonitate tui.

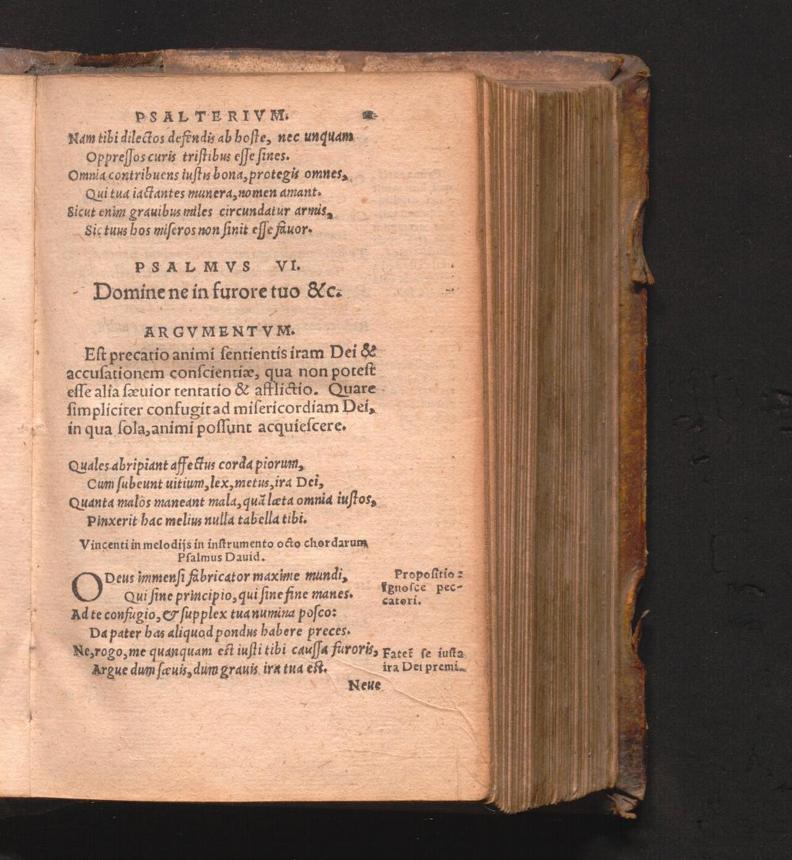
sed tua miseri Illic te timidis precibus uenerabor adorans. Cordaq; spe plenus, plena timore feram. Redit ad pre- Iusticiæ mihi frena tuæ pater indue, ut hostes Hic aliqua nequeant parte nocere mihi. Forsan aberrantem ne me ferus auferat bostis, Ingrediar, quod agam te duce, certus iter.

Descriptio fat Quando nibil certi, sed tantum falsa loquuntur, Quorum uana nocens pectora uirus alunt. Quorum auidas fauces er guttura fæda sepulcris Quæsemper pateant, assimilare que as. Qui linguis aliud fimulantibus omnia, blandis Fraudibus urgebant, er nocuere dolis:

Addit impre- Arripe fac precor effe reos, te iudice caussa Vt ne perficiant quod uoluere, cadant. Bt quia non statuere modum desornabus actis A facie bos omnes eijce, pelle, tua.

Te siquidemuitis irritauere nefandis, Parere imperijs nec didicere tuis. Ecclefix, & est *Fidentes tibi perpetuos latentur in annos, Te memores possint & tua facta lequi.

Nams

12

qua non fumit a fua dignitabus certamini bus etia apud fanctissimos nuila est: Sed a miferia & cala mirate fua.

fumta a per fo-

na Dei : Tu es

in laudem tua

Arg hic itera

lamitatem fu-

am.ut eo ad iu

fit promtior.

Neue licet meritum tormenta nouißima, puni, Dum tuus in cursuest, er mouet arma furor. Primaratio. Quin potius miserere animæ peccasse fatentis, Quæ iacet, Errequiem non babet ægra suam. te, que in tali- Cuius inexbausto nibil est in corpore sanum,

Languidag; attonitus contudit offa pauor. Te sine non aliquot medicabile uulnus babenti, Te precor buic animæ, quod potes, effe uelis.

Quænunc ipfa fuam deflet collapfa ruinam, Heu quanti exilium temporis illud erit? Respice me placido q; iterum convertere uultu, Bt mea placata uincula folue manu.

Secunda ratio Indigna fer opem presso gravitate malorum, Nomen inexhaustæ quod pietatis habes. misericors, & Nam tua nec memorant uitali lumine cassi

Facta, nec infernæte colit aula domus. ues. ergo &c. Auxia continuo rumpebam pectora questu, Nec lacrimas oculi continuere mei. comemorat ca Fletibus uda madent totas mibistragula noctes, Et meus asiduo lectulus imbre fluit.

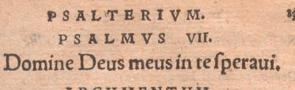
uandum Deus In gemitu erlacrimis facies mea tabida facta est, Totá; suis curis obruta consenuit.

Me labor ærmunæq; graues sine fine fatigant, Et nulla miserum parte ualere sinunt. Ite procul, fugitote meos turba impia uultus

Iam ualet ante suum nostra querela Deum. Audit enim notisq; fanet pius ille rogantis, Nec finit auditasnon ualuisse preces.

Fæda meos propere confusio subruet hostes, Bt timor aversos acceleratus aget.

Pfalmus

ARGVMENTVM.

Titulus Psalmi est ignorantia culpæseu innocentia Dauid. Quia enim Semei Dauid di sugienti a facie Absolonis obiecerat, uir sanguinum es, reddidit tibi Dominus sanguinem domus Saul, cuius regnum tu inua sisti etc. Dauid hoc Psalmo se purgat, quod non per tyrannidem regnum Saulo ademerit, atque orat contra persecutores suos, ut eum Deus in regnum restituat.

Probra miser passus Ieminida friuola Semei, Hac slens à Domino uoce petebat opem. Sic mundus cum probra pijs facit, omnia sana Mente serunt, & babent qua releventur opem.

Ignorantia seu innocentia Dauidis, quam cecinit Domino propter uerba Aethiopis filij Iemini.

Summe pater, sine quo non est spes ulla salutis,
In manibus tota est spes sita nostra tuis.
Quandoquidem non est alius cui sidere possim,
Ne tibi sidentem deseruisse uelis.
Quem nusere affligit tot millibus ille malorum,
Nec requiem pænæ persidus bostis agit.
Sic pater afflicto taliq; sub boste iacenti,
Auxiliatrices porrige quæsomanus.

Precatio. Affis mihi contra meos inumicos

Ne

Ne ferar illorum manibus data præda cruentis Insidias animæ qui posuere meæ.

Certo etenim si me deprenderit impius hostis, Vt leo mansuetam dilaniabit ouem.

Sicut ouem quam nemo avida de fauce leonis Viribus bumanis eripuisse queat.

Quod si tale aliquod scelus admissse uidebor Qualiamulta in me deputat bostis atrox. tur innocentia si qua meis manibus patrata miuria, cuiquam Si mea uerba obsunt, aut mea facta no cent. nocentia cora Si uolui quenquam qui commo da pacis amaret

Perdere, si damnum reddere cura fuit. ac dicit se isto Horum si quid babet mibi quod ferus imputet bostis,

Insidias animæ ponat, ut ante meæ. que obijciant Omnibus affligat tormentis ista merentem, Nec cesset requiem non sinere esse mihi. Captino rapiat sontem de corpore uitam, Spes & bonor uitæ non sit, ut ante, meæ. Immundo reliquæ iaceant in puluere sortes, Sit mibi sic merito gloria nulla super.

Imprecatio co Nunc age, nunc exurge, irafcere, concipe bilem, tra hostes, que Quam nequeatrabidus sustinuisse furor. cum propositi one convenit. Deprime ceruices elatas, sentiat hostis, Colla superborum deprimere esse tuum. Secunda ratio Sumta ab eccle Restitue officio quod te mandante subiui, fic commodis. Vt uideant qui te deseruere prius. Tacet nunc reli

gio, & cultus Conueniet circum te plurima turba bonorum, Bt populi cœtus te prope multus erit. riam & Eccle Hos propter cape sceptra manu, sustollere in altum,

Te bic populus regem gaudeat effe suum. Qui

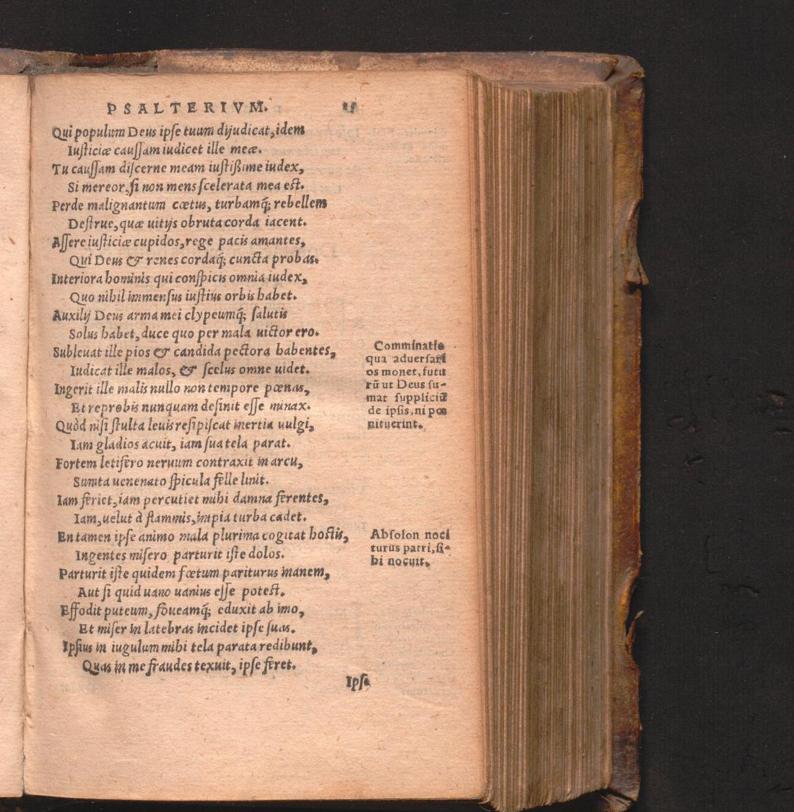
Ratio petitionis, qua teftafuam. Loquitur aute de ma hominibus, & non cora Des rum criminum non effe reum, animici.

pter tuam glo

fiæ utilitatem

me in regnum

restitue.

mum gratiarū actione.

25

Claudit Pfal- Ipfe feram Domino, quas possum solucre, grates, Iusticia nunquam deficiente Deo. Bt nomen uenerabor Olympia regna tenentis, Cui bene conferri gloria nulla potest.

PSALMVS VIII. Domine Dominus noster &c.

ARGVMENTVM.

Estinsignis prophetia de regno Christi, & Rege Christo, quod humiliabitur per cru cem, & per resurrectionem iterum triumphabit, potens Dominus totius creaturæ, etiam secundum humanitatem. Quare Ec. clesia que est in mundo, infantibus & lacten. tibus similis, suum caput & Regem Chris stum per predicationem Euangelij ornabit, & per totum mundum feret.

Vltima prædicit morituri uulnera Christi: Qualiter er uicta surgere morte queat. Inuicas canit imperij super omnia uires, Cui suberit toto quicquid morbe manet.

> Vincentiin Githith instrumento musico Pfalmus Dauid.

Propheta plenus spiritu ad miratur regnu rabili ratione paratum & co Teruatum.

Mperio qui cunsta tenens dominaris & orbi Terrarum, & quicquid machina tanta tenet. Christi tam mi Quam merito tua magnificis præconia magni Laudibus implerunt solis utrang; domum.

Quams

Quim merito tua maiestas super aurea cœli Templa sedens, pedibus subdita cuncta uidet. *Infantum, res mira, tuum sermonibus hostem Conteris, or lingua simplicis arte necas, Indiga qui nocis lactentibus ora refoluis, Hostibus ut uirtus sit tua nota tuis. *Inde ut ab exiguistuanota potentia rebus, Et dextræ uires omnipotentis erunt. Sine etenim ingentis spaciosa nolumina cœli, Seu manibus uideam sidera facta tuis. Aspiciam rutuli flammantia lumina Solis, Cornua seu Lunæ plena uidere libet : Multa statim nostros subit admiratio sensus, Talia quæ faciat quanta sit ista manus : Talia cum facius fabricator maxime rerum, Infima cur oculis respicis ista tuis? *Qualis enim mortalis homo est, ut fit tibi cura, Dotibus ut dignum talibus esse putes? Qualis ab humano generatus semine, ut ipsum Restibidilectas inter & ante loces? Vix minimum distare Deo, uix parte relinqui, Illum te exigua constituisse liquet. *Inde coronatum sublimi ad sidera fama, Victorem & merito laudis honore feres. Hunc Dominum super institues opera omnia mundi, nitatem Chri-Quæcunq; ante tuæ composuere manus. *Omnia quæ uellet simul omnia posse dedisti, Illius ante pedes cuncta creata iacent. Omnia quæ uiridas pascunt armenta per herbas, Quicquid ubiq; ouium est, quicquid ubiq; bowm.

Ecclesia plane dissimilis regno mundi.

Hữc y fum pfall mirecte gdam coniungunt ca superiori de in fantibus, ut fit fentetia. Eccle sia est in mudo tang infantes. quare quad uires et potentia attinet, mudus longe superior eft. Sed mudus no poterit Ec clesia opprime re, q est a Deo condita, & in Deo fundata. Hane tanch coe los, luna et ftel las uidebo, nec poterunt ei no cere hostes eia us etc. Heffus aliam fententiam fecutus eft.

Hæc ad humasti pertinent, Vt fit fententi a: Mundus iudicabit Chriftum homine & Deo derelicht & abiectu, fed tu eum glorifi. Quag cabis &c.

Hoc ad folum Christian per Quagper incultos errant animalia campos,

Christiam per- Quæq; per incultos errant animalia camp tinet. Quæq; peragrarunt deuia lustra feræ.

Mihi omnis

Ouæ & per undo sum Nerea turba natat:

est in cælo & Ipsius imperio subdisti bæc omnia, & orbis
in terra.

Vt Dominus, cunctas unus baberet opes.

Claudit pro- Opater, ô magni fabricator maxime mundi, phetiam affe. Mdior, CF ô ipfo, quem regis, orbe prior, Quâm meritò tua magnificis præconia, magni Laudibus implerunt folis utranq; domum.

PSALMVS IX.

Confitebor tibi Domine &c.

ARGVMENT VM.

Est mistus Psalmus, habet enim gratiarum actionem pro liberatione a persecutori bus, & precationem. Videtur autem esse pro phetia de Ecclesia, quod & passura sit uarias calamitates, & habitura liberatorem Deum. Titulum Lutherus interpretatur de speciosa iuuenta, hoc est, de Ecclesia renata per Spiritum & aquam, & subinde crescente, Chaldæus interpres exponit, quod sit epinicion de morte Goliath Philistæi.

Prædicit fore, quæ Christo det nomina, gentem, Quam multo è populo congreget una fides. Hæc est illa Deo florens & grata iuuentus, Sangume quæ fuso pulcra trophæa feret.

Vincens

Vincenti de speciosa inuenta Psalmus Dauid.

Amdudum bic animus meritas tibi dicere laudes Expetit, ô rerum gloria, uita, falus. Inclyta pfallentes referent tua facta Camænæ, Quæ Deus in toto maximus orbe facis. Afflictum capiet de te noua gaudia pectus,

Quod te propicium sentit adesse sibi. Carminibus super astra feram tua nomina, quanquam Ratio, quia ho Te celebrare satis carmina nulla queant.

Terga dabunt bojtes duce te, cecidere retrorfum, Terrore of uultus interiere tui.

Tu nocitura ipsis pro me decreta tulisti, Iusticia iudex non babiture parem. Sublimi in solio sedisti ô arbiter æqui, Nam te salua mibi iudice caussa mea est.

Increpitante quidem te gens dedit impia pænde, Nec memor ipsorum fama relictatibi est. Hostis acerbe tuis finem dedit ipfe rapinis, Amplius in misero nec populator eris. Oppida de multis populatus pauca tulisti,

Quorum posteritas non erit ulla memor. Tempore maiest as Domini non desinet ullo, Omnes è solio iudicat ille suo.

Ipso omnes olim stabunt sub iudice Gentes, Arbiter ille æquus totius orbis crit.

Afferet auxilium miseris, defendet egenos, Rebus in afflictis ille patronus erit. Nominis ergo tui studiosis certarelista est,

Quæ sine te non est spes rata, certa salus.

Propolitio: Ago tibi gratias.

stes meos atfli zisti.

Bella' avriderig. Hoftes Ecclelie periere. At caput Ecclefig & ipfa E.ccle_ sia ac cultus Dei maner in æternum. Hocest indici um uerbi, feu prædicatio Eu angelij.

Promissiones quibus Ecclefiam afflictam confolatur.

Nulla

Nulla etenim tibi fidentes ratione relinquis, Nec te quærentes deseruisse potes.

Bia igitur Dominum laudate Siona colentem, Illius in laudes omnia regna uacent.

Ecce Ecclesia Ille memor fuso sumit pro sanguine pænas, affligitur. Bt semper miseris auris aperta Dei est.

Respice me Deus omnipotens, miserere precantis,

Bxilij cauffam respice quæso mei. Exily quod ab hoste fero, quo comprimit hostis Immeritum, bic mifero, nam potes, affer opem.

Qui me letiferi de faucibus eripis orci, Vindice quo mors est nulla timenda mihi.

Ratio precati Vt laudis memoranda tuæ miracula narrem, Nominis ut celebrem facta stupenda tui. beratio hæc in tuam laudem fi Præcipue ut fiat per me tua gloria cunchis cut fupra. In in ferno quis con

Nota, Siona as inter er ante fores. Vt per te collata salus mihi gaudia præstet, Et quicunq; tuæ nomina laudis amant.

Promissio Incidit in foucam, quam gens inimica parauit, quod Ecclefie Capti sunt laqueo quem posuere mali. oratio exaudi Iusticia Dominus quia sit studiosus & æqui, Non aliquis certe qui neget esse potest.

Lutherus fen- Per sua perdetur scelera impius, er sua uerbis Est uanis alio pœna futura loco.

henfus est pec- Impius ad Stygias utinam cito transeat umbras, Et quicung; Dei nescius esse potest.

do, hoc est, pe-reut impij, pi- Nam nunquam non esse memor uolet ille suorum, Quos labor er curæ tristiciæq; premunt.

Surge

bus, @ ut me- Nec suaspes miseris erit irrita semper, & olim Exulibus ueniet sæpe petita salus.

Precatio.

tentiam fic red dit: Comprecator meditan is nihil facieti bum & oret.

Atebitur tibie

ta fit.

Surge, ueta, ne forte bominum furor impius ultra Inudeat, uires exuat ipse suas. Debita qua q; ferant te iudice pramia, gentes, Ante tuam faciem quod meruere ferant. Prafice doctorem quo gentes erudiantur,

ræfice doctorem quo gentes erudiantu Vt se mortales scilicet esse sciant.

Vt quid Domine recessisti.

ARGUMENTUM.

Hic Psalmus titulo caret. Est autem preca tio Ecclessa contra Antichristum, uastantem Ecclessam cædibus & falsa doctrina.

Oppugnat precibus fidei Christëidos hostem, Qui sua ceu Christi regna colenda feret. Quas feret ipsa sub hac Beclesia sancta rumas, Quas feret, imo tulit, fert modo, disce, uide.

Vr adco dinersus abis? cur tempore tanto

Tam proculà nobis dextera facta tua est?

Cur pater afflictos, & in affligentibus ipsos

Deseris ærumnis, ceu latuisse uolens?

Nam nuser opprimitur cum prænalet impius hostis,

Hi faciunt quicquid proposuere sibi.

Quim proprijs inuoluatur fallacibus hamis,

Quose, alijs studuit sæpe parare, dolis.

Impius ipse sibi blanditur, & omnia iactat,

Quæ se posse putat, muneris esse sui.

Dumé miser lucris inbians se laudat anarus:

Blasphemat lingua nituperante Deum.

Παθητικόμ.

Precatur ut

Deus impieta-

tem hominum tollat, mitten-

do uerbum fu-

um & pids do=

Narratio, con tinens gravifsi mam accufatio nem hostium Ecclesie.

Arrogans.

Auarus.
Blafphemus.

Donec

UNIVERSITATS BIBLIOTHEK PADERBORN

Confidens.

Donec salua sui feret impius arma furoris,

Securus.

Quid precor est quod non arroget ipfe sibi ? Vt ne parua quidem momenta uel unius boræ, Contribuenda ipsi cogitet esse Deo.

Verbi contem tor.

Illi quæ faciet feliciter omnia cedent, At rataiusticiæ non uidet ulla tuæ.

Crudelis,

Surget & aduerfos uclut efferus ibit in boffes, Hostica uel solis conteret arma minis.

Securus.

Nam sibi persuasit penitus se tempore nullo, Vllis oppressum posse perire malis.

Nec, quamuis granibus, periturum cladibus ullis. sed fore se saluum semper er incolumem.

ta ferens.

Precatio.

Impia dogma- Execrabilibus loquitur plena omnia uerbis, Fraudibus innumeris perfida lingua tumet.

Sanguinarius. Collocat infidias per compita fecta uiarum. Quosq; potest miferos excipit atq; necat.

Insidiator cru Auxilio cassos culis observat acutis, delis.

Et quacunq; potest parte nocere, nocet. Occultis qui prætereunt observat ab antris Vt leo cuirabiem suasit acerba fames. Excipit incautos specie bonitatis, ut autem

Ceperit, in laqueos er loca mortis agit. Opprimit insontes violenter, & omnia solis Viribus, & nulla relligione gerit.

Iterum bbijcit Hæc faciens nescire Deum putat omnia, secum.

Namq; ait: auersus non uidetista Deus. Surge inua pater, afflictos age respice, latam

Esse tuam miseris sentiat hostis opem. Ratio preca- Cur Domino reprobus conuitia uana loquatur? tionis fumta a Bse tibi cura nec sua facta putet? Candalo quod inde oritali De

Nempe

Nempe uides, dolor, & curæ, sæuig; labores,
Atq; alia in manibus sunt sita cuncta tuis.
Soli namq; tibi miserorum turba relicta est,
Ex ope consistunt orbus & orba tua.
Brachia uituperatoris consringe maligna,*
Viribus ereptis totus tuermis erit.
In scelera immanis patrata inquire tyranni,

Iam facies borum non erit ulla super.

Rex suit, est, et erit Dominus Rex omne per æuum,

Ipsius è regno gens mimica cadet.

Supplicia exaudis miserorum uota rogantum,

His etenim patulis auribus esse soles.

Ipsorum rege corda, tuis ut legibus apti,

Inveniant placidum quem volvere patrem. Vt duce te poßint miseri subsistere, & ultra Impius in terra desinat esse minax.

us fuos non iu uet. Fint enim impij magis fe curt et blafphe mant Deu, Atque hic iterunt obserua, quomodo in orati one eo præcipue spectandit est, non ut libe * remur folum, sed ut Deus in nostra liberati one glorifice. tur, & homines edificetur.

Repetit (preca

Promissiones.

PSALMVS XI.

In Domino confido quomodo.

ARGVMENTVM.

Est obiurgatio impiorum dostorum, qui auera dostrina uerbi Dei ad humana some nia, a siducia misericordiæ Dei ad humana præsidia uocant: His minatur exitium, pijs autem promittit liberationem. Primi uersus alij hanc sententiam esse putant: Transmigra inmontem sicut passer; q.d. Volunt me auocare amonte Hierusalem, in quo Dominus, ad suos montes & carnalia præsidia.

4 Doffris

Doctrinas bominum, mandatag praua docentes Conqueritur ueram postbabuisse fidem. Qui cum sunt nimio stolidissima pectora fastu, Contemnunt alios & sua sola probant.

Vincenti Pfalmus Dauid.

Obiurgatio im piorum, Ego in Deum confi alia præsidia obtrudere.

Accufat studia

eum, &cc.

Respice ad te-

Pharao perijt.

Mnis in omnipotente Deo fiducia nostra est, Ille meas uere spes facit esse ratas. do, nolite mihi Nunc igitur qua fronte meas audetis ad aures Dicere? montanos,i, pete, quære specus. I latebras pete, massuctis abscondere lustris,

Vt loca quæ fugiens deuia quærit auis. aduersarione. Tela manu quatiunt, celeres rapuere sagittas, Spiculaq; in neruos imposuere mali. His nihil intendunt aliud nist figere instos, Per loca quæ, cum sint abdita, luce carent.

Hoc magis ad Nusquam stare datur, nusquam consistere fas est, doctrinam refe Iustus ad hæc faciet quid precor ista uidens? rendum erat, fundameta co At Deus interea templa incolit aurea cœli, uelluntur, hoc Ipsius istatbronum regia diues babet. eft, simpliciter damnant uer- Intentos habet ille oculos uidet omnia, & idem bum, & dicunt Prospiciens bominum indicat omne genus. quid facit iuflus ! Id est, ni. Ille hominum trutina uitas examinat æqua : hil moramur

Approbat ille bonos, improbat ille malos. Odit iniqua uirum scelerataq; facta probantem, Offendi uitionec grauiore potest.

pestatem qua Immittet laqueos quibus impius impediatur, Illi pro pluuia fulpbur & ignis erunt. Incutiet uentos, er agentia fulmina flammas, Vi tempestatum turbidus aër crit.

Hoc

SAID WAHING

confolatoriu, quod Deus iu-

stos, quantumuis in mundo

contemtos no negligat.

Hoc ipsis uelut implebit sua pocula uino, Ipsorum hæc meritis præmia iusta dabit. Iusticia Deus autor, amat qui iusta probantes, Deditaiusticiæ pectora semper habent.

PSALMVS XII.

Domine saluum me fac &c.

ARGVMENTVM.

Hic Psalmus proprie est precatio pro Ecclesia & uero Dei cultu, qui in uerbo Det est positus, ut Deus uerbu Ecclesiæ conseruer, & impios doctores perdat, secundum sententiam: Orate Dominum melsis, ut mittat operarios. Et est elegans Psalmus.

Sunt quibus humanos placeant inuenta per usus, Atq; ea diuinis anteferenda putent. Quos, qui prætextu turbant sacra dogmata falso, Vitandos tanquam toxica uera monet.

Vincenti in octochordo Pfalmus Dauid. Vcades bic succurre tuis mitisime diuum, Namq; est sanctorum turba pusilla super. Defecere boni uera er pietatis amantes, Non est in cunctis Gentibus ulla fides. Friuola concinnant linguis & uana loquuntur, Turba malis socios fallere docta dolis. Blanda susurrantis texunt mendacia lingua, Bt quæ uox loquitur, pectora falfanegant. Perdat adulantes linguas Deus, arceat omnes

Perpetuo assuetos nil nisi magna loqui.

Propositio precationis, ut Deus respiciat Ecclesiam. attexit autem cauffas, quod impietas quotidie crescat

Votum.

Qui

tum in doctrina, tū in uita.

Qui sibi persuadent nil se non posse loquendo, Nec metuunt secum talia uerba loqui: Lingua potens est nostra satis, nos magna loquemur, Quis Dominus nobis quem uereamur crit?

clesiæ quod ue lit Deus confuum.

Promissio Ec- Sed quoniam miseri pereunt es ab hoste premuntur, Quorum aures, gemitus, uenit ad ufq; meas: feruare uerbu Tempus ut exurgam nunc est, Deus inquit, ut ipsis Non dubiæ poßim ferre salutis opem.

Nempe feram, laqueo q; pios quo umcijt hostis, Bripiam, tuti uiuere ut inde queant.

figni precatio ne.

Encomium ver Omnia quæ loquitur Dominus purisima uerba, Et sunt argento candidiora nouo.

Argento, flammis cui quicquid adhæsit ademtii est, Quod focus ipse probum terá; quaterá; docet.

At tu conservare tuos dignabere, divilm Maxime, tu custos optimus esse potes.

Eripe perpetuo nos bac ab stirpe malorum, Sed placidus tantum cum feritate nibil, Vndig concurrunt er crescit turba malorum, Dum probrosi hominum sceptra superba tenent.

Sic uocat impi os doctores. Si milis fententia in Proverbijs: Cum ceffabit prophetia diffipabitur populus.

PSALMVS XIII. Vsquo Domine obliuisceris.

ARGVMENTVM.

Est elegantissimus Psalmus, qui continet uehementem & affectibus plenam precationem contra spiritum tristiciæ, & animi mæ rorem, qui aut peccatum aut pœnam peccati sequi solet, De hac tentatione sapiens: Spi ritus tristis exiccat osla.

Quam

Quamlibet afflictus, quantumuis pressus iniquis Cladibus, his lacrimis utere, faluus eris. Scandala si qua tibi sator excitet ille malorum, Fide Deo, spera nec moueare Statu.

Vincenti Pfalmus Dauid.

Vàm nostri diuturna tuos obliuia sensus Auertent? quo me tempore respicies? Quando erit ut uideam, er uultus ferarante beatos, In quibus est miserisspesq; salusq; tuis? Quam paterista diu transuersum cura retrorsum Auferet, er requiem non finet effe mibi? Anxius banc animam siquidem dolor urget, & bostis mi uchemente. Consilijs aliquem non sinit esfe locum, Quando erit hostiles ut auara superbia fastus Ponat, of in miserum desinat esse minax? Respice me miserum, qui me, qui cuncta creasti, Exaudi placida, quas loquor aure preces. Ne mea in æternam claudantur lumina no etem, Da uigiles oculos pectoris elle mei. Da sublimem animum, da lætæ frontis bonorem,

In me ne cristas erigat bostis atrox. Gloriane mendax, ne uana superbia iactet Viribus bic sese præualuise suis. Neue sibi applaudant qui nos odere maligni, Si uia sit nostri lubrica facta pedis. Spesuerd in pietate tua mihi certa manebit, Et mea læta tuæ corda salutis erunt.

Perpetuis Domini laudes celebrabo Camœnis, Qui modo collapsum me mihi restituit.

Propositio pro cationis quami affectu auget.

Interrogationes iftæ arguunt dolore ani

Recrea me. Hocenim fignt ficat illuminare oculos.

Ratio : hic ites rum refert fut liberatione ad gloriam Dei, & ædificationem aliorum.

Infignis confo latto: Ego in mifericordia tua spero. Gratianz actio ne claudit.

Palmus

PSALTERIVM. PSALMVS XIIII. Dixit insipiens in corde suo.

ARGVMENTVM.

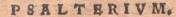
Est Prophetia de impietate Iudeorum sub tempus aduentus Christi: Quare in fine opa rat Christum mitti, qui tantam impietatem per doctrinam Euangelij corrigat ac muter, Paulus uniuerfaliter eum citat, quod tota natura, fine Spiritu fancto, fit peccato corrupta.

Verius baud potuit præsaga mente Propbetes Dicere, quæ fieri temporanostra uident. Ista legant, er se uideant, qui numina tantum Multiuori uentris luxuriosa colunt.

Vincenti Pfalmus Dauid.

Narratio est, in qua pingit peccatum orifixam animis hominum impi nacant corda Scc.

CTultus ab humano qui iudicat omnia sensus Quiq; ea dispenset non putat esse Deum. ginis, & alte in Sunt tamen uf adeo stupefacto pectore cœci, Credere qui possint tam furiale nefas. etatem, quod Nam male consulto sic cogitat impius ausu, Non est quem metuas, ne sciat ista, Deus. de, dilectione Execrabilibus perierunt cladibus omnes, Prodiga quos miseri uita laboris babet. Omnipotens humiles prospexit ab æthere terras Humanumq; sua uidit ab arce genus : Extot an inveniat sapientem millibus ullum, Qui curet superos, & putet effe Deum.

At retro stolidis abierunt passibus omnes, Pestis enim miseris omnibus una fuit. Non fuit ex illis quem posses dicere iustum,

Qui bene uixisset non fuit unus homo.

Num sapient aliquando mali qui sanguine uiuunt, Et populi comedunt corpus & ossa mei?

Quos miserorum hominum duri pauere labores, Vt satura ingluuies nesciat ista samem. Dummodo quod rodant uentri non desit alendo,

Turba creatorem negligit ista suum.

Hic ubi non opus est trepidant, ubi nulla necesse est Esse pericla anima, certa pericla timent.

In quibus haud opus est, Donuno scruire laborant, Vera loco cultus nil facientis babent.

Sed fauet & iustis Deus est tutela salus es, Nec negat auxilium quod pia turba rogat. Ostulti en miseri qui desbexistis egenum,

Ostulti & miseri qui despexistis egenum, Quòd soli fidat subiaceat q; Deo.

Quis genus Ifraël faluum dabit, at q; reducet Dispersos populos ad tua templa Sion?

Cum Deus exilium conuerterit ipse suorum, Læticia sient omnia plena noua.

Tunc genus Israël gaudebit, & ocia ducent, Qui de stirpe tuæ sunt Iacobe domus.

PSALMVS XV.

Domine quis habitabit in &c.

ARGVMENTVM.

Hic psalmus continet doctrinam Legis,

Hic præcipue, notat principes & doctores synagogæ.

Deum non timent, omnia alia timent.

Reliquiæ populi faluantur.

Hic optantis est affectus utinam ueniat Christus.

& habet amplissima præconia bonorii operum, siquidem ostendit ea non solum requi ri a Deo, sed etiam Deum ea remuneraturii in sidelibus. Nota auté Primo loco poni ueritatem, hoc est, studium uerbi Dei, quod sacit integros homines, timentes Deii & considentes in eius misericordia per Christum.

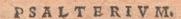
Totius hîc picta est folidæ pietatis imago, Quænos ad superos uita leuare queat. Puro corde Deum cole, dilige, consule fratri, Hæc fides summa est, bic pietatis apex.

Pfalmus Dauid.

Vis tua templa Deus, tua quis tentoria dignus
Incolet, & montis stabit in arce tui ?
Narratio est. Integer & uitæ maculis non oblitus ullis,
Non nisi iusta operans, nec nisi uera loquens.
Qui non alterius samam detrectat honoris,
Nec mala de socio cogitat ulla suo.
Opprobrium qui uicino non ingerit, & qui
Negligit assuetos improba sacta sequi.
Qui colit obsequio Domini præcepta colentes,
Qui quod iurârit sallere nolit opus.
Qui super usura sortem non auxit iniqua,
Qui super insontem munera nulla capit.
Quisquis ad hæc animum sacienda induxerit, ille
Purus & æterno tempore saluus erit.

Conserua me Domine quoniam.

Argue

ARGVMENTVM.

Est insignis prophetia de Christo Rege & eius regno seu Ecclesia: Item de abiectione Synagogæ, & tota Legis abrogatione, magnifica testimonia Actorum II, VIII, XIII. ex eo allegant Apostoli. Est autemmistus Psalmus: Nam orationem & gratiarum actionem habet. Oratio est Christi humiliati, gratiarum actio Christi glorisicati & trium phantis contra mortem & Sathanam. Ideo etiam titulum habet aurei ornamenti.

Morte triumphata rediturum in corpora Christum, Si restè inspicias, hæc tibi uerba canunt : Cultum legistri tollendum Moseos omnem, Sacra, cibus, mores, sabbata, sesta, status.

Aureum ornamentum David.

Te fine, qui rerum maxima sceptra tenes :
Custoditibi confisum, tua sola uocantem
Numina, seruatum me pater esse iube.
Nam mibi persuasi, Domino sic dicere ut ipsi
Auderem, Dominus tu mibi solus eris.
Te propter duros potui tolerare labores,
Nam sine te requies non uenit ulla mibi.
Pracipui mea cura, & maxima gaudia sancti
Qui terras, & adbuc corpora uiua colunt.

Christus hums lis in forma ser ui. Precatio, luua me Deus: habet autem ad-

me Deus: habet autem additam ration E In te enim folo spes est auxilif contrahæc ma la.

Ecclesia ppter quam Christus humiliatus est.

Multa

Niulta alij statuunt falsorum nomina diuûm, Illorum statuas quas uenerentur habent.

Abrogatio Le Quorum ego quæ fusi libamina sanguinis edunt, Non sequar, aut laruis accipienda feram. q.d. Quarunt Praterea ipforum nunquam mea lingua loquetur

Nomina, Lethaos digna subire lacus. crificijs placa Tumbi divitiæ Deus es, tu larga bonorum Copia, tu flux as ante refundis opes.

exhibeo, quod Quam mea sors felix cecidit bene, quam mibi cornu Copia, ceu patrias diuite fudit opes.

Perpetuo Dominum laudabo er carmina dicam Qui mihi & auxilium consilium q; dedit. Insuper insomnes cogebar ducere noctes, In quibus affectus me erudiere mei.

Fides qua ten- Non se cus ac uideam Dominum, sic semper eundem tationes seu af Cogitat bic animi candidus buius amor. flictio uinct- Hunc mibi non adimunt noctes, non tempora lucis;

Nam prope adest, partes afferit ipse meas. Ille mibi à dextra prope adest ne forte laborem,

Hoc duce uis poterit nulla nocere mibi. Victoria mor. Ergo laticia perfusus, gaudia sensi,

Quanta uoluptatum pectora plena solent. furrectio Chri Exiluit uelut aucta meæ noua gloria linguæ, Et caro non dubia spe solidata mea est.

Nec dabis san Namnec apud Stygias, Plutonia regna, paludes, Vlla animæ statues dura ferenda meæ.

dere corrupti- *Nec sancti fædanda tui dabis ossa sepulcro, Quod carni ex aliqua parte nocere queat. tia, quod ter- Ad uitam quod ducit iter monstrabis, er omni

Læticia facies me tua iussa sequi.

Latis

gis & omnium cultuum legis. Deum suis saud facrificium repudientur a me quock.

Granarum actio.

tur.

tis & lætare-

dum tuum uione, hæc uidetur effe ppheftus refurrectu rus fuerit ficut in actis dicitur

Laticia stant ante tuos er gaudia uultus Perpetuo, er dextra gloria iunsta tua.

ExaudiDeus iusticiam meam.

ARGVMENTVM.

Est simile argumentum cum Psalmo duo decimo: orat enim contra Pseudoprophes tas & Hæreticos, ac petit, ut Deus eum conferuet in sana doctrina. Significat autem se proprer uerbum fuisse in odio, & accusatum tanquam Hæreticum, sicut hodie quoque uidemus ueram Ecclesiam sustinere crimen hæreseos &c.

Ignaui monachi, pepones & mertia terræ Pondera, degeneri dedita turba gulæ: His digni precibus quibus exagitentur in boras, Quos effusa Dei iudicis ira premat.

Oratio Dauidis.

H As precor ô placida tam iustas aure querelas,
Cuncta pater stetus percipe uerba mei.
Explorare uelis attenta mente quid orem,
Non falso ex animo nostra querela uenit.
Iudice te stet iusta meæ sententia caussæ,
Et, quo cuncta soles lumine, recta uide.
Omnia nota mei tibi sunt sensa meima cordis,
Qui ne nocte quidem te sine solus eram.
Constato argentum me sicut in igne probasti,
Scoria nec mendax ulla reperta tibi est.

Precatio, eui addit circumftantias, quod ferio oret, & bene fibi confcius, hæc exordij loco pre fatur, donecue
niat ad principale negocii.

6

Quæ

34

Quæ loquar illa eadem sententia firma sequetur; Non erit à sensu dissona lingua meo. Omnia sectabar quæcung; es uerba locutus,

His mea muniui sensa, cor, ora, fidem. Ne quid in humanis operum caligine nugis Laberer, ausurus facta nefanda segui.

Insidiatorum peragraui lustra latronum, Tutus ab insidijs per tua uerba sui.

politio precationis, ut fertra impiam do drinam.

Suauis figura

clesiam curet,

ficut pupillam

Norratio, qua

exponit peri-

culū, quod est a Pfeudopro-

piadodrina, p

tinet autem ad

Confilia Eccle

politionis.

oculi.

Principalis p Firma quæso meostua per uestigia gressus, Nec cadat in media lubrica planta uia. uet eum con- Auxilium ut ferres querulate uoce rogabam,

Audi quas timido fundimus ore preces. Bia age mirentur populi, fac sentiat orbis, Quauenia foucas, qua pietate tuos. Saluator tibi fidentum, sciat impius isthæc, Spicula cui dextræ sunt odiosa tuæ.

quod Deus Ec Tam tua me uigili custodia lumine seruet, Quam seruari oculi pupula cara solet.

Non secus ac suaui requiescam tutus in umbra, Si tua magna meum contegat ala caput. Protege me, uelutiq; tuis defende sub alis,

Impia dum miserum perdere turba studet. Insidiantur enim nec cessant, quærere, qua nam Hanc animam perdant conditione, mali. phetis, & in- †Quandoquidem magnis inter se conuenit istis

Hoc opus, binc audent multa superba loqui. rationem pro- Quo me cunq; pedes, quo me uia ducit, id unum Curant ut possim qualibet arte capi.

fiæ malignan - Omnia prospiciunt circum, qua fraude dolisa; Prostratum terræme sine fine premant.

Impitts

Impius assimilis raptori est ipse Leoni, Cui sæuam stimulat præda petita famem. Non fecus ac catulus rapidi genus acre Leonis, Qui pauidas captans insidet antra feras. Surge fer auxilium, uires prosterne superbi, Victricem dextram sentiat esse tibi. Bripe me uitam q; meam de fauce maligni, Victorem gladium sentiat esse tibi. Affere me dira manuum de gente tuarum, De genere hoc quod adhuc uita superstes habet. Quisua uiuentes capiunt iam præmia, quorum Implesti uentres de ditione tua. Quos proles numerofa beat, qui deinde relinquunt Relliquias pueris divitias q; suis. Verum ego iusticia mentem comitante quietam, Accipiam uultus gaudia plena tui. Cumf; apparuerit species tua uera, quietus, Etsatur & tota mente beatus cro.

Diligam te Domine fortitudo.

ARGVMENTVM,

Est gratiar actio, quod per Deum in uarijs periculis, quæ inimici, hostes, seditiosi concitavant, sit servatus Ponitur hic Psal. & Reg. XXII. Habet autem fere perpetuam per riculorum narrationem, niss quod aspergit asfectus orationis, & gratiarum actionis.

Care Care

Repetitpropo fittonem, utru que enim petit ut & ipfe in fa na doctrina fer uctur, & impif doctores pere ant.

Vocat gentem manua Domini contraquos Dominus manum extendit ad eos arripiendos & puni eudos. Illustris antithesis. Istinihil querunt, Abo na præsentis uitæ. Mihi aut maiusest quod me ornas his tua insticia, & exufcitas inno uam & æterná uitampost mor

35

PSALTERIVM.

Carmen ab Isaida scriptum Dauide quod olim Cmetus ab bostili milite quando fuit. Cumq; manu Saulis premeretur, er esset ab illo 1am liber, Domino sic modulatus, ait.

Vincenti ferui Domini Dauid, qui locutus Domino uerba cantici huius, in die quo liberavit eum Dominus de manu cunftorum inimicorum eius, & de manu Saul.

Propositiogra tiaru actionis: minum qui me fæpemirabiliter liberauit.

Rosequar, & merito, te semper amore fideli, Mi Deus ô profugæ portus & aurarati, Laudabo Do- Languida qui ualidis mea pectora uiribus auges, Quimibisperatæ petrasalutis eras. Saluus in aduersis quo defendente manebam, Quo duce securus sicut in arce fui. Mi Deus auxiliumq; meum cui fidere certum est, Contra hostes clypeum præsidiale meos. Quo mea nixa salus ceu cornu fortiter bæret, Amplius hostiles nectimet insidias. Laudibus assiduis Dominum uenerabor, er hostis Qui noceat tanto umdice nullus erit. Nam fera me rapidæ tenuerunt uincula mortis. Bt grauis infernæ terruit unda Stygis. tia. In tribula Ditis & umbrarum circum me umcla ligârunt, Mors miserum laqueis umcijt atrasuis. et exaudivited * Obrutus ærumnis, oppressus mole laborum, Aßidua Domini uoce precabar opem. suo uocem me Asiduo clamor: Deum precor, ille querelas

Audit, & incassum non sinit ire, meas.

Infignis fenten tionemea inuo cam Domini, templo fancto am.

Audit

Audit ab excelfo stellantis lumine templi, Inde meas prona suscipit aure preces. Intima concuffæ tremuerunt uiscera terræ, Commotis montes insonuere cauis. Ipsius à uultu tremuere, et ab ipsius ira* Omnia quæ tellus subtus & intus babet. Fumidus ipjius de naribus exijt aër,* Omnia consumens ignis ab ore Dei. Carbones flamma succendebantur ab ipsa,* Tam furor bic atrox, tam graus ira fuit. Demisso ille humiles descendit ab æthere terras,* Sub pede diuino nubilus aër erat. Prapetis ascendit plumantia terga uolucris,* Remigio alarum per sua regna uolans. Obsepsittenebrissua castra, et nubibus atris Cinxit quas pluuio condidit imbre graues. Ipfius ad uultus folendorem cœrula nubes* Transijt & subito tempore nulla fuit. Transijt & densis fulsit sine nubibus aër, Transijt & mista graudine stamma uorax. Desuper intonuit, totumá; exterruit orbem Fulminibus, mista grandine flamma uorax. Contorsit dextra sua tela, er plurima sparsit, Fulgure uiuentum terruit omne genus. Præcipites toto ceciderunt æthere nymbi,* Terra debiscentes uidit aperta sinus. Nam timuere tuum te corripiente furorem, Iste tui terrorspiritus oris erat. Misit ab excelsi retrabens me uertice cæli, Et dextra è magnis eripiebat aquis.

Hypotypolis magnæ & hor ribilis tempe- flatis, cui com parat pericula q arege Saulo fibi impendebant: uidet au të alludere ad tempestatë in mote Sina qua omnes Prophe tæ uarie celebrant.

Tonitru de-

Fulguris de-

Fulmen.

Descriptio nu bium caligino farum.

Cœlum tenebricofum.

Iam fine figura dicit, quæ antea figurate di xerat.

Imbres,

Hofti

Hic exponit te 38 PSALTERIVM. pestatem, furo rē, odiū, & po Hostibus eripuit ui præpollentibus omni, tentia Saulis. Et qui me forti plus potuere manu. Non per fediti Qui me suppressere meis in rebus iniquis, Perfugium Dominus se dedit ipse mibi. one insidiatus fum regno Sau In locame duxitspaciosa, es ab hoste receptum lis, ficut fufpi-Eripuit, nec enim non fauet ipfe mibi. cabat, sed diui nitus ad regnu *Ille uices operam reddet, quæ iusta peregi wocatus fum. Reddet, ut bæc non est sanguinolenta manus. In prafenti eft Praceptis etenim Domini constanter inbarens, Impius ante Deum qui precor esse queam? comodior sen tentia, q. d. qa Ipsius obseruabam animo præscripta sideli, Certus ubiq; ab eo tradita iu]a sequi. tem, ideo libe rafti me. Hanc Simplicis ipfi adero uitæ candore, nec unquam, fententia com Sponte, quod offendat, commeminisse uelim. pbat bella ra tione, quaDen *Atq; ideo si iustus ero, mibi iusta rependet descripsit. Cu Præmia, si puras uiderit esse manus. fancto fanctus eris. Deus fan Sanctus es ad fanctum, iustus reputabere iusto, dus et iustus e Cumq; nocente nibil, non es es ipse nocens. ideoinnocetes Aberat. Malos Qui Junt mundicia insignes, his mundus er ipse es, Verum qui malus est, buic es er ipse malus. autem male af Higit, fidentib. Tu saluas bumiles, miseris solatia præstas, in ipm est mise Ne sibi confidant corda superba domas. ricors, non fidentib, est gra Tu uiup nostram succendes igne lucernam, mis uindexecc. Vertisti in lucem noctis opacameæ. *Te duce in bostiles turm as sine clade ruemus, Hicaliud peri Vincemus ualida quælibet arma manu. çulü uidetur fi gnificare, qd a Te duce pinnatos muros capiemus, Turbes, micinis gentib. Fossarum obiectas transiliemus aquas. Suit ab Amale chitis & alijs. *Omnibus in factis Deus integer, omnia uerbo. Quæ facit, emuncto sicut ab igne, facit.

*Insigne Ewi Φώνημα

Ip/e

Ipfe uelut clypeo tutatur ab hostibus omnes, Quos fidei certos nouerit esfe suæ. Nam quis adhuc alius Deus est? quis fortior illo? Si Deus est, ut & est, quis nisi noster erit? Ipfe est ille Deus, qui me uirtutibus auctum Roborat, or dubias non finit ire uias. Tpfe docet leuibus curfu contendere ceruis, Ipse meos statuit per iuga summa pedes. Erudit ille meam quæcung; in prælia dextram, Ille docet certa mittere tela manu. Perte certa tuæ poffedimus arma salutis, Quòd uires babeo, dextera caussa tua est. Et quoties aliquo casu me affligis acerbo, Ex imo toties rursus ad alta leuas. Omnia quæ graderer strauisti plana uiarum, Semita ne nostros lubricet uda pedes. Persequar, es duce te sugientes assequar bostes, Nec referat donec funditus interimam. Verberibus cædam duris, nec inde resurgent, Concidet ante meos turba profana pedes. Tu dabis optatas obeunda in prælia uires, Tu dabis hostiles umcere posse minas. Tu facis ut fugiant, ut sic extinguere posim, Quisine caussa odio desipuere mei. Vociferabuntur, nec erit qui saluct, ad ipsum Clamabunt toto pectore, surdus erit. Pulueris in morem, quem dissipat aura, peribunt, Turba erit abiecto uilior ista luto. *Bripeme populo qui nil nisi iurgia quærit,

Vt caput euictis gentibus elle queam.

Bona sentetia Deus affligie, fed nodeserit.

Pericula feditionum in fuo populo comemorat, ex que bus fit liberatus, uidetur au tem respicere ad aliam maio. rem et fpiritualem defectionem in populo futuram tempore Euangelij. Ideo uocat alienigena tur bam, åd quan quam fint filij Abrahæ fecun dum carnem in fide Abrahæ non perliftante

Igno.

Ignotus quondam populus mibiseruiet olim, Ignotus populus serviet iste mibi. Auribus accipient placidis & iusta capestent, Verum erit & mendax aduena turba mibi. Consenuere alienigenæ turba aduena, nati, Claudicat in uinclis aduena turba suis.

At uiuit Dominus nostræ dator ille salutis, Cui sit in æternos gloria summa dies. Qui mibi uindictam uictos largitur in boftes, Et populos coget subdere collamibi.

Hostibus ereptum qui me in sublimia ponit, Nunc quoq; ab infidis eruet ille uiris. Euangelio in- TErgotuas laudes tua nomina Gentibus edam,

Virtutes dicent sæcula cuncta tuas. Qui tam dona tuo confers felicia Regi, Regiaq; insignisceptra salute beas. arum actionis. Qui fic magnifico Christum Dauida decoras Nomine, quæq; illi post huma proles erit.

PSALMVS XIX.

Cœli enarrant gloriam Dei.

ARGVMENTVM.

Est insignis Psalmus, qui primo lætilsimam prophetiam habet de Euangelio in totum mundum spargendo per Apostolos: de inde illustre encomium Euangelij subijcit: In fine est oratio addita, qua perit primum ueniam ficubi a uerbo declinauit. Deinde petit gubernationem, ut in uerbo ad finem ulg seruetur.

Vox

Paulus ad Romanos citat de ter Gentes an nunciato.

Epilogusgrati Christum adie cliue uocat un Aum, nam Reges ungebantur.

Vox Buangely tam late exibit in omnes, Quam late terras maximus orbis habet. Hæc tuba non unquam, non ufquam tanta filebit, Quam notat bic certis Psaltria Musa notis.

Vincenti Pfalmus Dauid.

Vam sit et admirāda Dei quam q; melita uirtus Natratio. Sed Gloria si nondum quanta sit ista uides: Aspice conuexo nutantem pondere mundum, Aspice stellistra nobile molis opus. Ipsatibi ingentisspaciosa uolumina cœli Narrabunt Domini facta stupenda sui. Maxima stellantis dicet tibi fabrica mundi, Talia quæ fecit quanta sit ista manus. TVfq: adeo sunt nota opera omnipotentis, ut istbæc Nox non ulla roget, non roget ulla dies. Tempora quin potius sibi succedentia certis Facta Dei, uicibus, non peritura notent. Indicat bæc roseos reuebens aurora iugales, Succedens eademnunciat orta dies. Hesperus occiduas bæc monstrat iturus in undas, Vt miracla etiam nox sciat ista sequens. Atq; ita perpetuo uariantibus ordine rebus, Ista Dei uirtus tanta latere nequit. Nulla sub ingentitam gens est barbara cœlo, Quo non fama aliquo ueneritista modo. Proprietas linguæ tam nullius ulla remota est, Quænon audierit talia fasta loqui. Tam diuma agiles monstrant miracula exli,

Tam sonus ipsorum per loca nulla tacet.

Poeta Indicorum fententia fecutus eft. Nã åd dicit, cœli enarrant glori am Dei, figniff cat simpliciter quod in coelis, hoc est, passim per omnes po pulos gloria Dei in Euange lio prædicet, fi cut ipfe Propheta le expo nit & probat Pf.xcvij. Coeli annunciat iu fticiam eius, 80 exponit fe, om nes Gentes uident gloriam eius.

Omnibus inlo cis & tempore omni Euangeli on predicatur

1p/0=

Hic exponit se Ipsorum terras exiuit amußis in omnes, Ploquatur de prædicatione Apostolorum

duftranti et per mocar aut spon bum fuum geam.

Infigne Euangelij encomium, quod uere letur, erigat.

\$es.

Orbis in extremos edita uerba sinus. Regia latiuago posuit tentoria foli, In quibus & radijs sidera cuncta suis. Comparat Eu E quibus ipse uelut thalami de limine sponsus Exit, er in populo pectoralæta facit.

currett omnes Necsecus exultat quam fortis er impiger beros, Aemula cui cursu conficienda uia est. fum qd Chri- Ille quidem primo cœli consurgit ab ortu, Mox & mocciduas præcipitatur aquas. nerat Ecclest- Interea medium curru ferit igneus orbem : Nunc cadit er prono uertice spectat humum.

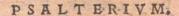
Et nibil ille suo non attigit igne perurens, Nemo est qui flammas illius effugiat.

Lex Domini immaculata animas refrigerat ægras, Indoctorum animos crudit atq; polit. doceat, confo Aequa Dei mandata animos er corda serenant, Illustrant oculos lucida iussa Dei.

Mundicie res plena Deum timuisse, nec ullo Tempore in æternos interitura dies. Ideft: Verbum est certam, no Nil nist quod uerum est decernit, & omnia iusti fallit eo fiden Indicis officio, quæ facit ipfe facit.

Omnia nobiliora auro, meliora lapillis Quos legit è uiridi decolor Indus aqua. Néue quis obrisam preciosus æstimet, anteit Quascung; immensus continet orbis opes. Mellibus Hyblæis gustu plus dulcia, uincunt, Quæ stillante fauo nectara stipat apis. Cautior euasi donec uersabar in ipsis, Namq; ea qui seruat, præmia multa feret.

Quis

43

Quis nouisse potest quoties labatur & erret:
Exime, quas nequeo cernere, quaso notas.
Praterea rogo custodi me à Gente superba,
Ne nubi sit Dominus cum uolet bostis atrox.
Sic tibi mundus ero, sic immaculatus habebor,
Nec potero magni criminis esse nocens.
Qua loquitur mea lingua, et adbuc quanq; locuta est

O utinam possimt uerba placere tibi. Sit tibi grata precor meditatio pectoris buius, Mi Deus ô uitæ uita salus q; meæ. Oratio qua pe tit ignosci, sic ubi contra uer bum peccauit, & gubernari uerbo.

Exaudiat te Dominus in die.

ARGVMENTVM.

Est precatio pro salute Magistratus, ut Deus eum gubernet & defendat contra om nia pericula. Habet in fine insignem antithes sin: Isti in curribus & equis, nos in nomine Domini.

His precibus possunt, bac debent uoce iuuari, Munia qui rerum publica cunq; gerunt. Rebus ut bumana maioribus arte grauatis, Ipsis dignetur fautor adesse Deus.

Vincenti Pfalmus Dauid.

Vando erit in dubijs tibi fors contraria rebus,

Et metuet casus anxia uita graues,

Audiat omnipotens te uota precesq; serentem,

Tunc te magna Dei nominis umbra tegat.

Votum est, ut. Dominus fortunet & tueze tur regem.

Mittat

Mittat ab excello tibi & auxilietur Olympo, Bá; sacra certam sede Sionis opem.

Cunsta animo repetat memori tua munera, & ipsi Grata Deo dextræ sint bolocausta tuæ.

Omnia quæ cupies tibi in omnibus annuat horis, Consilium q; animi compleat omne tui,

Promittit gra Quam paries pleno memorabimus ore salutem,

Ponentes nostro fixa trophæa Deo. Ipsius in laudem utetricia signa seremus, Illa tuas faxit pondus habere preces.

Nunc adeo subeor certo observasse, quod unctum Omnipotens nunquam descret ipse suum.

Ipfe quidem calo residens exaudiet ipsum,

Totasalus ab eo, non aliunde uenit. Confidunt in equis alij, bigisq; rotarum, Hæreat in nostrospes rata nostra Deo.

Hisiquidem uicli cecidere bostilibus armis, At nos erecti pectora celsa sumus.

Regem uocat Nunc ades auxilium præstans Deus, audiat & rex dinatione re- Cum nos sollicita uoce petemus opem.
ges & imperia

Anthithelis.

conferuantur.

Domine in uirtute tua lætabitur.

ARGVMENTVM.
Est prophetia de Christo & eius regno.
Nec potest intelligi de Dauide, quia manife
ste decit, uicturum esi in perpetus, & positis
eum ad benedictionem, ut benedicat alijs,
sicut dicitur Gen xiij. Addit autem prophetiam de defectione Synagogæ & interitu-

Regia laturum sed seeptra perennia Christum Et quibus æquari gloria nulla queat. Huius & horrendis delendos uiribus hosses, Regius hoc uates carmine præmonuit.

Vincenti Pfalmus Dauid.

Diutus uirtute tuæ Deus optime dextræ, Gaudet & ex animo rex tua facta canit. Ipsius implestiuota omnia, quaq; petebat Omnia te largedistribuente tulit. Ipsi præueniens etenim bona cuncta dedisti, Obrisi cingens æris bonore caput. Si roget ut plures possit superesse per annos, Ipfius in numerostu facis effe dites. Omnibus illa tuæ præfert decora inclyta famæ, Tu facis bunc summo laudis bonore coli. Ipfius æternos benedicis nomen in annos. Gaudebit uultus lætus amoretui. Confidens etenim Domino Rex sperat in ipso, Perpetuo constans in bonitate Dei. Omnes dextra tuos tua perscrutabitur hostes, † Incidet in tales inuida turba manus. Ipsostustatues uelut ardente igne caminum, Tempore quo uultus effluet ira tui. Ipse suos certe Domini furor opprimet bostes, Sic premet, ut totos deuoret ignis edax. Ipforum non effe fines nec uiuere fructus, Nulla bis uenturæ senuna prolis erunt. Intendere malum quoniam tibi, nec potuerunt Perficere incæpti præmeditata sui.

Narratio eff.

Sententia Hebraica en ponis eum in benedictionibus in perpetuum, id aprius intel ligitur actiue, ut alij per eum benedicantur, quam passue.

De Synagogæ interitu altera ppnetie pars.

A iustis

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

A iustis separabis eos ceu fragmina dorsi, Dirige in bos nerui spicula resta tui. Addit uotum Surge tuæ uirtute potens, er robore dextræ, ut properen-Nos tua dicemus facta stupenda Deus. turista.

PSALMVS Deus Deus meus respice in me. ARGVMENT VM.

Est prophetia de Christi passione, morte, resurrectione, & regno post mortem, ac Ecclesia. Singulare autem est quod ita mani feste prædicit uulnera pedum acmanuum, ludibria Iudæorum & blasphemas uoces, fortem dividendarum vestium etc. Titulum fic fere exponunt de Cerua, id est, Christo, passuro sub finem Legis, cum aurora Euan. geln orietur.

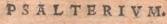
Ceu coramuideat, sic explicat omnia Christi Passuri lacrimas, uulnera, probra, crucem. Quem non hæc moueant lacrimosæ uerba querela, Durius bunc saxo pectus babere putem.

Vincenti Pfalmus Dauid de Cerua auroræ.

Querela ono respiciat a deo * Amplificat I tione:alij cum orarent, exaunon exaudis.

I Deus, ô animæspes unica er ultima nostræ, Omnia qui rerum iura falutis babes : querela colla- Cur Deus abie flum me ita tempore deseris isto, Quo tibi præcipue respiciendus eram? ditifunt, tu me *Quam te no mea uerba mouent, quam fletus ab ipfo Omnis abest, ferres ut mibi dexter opem.

Aucus

Aucupor integros lacrimis tua numina foles,
Auerfa querulas abnuis aure preces.
Nocte uigil multis tacitas ululatibus auras
Sollicito, requies nec uenit ulla muhi.
Tu tamen ille Deus, Deus & fanctißimus idem es,
Cuius Iudæo laus in bonore uiget.
Intua sperabant maiores numina nostri,
Auxilium sensit spes animosa tuum.
Rebus in afflictis illite in uota uocabant,
Non poteras iunctos descruissetibi.

Non poteras iunctos deferuisse tibi. Spe certa propriam tibi commisere salutem, Nec tibi confidens est pudesacta domus.

Reptilis ipse autem merito, es sine nomine uermis,
Bruti non hominis pectus babere serar.

Opprobrium triuiale hominu, quem despicit omnis, Qui quota uel mediæ nomina plebis habet.

Qui me cunq; uident ceu pondus inutile terræ, Rugas ceu nafo Rhinocerotes agunt. Ora, sed exertis ringuntur hiantia linguis,

Turba, minax ronchis, docta mouere caput.

Hic aliquis, Dominum iam nunc eat, inquit, ad ipfum,

Simodo quæ merito damna queratur habet, Liberet ille suum si sic, ut iactat, amatur, Dilectum ærumnis liberet ille suum. Metamen inse meæ duxti genetricis ah alug.

Me tamen ipfe meæ duxti genetricis ab aluo, Te per, adbuc sugens ubera, nixus eram.

Editus in lucem tibi adhæsi protinus uni, Tu Deus ex utero matris es ipse mibi.

Ne procul bine abeas, ne longe abscefferis autem, Nam prope sunt quæ me dura pericla manent. Narratio que continer com a memoratione calamitatu, ac primum commemorat blaf phemas poces

Confirmat fe contra illa ludibria, scio me tibi curæ ese, quantumuis ul dear a re negli gi.

Non

+

dantem.

+

Hic incipit p.

fto gloriofo, li

berato a dolo

Non procul binc abfunt curæ fæuig; labores, Sednec adest misero qui ferat ullus opem, Pergit narrare Turba uelut miferum uitulorum circuit ingens, calamitates fu Præualidi cingunt ad latus omne boues. as. Ora adaperta m me er rictus habuere patentes,

Vt leo qui prædam corripit ore fremens.

Magnitudo af Sicut aqua effusus, diffluxi totus, er intra flictionum. Me mea sunt laxata omnibus offa locis.

Non secus ac æsturadiorum cera liquescens, Diffluxit robur pectoris omne mei. Sic mibi quæ fuerat uirtus exaruit omnis. Vt proiecta nibil testa liquoris babens.

Nescialingua loqui sitibundis faucibus bæsit, Et mea mortifero puluere membra tegis.

Circum nam uenere canes, me plurima circum Fœtamalis, falsi prodiga, turba stetit.

Mortifero fodere manus mibi uulnere utrafq; Peruia sunt pedibus uulnera facta meis.

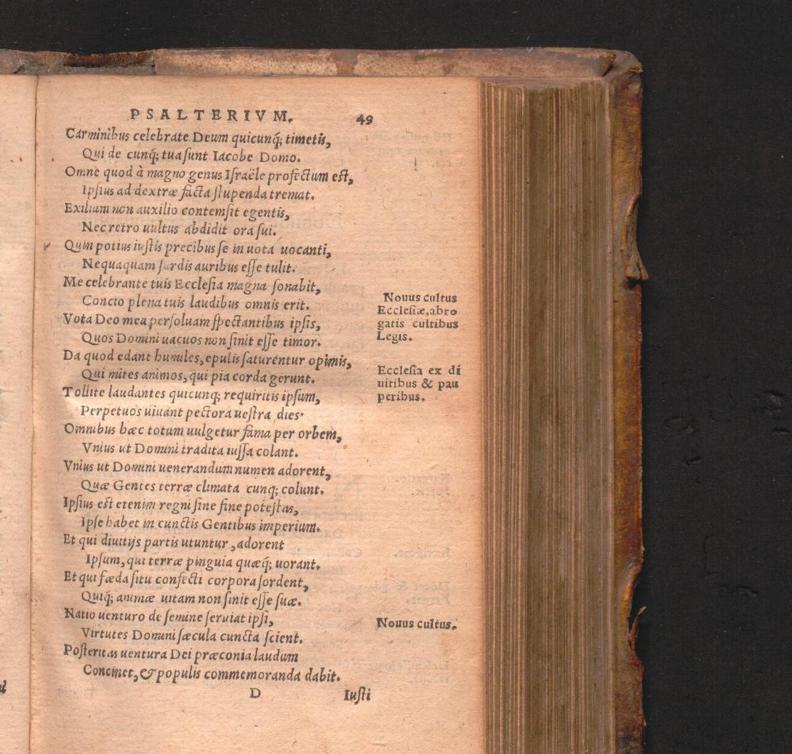
Narrationi Omnia dinumerare queas in me offa, sed ipsi fubijcit preca Spectantes gaudent me mala tanta pati. tionem uehementissimis af Partiti secuere meos sese inter amittus, fectibus abun-Bt mea sortito subdita uestis erat.

Tu solitam ne differ opem, neu longius absis, Mi Deus afflicto, nam potes, affer opem, phetia de Chri Da rogo in banc uitam ne sæuiat hosticus ensis, Ne canis hanc animam devoret ille ferox.

ribus mortis, Erue me rapido frendentis ab ore leonis, & regnate per Vnica cornigeræ cornua frange feræ. Euangelion in TVera laude meis tua nomina fratribus edam,

Agnoscet laudes concio tota tuas.

Carmi

No noftra aut Iusticia ipsius in toto cantabitur orbe, operum iuiti-Ipfe quod boctantum fecerit autor opus.

PSALMVS XXIII. Dominus regit me & nihil mihi.

ARGVMENTVM.

Est mire suauis & elegans Pfalmus, in quo prædicat beneficia, & pro ijs gratias agit, quibus Deus Ecclessa suam cumular, quod eam ficut paftor ouem, uerbo pascit, contolatur, gubernat ac tuetur.

Dona Dei agnoscens & sacri munera uerbi, Ambulat, & recta ducitur ille uia. Non secus bunc, ac pastor ouem, si forsan aberret, In sua restituit pascua uera Deus.

Pfalmus Dauid.

Narratio. Pafcit.

TVlla petendarum mibi deerit copia rerum. Pascit ut innocuas me Deus inter oues. Perloca me statuit uiridantibus herbida pratis, Ducit er ad riuos lene fluentis aquæ.

Lætificat.

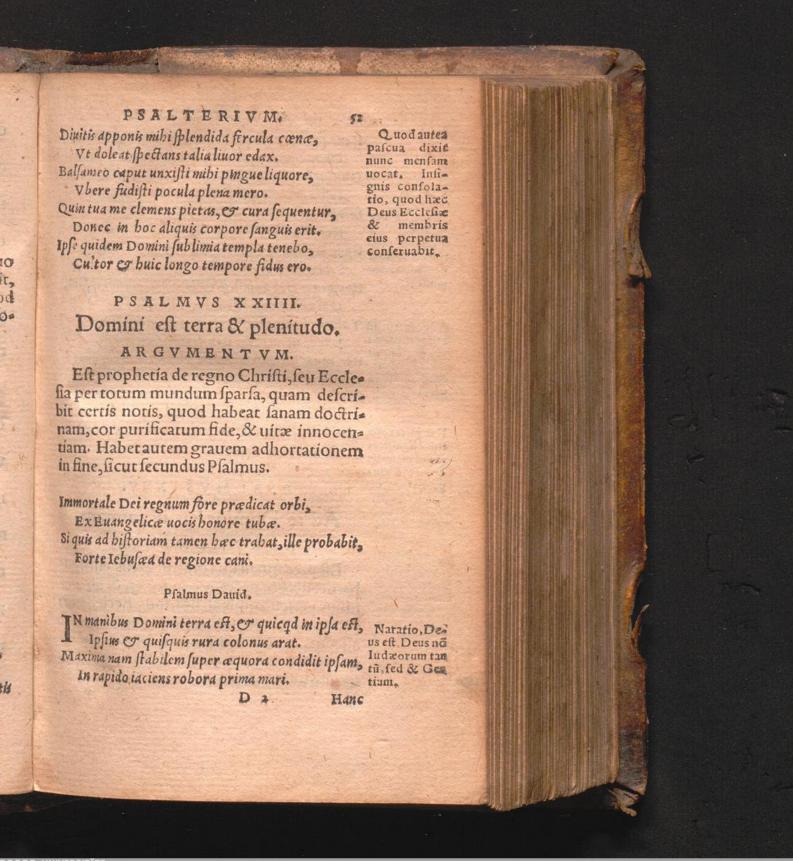
Collapsas animi uires mibi reddit, er ipsum Iustifica ducit per loca tuta uia.

bernat.

Docet & gu- Ipsius ut uideam uerarum nomina laudum, Hoc duce tam felix bæc mihi trita uia est. Sine per obscuras umbris loca condita ualles, Semitasit pedibus conficienda meis:

Defendit in pe Non metuam, quia te duce, nulla pericla nocebunt, riculis. Me baculi seruat uirga timendatui.

Diuitis

Hanc Super of fluuios, Super ædificauit of amnes, Omnia qui uarijs flexibus arua secant. Quisiuga conscendet diuini altisima montis? Ipsius oraculo quis lova sacra colet?

fcriptio. Verbum doctrinam fignificat.

Ecclesia de- Integer & uita maculis non oblitus ullis, Nec falsum spirans, nec nisi uera loquens. retinens: Nam Hunc Domini pietas, er gratialarga fouchit, Saluus bic, ille Dei munere iustus erit.

Hoc genus est homini, go or æstimat, inuenit ipsum, Qui uulius cupidifunt Iacobe tui.

reges et princi & id amplecta tur.

Adhortatio ad Tollite claustra fores, æterni absistite uectes, Laudis ut introëat Rex decus omne ferens. pes mundi, ut uerbo cedant, Rex nouns iste quis est, quem gloria tanta coronet? Armorum Dominus, militiæq; potens.

Pandite claustra fores, regiæ date lununa portæ, Vt laudum mtroëat Rex genus omne firens.

Virtutum Dominus Rex decus illud habet.

Hecinterroga Quis Rexiste, quis est cui sint ea nomina laudum? tio lignificat mundum nolle cedere Euangelio.

PSALMVS XXV.

Ad te Domine leuaui animam.

ARGVMENTVM.

Est precatio in qua orar, ut Deus eum gubernetuerbo, peccaia condonet, & ab omnibus periculis, que ab hofribus Ecclehæ im pendent, liberet. Oftendit autem eleganter affectus orannum in uera nde, qui nunc le. iplos confolantur, nunc le cohortantur, nuc iterum ad orationem redeunt &c.

Expe=

Expetit ingenti succensum pectus amore, Ex verbo veram discere posse sidem. Ne cadat afflictum, ne debilitetur in ullis Cladibus, ò quantum est dogmata vera sequi.

Pfalmus Dauid.

Vmme parens rerum magni faber unice mundi, Ad te sunt animæ uota leuata meæ. Spes meane fine confundi, ne perfidus boltis Sacrilego casus rideat ore meos. Nam tibi fidentum nemo confunditur unquam, Impius at contrascandalon ipse sibi est. Pange uias mihi quæso tuas, mihi semita constet Proxima, quæ legis ducit ad acta tuæ. Brudiens tua uera fides, mea corda gubernet, Mi Deus, in totum spes mea facte diem. Nunc animum folitæ subeat pietatis imago, Quæ tua primæuo semper ab ore fuit. Nemea respicias fatuæ peccata inuentæ : Sed nuferere, opus hac fis memor effe tuum. Cumq; nibil bonitate tua præstantius usquam Extit & buc semper sit tua larga manus: Iustus & excellens Dominus per lubrica lapsos Brigit, er restanos docet ire uia. Brudit extorres, or per retisima ducit, Quos humiles dubijs passibus ire uidet. Omnibus in factis pius est pater, atq; benignus, His qui sancta piæfædera pacis amant. Per te, per q; tuum cunctis uenerabile nomen, Da ucniam erratis, sunt quia magna, meis.

Patheticum ex

Sententia qua fe excitat. Propositiopre cationis, ut gu bernet eum uerbo.

Subijcit propositioni ratio nem a præteri tis benesicijs, & misericordia Dei, qua una debet niti omnis oratio.

Prædicat mise ricordiam Dei ut ita se excitet ad fortius orandum.

Bequis

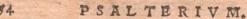
15

n

T

30

IC

cordiam Dei,

doctrinam renon norunt fe tupli, fed time tes Deum.

Tertia pars culis.

clesiam.

Postof prædi- Bequis crit Dominum metuat qui pestore toto? Illius electam diriget ipse uiam. addit nunc ad Affluet buic fæcunda bonarum copia rerum, pietate plena Huius posteritas orbis nabeun opes. maximis pro-*Consilia bis arcana Dei sunt cognita solis, Illius iratam qui timuere manum.

Arcana nocat His agnosse dedit sua fœdera, qualia nunquam, Nec caro nec sanguis fædera nota tenent. missionis pec- Mente Deum uigili observans non flectar ab illo, Vt de casse meos liberet ipse pedes.

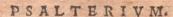
curi & presum *Respice nunc me me, er miserere indigna ferentisa. Supplicis afflictivespice notatui.

Anxietas miserum conturbat plurima pectus, Nunc age tam rebus tristibus affer opem. precationis, ut Respice quos patior casus duros qui labores, liberet a peri-Atq; animi dele uulnera cunsta mei.

Aspice quam multis petar undiq; ab bostibus unus Vtá; premant odio non faciente modum. Bripe me bis inuite malis, ne nunine fisum Vincere me pudeat non potuisse tuo.

Significat hão Simplicis hanc animam uitæ pater optime serua, orationem per Cuius tota tua pendet ab arce salus. emere ad Ec-Gentis ut asserues Israelitidos oro Semina, & à populo cuncta pericla fuges.

> PSALMYS XXVI. Iudica me Domine quoniam. ARGVMENTVM. Est precatio Ecclesiæ contra falsos fra-

tres, & Ecclesiam impiorum, damnantium Euangelion tanquam hæresin, & uarie calumniantium pios. Ac habet insignem descriptionem Ecclesie piorum & impiorum, quid utrag faciat.

Niundus hypocrifios tantum nunc peste laborat, Vt sint, qui ucrum, turba pusilla, uident. Innumeros qui falsa docent testatur, & orat Ne se corripiat debita pæna malis.

Pfalmus Dauid.

Vdicio med uita tuo Deus unice constet Candida fi, qualis debuit effe, fuit. Confidens Domino uitam securus agebam, Nec Stabiles lapfum destituere pedes. Excute quaso mei pater intima uiscera cordis, Affectus omnes qua ratione feram. Semper enim præsens tua me clementia firmat, Et tua me uerè uiuere uerba docent. Haud unquam uitam cum uana loquentibus egi, Odi cuncta uiros qui simulanter agunt. Concilia & cœtus mibi displicuere malorum, Impia conantis nullius bospes ero. Innocuas pietate manus ceu fonte lauabo, Obseruans aræ cornua sancta tuæ. Vt sitibunda tuas mea laudes audiat auris, Vt quæcung; facis facta stupenda canam. Testatuæ ueneranda domus ego semper amaui, In quibus est laudis gloria fixa tuæ. Ne precor hanc animam cum peccatoribus aufer,

Nec quibus est fusi sanguinis alta sitis,

Precatio contra aduerfarios, opponit au tem innocenti am fuam calum nijs aduerfari-

Commedat in Ecclesia siduci am misericordiæ, odium fal sæ doctring, et studium uerbi.

Redit ad preca tionem, & accufat aduerfa-In rios:

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

In manibus quorum scelus est er fraudis abunde, Quorum falfa nocens munera crimen babent. Ipse autem innocuæ traducam tempora uitæ, Eripe me uitijs, & miserere mei.

Ego in integri tate incedo.ld ad uerbum & doctrinam referendum etc.

In Hebrico est Semper amans recti, semper sine crimine uixi, In populo laudes eloquar ipse tuas.

PSALM VS XXVII.

Dominus illuminatio mea &c.

ARGVMENTVM.

Est insignis psalmus, prior pars habet gra. tiarum actionem, proliberatione præterita. Secunda pars est oratio, in qua petit ut in uerbo Dei seruetur, & desendatur ab insidiis aduersariorum. Habet autem admissas multas illustres consolationes, qualis illa est Pater & mater dereliquerunt me, Dominus autem assumsit me &c.

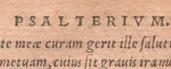
Tot plagas animi iam passus, er anxia uitæ Vulnera, quæ fancta pro pietate tulit: Hostibus multat, mundum contemnit, & ipsi Corda fouet soli fidere docta Deo.

Pfalmus Dauid.

Gratiane actio in qua recitat præterita bemelicia.

Vi patrijs totum radijs illuminat orbem, Quilux est mundi, lucis origo Deus. Ille meas tenebras in lucem vertit, or auras Diffulit inferna pestilitate graues.

Tota

Tota mente meæ curam gerit ille falutis,
Quem metuam, cuius fit gravis iramibi?
Ille meæ, virtus, decus, aura, potentia, vitæ est :
Ad cuius trepident pectora nostra minas?
Irruet bostis atrox me contra, ut corpore in isto,
Quicquid mest vivi sanguins omne trabat.
Irruet, affliget, curis ingentibus anget,
Sed valut impingens corruet ante diem.

Sed uelue impingens corruet ante diem.

Quid mibi si positis moueant sera prælia castris,

Nullus in boc gelidus pectoresanguis erit.

Et licet imnumeris legionibus arma capessant,

Hæc erit in tacitosspes mihi clausa sinu.
Vnius à Domino uoti damnabor, er esse, †
Rilmoror ipsius ut templa beata colam.
Ipsius ut tanquam nitida contempler in aula,

Donec erunt uitæ stamina sirma meæ.
Occuluit siquidem gelidame sicut in umbra,†
Cum premerent animam tempora dura meam.

Bt uelut occultum sua sub tentoria ducit,

Culmina deinde meum tollit ad alta caput.

Hostibus ipse meis dominabor of altior ibo

Hoc duce, qui circum tot mibi damna ferant.

Ipsius ante aras nostra cadet hostia dextra, †

Plurima quæ laudum iubila plena sonet.

Huic arguta nouos referent Pfalteria cantus,

Huic modulata fi equens carmina Pfalmus erunt.

Audi uerba Deus timida te uoce uocantis,†

Hicrogo ne duris auribus esse uelis.

Detelene men uerba has in conde loquebe

Detesepe meo uerba hæc in corde loquebar, T Sit faciem cunctis cura uidere meam. Precatio, ut de us in templo, hocest, in uerbo & cultu suo servet.

Ratio cur id petat. Quia querbū habent, habent firmam confolatione contra omnia mala,

Pollicetur pro beneficio gratum cultum.

Petit ut porro etiam sic gubernetur.

Sententia est, tua uox et man datu tuum est, ut omnes quæ rant tuam faci em, hoc est, a te expecient et orent liberati onem. Id ego facio, quero faciem tuam etc.

1 s Ipfe

Ipse tuam quæro faciem pater optime rerum, Vnica te solum cura uidere mibi est. Nuncillos ne auerte tuos neue occule uultus, Néue tuo famulo durior esse uelis.

titionis a necessitate, ideo renulla est sa-

rationis coma

impios docto-

quantur bo-

nos.

Alia ratio pe- Te sine non alia est ratio qua seruet egentem Auxilio, sine te non uenit ulla salus. oro, Quia fine Quare age seruatum toties ne desere seruum, Vna salus rebus cœlifer alte meis.

Et quoniam proprij me deservere parentes, Colligis exily membra relicta mei. Pande uias quas ingrediar, me semita ducat

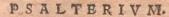
Resta per bostiles, te præeunte, manus. Altera pars o- Obsecro ludibrijs ne me permitte malorum,

Opprobrio falsis testibus esse ueta. res, qui perfe. Plurima nam mendax contra me turba coortaest, Qui nisi quod uanum est nil didicere loqui. Credo equidem me posse frui bonitate piorum, Qualocus est uiuis, uitag; morte carens.

Quisquis es, à Domino totus pendeto, tibiq; Infigne ฐอาชิกหกซ เพลา Sic animo consta sortis ut esse queas. Expecta Domi Ille tibi uires roburq; in corpora mittet, num, fortis eft. Tautum perge Deo fidere, saluus eris.

PSALMVS XXVIII. Ad te Domine clamabo, Deus, ARGVMENTVM.

Apparet huncPsalmum a Dauidescriptum, cum periclitaretur propter regnum, ad quod divinitus erat uocatus per Samu» clem.

elem. Est enim precatio in qua petit defensionem contra hostes, qui aperte nihil moliebantur, sed insidijs agebant omnia, sicut Saul initio faciebat.

In Saulem & Sauli fimiles est ista precatus, Qui bland is linguas pettora praua gerunt. His precibus sæuos contra, nos utimur hostes, Qui lingua pacem, pestore bella ferunt.

Pfalmus Dauid.

Pes mea summe Deum tibi uota precesq; ferente Propositio, de Respice, nec fius ad mea uerba tacens. Nesi forte preces pater aversere rogantis, Sim uclut in foueam qui violenter eunt. Audiquaso preces quo tempore cunq; precabor, Extendamý; bumiles ad tua templa manus. Ne me cum reprobis puni, qui blanda lo quuntur Consilia, ac tacite pectora praua gerunt. Tumeritis horum da munera digna nec ipfos Respice mercedem, quam meruere ferant. Facta etenim neglexerunt diuina uolentes, Trudet ad ima, illos non super alta uebet. Gloria, laus & bonor tibi sit pater optime diuûm, Qui facilinostras accipis aure preces. Pectoris ipse mei Deus est certisima uirtus, Eximium estrobur pestoris ipse mei.

Hocego ceu clypeo nixus ferar obuius hosti, Hoc etenim uictrix dextera facta mea est. Pettoris atq; animi fixa est spes omnis in ipso, Ipfius in laudes carmina no stra fluent.

us exaudi me. Ratio, quia abiqi te fi fit, perij. Iam explicatprecationem, quomodo usa

lie audiri.

Putant mea te meritate fieri ad tu iufsifti. Gratian actio

Epiphonema rica funt hæck

Illa

me quem iuffit ungim Re-Orat pro tota Republica.

Christa,id est, Ille ctiam uires er robur subdidit ipsis, In quibus & Christam roborat ipse suum. Nunc populum serua qui te colit unicus bæres, Atq; eux curam posteritatis babe. Pasce tuam populum, tibi pectora fida guberna, Cuncta pater tecum tempora donec erunt.

PSALMVS XXIX.

Afferte Domino, filij Dei afferte.

ARGVMENTVM.

Est prophetia de Regno Christi, quod per Euangelion erat parandum. Est autem torus Plalmus allegoricus, ficut Propheræ quoq fimilibus allegoris hac mysteria inuoluerunt.

Vox Buangely totum spargenda per orbem. Hic quoq; les ao dicieur este seni. Admonet ut quoscung; homines mirantur bonores, Ante Deum discant uilius effe nibil.

Pfalmus Dauid.

Ve agite bue afferte Deo decora omnia laudu, Exordij loco T ponit adhorta Quos alijuirtus ante superba tulit. nes se parent Et decus & laudem Domino date nomina digna ad obedienda Ipsius ata insum que de ist. Ipfius, atq. ipfum quæ decuisse queant. Enangelio. Huic & adorantes in fancto assistite templo,

Narratio, Euorbem.

Accipiat ueras regia fancta preces. garur in totu Vox Domini super exit aquas, cui gloria soli est, Intonat ipse super flumina magna Deus.

Vox

Vox Domini uirtute potens uox magna decenso;
Omnia confringens, omnia concutiens.

Vox Domini Cedros confringens, franget & ipfe
Voce Cedros Lybani concutiente Deus.

Necfecus ac uitulos facit exiluisse potentis
Voce Dei trepidas concutiente Cedros.

Præcipue Lybanum ingentem comouit & Hermon,
Vnius ut cornu quale fusse firunt.

Vox Domini stammas disrumpit & excutit ignes,
Desertum Domini uox trepidare facit.

Vox Domini loca commouit deserta Cadessi,
Qua loca Sinaici uerticis astra petunt.

Magna Dei trepidas mouere tonitrua ceruas,
Et fætus grauidæ parturiere nouos.

Verba Dei uastas nudarunt arbore siluas,
Amplius & solitas non habuere comas.

Verba Dei uastas nudarunt arbore siluas,
Amplius et solitas non habuere comas.

Ipsius in templo Domini dicentur honores,
Dicetur summo gloria summa Deo.

Diluutum Dominus sedet ut graue præparet órbi,
Aeterni Dominus nomina Regis habet.

Ille suo utres populo dabit, omnibus illo
Dante salutiseræ commoda pacis erunt.

Exaltabo te Domine quoniam.

ARGVMENTVM.

Est gratiarum actio, quod liberatus sit uel a morbo petitiero, uel a tentationibus, in quibus quidam mortis gustus est. Habet autem

Significat frutius nerdi öd argun peccani omnes, & pofica crigit iterum. Hic Synagoga ingnincar.

Vis uerbi pe-

Hic Gentes fignificat, ad quas etiam aftertur Enange hon.

Hic cultus Dei in no 10 Testa mento.
Dilucium hoc liberum est , uei ad Babrifmum uei totti Euangeison re ferre. Nam Pe trus quoq: Ba prilmum cum ditunto consfert.

autem infignem commendationem miseria cordiæ Dei & consolationem, quod Deus etsi affligit suos, tamen iterum liberet, sicut dicit:Momentanea est ira eius, & uoluntas eius est utuiuamus, uesperi adest fletus, mas ne exultatio &c.

Liber ab ærumnis quibus anxius ante fuisset, Salua, Deo grates, pectora lætus agit. Cernis ut exultet, quantisq; affectibus intus Spiritus erumpat per sua uerba foras.

> Pfalmus & canticum dedicationis domus David.

commemorat beneficium.

Hortatur ad

gratiatum acti

one alios quo

que.

Gratiaru actio TN tua perpetuas attollam nomina laudes, Mi Deus, or cauffaest cur ita semper agam.

Ratio in qua Nam me mortifera tanquam de sorde leuatum, Lucidaiußisti tollere ad astra caput. Indenec insultare meos mibi passus es hostes,

> Gaudia ne de me qualiacun q; ferant. Mi Deus ingenti sanasti uulnere lasum, Cum peterem tua uis ut mibi ferret opem.

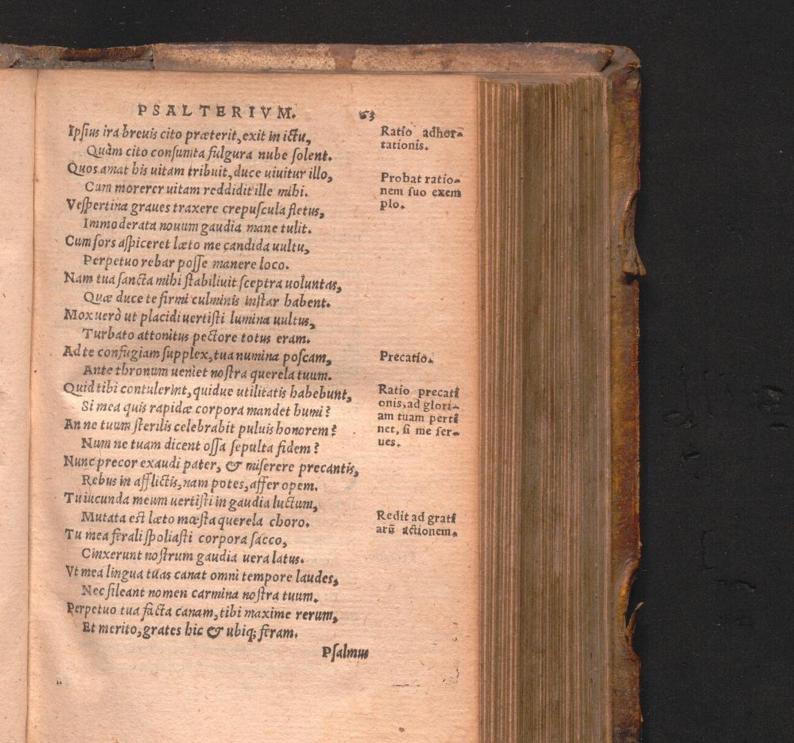
Ad Styga delapsum reuocasti ad lumina uitæ, Nunc quoq; quod uiuo, muneris omne tui est.

Ne morerer tua seruauit me dextera uiuum, Frigidus effossane sepelirer bumo.

Oigitur Domino præconia dicite laudum, Quorum certa Dei pendet ab arce salus. Quamá; potestis ei dignas persoluite grates,

Ipsius ut memores nomina sancta canant.

Ip Tius

PSALTERIVM.

PSALM VS XXXI.

Inte Domine speraui, non confun.

ARGVMENTVM.

Est precatio, sed in qua uarij affectus ceranuntur, nunc laudantium Deum, nunc itearum trepidantium, & orantium ad Deum, nunc adhortantium alios quog ad side etc. Hæc uarietas magnam consolationem habet. Ostendit enim ne fanctos quidem semaper eadem esse animi sirmitudine contra ma la.

Quos agat affectus duris uita anxia rebus,
Quas eadem grates libera facta ferat:
Hoctibi Pfalmographus depinxit carmine uates,
Cuius ut agnofcas munera, difee fequi.
Vincenti Pfalmus David.

Vius ab humanis non est effabile nomen
Vocibus, ô rerum spes, uia, uita, salus:
In te præsidium statui mihi, tota salutis
Spes est in manibus condita nostratuis.
Ne sine, ut incutiant aliquem mihi adacta pudorem
Precatio. Scandala, sed solita me tueare side.
Hucage slecte tuas, quibus omnia percipis aures,
Et citò ser, supplex quam tuus ambit, opem.
Sis mihi m auxilium tanquam fortisima rupes,
Quamus armorum frangere nulla queat.
Sis uice munitæ quam nemo cuerterit arcis,
Illa domus nostræ cura salutis erit.

Tu

Tu siquidem turris fortissima, tu mea rupes, Tu mibi dux igitur, tu mibi rector eris. Quæ posuere mali, de retibus erue captum, Plus alvis longe roboris unus babes.

10

20

n,

C.

a=

n=

na

Accipere hanc animam manibus digneris amicis, Et commendatam fer precor esse tibi.

Nam tuame pietas & ab hoste & peste redemit, Vno te poterit uerius esse nihil.

Odio qui magicas uitam coluere per artes,

Omnis at in Domino spes nuhi fixa manet. Cum me lætifica facias pietate beatum,

Qui potero laudis non memor effe tuæ? Hæcmihi gaudia erūt ppria, hæcmihi uota manebūt

Læter ut ex animi dexteritate tui. Nammed perculfi fanasti uulnera cord

Nammea perculsi sanasti uulnera cordis, Depulit ærumnas & tua dextra meas.

Nec me passus eras includi hostilibus armis, Lata uia est pedibus, te duce, facta meis.

Respice me, miserere pater, pius esto roganti, Nam miser ærumnis opprimor immodicis.

Assiduo facies contabuit anxia luctu, Sunt sua nunc anima uulnera facta mea.

Comminuit miserum pungens angustia uentrem, Amist uires anxia uita suas.

Languit asiduis consumta doloribus ætas, Et mea me uirtus dessua deseruit.

Delicta euertunt mea me, corda ægra fatiscunt, Nec succus miseris osibus ullus mest.

Omnibus opprobriŭ contemnor ab hostibus, & sum Factus uicinis fabula sæda meis.

Ratio precar onts te folun habeo adiute rem,

Gratiane actione. Redit ad precationem.

Redit ad pre-

Narratio in qua comemorat afflictiones & pericula.

Videhic quomodo fancti in mundo habeantur.

B

Dis

Digressum foribus noti fugere, nec ægro Vllus amicorum ferre uolebat opem. Non est ulla mei ratio super amplius ullis, Ac si me fati uincula dura ligent.

Ceu nunquam fuerim, me obliviscuntur amici, Creditus abiecta sum uelut umbrarei.

Nam mala fama meas multorum perculit aures, Et quacunq; solet parte uenire timor.

Repetit preca Dum male consultant qua me ratione trucident, tione, & often Qua capiant animam conditione meam. dir exemplum quodnos in fi- Nostra tamen soli tibi spes constanter adhæret, milibus pericu 1 s fequi debe-

mus.

tra hostes.

ad gratiarum

dat.

Nam nuhi te præter quis Deus esse potest? In manibus mea uita tuis & tempora uitæ, Bripe ab hostili me pater alme manu. In me sparge tuiradios er lumina uultus,

Bse tuasaluum pro pietate sine.

Imprecatio co Néue pudefiam fragilis discrimine uitæ, Totus enim de te pendeo teq; sequor. Impia turba suo confusa pudore feratur, Mutescat Stygios impius ante lacus.

Mendaces sileant de iusto falsa loquentes, Dum fastu nimio turgida corda gerunt.

έπιφωνημα Quam bona seruasti te magna timentibus, er quam Sunt ea secreta condita claue tibi. In quo prædic cat Dei bonita Iam mundo spectante tuis bona quanta dedisti, tem, ut iterum

Submittunt fidei qui sua corda tuæ. actionem acce Occule sub latebris ipsos, ne turba malorum

Irruat, & capitis iura superba ferat. Ipfos ceu tacito tuguri fub culmine condes,

Ne mala iurgatrix lingua mouere queat.

Att

67

Atq; hymnis & laude Deus dignissimus omni est,
Qui mibi munita dexter in urbe fuit.
Cum sugerem præceps, & spes iam nulla subesset,
Mens suit abiectum me procul esse tibi.
Audistitamen, & precibus rata uota dedisti,
Abs te cum querula uoce precarer opem.
Diligite ô animæ Dominum, pia pectora, sanctæ:
Is seruat sidei quos pia cura tenet.
Ille superborum sactis sua iusta rependit
Præmia, sastosos destruit ille uiros.
Este uiri constanti animo, qui nomen amatis
Ipsins, bic uobis sortia corda dabit.

Gratiarii actio

Ecce affectus fanctome in ten tationibus.

Adhortatioad ecclestam, utin periculis sint constantes, & expectent libe rationem.

PSALMVS XXXII.

Beati quorum remissa sunt.

ARGVMENTVM.

Hic Pfalmus habet doctrinam insignem de iustificatione, quod iusti & beati simus, non alia re, quam si peccata quæ habemus omnes non imputentur, tegantur, remittan tur, hoc est, non iustificamur operibus, aut lege, sed sola side, quæ apprehendit miseris cordiam Dei, quam in Christo declarauit, si cut Christus dicit: Qui credit in me, non uis debit mortem in æternum. Item: Qui crediderit & baptizatus fuerit, saluus erit.

Quæ uk peccati, quæ sit natura reatus, lanua quæ ueniæ, quo reseranda modo:

E 2

Hic

Hic docet of fanctos peccati lege teneri, Quæ tamen admittant crimina cunctategi.

Dauid erudiens.

Propositio:Be 1 atus est cuire. missa funt pec cara.

tionis fumta a propria expetui esse quieto anuno, prius qu fionem peccatorum. Sicut Iustificati fide apud Deum.

Alia ratio ab exeplo totius de autem quid sit sanctos ora peccatorum.

ut omnes acciremissione pec unt, hos comparat brutis-

TELIX cui peccata Deus patrata remisit, Cuius ut inuoluero crimina testa latent. Felix cui Dominus utium non imputat ullum,

Cuius apertanibil pectora fraudis habent. Ratio proposi *Certe ego cum iamdudu animo obluctante tacerem Nec praua admissum mente faterer opus : riencia. No po Oßibus exhaustis corpus contabuit ægrum, Dum gemitu assiduo pestora moesta fremunt. credere remis Me siquidem tua dextra premit no clesq; diesq;

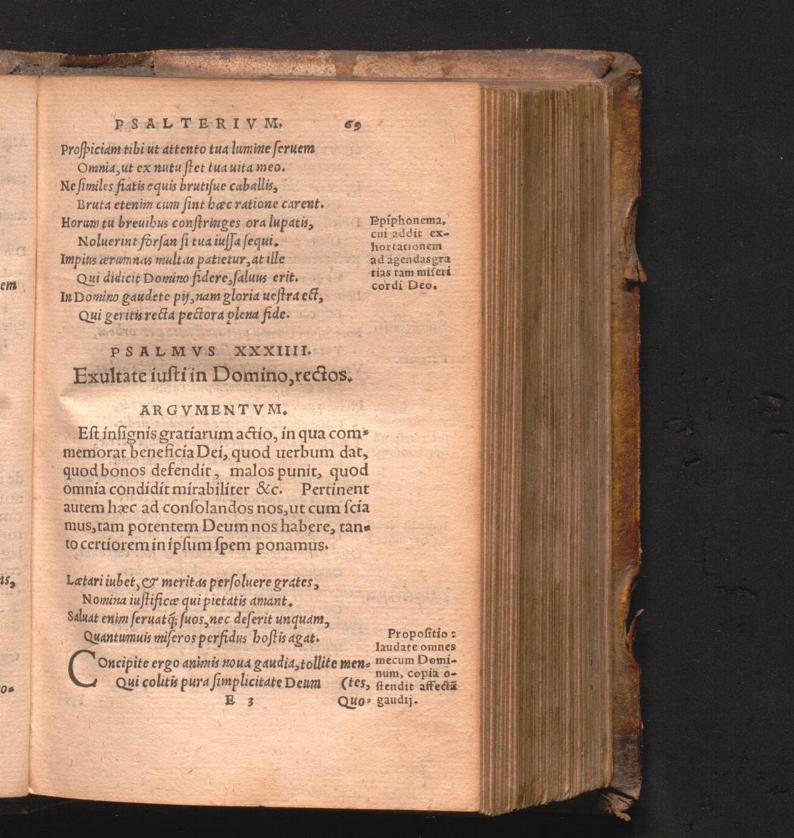
Nullus in bocultra corpore fanguis inest. Paul Rom. V. Sicut ab æstiun arescit solibus bumor, Sic meanil succi membra fouentis habent.

pace nabemus propterea commissa palam peccata fatebor, Nec mea ceu ducta crimina nube tegam. Bt tibi præcipue statui paterista fateri, Spesueniæ misero si qua uenire queat.

ecclesie, expe Hæc ego dum meditor, tu crimina cuncta tulisti, Mox per te scelerum gratia facta mibi est. re remissione *Hac super orabunt omnes tuanumina sancti, Tempore quo possint commoda ferre preces.

Adhortatio, Quod mala si ueniant tanqua mare fluctibus undans, Nullum bis diluuium, nulla no cebit hiems, diam et credat Tu mihi præssidium, tua me protectio seruet, Vt tibi seruatus carmina grata canam, catorum, hanc Firmabo ratione animum tibi, certa docebo Signa pedum, quatu progrediare uia.

Pros

Quorum nam fidei sunt pettora dedita retta,

Hos pia laudandum laus decet ante Deum.

Ipsius & Citharam fidibus cantate sonoris,

Ipsius & laudes musica nabla sonent.

Dulcisonos illi decachordi extendite neruos,

Dicite carminibus iubila plena nouis.

Narratio bene Resta etenim semper Deus est, & uera locutus, siciorum Dei. Et quæcunq; facit, fasta probanda facit.

Iudicat, & iusta considerat omnialance,

Beneficentia. Immensum Domini pietas est nota per orbem,

Potentia. Tota suas illi terra fatetur opes.

Verbo cuncta Deus cœli quoq; condidit orbes, Oris & afflatu sidera pulcra sui. Inclusas pelagi uelut utere coërcuit undas,

Interferit ad Tota Deum metuat proiestæ machina terræ,
hortationem.

Hunc timeat quisquis terrea regna colit.

Quod uolet ipse etenim factu est quo tempore dixit, Hic si quando uolet iussa peracta tenet.

Impedit consi Consilia auersæ quæ Gentes sæpe probarunt, lia Tyrannoræ Dissipat & fraudinon sinit esse locum.

Quæ statuit Dominus rata sunt, er sine carebunt.

Consilia in summos non abolenda dies.

εωιφώνημα Felicem populum, cui se Deus ipse colendum
Obtulit, CF cuius se dedit esse Deum.
Felicem populum quem sic elegit, ut hæres
Ipsius æternus nominis esse queat.

Pergit in nar. Excelsi Dominus de summo cardine cœli ratione. Intento humanas lumine spectat opes.

Pros

Prospicit humano cunctos è semine natos Cunsta sui spectans de regione throni. Ipse regit mentes illorum, & pectora firmat, Cunsta opera illorum, quæ regit ipse, uidet. Non inuat armatum numerofa potentia Regem, Non redimit fortemuis generosa uirum. Fallet equus dominum quem uincere posse putabat, Immodico quoniam robore fultus erat. Qui Dominum metuunt hos respicit ipse, nec unqua Deserit, hostili nec sinit arte premi. Qui pia diuinæ bonitatis munera quærunt, Horum animas certa sæpe salute beat. Hos prædura famis per tempora pascit egentes, Nemiferos rapiat mortis auara manus. Et nunc ad Dominum directa est nostra uoluntas, Fortia qui nostræ scuta salutis babet. Pectora concipiunt noua gaudia nostra per ipsum, Spes rata in ipfius nomine nostra manet. Nune tua nos bonitas diuûm pater optime seruct, In tesperantes ut tua turba sumus.

Infignis antithesis, qua siduciam humanorum præsisdiorum damnat & prædicat timorem Dei.

Redit ad grati arum actionem

Claudit Pfatmum precatione.

Benedicam Domino in omni tempore,

ARGVMENT VM.

Est idem argumentum cum præcedenti Psalmo, quem Dauid composuit, cum periclitaretur apud Abimelech: Primo Samuelis XXI. Habet autem intertextas adhorta-E 4 tiones

Quòd Deus orantum uoces exaudiat omni Tempore, uiuendi quæ uia prima docet. Omnes affligiueræ pietatis amantes, Donec in bacuita morbida membra trabant.

Pfalmus Dauid, quando mutauit faciem suam coram Abimelech, qui expulit eum, & ipfe abijt.

lcite perpetuas Domino mea camina laudes,

tianz actionis.

Tam iustum nullo tempore cellet opus. Nostra Deo laudem nunquam non ora loquentur, Huic mea non unquam lingua iacebit iners. Hortatur alios Gloria nostræ animæ Deus est, bunc ergo loquetur quodi ad gra-

Bxul, ut bæc spectans gaudia certa ferat. riarn actionem *Perpetuas Domino mecum nunc dicire laudes,

Tollamus q; simul nomina magna Dei. Narratio in qua exponit Sollicito Dominum quærenti pectore faustum caussam cur ue Annuit, or placidum fe dedit ipfe mibi. lit Deo grati-

*Annuit aure mibi placida, mox abstulit omnes Terrores amimo qui nocuere meo.

De se loquitur Gaudebunt quicung; Deo constanter adbærent, Nec facies borum quo pudefiat erit.

*Exul hic ad Dominum clamans, auditus ab ipfo est, Quem fimul ærumnis omnibus eripuit. li fint custodes Qui Dominum metuunt ceu castris circuit illos,

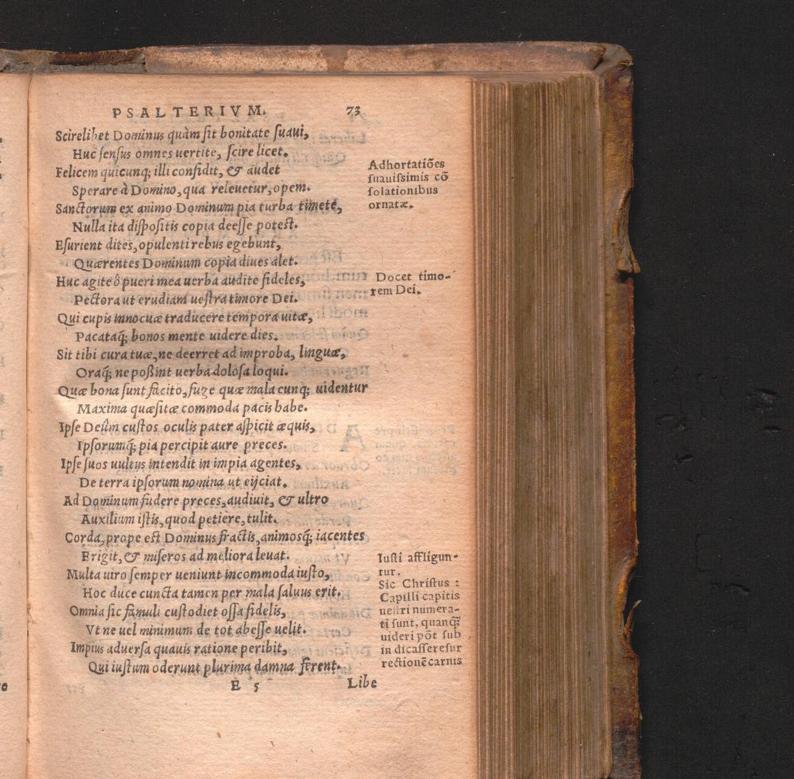
Scire

Peruigil & saluos angelus effe facit.

Propositiogra

Dauid. Infignis confo latio, qd Ange piorum, ij. Re gum vj.

as agere,

74

PSALTERIVM.

Liberat ipse animas Dominus de morte suorum, Quiq; illi fident, bos mala nulla prement.

Iudica Domine nocentes me.

ARGVMENTVM.

Est precatio contra eos, qui præter meristum, bonos oderunt & calumniantur, & tasmen simulant pacem & amicitiam. Huiusmodi homines in aulis plerung sunt.

Quàm sidei noceat uesana calumnia uerbo,

Carmine in boc, uatis iusta querela, monet.

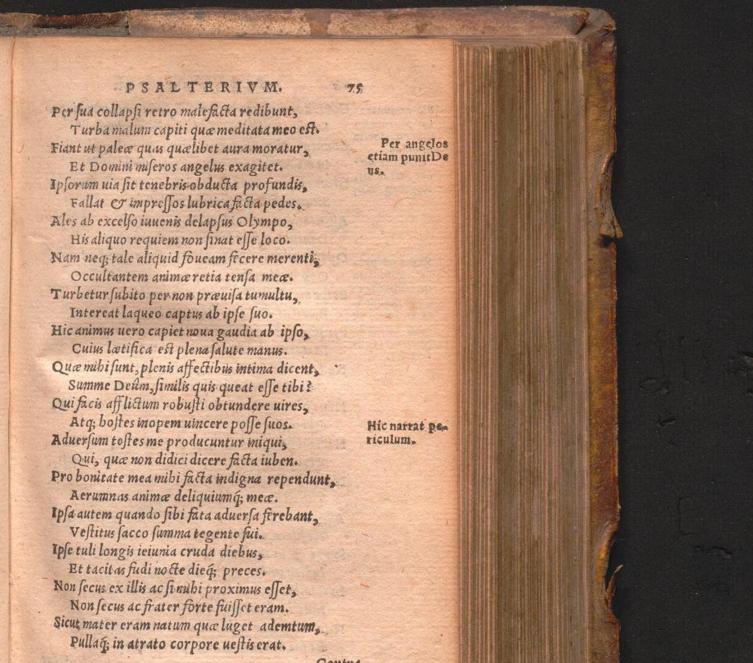
Regnet ut bæc regum sæuisima pestis in aulis

Saulis ab exemplo condidit istatibi.

Pfalmus Dauid.

Propositiopre catiois, quam affectus tam co piosam facit.

A D te confugio, tua numina pronus adoro
Summe parens, animi fuscipe uotamei.
Obruor ærumnis, euertor fraude malorum,
Auxilium misero ni tua dextra ferat.
Quare age conantes me perdere crimine cassum,
Perde suis technis, & nocuisse ueta.
Corripe tela manu, scutum cape, tollere in ensem,
Vt manus hostilis te feriente cadat.
Condita uictrici deprome hastilia dextra,
Hostibus ut possis obuius ire meis.
Dicanimæ pater auxilij præsentis egenti,
Certa salus ex me debet adesse tibi.
Desicient ignominia, pudor obruet ipsos,
Insidias uitæ qui posuere meæ.

tur piorum ho minum merita mundus.

Claudos uocat, sicut iij.

Sic remunera- Contra ego cum premerer, cu sorte graudrer iniquas Lætantes aliquem uix babuere modum. Conuenere bomines claudi studioá; malingni

In me quo timui tempore tale nibil. Reg.cap. xiiij Hi mea discerpunt uelut intima uiscera, nec dum Sæuitiæ finem friuola pestis habet.

Assentatores, es turba obnoxia uentri, Dentibus infrendent in mea damna suis.

litatem.

Redit ad pre- Quam pater ista diu tandem te ferre iuuabit? cationem, in Quo me detectum compositionem, in Quo me detectum compositione qua subinde re Eripe me tanti de collusione tumultus, Quo me deiectum tempore restitues ?

aduerfariorii Per populos tua facta canam, cœtuq; frequenti Materiam laudis commemorabo tuæ.

Nulla ferant de me noua gaudia, qui sine causa Callidi, ut insontem persequerentur, erant. Néue oculo nutante malum mibi deinde minentur,

Qui causas odij non babuere sui.

Nam nil pacificum, sed friuola uerba loquuntur, Verba quibus iustos per loca cuncta premant.

In me lata uagis diducunt riclibus ora, V ab ea dicentes lumina nostra uident.

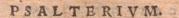
Aspicis bæc supreme parens, ne desere mæstum, Ne fileas, ne absis longius inde mibi.

Surge er in auxilium caussa expergiscere nostra, Iudicij tu dux optimus buius eris.

In manibus mea uita tuis, tu discute iudex, Insticiæ dicar subditus esse tuæ.

Ne mea læticiæ mala sint noua caussa malignis, Et pia ne credant uota peracta fibi-

Néue

Neue putent miserum cœtu oppresisse nefando, Nec se materiam cladis habere meæ.

Præmia perfidiæ pudor & confusio turbent Omnes, ex animo quos mala nostra inuant.

Cunctas illorum obscurent mala nomina laudes, De me quos nimium gioria falsa leuat.

Perpetua uerò felices laude ferantur,

Iusticiæ fautrix turba comes q; meæ. Hi Domino laudes per sæcula cuncta loquentur,

Qui famulo pacemiusserit esse suo. Nec mea, summe parens, tua nomina, lingua silebit, Iusticiæ memorans melyta sacta tuæ.

Gratian actio

PSALMVS XXXVI.

Dixit iniustus ut delinquat in semetipso &c.

ARGVMENTVM.

Consolatur pios contra surorem impiorum, ac belle pingit impios quales sint. In sine etiam orationem adijcit, ut Deus in uer bo contra impios & ipsorum insidias ac technas seruet.

Quaratione, quibus possis cognoscere signis
Hæreticum, & quisquis dogmatafalsaserit,
Tum iustis adhibet solatia, deinde precatur,
Tutus ut à tantis pestibus esse queat.
Vincenti Psalmns David servi Domini.

Sæpe

Narratio est in qua imptorum studia describit. Sant fecnri.

ABpe graues imo gemitus de pectore duxi, Quod sit egens meritis impius ante Deums Quod non signa Dei præ se ferat ulla timoris, Per mala blanditus quæ facit, ipfe fibi. Donec digna odio qua perpetrat ipfe probentur,

in alios contumeliofi. Mendaces. Incorrigibiles Intentiad nocendum.

Dum sibi plus nimio per sua facta placet. Arrogantes & Friuola uaniloquo mendacia gutture iactat, Nec fieri melior, nec bonus esse studet. In propria semper meditatur miqua cubili, Ambulat iniustum, per mala tutus, iter. At cœlum bonitate tua sanctissime plenum est, Nuncia sunt fidei nubila regna tuæ.

confolatione quod Dei auxi tum potens cer tum & lætum, contra malos suctur.

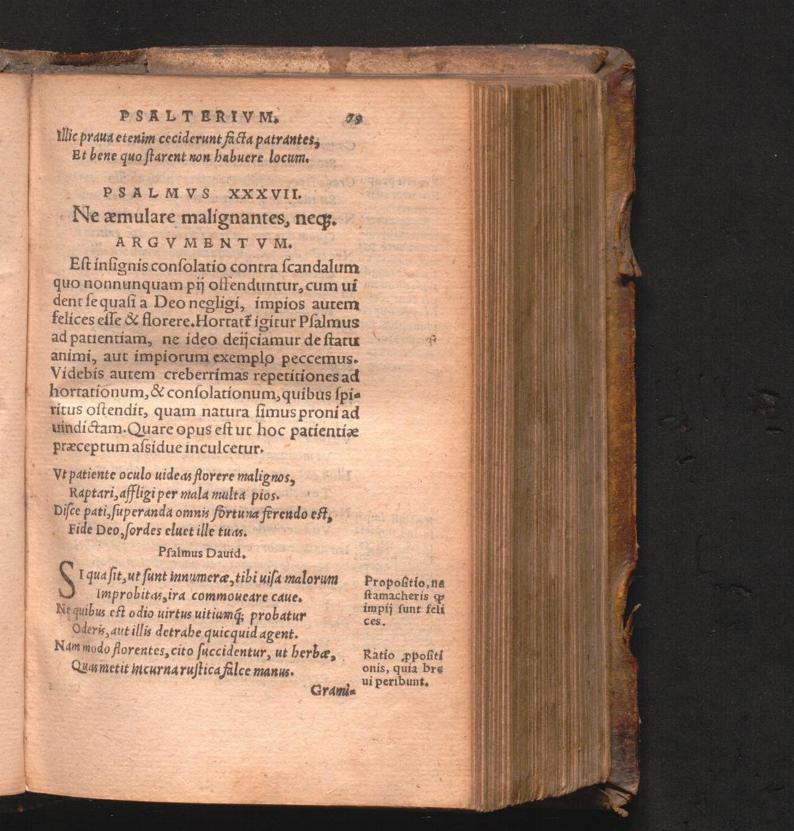
tione.

Opponie nunc Iusticiærata iussa tuæ, ceu saxea, constant Culmina, ceu montes quos tua dextra tenet. lium sit infini- Immensæ tua iudicia aßimulantur aby lo, Tu saluas hominem, tu pecus omne Deus. quo Ecclesiam Quam pietas preciosatua est, dum semine natos, Humano dextræ protegit umbra tuæ.

Pascentes tibi erunt saturi pinguedine multa, Quam tribuêre domus dona opulenta tuæ. Hos tu potabis fluuio quem semper inundat Ista uoluptatis copia plena tuæ. Te penes est etenimuitæ fons ille salubris, Cui sua uitales uena scaturit aquas. Nobis inde tui donata luminis aura. Fas etiam uerum cernere lumen erit.

Claudit preca Dexter & auxilio te cognoscentibus esto, Bt qui plena piæ pectora pacis babent. Neuemiat nostræ malesuada superbia menti, Ne premat infidi me uiolenta manus.

Illic

Gramina ut exiguis flaccefcunt usta pruinis,
Sic & imiquorum defluet omnis honor.
Repetit propo Crede Deo, confide Deo, spes omnis ab illo
fitionem affirmatiue.
Sit tua, quaq; habitas in regione mane.

Ratio a certa Nec te circum agitet totum uagus error in orbem, spe auxilij, utdetur aute pri Quem dat cunq; Deus sub lare tutus eris. mo muneri co Nec tibi desuerit quicquam, modo noueris illi tra hoc scanda Credere: credentem nutriet ipsa sides. lum, quod impij sunt cele. In Donano oblectare, co in hoc tua gaudia quære, bres & oppri Ille quod optaris, conferet omne tibi. munt pios suo Illi quicquid ages, co te permitte regendum, splendore.

Sic te non poterit pænituisse tui.
Si speråris in hunc, si te commiseris illi,
Optimus in cunctis dux erit ille tibi.
Iusticiæ dabit ille tuæ fulgere decorem,
Sicut quæ rutilo lampades igne micant.
Virtutis sideis, tuæ producet honorem,
Vt medium clari sideris aura diem.
Illius expecta quæ sit mens, quæ si, uoluntas,
Te mebius rebus consulet ille tuis.

Etiamsi impij Nec te commoueat uia fortunata malorum, in fua impieta Vita nec inflati concelerata uiri. te sunt selices, Ira animæ mors est, iram suge, mitte surorem, Ne male commotus tu quoq; for an agas. imitari. Sic Da uid agit Deo Nam cito de uius extirpabuntur iniqui, gratias qd per Abigaila reno Fidentům Domino pars bona fortis erit. catur ne occi- Perbreue tempus adhuc & non erit impius ultra, deret Nabalen Quæretur, nec erit quo fuit ante loco. cum tota fami Totius exulibus cædet poffessio terræ, lia. Perpetuæg bonis gaudia pacis erunt.

Impius

Impius multans iusto mala multa minatur,

Quem frendens auido rodere dente cupit.

At Deus irridet ludibria uana mouentem,

Illius exitium non procul esse uidens.

Impius exacti distringit acumina ferri,

Arcubus imponens tela parata suis:

Vt gladio interimat iustum feriat quas babent.

Sed suo confodiet proprio pracordia ferro,

Ante suos arcus spicula fracta cadent.

Vnius angusta est melior possessio iusti,

Quam sunt divitia quas malus omnis babet.

Brachia frangit enim Dominus robusta malorum,

Brachia frangit enim Dominus robusta malorum,
At bonus huic sidens hoc duce saluus erit.
Tempora iustorum Dominus, cognouit & illos
Hæredes regni deputat esse sui.
Turbida non illos confundere tempora possunt.

Non etiam poterit perdere dira fames. Tempore quo preciosa malos annona uorabit, Affluet & iustis copia diues erit.

Floreat, & bona poßideat licet omnia terræ Impius, in uentos ut leuis umbra fluet.

Namq; hostes Domini propere, ceu sumus, in auras Disfugient, nec ab his pars erit ulla super. Impius accumulat quæ nunquam debita soluit, Larga manus iusti semper & æqua bonis. Illius hæredum numero reservatur amici, Vtteneant lati ditia regna soli.

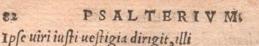
B quibus esciet maledictos partibus omnes, Nec sinet electæ sortis habere locum. Cofolatur et iam contra pe tentiam impio tum, quod non folum non lædent pios, fed sibijpsis erunt exitio.

Consolatur eti am, cotra opes et fortunam im piorum,

Alia cosolatio fatis bella, impij etiāsi abun dent bonis, tamen non utunī ijs bene, ideo necesse est eos pire. Cur igit hoc inuides, qu ipsis exitio est s

F

Tpje

missionem pec catorum.

05.

Quæ pede sit iusti semita trita placet. Pij habent re. Hunc, fi forte uta cecidit, non abijett, imd Exhibita lapsum subleuat ipse manu. A sua experien Bt puer ipse fui quondam, es muenilibus annis Integer, or nunc me curua fenecta premit:

Nunquam ab eo uidi desertum tempore iustum; Ipfius aut aliquo semen egere cibo.

Aßidue miseretur enim, er bona plurima confert, Et genus ubertas ipsius alma fouet.

Moreatur præ Desere q mala sunt, pete quæ bona, semper habebis cipue ad con-Optima uiuendi commodas emper eris. francon in bo no chare, nede Iusta Deus nam semper amat, nam diligit æquum. farigo ur pro Nec quoscung; probat deservisse potest. ne a di as, aut Perpetuo ipfe suos custodie tempore sanctos, in cmur impi

Cum tota impietas stirpe maligna perit. Perpetuo terras babitabit tempore iustus, Hichares Domini nempe futurus erat.

Confolatur eti Labe carens ex ore fluet sapientia iusti, am commemo-Linguaq; curabit nil nifi uera loqui. xarione fpiritu altum bonoru, Ille gerit Legem Domini sub corde sepultam. que impij non Illi sub pedibus lubricanulla uia est. habent efficor portious bo- Impius observans iustum, execuatur er odit, mis abundant. Quemá; odit, buic uitam præripuisse studets

Sed Deus e manibus crudelibus eripit ipsum, Nec simit miusto iudicis ore premi. Expecta Dominum, perq; illius impiger omnes Quas tibi præscripsit noueris ire uias. Ille bonis adeo te prouebet omnibus auctum,

Vt tibi terrenæ posideantur opes.

Donce

Donec ab bumanis eradicentur iniqui Rebus, & eueniat læta uidere tibi. Ipfe uirum vidi florentem rebus miquum, Floret ut in pingui uiuida Laurus humo. Prætery, nec erat uir bic amplius, occidit, ipsum Quafini, nec erat uel breuis umbra super-Dilige quæ bona sunt, rectum cole, iustarequire, Hæc faciens, alma pace beatus eris. Sed bona desipiens qui negliget ista peribit, Vna breuis ueniens auferet bora malos. Iustis à Domino spes pendet et aura salutis, Ille suis duro tempore robur erit. Hos Deus eripiet quando opprimet impius, CF cum Inijcient sæuas impia fata manus. His mala, defensore Deo, non ulla nocebunt, Semper enim Dominum spem posuere suam.

Ab exemplis Achitophel, Abfolon, & fimilium,

Dominene in furore tuo arguas me.

ARGVMENT VM.

Est precatio contra peccata et malam con scientiam, proponit autem insignem doctris nam & exemplum, quod in iplo sensu iræ & iudicii Dei sit retinenda spes misericordiæ, & ad orationem confugiendum. Titulus est adreminiscendum, quoniam & peccati sui & misericordiæ Dei reminiscitur.

Ardet & incensas magno calet igne medullas,

Dum caro, dum quærit spiritus æger opem.

F 2 Conscia

Consciamens uitij uere dolet, ut bene speres, Te moneat pietas officiosa Dei.

Pfalmus Dauid ad reminiscendum.

Propositio pre cationis.

Vamuis immodica uitiorum mole grauatum, Hoc uenia dignum uix queat effe caput: Netamen ô magni Deus autor & arbiter orbis, Ne precor irata corripe tela manu.

Ne tuus omne nefas iustus furor opprimat ausum Crimina ne pæna umdice nostra preme. Narratio in Nam quæ tu irata misisti spicula dextra,

qua commemo rat afflictiones ce depingit ten tationes pecca tiæ.

INTVSPA

VORES.

Oßibus bæserunt intus adacta meis. fuas, ac graphi Illa etiam qua me tua magna potentia punit, Per mala iam dudum cognita plaga mihi est. ti seu conscien Nulla meo pars est in corpore sana, quod iræ

Non possum trepidans fulmina ferre tuæ. Membris nulla quies, nulla est pax oßibus ægris, Tamme flagitijs uita onerata grauat.

Sarcina nam caput boc suppressit miqua malorum, Iamą̃; sua totum mole laborat onus.

Plaga cicatricum computruit alta mearum, Quæ sunt stulticia uulnera facta mea. Tristibus immodice curis affligor in boras,

Nec mihi læta dies, nec mihi grata uenit. Intima consumtis arescunt offa medullis, In tota est sanum carne uidere nibil.

Heu quam sum nimio contritus membra dolore, Dum requies animo non uenit ulla meo.

Ipfe uides mea uota pater, mea pectora nosti, Nec gemitus ratio te latet ulla mei,

Lugua

Lugubre contremuit cor mimo pectore, uirtus
Omnis abit, uires interiere meæ.

Languida fublato caligant lumina uifu,
Et pro luce, graui nocte fepulta iacent.

Longe aberant à me quando affligebar amici,
Et plagæ stabant è regione meæ.

Interea mifero laqueos er recia tendunt,
Insidias capiti qui posuere meo.

Insidias capiti qui posuere meo. Et qui me oppressum cupiunt mendacia texunt, Quorum animi nullo tempore fraude uacant.

Ipse uiro surdo similis, cui nulla per aurem Vox cat, & presso gutture mutus eram. Tanquam surdus ero qui nesciat auribus uti,

Et quinon habeat quo queat ore loqui. In te spero equidem, measpes tibi semper adhæsit, Quæ sine te non est ulla relicta mihi.

Pro me summe pater tu respondebis, & hosti Bripies uires consilium q; meo.

Nam metuo ne forte meis lætentur iniqui Cladibus, & de me gaudia plena ferant. Quod si forte loco mibi pestitubauerit, binc, quæ Magnifice de me uerba loquantur, erunt.

Nam dura ut paterer sum factus & omnia ferrem, Et meus est omni parte dolere dolor.

Confiteor siquidem uitæ delictanocentis, Factaq: follicitum me scelerata premunt. Seduiuunt magnisq; mei sunt uiribus bostes, Quiq; odio immeritum me petiere, ualent.

Qui benefacta malis pensant mea, sponte resistunt, Quod nisi quæ suermt optima, nulla sequar. FORIS PV GNAE.

Repetit prope

Vide conditionem prome, fic Paulus: Quos prædefinauit, eos etiam prædefiniuit conformes fieri imagini filijdei.

Ne

PSALMVS XXXIX. Dixi custodiam uias meas, ut.

ARGVMENTVM.

Proponit duplex scandalum, suam calas mitatem & impiorum felicitatem, ac le con firmat contra utrung. Deinde orat utpris mum Deus a talisecuritate, qualis in impns est, eum seruet. Deinde, ut liberet a peccatis, & peccatorum poenis. Nomen ledithun in titulo, est nomen cantoris, id est, Paral. XXV. putant igitur ab eo decantatum elle hunc Pfalmum.

Dum uidet miustos rebus florere secundis, Iustos indigna conditione premi: Vincla suæ petit apponi retinacia linguæ, Ne blasphema queat qualiacunq; loqui.

Vincenti Pfalmus Dauid ipfi leditum.

Amdudum statuitota ut ratione cauerem, Ne mea lingua nefas ederet aufa loqui. sed non offen- Garrula mordaci constringam guttura freno, Impius obseruans dum mea uerba notat. Contra,ego Conticui, er ne uera quidem nec recta loquebar:

Verum ea caussa mibi plena doloris erat.

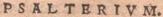
Inca

dat. Cum afflictus.

Narratio, im-

pij funt fortu-

nati & fecuri,

i ponitiRima vilona condi

Incaluere mei penitißima uiscera cordis, Dum meditor sensus slamma suere mei.

Lingua stupens igitur uelut bæc m uerbo foluta est,

Et quæ nulla prius uox modo multa fuit. Damibi nosse meæ quæ sint stata tempora uitæ,

Et quando ultima sint sata sutura mibi.
Colligere ut possim quid in boc mibi desit agenti

Corpore, quando illo deficiente cadam. Ipse meos annos angusto sine coërces,

Mensuram hos psalmi dixeris esse dies.

Hoc breue, te coram momenti est nullius, æuum

Vixest quod totum uiuitur una dies.

Heu mibi quam sunt uana hominu spes, uota, labores, Hoc impij non Quam status est fallax, quam nibil omnis homo? credunt.

Nam quid agat ueluti umbra uagatur, obambulat, er Motibus insanis omnia miscet agens. (rat.

Congregat, ignarus cui congreget, omnia raptim,

Congest as alijs inde relinquit opes.

Nunctamen ô genitor quid me expectare iubebis?

Totaest in manibus spes mea fixa tuis. Eripe me uitijs, & babenti crimina uitæ,

Ludibrium stultis ne precoresse sine.

Tota meæ uirtus obmutuit arida linguæ, Nec potui quicquam, te probibente, loqui.

Verte tuas à me plagas, tua uerbera differ,

Exanimum dextræ me facit ira tuæ.

Enius tu delicta, manu ceu uindice, punis, Huic subito formæ defluit omnis bonor.

Huicmembra asidua percunt arentia tabe, Ceu uestes timea comminuisse solent. Prima pars precationis, p hibe, ne ita fecurus uiuam A cur impij, qui nullam aliam utam sperant.

Altera para precationis co tra peccata & tentationes co sciențiæ.

Vera cotritio

F 4

Taks

88

PSALTERIVM.

Εωιφωνκμά Tam nibili, tam uanus homo est, quicunq, sub isto εκαθητικόμ. Corpore mortali nunc agit, egit, aget.

Εχαιμαί quas fundo preces, attende querelis,

Neue tace, lacrimis sed moueare meis.

Repetit preca- Sim licet ante tuos peregrinus σ aduena uultus,

tionem.

Sicut erant qui me progenuere patres.

Assere me, uires si forte resumere possim,

Expectans expectaui Dominum.

Quam prius binc abeam, nullus er elle queam.

ARGVMENTVM.

Pertinet Psalmus ad personam Christi, initio habet gratiarum actionem pro liberatione, deinde prophetiam de abrogatione Legis, & inuulgatione Euangelij ac Christi beneficio, quod impleuerit Legem, & sua merita per Euangelion Ecclesiæ offerat & donet. Postremo precatio Christi est addita, portantis peccata mundi, & pro ijs in suo corpore satisfacientis.

Vox est terribilem Christi patientis agona, Huius enim uates bîc gerit ipse typum. Hinc quicunq; suis quærunt solatia curis, Præclarum exemplum quod meditentur babent.

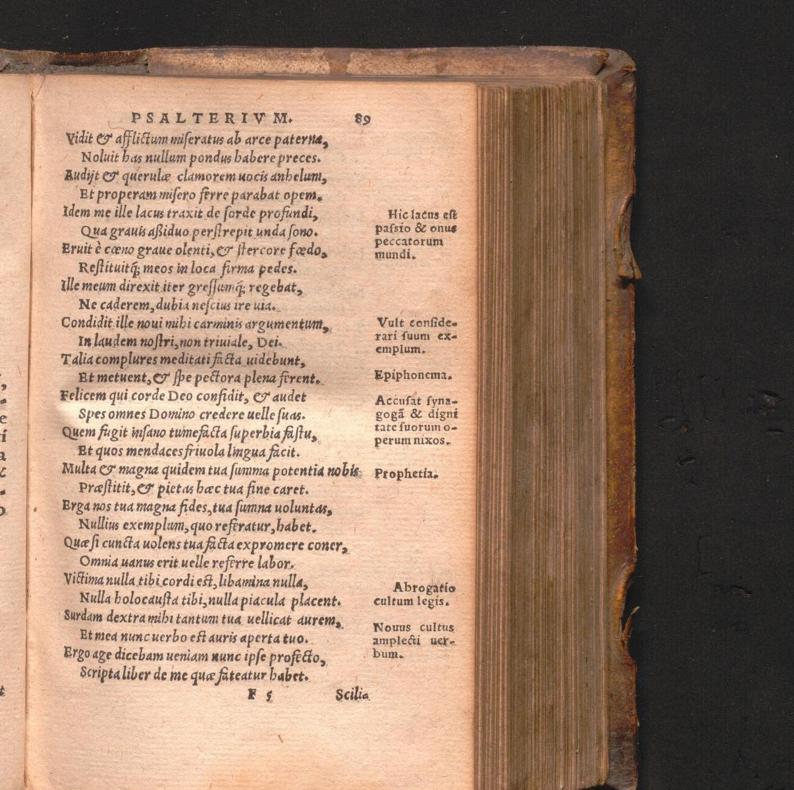
Vincenti Pfalmus David.

Gratiane actio
in qua comme
morat beness.

A Nxius expectans no clessé; diesé; morabar,
morat beness.

Numina præsentis plena fauore Dei.

Vidit

plet Legem.

Christus im Scilicet ut faciam quæ turectissima ducas, Summa uoluntatis debuit elle mcæ. Visceribus siquidem tua Lexest indita nostris Cords es in medio uiua reposta mei.

Hanc implerio ne Legis, Enan car & nobis of fert.

Iusticiæ in magno referam tua nomina cætu, Tu nosti, quoniam non taciturus eram. gelion prædi- Iusticiæmihi nota tuæ, non sama sepulta est, Non mibinec pietas, nec tua tecta salus.

Non summum tacuisse tuæ bonitatis bonorem, In magno populis agmine uisus eram.

Precatio.

Tu genitor supreme tui miserebere serui, Tu custos misero ne capiatur eris.

Ratio.

Nam mala me peffum, numero fine, multa dederunt Et mea me nimium possima caussa premit.

Sua uocat peçcata, quia ea a nobis in Chrilata, & p Chri stum expiata.

Obruor inuifa scelerum cennube meorum, Vt nullum uideant lumina nostra diem.

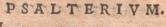
stu funt trans. Et capitis potero citius numerare capillos, Quam mala quæ me nunc no ete die q; premunte Languida confuji liquerunt pectora sensus,

> Attoniti uirtus mortua cordis abit. Bripe me his muiste malis, hac mole laborum Exue, ferre citam néue moreris opem.

Occupet illorum pudor er confusio uultus, Maledicit Svnagogæ. Qui uitam cupiunt eripuisse mibi. Res horum retroruat, in peius q; feratur,

Qui mibi funt hostes, et mala multa uolunte, Vasta sitillorum strages, turbentur & errent,

Benedicit Ec-Qui dicunt mibi : Sic accipiendus er is. çlesiæ sidelium Gaudia suscipiant animis lætiq, triumphent, Qui tua quærentes numina sancta colunt.

Quié; probant quas & quantas operere falutes,
Hi tua magnifica nomina laude ferant,
Ipse equidem sum pauper, egens, abiestus & exul,
Sis precor auxilio, nam potes essembli.
Te sine nulla salus, sine te mibi nemo redemtor,
Mi Deus, optatam ne remoreris opem.

Repetit preca

Beatus qui intelligit erga egenum. ARGUMENTUM.

Pertinet hic quo't Psalmus ad personam Christi, orantis pro liberatione contra consilia Synagogæ. Habet autem manisestam prophetiam de resurrectione Christi. Et hic iterum fatetur se peccatorem, quia se in no strum locum constituit, & pro peccatis nos stris satisfecit. Citatur, Ioan xin capite, de Christo Non igitur debet ad Dauidem transferri, sicut imperiti sudæidelirant.

Hic quoq uox cadem, queritur se fraude suorum, Vnius insanda proditione capi. Anxius hime subita duræ formidine mortis, Orat ut hanc caussam iudicet ipse Deus.

Vincenti Psalmus David.

Palix ille, uirum duris qui in rebus egentem*
Sustinet, & meritis officijsq; leuat.
Illum si qua gravi mala sors afflauerit austro,
Et rota sortunæ devia perdiderit.

Adhortatio est, qua munit animos contra scandalū instratis & crucis, est. n. plane idem cum illo Christi Beatus qui in me non offeditur. Hic autem explicat quid sit beatū, dici.

Illum

Precatio.

ris fcelus.

Illum restituet Dominus, memor omnibus ipsum, Pauperibus clausas non babuisse manus. Huic Dominus tribuct longæuæ tempora uitæ,

Terrenasillo dante tenebit opes.

Illius haud unquam dominabitur hostis auarus,

Omnia sed uiuus per mala uictor erit.
Ille ubi decumbens premet ægra cubilia luctu,
Confestim Domini restituetur ope.

Tu Deus buic uires sic & sua robora reddis, Vt stratum ipse suum quo uolet omne serat.

Hincego sæpe meo gemitum de pectore ducens, Heu miserere, inquam, qui potes ista, mei.

Ratio in qua Redde animæ requiem speranti, redde salutem, commemorat afflictiones ani Quæ peccasse tibi sassa, precatur opem.

mæ & corpo- Qui me odere palàm, de me sic sæpe lo quuntur:
ris.;

Quando erit ut possit perditus iste mori?

Quando erit ut uiuos inter sua nomina perdat? Nec sit posteritas ipsius ulla memor? Et siue introëat, siue egrediatur ad auras, Semper amat de me uerba scelesta loqui.

Pharifeorum In mea concurfant inimici damna, minantes, confilia contra Christum. Confiliys miserum per dere posse suis.

De me sape truces bostili more loquuntur,

Surgere iam deinceps, qui iacet, iste nequit. Iudæ prodito- Ille etiam quem toto animo constanter amabam,

Qui mibi plus alijs uifus amicus erat : Cui mense socium tribui communis bonorem, Ille tulit partes deseruisse meas.

Ille mihi insidias posuit, quibus implicet, ut sit, Quæ premat innocuum noxia pæna caput.

At

At tununc miserere animi mala tanta ferentis,
Qui solus miserum restituisse potes.
Restitue ergo precor, spem redde salutis ademtæ,
Hostibus ut posim reddere iussa meis.
Hoc erit exemplo quod adbuc tucaris inermem,
Si nibil insultet qui fuit ante minax.
Quod si simplicitas meruit mea, tolle iacentem,
Perpetuo & uultus me statue ante tuos.
Laudibus æternos Deus Israëlis in annos,
Innumeris merito concelebrandus erit.

Repetit preca-

Refurrectio fignificatur. Na funt indicatiua ifta, tu tollis ia centem & collocabis me ante faciem tuam

PSALMVS XLII.

Quemadmodum desiderat Ceruus ad fontes aquarum.

ARGVMENTVM.

Est precatio contra tristiciam spiritus, quæ tum solet oriri, cum pijs antea satis assis citis, etiam insultant impij, tanquam a Deo desertis, sicut sudæi Christo in Cruce. Orat igitur, ut Deus faciem suam ostendat, & contra hanc tristiciam uerbo suo soletur, ha bet autem additas suaues consolationes.

Quo desiderio Dominum suspiret, es intus Ardeat, binc Cerus sumta figura docet. Tristiciæ spectris tenebrosa afflictus in bora, Solari uerbo uiussicante cupit.

Vincena.

BIBLIOTHEK PADERBORN

Vincenti erudiens canticum filiorum Corah.

Aptissima simi Litudine pingit aifectum fuum, Narrat enim të rationes, & po rationem.

mifericordiæ

diuinæ.

T uagus absentes aspirat ceruus ad undas, Vt cursu nimio languida membra leuet. Omnibus impatiens q; iugis er uallibus errat, Arida ut inuento pectora fonte riget: stea petit libe- Sic sitit bic animus uiuum, sua gaudia, fontem, Sic mea uiuentem mens sitit ægra Deum,

Quando crit ut ueniam & uultus ferar ante beatos, Ante creatoris numina fancta Dei?

Quæ manant lacrimæ mibi no cteg; dieg; profufæ, Sæpe meo fiunt lentus in ore cibus.

Dum ne bi non cessant sic insultare superbi, Nunc Deus ille tuus qui medeatur, ubi est? Hæc mecum reputans, anima uelut exuor ipfa,

Quæ tunc in curas effluit ægra meas. Quam uellem ex animo, cœtu comitante bonorum Limina diuinælæta subire domus.

Quam cuperem lætas audire er reddere uoces, Quæ celebri plausu carmina læta canant. Quam turbæ comes esse uelim festina ferentis

Iubila, quæ soli est turba dicata Deo.

Erigit se spe Cur sic mæsta iaces anima ô mea! corda tumultu Quid mea conturbas anxia facta nouo? Quin potius confide Deo, namq; ille salutem Reddet, & boc grates nomine rursus agam. Quam sit nunc deie Eta animi uis anxia nostri, Omnia qui genitor conspicis, ipse uides. Propterea memor ipse tui, tua numina notis

Suspiro patriæ de regione meæ.

Quam

Quam rapidus multa fæcundat Iordanis unda, Qua colles Hermon despicit exiguos. Vasta uorago alia ex alia uelut edita fertur, Murmura dum fluctus infonuere tui. Sed me ceu toto graffantibus aëre nymbu, Tempestatis agens obruit unda tuæ. Nulla dies pietate Dei uacat, ipsius ergo In laudes omni carmina no cte canam. Illum omnes iustis precibus uenerabor in boras Qui Deus est uitæ præsidium q; meæ. Conquerar, ô nostræ rupes & petra salutis, Mi pater oblitus cur potes essemei? Triftior er folito cur sum deiectior, bostis Dum miserum, dextram te retrabente, premit? Ossa penetranti ceu uulnerer intima ferro, Sic audita dolet auribus ista meis. Dum mibi non cessat male sanus dicere liuor: Nunc Deus ille tuæ cura falutis ubi est ? Curnunc deprimeris nuper generosa animi uis ? Quæte sic tristem deprimit anxietas ! Perfer er obdura Domino confisus, ab illo lam uemet certo reddida fine falus. Namq: ille est iterum grata mibi mente canendus

PSALMVS XLIII.

Iudica me Deus & iudica caussam.

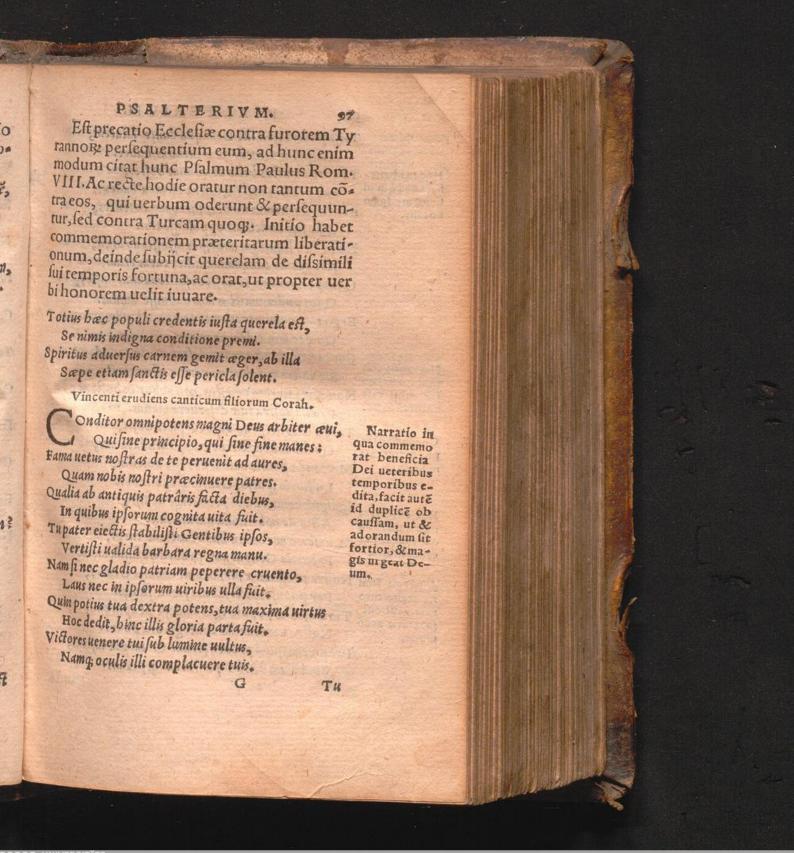
ARGVMBNTVM.

Est precatio plane eodem argumento con super

Qui Deus est uitæ præsidium q; meæ.

Descriptio lua dee.
Victisitudines afflictionum;

Confelation

ficianos que in similam spem uocant.

nobiscu facis.

mitates.

crudelitatis.

rum orationi

moda.

fecuturæ acco

Tu siquidem Rex ille Deus quo dante falutem, Accipiunt Gentes quas lacobus habet. Hec tua bene- Te duce deuictos bello delebimus hostes, Sub pedibus nostris, castra mimica cadent.

Per tua sternemus numerosas nomina Gentes, Quæ sese audebunt opposuisse tibi.

Nulla meo siquidem mibi spes affulfit ab arcu, · Nec gladio tanquam umdice tutus eram. Quin potius duce te nostros superaumus bostes;

Quos pudet muictas non babuille manus. Ergo tuas omni peragemus tempore laudes,

Quæte non celebret non erit ulla dies. Curtamen abiectos nunc deferis optime uindex? Narratioi sub ijeit querelam

Sic nostri in dubijs immemor esse potes? sed nihit tale Non uires iterum præstas, non robur in hostems Prælia nostra tuæ deseruere manus.

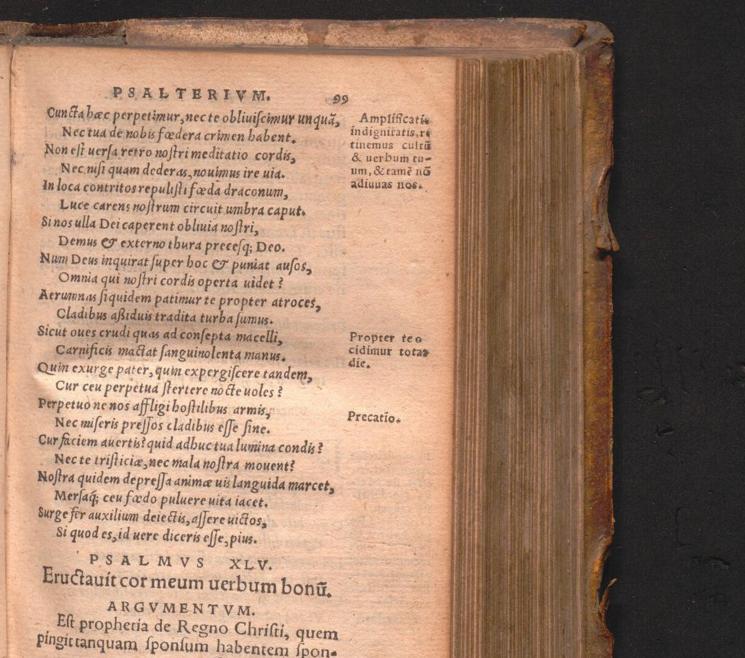
Terga coëgisti sæuo dare turpiter hosti, Commemorat Qualibus beu facti præda pudenda sumus præfentescala Mactandis similes ouibus nos esse uolebas,

Ludibrio sparsos Gentibus esse iubes. Hoc eft, Getes Indignisuenum nulla pro merce dedisti, Actio de nobis nulla parata fuit. non uccillim dat poenas fuz *Ludibrio nos omnis bab et uicinia turpi,

Proxima Gens in nos probra nefanda iacet. Aspergit semi Nostra profanatæ subsannant nomina Gentes, na argumento

Per populos facti fabula fæda sumus. Turba sumus populis ignominiosa propinquis, Nostra uerecundus contegit ora pudor.

Propterea quod probra serunt & iurgia miscent, Vindictam è nobis qui sibi cunq; petunt. Cuntta

pingittanquam sponsum habentem spon-

fam Ecclesiam ex reliquis Iudæorum, ad quam accedunt Gentes, manifesti hicloci funt, Regnum Christi consistere in uerbo, nam labia prædicat & sceptrum: Item Syna» gogamabolendam, quod ad cultus Legis at tinet, & Gentes uocandas : Item quod Christus sir Deus, quia præcipit eum adorandum este. Titulus lignificat este ἐπιθαλάμιομ de sponso Christo, cui dedit nomen: De Lilis, sic enim solent Iudæi.

Præcinit bic regnaturum super omnia Christum, Cuius in boc Salomon carmine figna gerit. Hic uelut è thalamo uenienti Ecclesia Christo Iungitur, & sponso dat piasponsa manue.

> Vincenti canticum amorum erudiens, filiorum Corah de Lilijs.

Propositio seu Argumentum, Pfal. de Mefsia feu Chrifto canam. Descriptio Re gis, habent au tem hec omnia allegoriam regni Christi.

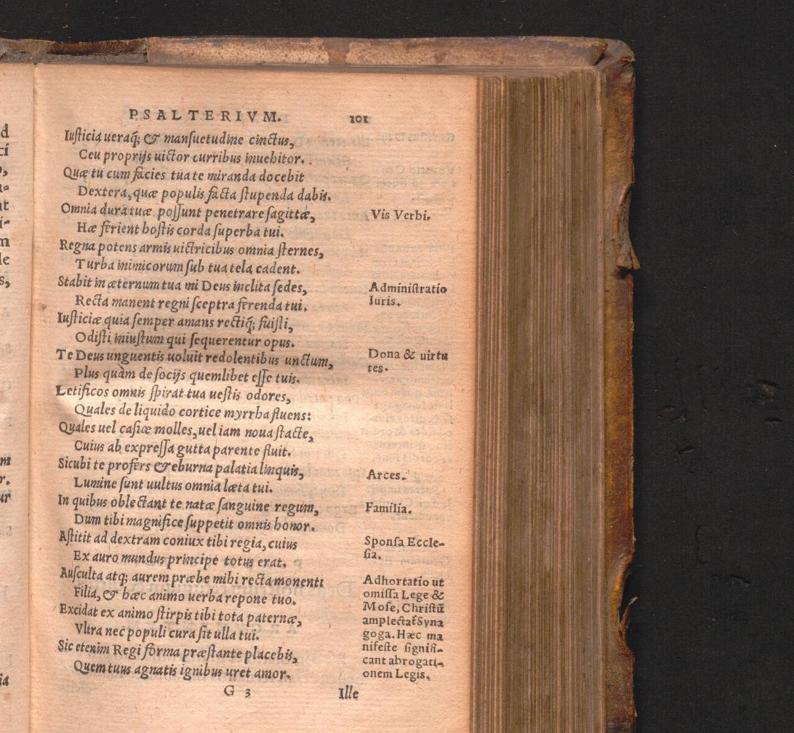
Arma-Successus.

Er noua fert animus laudandum dicere Regem Carmina, quæ è nostro pectore dictat amor. Nuncmea quæ meditor tam promte lingua loquetur Quam solet accelerans ducere Scriba manum. O prælate alijs, ô formosisime rerum, Quam diffusatuo gratia ab ore fluit.

iucundissimam Innumeris igitur tua pectora dotibus auget Ipfe, tuæ ductus laudis amore, Deus. Cinge tuum gladio femur orte potentibus heros, Vt tua pœniteat gloria laude noua.

Cuncta tua decori contingant prospera, tanto Ornatus fidei lumine, dexter ades.

Iusticia

Vocatio Gen -Christi.

Ecclesiam Gen tium, natam ex quijs, hanc dicit interne or-Gentia Ecclefia non habet culcum exterbuit synagoga fed cultus eius tio, q interna et cordis funt.

Patres impij

Doctores in Gentium Ecclesia.

Euangelij fruchus.

Christus Deus Ille etenim Donunus tuus est quem semper adores, Bt cui iusta animo supplice uota feras. tium ad fidem Quas opulenta Tyrus cunq; est babitura puellas, Ante tuos ponent munera multa pedes.

Ante tuos stabunt uultus, qui plurima possunt De populo, er soluent debita uota tibi.

Filia exponut Hæc Regina feret uarios induta colores, Culta quoq; interior filia Regis erit. Tynagogereti- Ducenda ad Regem Phrygijs in uestibus ibit, Aurea cui uarium fibula nestat opus. natam effe, ga Innuptæ comites aderunt & pone sequentur, Harum ô Rex ueniet proxima quæq; tibi. istam speciem Carminibus q; er læticia ducentur ouantes,

Intramagnifica regiatecta domus. nam, quam ha *Pro patribus Regina tuis tibi diua relictis, Infinitatuæ nomina prolis erunt.

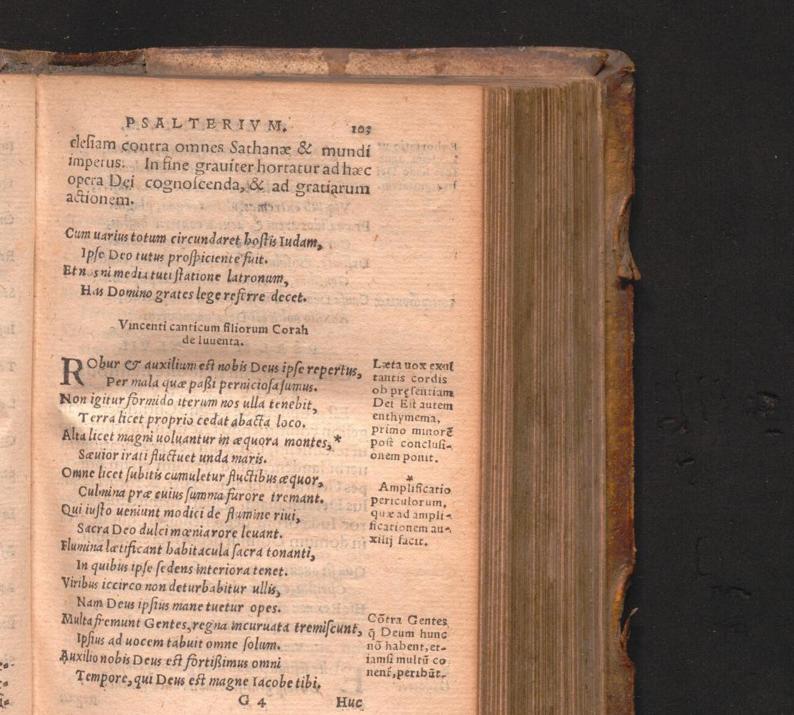
est fides & ora *Inde tuo statues Reges de sanguine natos, Qui tibi terrarum regia sceptra ferant. Ipse tuas laudes totum celebrabo per orbem, Donec summa aliquod sæcula tempus erunt. Indæi Christu *Brgo tibi omnigenæ dicent præconia Gentes,

Donec in bocibunt limite folis equi.

PSALMVS XLVI. Deus nostrum refugium & uirtus.

ARGVMENTVM.

Est consolatio & gratiarum actio pro beneticis Dei, seruantis mirabiliter suam Ecs clelie

Ecclesia agno scat hanc Dei

204

Exhortatio ut Huc agite, ite, Dei spectantes facta per orbem, Tam cito qui totum tam loca uasta dedit. benignitatem. Hic si quando uolet bellum de Gentibus aufert, Vfq; sub extremas, ultima regna, plagas. Præualidos arcus er acutas conterit hastas, Currus er celeres concremat igne rotas. Desinite, er solum esse Deum me discite, cunctis Gentibus, & cuntis terribilem populis. έωιφωνημα Caufa Deo cura nostra est uirtute potenti, Auxilio nobis est Deus omnipotens.

PSALMVS

Omnes populi plaudite manibus.

ARGVMENTVM. Est prophetia de Regno Christi per Euan gelion constituendo: Ac meminit cultus no ui testamenti, ut Deum per prædicationem uerbi laudent, quod uerbum etiam princis pes Gentium lint amplexuri, & futuri popu lus Dei Abraham. Quare manifestus hic error Iudæorum deprehenditur, qui de arca in domum Domini deportata exponunt.

Qua sit ouans pompa Rex ascensurus in altum Christus, er in colum compositurus iter. Hic Rex non armis, uerbo tamen omnia uincet, Vt ucterem strarunt Hierichunta tubæ.

Vincenti Pfalmus filiorum Corah. Dite festino populi noua gaudia plausu, Lætaq; gratifica iubila uoce sonent.

Propositio. Gaudete.

Regnat

Regnat enim Dominus sublimis Commia terrens, Qua terrarum aliquid sidera cunq; uident. Subject populos nobis non ante fideles, Sub pedibus nostris plurima regna dedit. Hæredes regni statuit nos, gloria magni Quisumus Isacidæ, cuius amicus erat. Carmine iubileo Deus est euectus in altum, In sua terribilis nubila uoce tubæ. Dicite nunc pæana Deo, nunc dicite laudes, Ferte Deo regi carmina, ferte Deo. Rex etenim Deus est terræ omnia regna gubernans, Huic canite excultos, quo decet ore, modos. Imperium Deus in Gentes rex obtinet, idem Qui Deus in sanctæsedis honore sedet. Summisere Deo terræsuaregna Tyranni, Magnanimum Thariden quem coluisse ferunt. Nam super & proceres, & maxima nomina terræ Altior, baud ulli sceptra tenenda tenet.

Narratio, quæ exponit caufam proposirionis, şûd Christus in mundo
per Euangelion potenter re
gnet.

Hebraice est:
Psallite sapien
ter. Sicut Pau
lus iubet, recte
secari uerbum
Dei.
Abraham silius Thare, Genesis XI.

PSALMVS XLVIII.

Magnus Dominus & laudabilis.

Est plane idem argumentum cum Psals mo quadragesimo sexto: Commemorat enim beneficia, quæ Deus ptæstitit suo pospulo, cum Hierosolymam seu Ecclesiam & cultum suum defendit & servauit contra ho stium varios impetus. Hæc exempla nos quop consolantur, futurum ut Ecclesiam suam servet Deus.

G 5 Serude

BIBLIOTHEK PADERBORN

an

no

m

ci^s

er-

ca

nat

\$0.0 PSALTERIVM.

Scruarat Solymas cinclas bostilibus armis, Et bellum à cara reppulit urbe Deus. Nos quoq; seruabit quos cinxit iniqua tyrannis, Si simus, quales nos decet este, pij.

Canticum Pfalmi filiorum Corah.

Gratian actio Qui inseruit de

Agnus, exeximio Dis cumulandus bonore est, Qua sita sunt nostro mænia sacra Deo. scriptioneloci Pulcra situregio, rupes per amæna Sionis, Illa decus terræ totius elle potest.

Cuius Parrhasiæ quodsidera prospicit ursæ, Sacra, latus, magni moeniaregis babet. Cuius in eximijs notus Deus ædibus aulæ : Testa salutifera protegit ista manu.

heneficium liberationis.

Collatio cum

ueteribus mira

culis.

Commemorat Convenere simul reges, atq: ista uidentes, In non proposita præteriere uia.

Talia mirati postquam tam magna fuerunt, Ipsorum pauidus perculit offa stupor. Perculfi stupuere metu, sensere dolores,

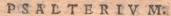
Quales parturiens ferre puella solet. Tu uada sulcantes Neptuni cærula naues, Conteris imbriferi | ape fragore Noti. Omnia quæ nostris audiuimus auribus olim.

Hac of in hac oculis uidimus urbe Dei. Hæc er in urbe Dei fancta conspeximus ipfi, Hanc & im aternos diriget ipfe dies.

Te Deus expetimus, tibi clementisime soli, Redit ad grati In medio templi soluimus ora tui. arum actionem

Vt tuamaiestas, sic es tua cognita laus est, Finem ubicung, aliquem maximus orbis habet.

Iu/li

Iusticiam dextra, ceu cornu diuite spargis, Nam quæcung; facis, non nifi iulta facis. Exulter, Letoq; Stonfe uertice tollat, Iusticia exulat lætus Iuda tua-Cingte circum ipsam cœtu ueniente Siona,

Bt numero turres illius erigite.

Iplius attento cognoscite pectora muros, Quam sint er celfætelta superba domus. Omnia ut bæc memori fama referantur, & olim Posit posteritas bic er ubiq; loqui. Quod fuerit nobis Deus bic, er folus, er omni

Tempore, quod sit adhuc noster est ipse Deue. Hicnos à primis seros deducet ad annos, Qualiter institui prima inuenta solet.

PSALMVS XLIX.

Audite hac omnes Gentes, auribus.

ARGVMENTVM.

Est idem argumentum cum Psalmo trige simo septimo. Consolatur enim contra scan dalum hoc, quod impii florent, pii autem af fliguntur, Habet Pfalmus certum locum de resurrectione piorum ad uitam æternam.

Degeneres luxus, er opum perstringit audros. Numina qui Pluti nil nisi cœca colunt. Ergo Deo soli considere summa bonorum est, Spes in divitijs ponere, samma mali,

1071

Vincens.

Exhortatio fubiecta gratia rum actions, in qua hortat no; folum ad gratiaru actionem erga Den, fed ut finguli pro fuo modo Ecclesia adiuuet. Nam qdahunc locum fic red dunt: Sollicite custodite mua roseius, & ex altate palatia eins. Sed alij eo referunt ut cognosca Dei præfentiam fic euchentis Hie rufale, & pro eo gratias a.

Vincenti Pfalmus filiorum Corah.

Exordium in q facit attentos auditores.

Brcipite bæc omnes animis atq; auribus æquis, Quicung incolitis terrea regna uiri. Tam de plebe sati, quam nobilitate superbi, Seu nos paupertas, seu comitantur opes. Verba loquar uobis animo à sapiente profecta, Nec fatui cordis quæ meditabor erunt. Abdita deductis ænigmata uersibus edam, Scitaq; non uano pectore uerba loquar. Propositio, Ni Cur metuam fato rerum deprebensus iniquo. Si mea turbinibus fluctuet icta ratis.

hil mouear feli citate meorum aduersarioru & meis calami citautem ratio nem quia quan dat opibus, ta menmorientur tandem.

Sunt qui divitis nimis nitantur, er audent Credere perpetuas quas uenerantur opes. tatibus, fubij- Cum tamen binc auro fratrem non liberet ullus,

Nec precij quisquam placet honore Deum. tumus isti abu Bt nimis est animæ preciosa redemptio, ut ipsum Perficere baud ullo tempore possit bomo. Complures etiam si vivere detur in annos,

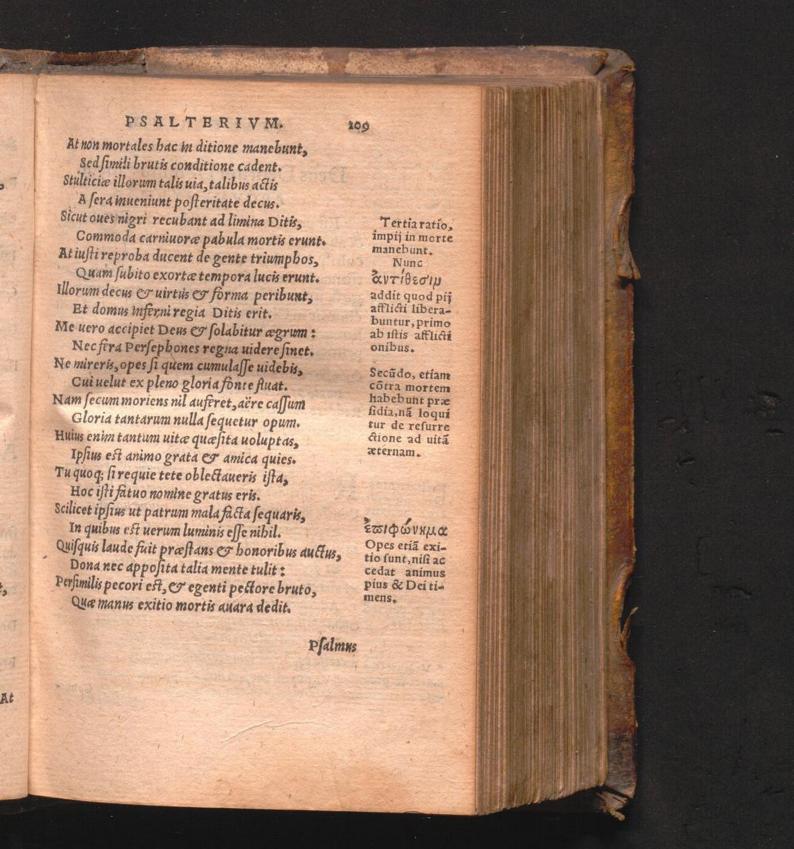
> Nec uideat uiuo facta sepulcra sibi. Interitu percunt sapiens & stultus eodem, Nec refert posito funere præstet uter.

Aliud incomo Omnia at ista manus rapient hæredis auaræ. dum impioru, quod opes no

Quæ bona uiuentes constituere sibi. fecu auferent. Nec quicquam referent fecu, fed cuncta relinquent,

Atq; mopes Stygij principis arua petent. Repetit primă Stent licet immenso fundata palatia cultu, rationem. Duffuræ finem non uideantur opes.

Magnificas babitent ædes, & magna relinquant Nomina, posteritas quæ meminisse queat.

113

PSALTERIVM.

PSALMVS L.

Deus Deorum Dominus locut.

ARGVMENTVM.

Est prophetia de inuulgando Euangelio & abolenda Lege cum facrificijs & omnibus cultibus Habet autem grauissimas adhortas tiones & comminationes, ut posthabita Le. ge & iusticia Legis, misericordiam amplectamur in Christo exhibitam. Quodadtitu lumattinet, Asaph unus ex cantoribus fuir, primo Paralipom.cap.XV.&X V I.

Quæ sacra uera Deo placeant, quis cultus, ut omnes Impia prætextureligionis agant. Reddere uota Deonon ista monastica, uerum Quæ sint sola Deo persoluenda, docet.

Psalmus Afaph.

Facitattentos. Deusloquetur verbum eius.

Id uerbum ex tur, non ex Sinai & deferto ficut Lex.

morte & peccato.

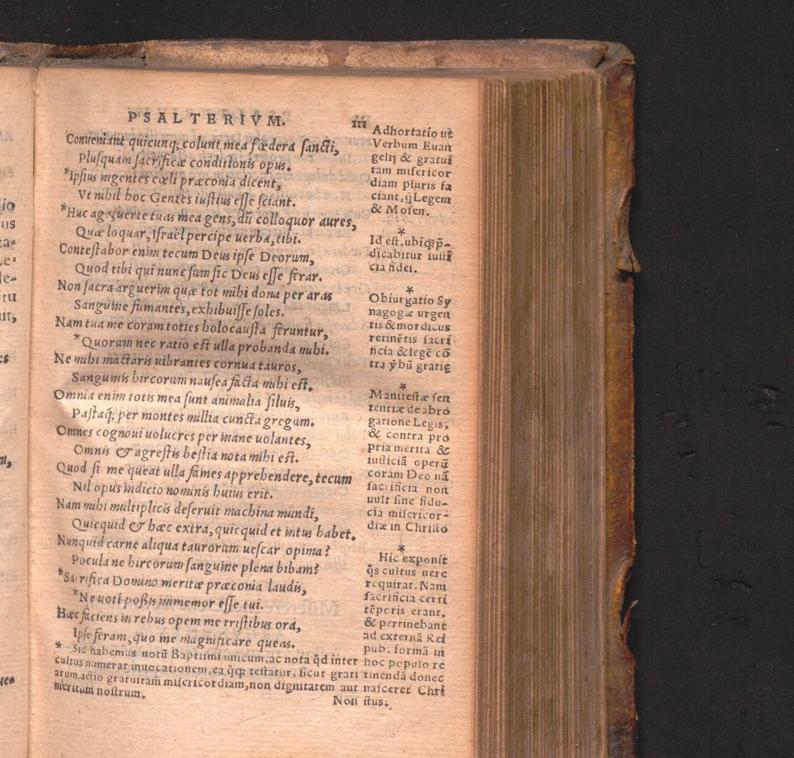
EX superum princeps fortisimus ille Deorum, Incipiet tandem uerba tremenda loqui : ergo accipite Cunstaut conueniant terrarum regna uocabit, Regia qua fines utraq; solis babet.

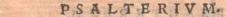
Definitiocum, Magnifica clare fulgebit ab arce Sionis, Bt decor er facies, enoua forma Dei. Hierufale orie Bt uirtute potens, er maiestate uerendus

Adueniet, deinceps nectaciturus erit. omnia fastatrix ante ipsum flamma cremabit,

Ipfe etiam ualido turbine cinctus erit. Vt liberet a Excelfo è folio cœlum terrasq; uocabit, *Vt populi causam iudicet ipse sui.

Connes

Non ita cum reprobis Deus, ad quos ilfa loquetur. Impie cur profers fæderis acta mei? Quid de lege mea declamas ore profano? Non hoc officij debuit esse tui.

QUTIBEDIS. Qui hunc culbent uerbu me populus meus, & filij Abrahe feam. Atch hie addit grauissi nem Iudgorum ludæns es.

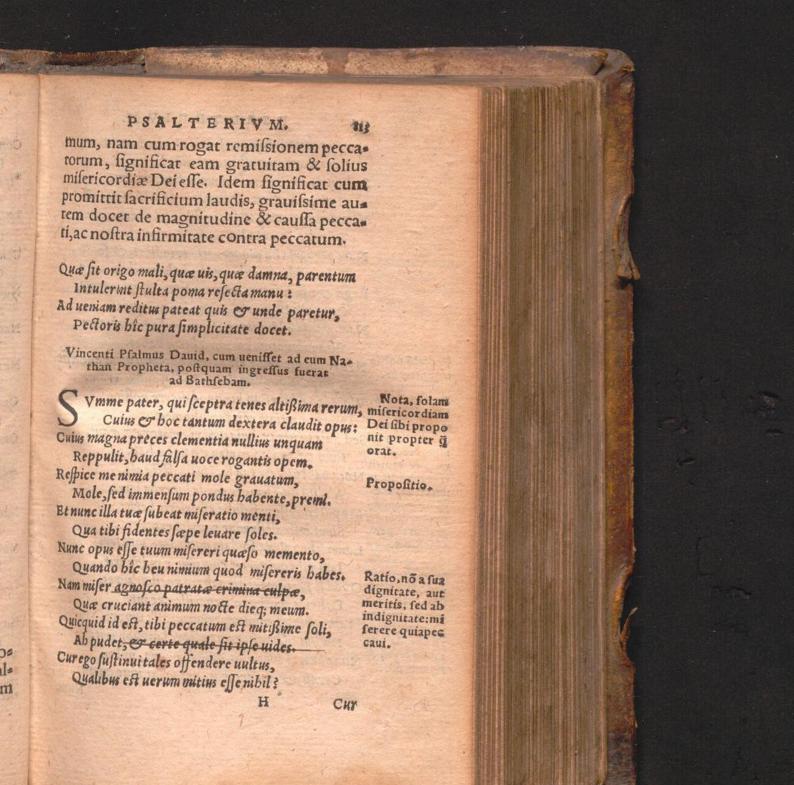
qua ostendo sa lute Domni.

Cum tamen & mores & leges oderis æquas, Et uerbi officium negligis omne mei. tum non præ- Fædera sacrilegis cum suribus icta subisti, Crimine adulterij perditauita tua est. um, etfi uocani Ore loquebaris spurcisima uerba pudendo, Lingua tua immodica prædita fraude fuit. tamen no agno Aduersus fratrem frater mala multa locutus, Cui quacunq; potes parte nocere, noces. maminfectatio Talia cuncta uidens tacui, cum forte putares Me similem fieri posse profane tibi. fimilem illi Roman Sed te iusta manet pro tali pana reatu, Ante oculos statuam præmia digna tuos.

Talia nunc saltem cognoscite uerba profani, Qui uestri oblitum creditis elle Deum. Epilogus qui Ne forte iratus rapiam cum nulla supersit Certa salus uobis nec ferat ullus opem. mi complectit, g facrificat lau A quocung; mihi mactabitur hoftia laudis, dem, non hosti Huic mea magnifice est gloria culta satis. as,illehonorat me, & hæc uia Atq; bæc ipfa uia est, per quam uestigia ducam est ordinara, Illius, ut saluus possit adesse, Deo.

> PSALMVS L. Miserere mei Deus secundum.

ARGVMENTVM. Infignis oratio pro remissione peccatos rum. Confirmat autem superiorem Psals mum

UNIVERSITATS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Curtua non ueritus prasentia numina? curte

Peccator toties aspiciente fuit?

Scilicet ut constet, uel iniquo iudice, uerum

Quicquid adbuc usquam lingua locuta tua est.

Vt uincas quicunq, in se considit, & audet

Te uelut intenta lite mouere reum.

Nam peruersa hominum ratio te iudicat, & se

Damnanda macula credit habere nibil.

Ergo age se miserum miserere satentis, & agrum,

Quos nisi tu, morbis, nemo leuare queat. Namq; quid addubites? totum me fæta malorum

Peccati nobis Nec nous bic dolor est primi hoc mibi uirus adbæsit ingeneratur. Tempore quo matris iam rude pondus eram.

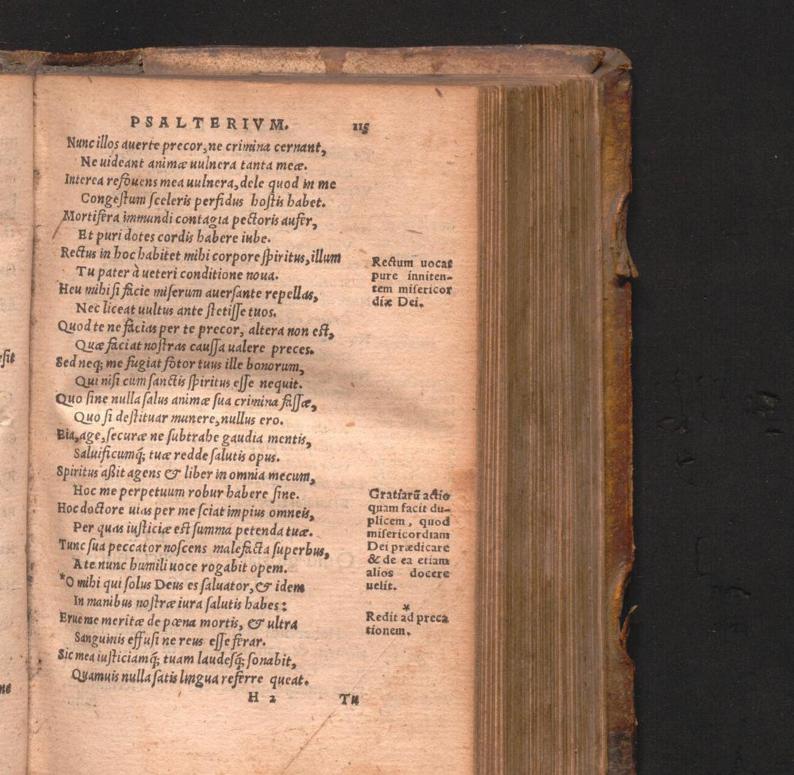
Secundaratio, Vfq; adeo nibil est in me quod dicere posis, tuu uerbu pro Naturæ uitium non rapuisse meæ. mittit mifericordiam, ergo Sed quia tu uerax, quia ueri es amator & æqui, miferere,na ue Illius & merito nomen & buius babes. ricas & fapien tia funt fiducia Nota mihi pietate tua sapientia facta est, mifericordiæ Abdita quæ semper corda superba latet. & cognitio mi Tericordize dei Me pater hyffopifi dulci afperferis berba, gratuitæ per Sicut lustrali flumine mundus ero. Christum.

Laueris heu nimia fædam putredine mentem,

Viget petitionem, & ampli- Quòd si forte mens dignabere uocibus aures,
ficat, lætisca Delicias animi quæ peperisse queant.
cor, remitte
peccatū, da pu *I am contrita nouo reparaueris ossa uigore,
rū cor, da spiritum certū &
nullius in hoc iterum pestore languor erit.
ritum certū &
nouum &c.

Nunc auerte tuos illos, quibus omnia, uultus
Cernis, & aut recreas, aut uelut igne quatū.

Nune

Tu dabis eloquio uenam meliore fluentem, Laxato gravius tu dabis ore loqui. Vt tua per cunctas præconia dicere Gentes, Vt poßim laudis nuncius esse tuæ.

Prædicabo mi fericordiam tu cra feu cuitus non curas.

avribeois. Nam neg; thure dato positas placaris ad aras, Victima nec structo te mouet ulla rogo. am, nam alia fa Tetamen boc ipso ueneratus bonore fuissem, Si uelles ista relligione coli.

> Nunctibi nulla magis cordi funt facra, necullum Gratius est anima se cruciante sacrum. Nec tu despicies afflicti munera cordis Commoda quod sine te nulla quietis babet. Nunc age siderei summo de uertice cœli, Placata miseram fronte Siona uide.

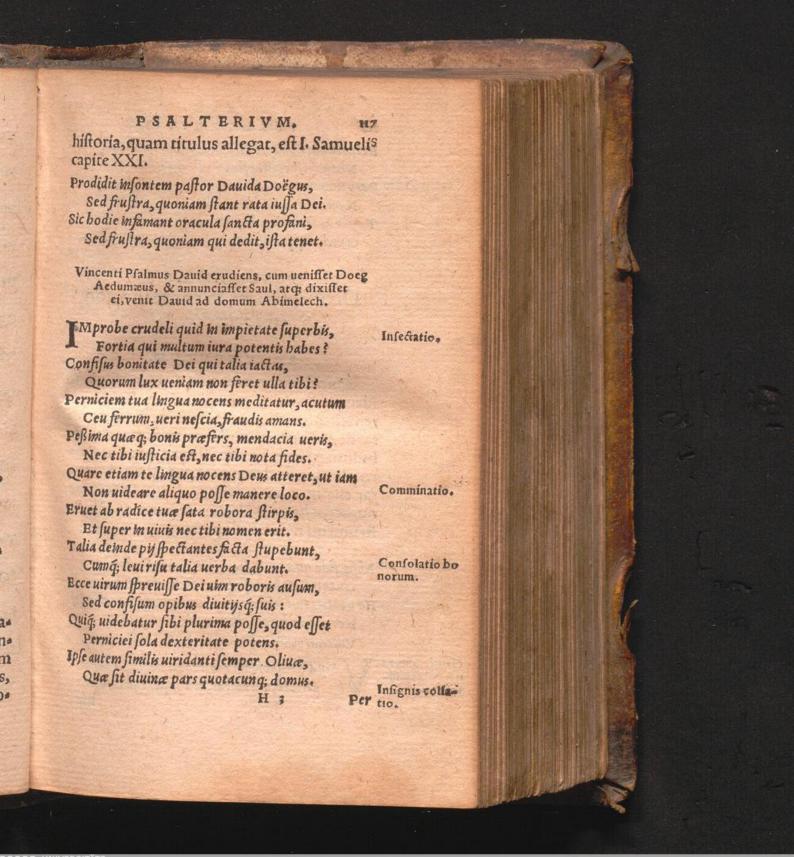
Oratiam pro tota Ecclesia, cognitiõe pec cati, & fiducia feruet, hæc enim facra Deo

ut'eam Deus in Vt laceras iterum Solymas sua mænia cingant, Ne tibi delettæ concidat urbis bonor. mifericordiæ Tunctibi facra pio pro munere iusta dabuntur, Quætu sola probas, quætibi sola placent. sola grata esse. Tunc tibi gaudebunt pingues bolocausta per aras, Bt uitulos templis imposuisse tuis.

> PSALM VS LII. Quid gloriaris in malicia, qui pos tens es, &c.

> > ARGVMENTVM.

Habet hic Pfalmus grauissimam insecta. tionem & comminationem contra Tyrans nos & Ecclesiæ hostes. Consolatur autem pios quot, quod Deus eos sit seruaturus, hilto.

Perpetua in bonitate Dei spem semper habebo,
Nec mibi spes istas finiet ulla dies.
Gratiară actio Perpetuo meritas restram tibi tempore grates,
Nam mibi tu magni muneris autor eras.
Tutior inde tui degam sub nominis umbra,
Quod quisquis bonus est, laudat, bonorat, amat.

218

Dixit insipiens in corde suo non est Deus &c.

ARGVMENT VM.

Quod ad argumentum attinet, est plane idem Psalmus cii quartodecimo. Habet aus tem titulum alium, nec sane inter interprestes de eo conuenit, quidam existimant uoca bulum bulum con lignificare, quod in chos ro alternis sit decantatus, sed Abenezra pustat esse initium carminis, secundum cuius numeros hunc Psalmum cecinerunt. Alij in strumenti nomen esse putant.

Absq; fide quæeunq; facis, facis omnia frustra, Quantumuis bona sint quæ facis absq; fide. Hæc toties tibi Psalmographi uox magna reclamat, Nec tamen hæc audis Romule surde, caue.

Vincenti canticum David erudiens in Mahelath.

Gravis humanæ naturæinfectatio V Sq: adeo quosdam rabies agit impia, ut ausint Dicere, qui uideat, non superesse Deum.

Exc.

Execrabilibus perierunt cladibus omnes, Prodiga quos miseri uita laboris habet. Omnipotens humiles prospexit ab æthere terros, Humanumq; sua uidit ab arce genus. Extot an inueniat sapientem millibus unum, Qui curet superos & putet effe Deum? At retro stolidis abierunt passibus omnes, Pestis enim miseris omnibus una fuit. Non fuit ex illis quem posses dicere iustum, Qui bene uixiffet non fuit unus bomo. Num sapient aliquando mali qui sanguine uiuunt, Et populi comedunt corpus & ossamei?

Dummodo quod rodant uentri non desit alendo, Turba creatorem negligit ista suum. Hîc ubi non opus est trepidant, ubi nulla necesse est

Bse pericla animæ, certa pericla putant. Ossa etenim Dominus dispergit miqua ferentum Munera, quæ ueræ nil pictatis babent.

Hos pudor offendet, Dominus quos damnat, & odit, crinam his na A quibus aversa est luminis aura Dei.

Quis genus Ifraël faluum dabit, atq; reducet Dispersos populos ad tua templa Sion ? Cum Deus exilium conuerterit ipfe suorum, Læticia fient omnia plena noua.

Tunc genus Ifraël gaudebit, & ocia ducent Qui de stirpe tuæ sunt Iacobe domus.

PSALMVS LIIII.

Deus in nomine tuo saluum me. ARGVMENTVM.

> H 4 Histon

Hoc est humana natura fi fit fine spiritu fan cto, nec timet Deü, nec fidit Deo, nec uelle aut cupere potest quæ Deus unit & cupit. Præcipueaccu fat doctores le

Minat impija doctoribus qd per fanam doture malis non medentur.

Confolatio, Christus cum uenerit per Eu angelion fuum medicinam fa-

10

Is

3

)=

I=

IS

11

120

Historia quam titulus oftendit, est I. Sa. muelis XXIII. & XXVII. Estautem oratio, ut liberet eum Deus a periculo, in quod per proditionem coniectus erat: ac habet inlig. nes consolationes, quæ in similibus periculis nos erigunt, futurum ut liberemur, & ho stes Ecclesiæ pereant.

Prodiderant miserum Sauli Dauida Siphitæ, Sed frustra, probitas umdice tuta Deo est. Hos petit ulcisci, quæ nunc & quanta Siphitæ, Tot mala committunt, puniat ista Deus.

Vincenti in melodijs erudiens Pfalmus Dauid, cum uenirent Ziphei & dicerent ad Saul, nonne Dauid abfcondit fe apud nos?

Propolitio, orat autem in fl ducia nominis

Cofolatio, De us exaudiuit me.

Gratiarii actio

Mnipotens pro laude tui me nominis ægrum Conserua, er misero, na potes, affer opem. & potetig dei. Affere me uirtute tua, dextrag, potenti, Bt timidas audi, percipe, summe preces.

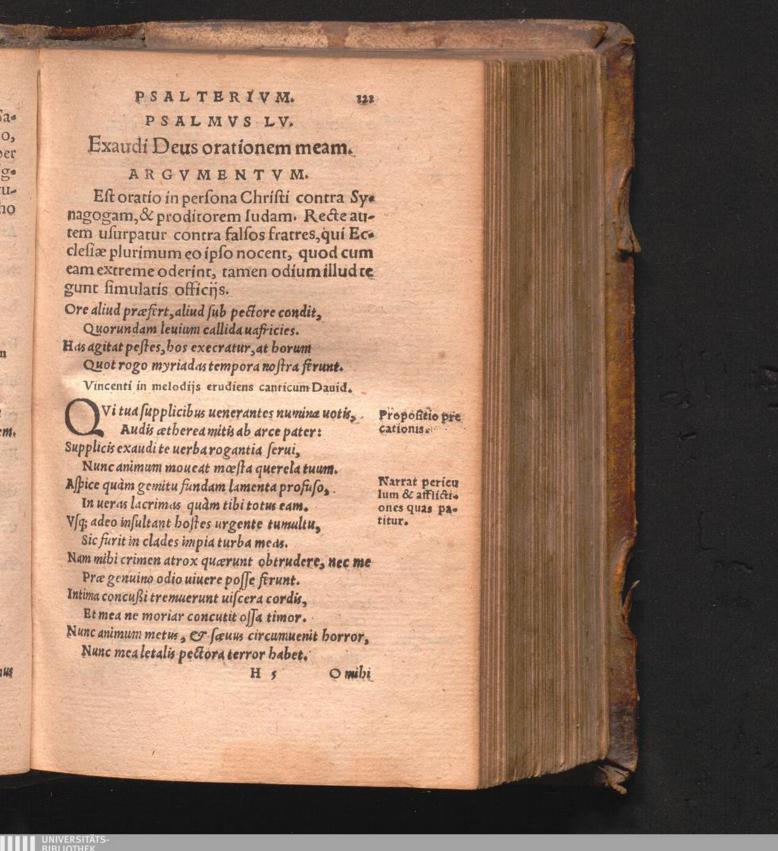
Narrat periou Quando alienigenæ quærunt me perdere Gentes, Quæ tua non ulla numina parte colunt. Bn Deus auxilio subijt mibi, sustinet idem

Ne pereant animæ robora tota meæ. Hostibus ille meis, in me malesacta, rependet, Et solita perdet pectora uana fide.

Tunc tibi grata feram munuscula mente benigna, Nominis & laudes de bonitate tui. Tu quia de cunctis me cladibus eruis, ut iam

Pfalmus

Risum denisto prorsus ab boste feram.

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

122

Votum quod eleganter pingit affectum amalis.

O mibi nuc uolucres aliquis connecteret alas Qualibus in uentos ire columba folet. nimi conclusi Protinus euadam qua me non ulla sequentes, Deferat humano semita trita pede.

In deserta abeam sæuarum lustra ferarum, Grata domus profugo tristis eremus erit. Ocius effugerem, si fortè euadere possim,

ara hostes, ut confilia corum impediantur.

Hastempestatisme ferientis aquas. Imprecatio co Semde age, & infamés istorum contere lingues, Vrbs quia flagitijs distidet ipsa sibi. Qualibus illa dies no flesq; repleta laborat,

Bt labor, et tota regnat in urbe dolor. In medio dolus & uanæ mendacia linguæ, Omnis imbumana fraude platea scatet.

calamitatis, pa tior hæç a podiscipulo com muni ministeiuncto.

Imprecatio.

Confolatio.

Amplificatio Quodsi structa mibi sit ab hoste calumnia, forsan Quæ non commerui crimina, ferre queam. pulo meo & a Si mibi se extulerit supra caput impius osor, Vitarem celeri iussa superba fuga. rio mecum con At tu fide comes duris mihi cognite rebus,

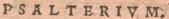
O rarum nostræ pignus amicitiæ. Tu fidei mecum fanctæ secreta subisti, Relligio nostri pectoris una fuit. Quo cum sancta domus diuinæ limina adibam, Vnaq; læticiæ caussa duobus erat.

Mors auidas violenta manus extendat in ipsos,

Ad Stygias uiui destituantur aquas. Nam domus ipsorum uitijs est plena nesandis, Factio in ipforum sede maligna sedet.

Ipfe Deo mea fata querar, mea tristia dicam, Ille, ut ferre potest, sic feret unus opem.

Mane

Mane querar, seræ lugebo ad tempora lucis, Effugient medium nec meauota diem. Audiet er gemitus er uerba rogantia, pronis (Certa fides caussa est) auribus accipiet. Is mihi pacificam præstabit ab boste quietem, Qui mibi tot studuit noxius esse modis. Audiet, & studia aduersa mala deprimet hostis, Solus in immota conditione manens. Nulla quidem spes est mutari posse malignos, Qui Dominum toties irreuerenter babent. Iniecere manus in amantes foedera pacis, Pacta profanarunt relligiosa Dei. Ore ferunt pacem butyro quod mollius effet, Sæua tamen tacito pectore bella mouent. Lenia uerba oleo quouis magis ore loquuntur, Illa tamen gladij fortis acumen habent.

Res curas q; tuas Domino committe potenti,

Is tua, teg; ipsum, cuncta tenere potest.

Ipfe loco faciet stabili confiftere iustum,

Et bona lætificæ pacis babere dabit.
Tu pater effuso gaudientes sanguine, tandem
In mortis soueam præcipitanter ages.
Dimidiæ non illi attingent tempora uitæ,
Sed mihi spes in te sixa tenaxý; manet.

Addit in fine insectationem hosti & comminationem.

123

Inlignis doctri na in omnibus periculis & të tationibus uti lis.

PSALMVS LVI.

Miserere mei Deus quoniam con.

ARGVMENTVM.

Estoratio pro liberatione ex perículo, in quo

quo fuit, cum exularet. I. Samuel. XX. Vocat autem Dauid se mutam columbam, quæ tantum gemitu oftendit dolorem suum : Nam inter exteros non fuit ei tutum loqui.

Sceptra Palæstini cum quæreret aduena Regis, Exul adhuc querula concinit ista chely. Hacnos uoce graves contra licet ire tyrannos, Qui uerbum Domini qualibet arte premunt.

Vincenti aureum ornamentum Dauid de Columba muta, inter alienigenas, cum apprehenderent eum Philistæi in Gath.

Propositio pre cationis.

224

culorum.

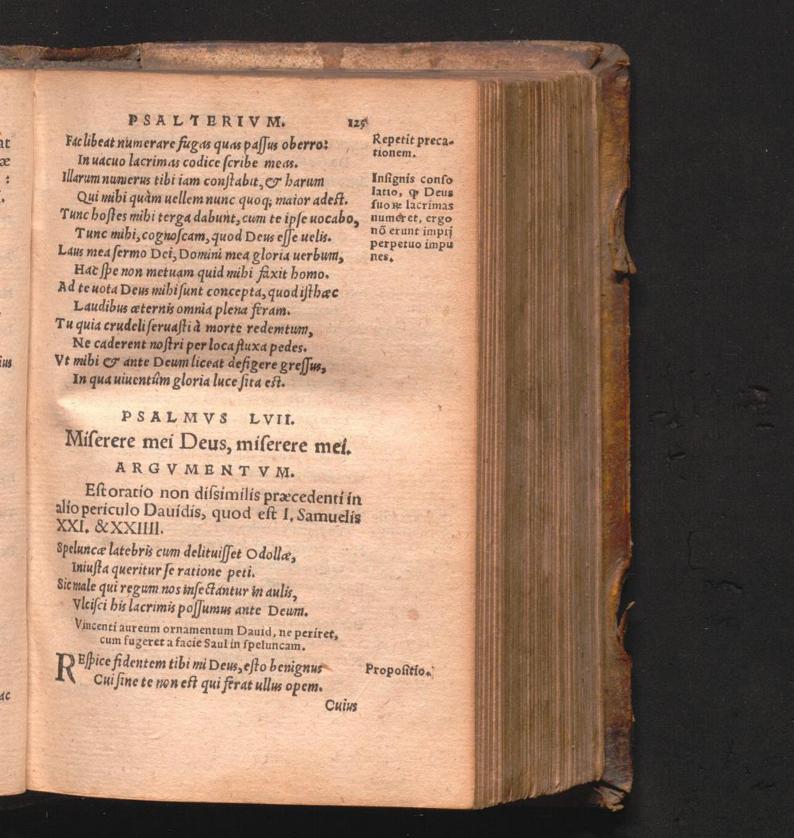
Vmme parens rerum, miferum me respice, cuius Pettora crudeli pressa sub boste iacent. Narratio peri. Fortiter insistunt, nunquam me affligere cessant, Qui calcant animæ colla subacta meæ.

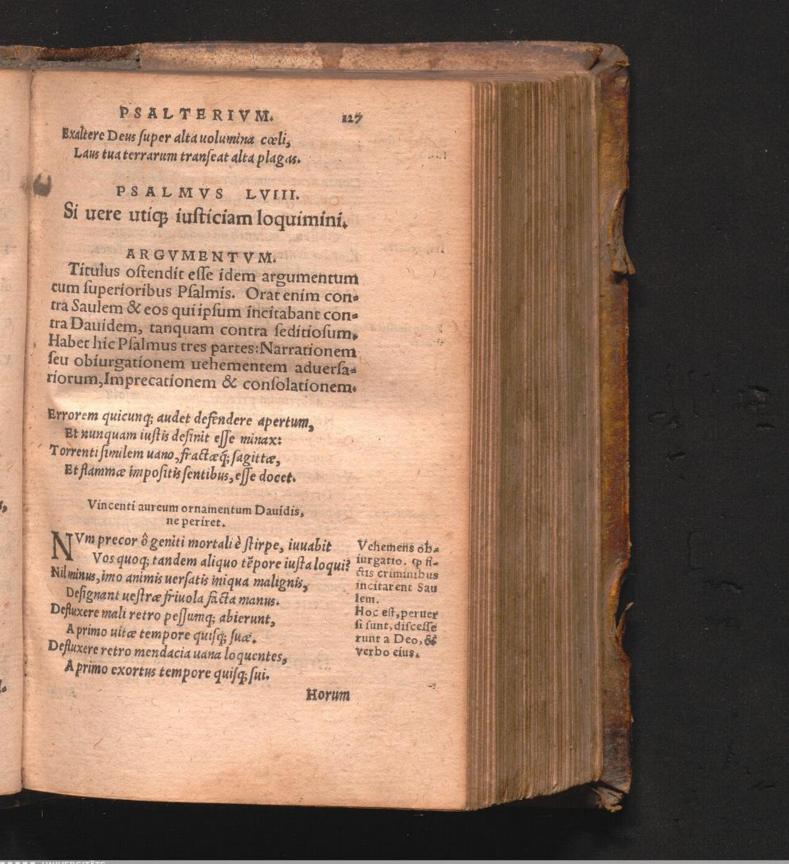
Quoq; magis doleam plures graffantur in unum, Qui capiti intentant tela cruenta meo. At mea dum nimio sunt corda subacta timori, Spes opis, eT ueniæ tu mibi certa uenis.

quod non mea cupiditate, sed

Confolor me- In uerbo Domini mibi gloria uera manebit, Vni fixa Deo, spes mea semper erit. Deo uocante Quæ mibi donec erit, sicut non fracta manebat, Rex sum. Non hominum vactuam puella valumentat, Non bominum metuam prælia, robur, opes. Artibus asiduis mea uerba euertere tentant, Nil nisi conantur posse nocere mihi. Insidus coëunt mea dum uestigia seruent, Vt uitæ abrumpant languida fila meæ. Seruantur quod miqua patrent, quos ipse sub imas Inferni iratus præcipitabis aquas.

Fac

PSALTERIVM. 128 Illustris simi- Horum persimilis furor est serpentibus atris, Tale sub infido pectore uirus babent; Corde uenenatum referentes aspida ficto, Qui clausa aures, ne capiatur babet. Incantatoris ne uoces audiat, aures Obstruit, instantis ne cadat arte magi. Imprecatio. Illorum dentes pater excute, frange molares, Queis bona carniuori rodere cunsta folent. Maxillas auidas fæuorum frange leonum, Bestia cur miseras dira trucidet oues? Belle similitu- Linquantur uelut unda fluens, sua spicula tendant, Nectamen attingant quem uoluere scopum. Cornua tollentis limacis more liquescant, Quæ breue ceu gemino pollice tentat iter. Sicut abortiuum pereant, quod lumina solis Nescijt, er uisum corruit ante diem. Quam prius in rhamnum spinæ consurgere uestræ Posint de medio has auferet ira grauis. Vernantes, CF adbuc in primo flore comantes

Confolatio.

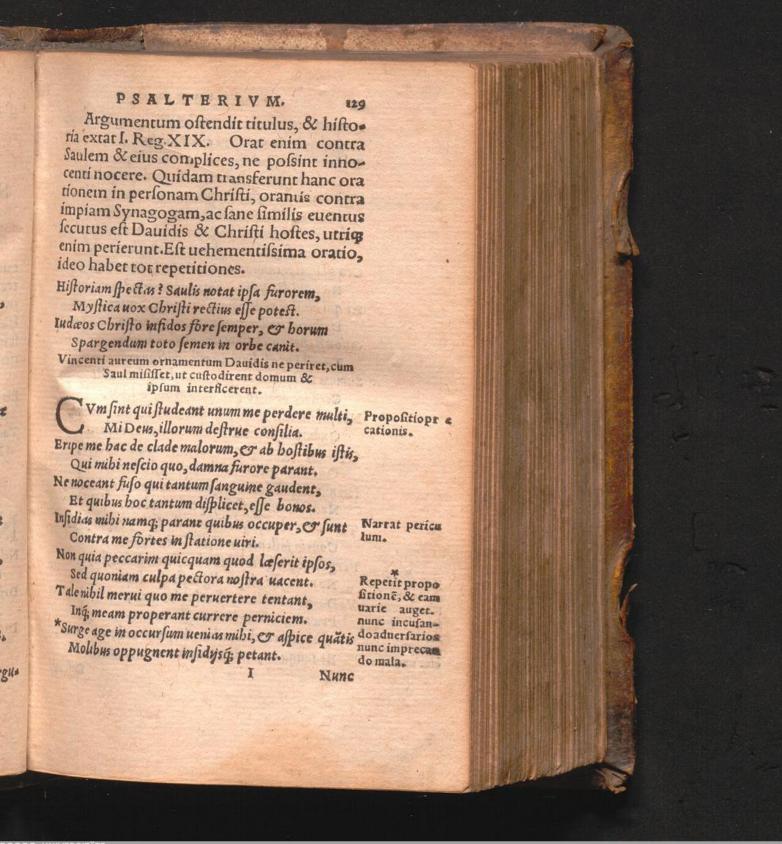
litudo.

dines.

Deripiet rapiditurbinis ira rubos. At pius ista uidens uindictæ præmia iustæ, Gaudia prostrato uictor ab hoste firet. Ille suas plantas reproborum in sanguine tinget: Quamq; aliqui cupiant, ultio maior erit. Tunc dicent homines, sua sunt rata præmia iusto, Certe & adbuc index regnat in orbe Deus.

PSALMVS LIX. Eripe me de inimicis meis Deus. ARGVMENTVM.

Argus

Nunctu exercituum Deus muistissime, regua Orbis terrarum uisere cunsta uelis

Tu Deus Israël ne sis pius omnibus istis, Qui, nisi quæ mala sant, nulla probare queunt.

Vespertina retro sugiant sub tempora lucis, Mutua deblaterent murmura more canum.

Vrbis eant magnæ uicos er mænia circum, Nec profugis aliqua detur in urbe locus.

Ceu gladys etenim labys ita uerba loquuntur,

Hæc qui dicentes, audiat ecquis erit?

At qui ludibrio tibi erunt, tu deniq; Gentes Despicies, tellus quas uaga cunq, tenet.

Quod si forte meis sit maior uiribus hostis, Tu mihi præsidium, tu mihi ductor eris.

Summa Dei pietas me præuenit, boc duce uidi Cernere deuisto quicquid in boste libet.

Nec subito extinguas populum, ne oblivia ducant, Quam tua sit pænas sumere dextra potens.

Quo duce me terror nullius host is habet.

Nil nisi iniqua docent, nisi tantum uana loquuntur, Nec sua mutari facta superba uolunt.

Tantum crebra suis iactant male dicta propinquis, Concio fallentes nectere docta dolos.

Perge age perge tui reprobos feruoris in æstu, Ne mala fex aliquo digna sit ista loco.

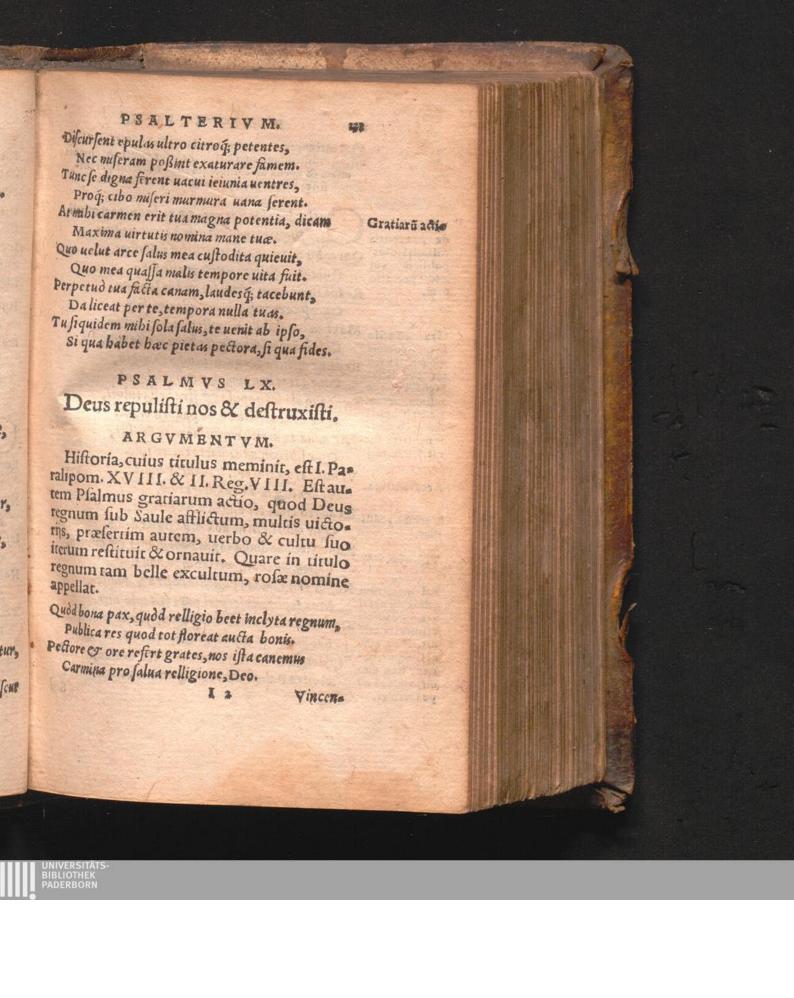
vincho Saule, Nam regnum Vt Dominum uideant Israëlitidos oræ, familie Saule- Præterea terræ totius esse Deum.

reptum est, & * Vespere retro abeant humiles, et in urbe uagentur, tota posteritas Et tanquam, iaciant murmurarauca, canes.

Be tanquam, tactant nut nutra ranca, canes.

Hoc acciditex tinco Saule, Nam regnum V familie Saulereptum est, & * sota posteritas eius extincia.

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

Vincenti aureum ornamentum Dauidis, de Rofa testimonij,ad erudiendum, cum belligeraretur contraMefopota miani & Syros de Zoha, cum loab reuersus percusfiffet Edom in valle Salis duo decim millia.

Querimonia de præteritis calamitatibus publicis, cui addit precatio

Gratiaru actio in qua comme morat præsen tia beneficia. Signum feu ue fæderis appel lat q fub Saurat.j. Par.xiij

Arcarestituta.

tum.

Victoriæ.

actionem perti net, o caufam dit. Hæc ombeo, non mea uirtute, fed ope Dei mei.

Viuelut abiectos nos, & male grata parenti Pignora, reppuleras à bonitate tua: Qui nobis iratus eras pater inclyte diuum, Qui tam dispersos passus es esse diu: Redde tuam nobis pietatem, redde salutem,

Quæ sine te nobis nuper ademta fuit. Maxima qui stabilis mouisti pondera terræ, Cuius erat manibus pars bona fracta tuis. Restitue afflista languentia uiscera molis, Quæ iacet beu nimium uiribus icta tuis. xillum, arcam Sæpe tuo clades populo & fera bella tulifti, Quæ dederasnobis uina pauoris erant.

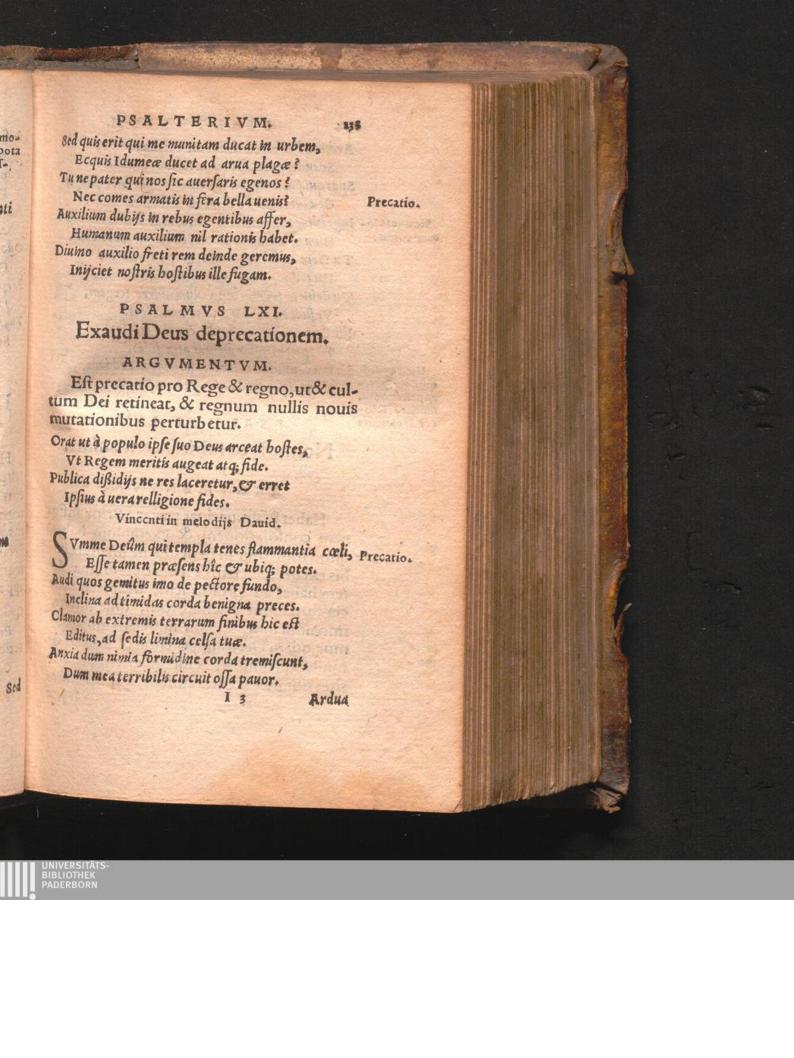
Icneglecta sue *At noua te ucritis rursus uexilla dedisti, Quæ sibi non uana parta tulere fide. Vtnunc ergo tibi cari feruentur amici,

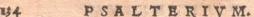
Vi dextræ nobis auxiliare tuæ. Verbum reddi Exadyto Deus est divina voce locutus,

Quæ mibi læticiæ uox noua signa dedit. Nunc Sichime divisa caput mihi subdet er omnem Vallem Suchotis metiar arte noua.

Ad gratiarum Noster erit Galaad possessio nostra Manasses, Mox Ephraim sceptri pars erit ipse mei. victoriane ofte Dux er doctor erit mihi ad omnia fortis Iudas, Subditus imperij nomine Moab erit. mia, inquit, ba- *Ipfatributa dabit palmarum diues Idume, Nostra Palæstimæ regio gentis erit.

Sed

Ardua ad æthereæ deduc me culmina rupis, Scandere non alia quam ratione queam. Spes quia non alia est nisi tu mibi, quo duce semper Centurri infelto tutus ab holte fui.

eum cultus.

Sic nocat lo- Ingrediar tua perpetuo tentoria, fidam Dum mea magna humeri contegat umbra tui. Tu Deus audistimea uota, or posteritatem His tribuis qui te tempus in omne timent. Tu dabis in terram longæuum uiuere Regem, Vt sus ex anno quolibet annus eat. Ille Deo conam per secula cuncta sedebit. Fac pietas ipsum dirigat atq; fides. Hic exponit Sictua cantando celeberrima nomina reddam,

Vt mea pepetuo tempore uota feram.

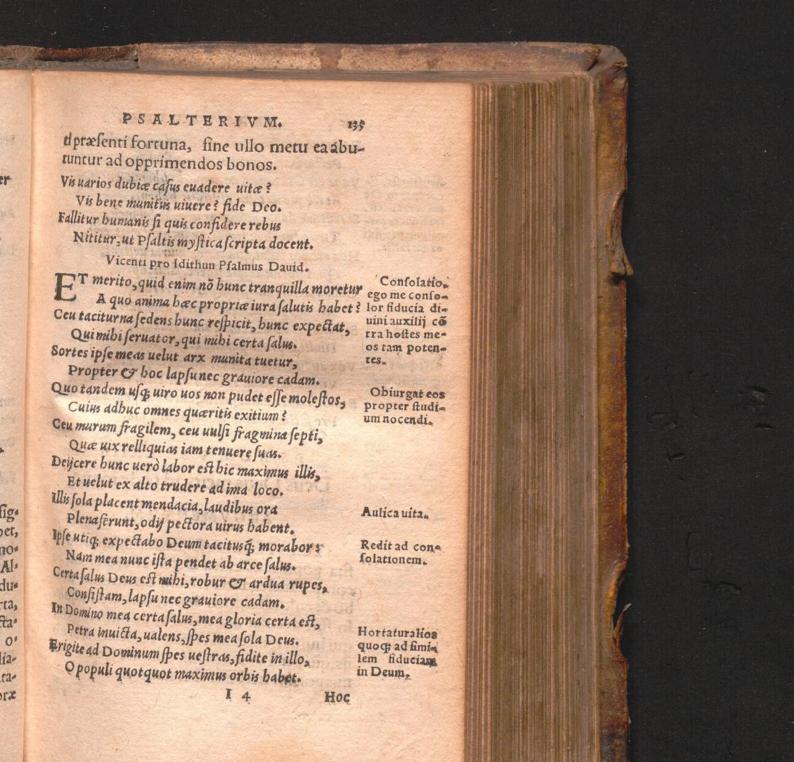
quid fcriptura appellet uota, laudare fcilicet Dominum

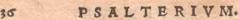
PSALMVS LXII.

Nonne Deo subiecta erit anima.

ARGVMENTVM.

Habet Plalmus duas partes: Prior infig. nem consolationem & exemplum habet, quod imitemur in periculis, ne finamus nos bis excuti fiduciam & spem opis diuinæ. Al tera habet adhortationem, utabiecta fidus cia carnalium præsidiorum, quæ incerta, imo nihil funt, ueram fiduciam amplecta mur, quam Dei omnipotentia & bonitas o' mnibus promittit. Videturautem peculiariter notare potentes aulicos, qui dementatipræ

Hoc coram uestros animos effundite, & alti Pectoris affectus, spes rata nostra Deus.

Antithesis, si- Vana est uita hominum, uanæ ludibria Gentes, cut spes in De um certa est, Bt nil quo ualeant utilitatis habent. ita siducia car- Si trutinæ dubio ponantur in orbe bilancis, nalium præsidi rum genus boc leuius, quam nihil esset, erit.

Non animos fallat quæcunq; iniuria uestros,
Quos sibi uis adigit sidere, fallit, opem.
Omnia sectari uanisima parcite rerum,

Nec uos commoueat diuitis aura lucri. Si fluxu rerum uos copia diues mundet, Diuitias prono parcite corde fequi. ἐπιφώνημα Vox audita mibi fæpe est diuina loquentis,

graussimum. Virtutem summi roboris esse Deo.

Bt tibi semper adest pietas, qui digna rependis

Pro factis, genitor, munera cuiq, suis.

Deus Deus meus adte de mane.

ARGVMENTVM.

Totus Psalmus est querimonia, quodab sita populo & cultu Dei in Hierusalem, ac comparat eleganter terram destitutam uer bo & cultu Dei, loco deserto, & careti aquis. In fine accusat aduersarios, ac minatur eis, qui huius mali caussa erant. Recte oratur ab is, qui per Tyrannos impediuntur, quo minus possimt uerbum Dei habere.

Explicat immodicos afflicti pectoris æstus, Nempe Dei uerbo se cupientis ali. Sic Saulem sugiens per imbospita tristis eremi, Tam querula uates uoce rogabat opem.

Pfalmus Dauid cum effet in deferto ludæ.

Mnipotens, rerum sator unice, conditor orbis,
Quem niste, uenerer, quis Deus esse queat?
Tesequar in primis, ipsum te ante omnia quæram,
Siue eat in tenebras, siue erit orta dies.
Te uelut ægra siti med mens desiderat, ad te
Est med suspirans languida sacta caro.
Donec in bis lateo terris arentis eremi,
Quas neq; sons aliquis, nec riget imber aquæ.
Sic uelut in templo te contemplabar, ut essem
Virtutem at & tuas cernere dignus opes.

Virtutem at q; tuas cernere dignus opes.

Namq; tuam duco bonitatem bac luce priorem,

Ergo canam laudes pectore & ore tuas.

Temea lingua canet dum spiritus bos reget artus,

Extollam palmas laudis amore tuæ.

Exatia banc animam precor ut pinguedine multa, Vt mea sit laudi lingua soluta tuæ.

Nocie memor de te somno fugiente loquebar, Luce nigil de te lingua locuta mea est: Tumbi saluator, tua me reget alma noluntas, Me totum auxili proteget umbra tui.

Temea suspirat, tibi mens mea semper adhæret, Metua perpetua dextera sulcit ope.

Miautem insidijs quærunt me, ut perdere posimt, sub terram uiui præcipitanter eant. Querimonia.

Cupio effe Hie rofolymis, ubi est cultustuus, ubipredicatur uerbum tuum, & oratur.

Hæc uidentur magis esse optativa, utinam in templo tuo te benedicam, & tollam manus meas.

Πάθκ. confolatur sc.

Minatur ad-

s Ingla-

ab

ac

210

is.

is,

11"

lis

gno quantumuis nunc miser & exul.

In gladios recident, & amara morte peribunt, Atq; auidis fient præda parata lupis. Rectituar re- Rex pietate Dei fretus gaudebit in ipfa, Illius adiurans nomina lætus erit. Os Deus obstruxit mendacia uerba loquentum, Vanus adulator desijt esse loguax.

PSALMVS LXIIII. Exaudi Deus orationem meam.

ARGVMENT VM.

Est elegans oratio, instituta contra uiru lenra confilia hostium, quos pij & Ecclesia femper in mundo habent.

Perfidiam expertus, tum facta inimica suorum Saulitarum, humili uoce precatur opem. Sic en nos orare decet confianter in hostes, Qui nusquam nobis non inimica struunt.

Vincenti Pfalmus Dauid.

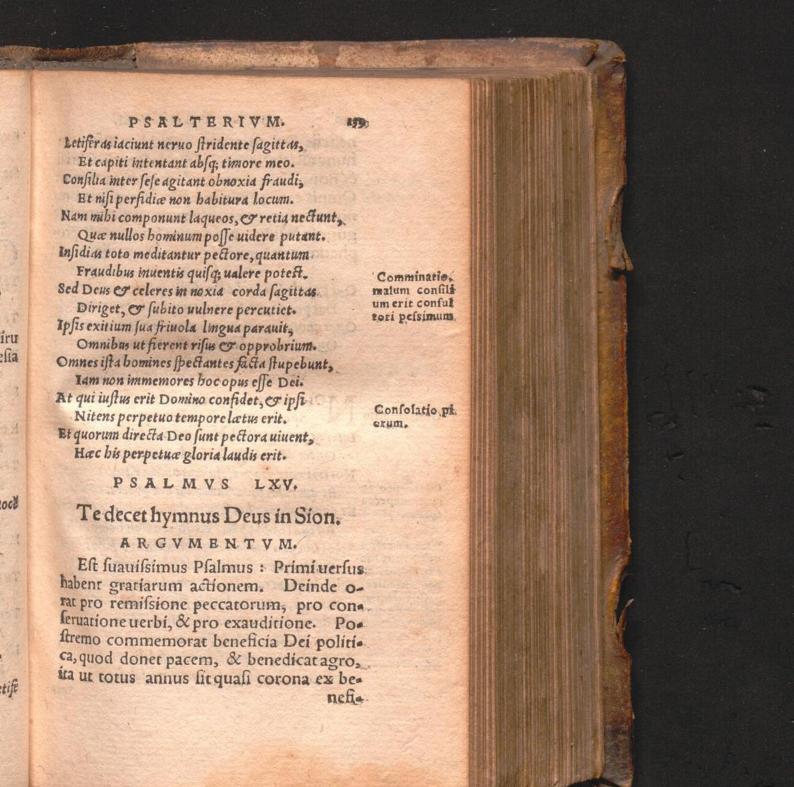
Propositio.

Vdi summe parens mea uerba, banc pcipe uoce Qua queror insidias bostis adesse mibi. Cuius ad insultus tantos mea pectora muni, Ne mea mens trepido uicta timore cadat. Ne me corripiat deprensum turba malorum, Fac aliquo tutum posse latere loco. Narratto, in Qui, tanquam gladios, linguas acuere dolosas, Quorum sunt gravibus tela parata dolis. & egregie pin Vt uel ab insidys feriant quem perdere quærunt,

Quincq; peccatum, qui neq; crimen babet.

Letife

qua commemo rat periculum, git aduerfari-

neficis Dei connexa. Quidam Psalmum hunc allegorice accipiunt de Regno Christi & nouo Testamento, propter duos uerlus: Omnis caro ad revenit &c. Tues spes om nium finium terræ, & corum qui remoti de gunc in Infulis. Non enim huiulmodi pros phetiæ raræ lunt, inuolutæ allegorns.

Qui populo sua uerba suo dedit, ipse tuetur, Dat pacem, er frugum tempora larga Deus. Quas quotus agnoscit quibus auget dotibus annum? Quas canit bic, fatis bis nullus Homerus erit.

Vincenti Pfalmus & canticum Dauid.

Gratiant actio

Oratio pro re missionepecca

dendirecte hic exponitur, ut fitfententia: respende nonos fecundum admirabile iu-Riciam tuam.

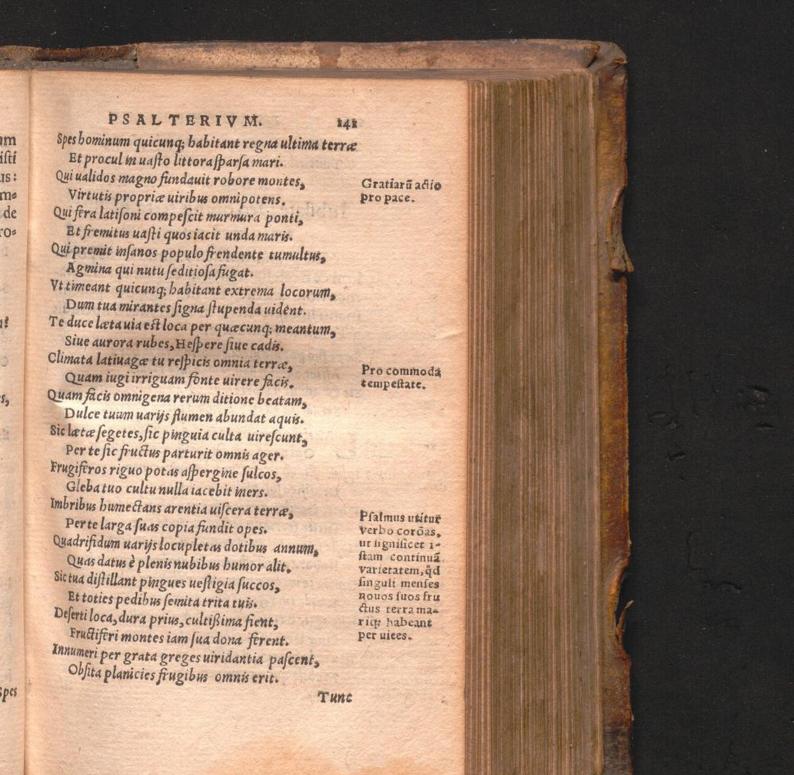
torum.

7 Os tua, mundi opifex, cœlestia iussa manentes, Spectamus tacito pectore quicquid agis. Interea ferimus tibi debita munera laudum, Quem decet in sancta laude Sione coli. Nostibi uotapio perfolumus omnia ritu,

Bt querulas pleno fundimus ore preces. Et quoniam precibus facras placaris ad aras, Ad tua templa pater confluet omnis bomo. Verbum respo * Nostibi plus nimio deliquimus, eia age fassos Respice, da ueniam, pande salutis iter. pro exaudire, Felicem quem tu delegeris, & tibi carum Feceris, ut tecum limina fancta colat. bis, feu exaudi Ille domus bonitate tuæ fatiabitur, idem

Ibit ouans templi de ditione tui. *Iusticia nobis respondens mira fideli, O Deus, ô mea spes, gloria uita, salus.

Spes

Tunc iucunda nouo fustollent iubila plausu, Tunc tibi mortales carmina læta canent.

PSALMVS LXVI. Iubilate Deo omnis terra, psallite.

ARGVMENTVM.

Est gratiarum actio, quod Deus popus lum & Ecclesiam suam, etsi affligi sinit,tamennon deserat, sed suo tempore potenti manuliberer, sicut in mari rubro liberauit a Tyranno Pharaone.

Sæpe suo populo mediæ iam mortis in bora Affuit auxilio non remorante Deus. sic er adhuc à morte suos, er ab artibushostis Seruat, ut exemplis omnia plena docent.

Exordium in q hortaf ad granem.

Warratio in rat baffcia Dei ppter quæ fit laudandus.

Commemorat Tiberationem . factam in mari confert fuitem poris fingulagia beneficia.

AEticiænoua signa Deo date, tollite plausus, Qui uarie cultam cumq; tenetis bumum. tiarum actio- Ipsius astiduo celebrantes nomina cantu, Gratifica soli psallite noce Deo.

Dicite terribili meritas super omnia laudes Dicite terribilis facta stupenda Dei. qua commemo Hostes uana tui prasument omnia, nec sunt Robora cuncta bominum uiribus æqua tuis. Omnia te magnæ uenerentur climata terræ,

Laude tui resonet nominis omne solum. Huc agite o cunctaspectatum accurrite Gentes, Quæ Deus in cunctis quantaq; rebus agat.

rubro, cu qua *Humida qui magni desiccat marmora ponti, Mobile qui certum per mare sternit iter.

His

14

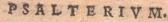
Si

im

图7

H

N

243 Hicfacit ut siccis pedibus maria alta terantur, Innumera hime nostrum gaudia pectus habent. Illius est nullum sortita potentia finem, Ille uidet quicquid naximus orbis babet. ille humiles alto prospectat ab æthere terras, Surgere qui possit nemo rebellis erit. Nostro grata Deo populi date munera laudum, Gratifica soli psallite uoce Deo.

Ille animæ uitam nostræ dedit, ille tuetur, Ne titubent nostros sustinet ille pedes. Sicut ad examen nos nostraq; facta probasti, Qualiter artifices æra probare solent: Impuler's licet inclusos nos ficut in arcem, Nostralicet multa corpora mole graues.

Us

a-

nai

uic

TIG

In capite impositos tulimus quos ipse iubebas, Per medias flammas inimus & per aquas. Tutamen in multa terram nos dote beatam Bductos, placida uiuere pace iubes.

Ergo tui ingrediar sanctissima limina templi, Votag persoluam persoluenda tibi. Quorum me damnant labiorum uerba meorum, Tempore quo rebus sors fuit atra meis.

Phyguia perfoluam facras holocausta per aras, Cæde tibi agnorum multarubebit bumus. Praterea faciam uitulis & bobus opimis,

Et cadet ante aras hostia multa tuas. Huc Domini quoscunq; tenet timor ullus adeste,

Vestraf; sit uerbis auris aperta meis. Narrabo quæcung; Deus mibi fecerit, & quæ Sintab eo uitæ dona tributa meæ.

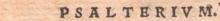
Etiam periculà amplificat, ut tanto ad grati arum actionem fint excitation Tes.

Bic uocat figu rate extrema pericula.

Redit ad grati arū actionem.

Publicis bene ficijs fabijeit fuum exemplik quomodo uarie fit adiutus 2 Deo & libea ratus.

Voce

144

Voce med quoties ipsum im med uota uocaui,
Visus erat toties maximus esse mibi.
Si tamen inueniar mibi conscius esse malorum,
Amplius baud nostras audiet ille preces.
Nunc tamen exaudi miserum me, er uerba precantu
Respice, nec famuli reisce uota tui.
Gloria summe tibi, tibi laus Deus optime soli,
Qui uacuas nostras non sinis esse preces.
Qui miserum pietate tua dignaris, er auges,
Verba nec auerso lumine nostra uides.

Deus misereatur nostri, & bened.

ARGVMENTVM.

Est precatio pro uerbo Euangeli; Ineo enimuere ostenditur nobis facies Dei, hoc est, Christus & ipsa Dei misericordia. Habet autem manifestam prophetiam, quod Gentes sint populus Dei futuræ, & pars Regni Christi: Neg enim eas inuitat ad circumcisi onem aut legem, sed simpliciter ad sidem & gratiarum actionem.

Imperium Christiuates canit esse futurum, Quod comitabuntur gratia, pax & amor. Vocem Euangely procul in Gentes abituram, Non modo Iudeæ regna per arcta domus.

Orat pro fru-

S It pius & faueat nobis Deus, annuat idem, Lumina nos uultus posse uidere sui.

ТрЛи

Si

E)

01

ta ri

Ipfius ut totum fit semita nota per orbem, Quamq, sit in cunctis Gentibus alta salus. Omnes te populi laudent, tibi serviat orbis, Omnia sint laudis climata plena tuæ . Omnes exultent populi tibi iubila dicant, Terrarum index tu quia iustus eras. Iusticia quia cuncta regas, modereris er orbem, Et quicung; in co quæ loca cung; colunt. Omnes te populi laudent, tibi seruiat orbis, Omnia sint laudis climata plena tuce. Sit pius & faueat nobis Deus, ut sua tellus Largiflua uberibus femina fundat agris. Exhibeat nobis folitæ pictatis bonorem,

Quem nostrum merito dicimus esse Deum. Omnia sic ipsum terrarum extrema timebunt,

Quem stupet, & mundi machina tota tremit.

cantis

d.

n eo

hoc abet

Jen'

egni ncili

n&

p 146

Iudicare & re gere eft uerbo arguere pecca ta & promitte re remissione peccatorů, ac sic liberare ab hostib. morte, peccato &c.

PSALMVS LXVIII. Exurgat Deus & dissipentur inim.

ARGVMENTVM.

Est insignis prophetia de regno Christi & Christo, in qua belle describit Regem, seu caputregni, Christum, quod resurrecturus lit, ascenturus ad coelos, daturus spiritum & donaspiritus, scilicet, Apostolos & Prophetas, qui per uerbum Sathanam conculcatue ri,& Christo regnum paraturi sint. Addidit etiam de Synagogæ interitu, & abrogatio.

PSALTERIVM.

Hic Super Israel Deus est, bic robora mittet Multa suo populo, laus tibi summa Deus.

PSALMVS LXIX.

Saluum me fac Deus, quoniam.

ARGVMENT VM.

Est oratio Christiin cruce & doloribus mortis positi propter nostra peccara. Orat autem liberationem propter totam Eccles fiam, sicut dicit: Non confundantur propo ter me hi, quite expectant &c. Synagogam autem execratur & abijcit. Quia autem lins gularis prophetia est, fecit titulum Psalm de Lilys & Rolls. PSALMVS

> Ceu Christus metuens obeundæ uulnera mortis, Vatidico Psaltes hæc pius ore canit. Qua de morte locus non est expressior alter, Vt prædicta satis fel & aceta docent.

> > Vincenti de Lilijs David.

Precatio fen propolitio.

fuelfcare & re Free ell arra

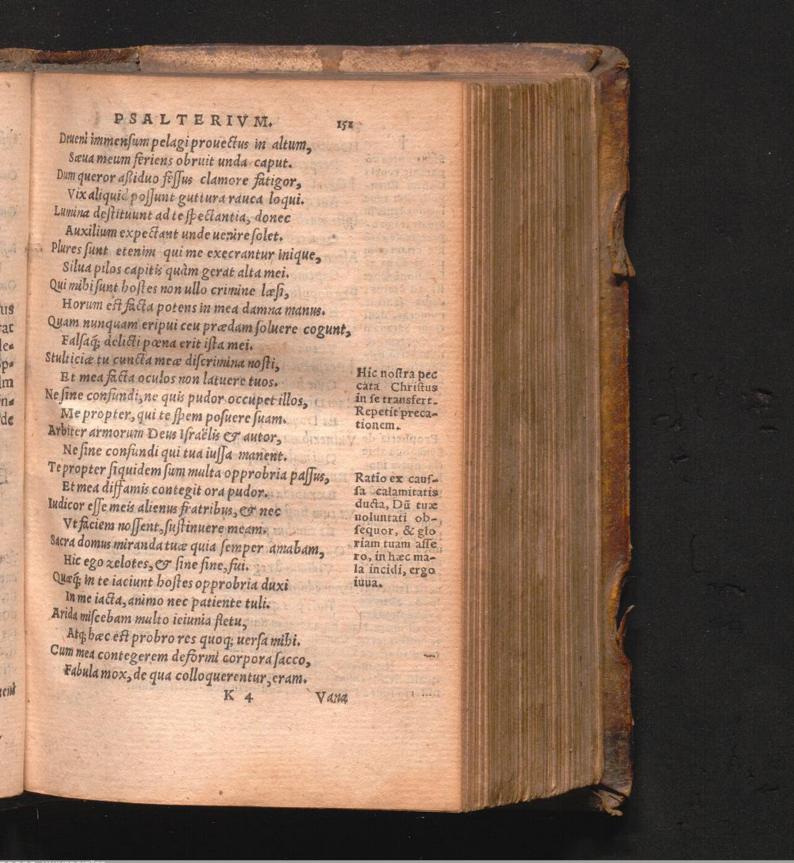
or castigas

Deus huc saluator ades damna ultima passos Omnibus auxilio qui potes effe ueni. Serua me miferum quem subruit unda malorum, Tam grauis ut uitæ certa pericla ferat. Narratio in Immersus iaceo cœni sub mole profundi, Non aliquem fundum triftis abyffus habet.

qua commemo ratafflictioes.

Deuens

N

148

Sicut antea co parauit reuela tionem Euangelij cum reue latione legis in Sinai: Ita propter maiestate hic etiam com parat cu ea ascensione Chri cuius fructus numerat, deui ac mortem, & ministeria Euno spiritus san ĉi.

Hoc in monte domum sibilegit ut esset in illa Perpetuo, nec enim desinit esse Deus. †Quis Deus muehitur quot nam sint millia currus? Aut quot myriades? quis numerare queat? Ipsis muehitur Deus in loca sacra profectus, Quæ ceu Sinaidos culmina rupis habent. Ascendisti etenim Deus binc enectus in altum, Captinos tecum nictor ab hoste nehens. sti ad colos, Pro populis etiam tibi funt data dona receptis, His ctiam qui te non babuere Deum. dum Satanam Vt tuaperpetuum maneat domus inclyta in æuum,

Vt tua m hoc maneant nomina sancta loco. angelij cum do †Perpetuo Domini celebremus tempore laudes, Quæ nobis adhibet frena salutis erunt. Nam Deus bie nobis Deus est uitæ at q; salutis,

Т пάθн. Bt Dominus per quem mors quoq; uicta fugit. Prophetia de Vulneribus tamen affliget caput hostis acerbis, Synagoga abie

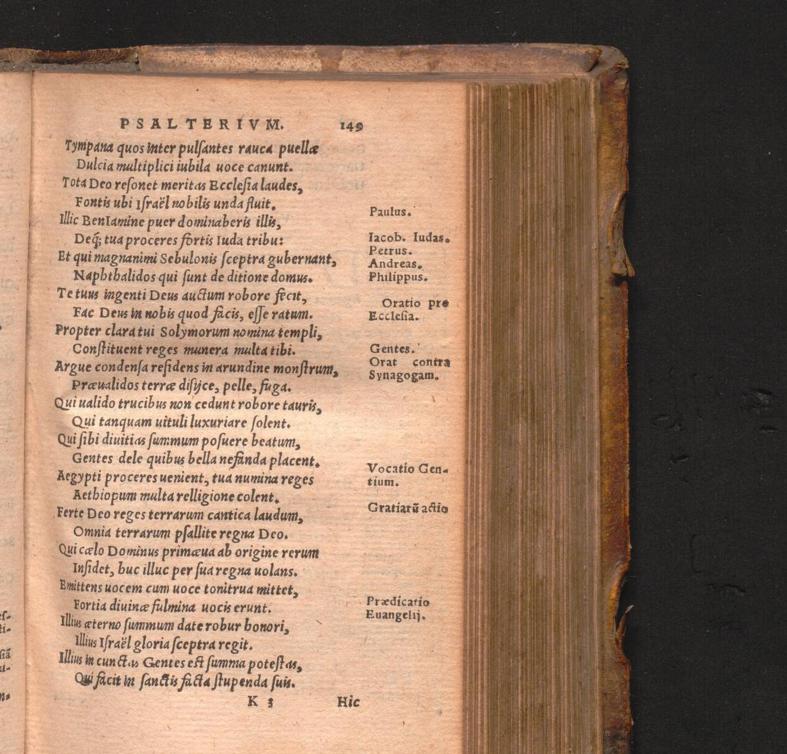
Qui male suscepta nescit abire uia. cta ppter inobedietiam er- *Rursus ab uberibus referam, Deus inquit, opimis ga Euangeliö. Ex rapida uasti concauitate maris.

Vt tuus bostili rubeat pes sanguine tinctus, Quidam malūt Bt canibus fiat sanguis & esca tuis. hic proprium nocabulum, Di *Quanta tui fuerit Deus excellentia gressus, xit Dis resti-Vidimus o regum maxime, summe Deum. tua ex Bafan, ne sie sentetia. Præcedunt placida tibi carmina uoce canentes, loco abiectæ Post bos qui manibus musica plestra mouent. Synagoge Gen tes affumam. Nam Bafan fuit in finibus Iudge. Non volo contentus ef-

se finibus terræ Canaan. Alij appellative reddunt, ex pinguibus reftituam, id eft, ex Synagoga reliquias faluabo. Hic inferit descriptionem pompæ, que iterum pingit Ecclefia

qualis fit, ibi enim gratias agunt & laudant Deum omnes. Quidam in mimisterio funt ad docendum, confolandum, excitandum.

Tym=

PSALTERIVM.

ne Legis ac cultuum eius. Ac hortatur ad gra tiarum actionem, & diligentem orationem, ut Deus hæc dona conseruet.

> Vincenti Pfalmus et canticum Dauid.

Patheticum ex ordiñ, in q ma le precat Syna ecotra precat credentium.

145

Propolitio.

tur non ficut in Sinai.

Narratio in scribit ex fadis caput regmő obscure eű Deum effe præ diuina opera ei tribuit.

Secudo descri us, facit autem infignem colla Sinat & Euage hij in Sion uulgati.

Extra ubi cosurgens se mouerit alta tonantis, Mox capiat celerem turba inimica fugam. gogz & hosti- Agmina mox fugiant retro dispersa malorum, Nec sacri uultus fulmina tanta ferant. bene Ecclesia Vt faciles uacuum farguntur in aëra fumi, Sic disperge hostes conditor alme tuos. Fusilis oppositos ut ceraliquescit ad ignes,

Sic pereat peccans impius ante Deum. Molliter uche Delicijs at plena babeant sua gaudia iusti, Ante Deumiusti gaudia certa ferant.

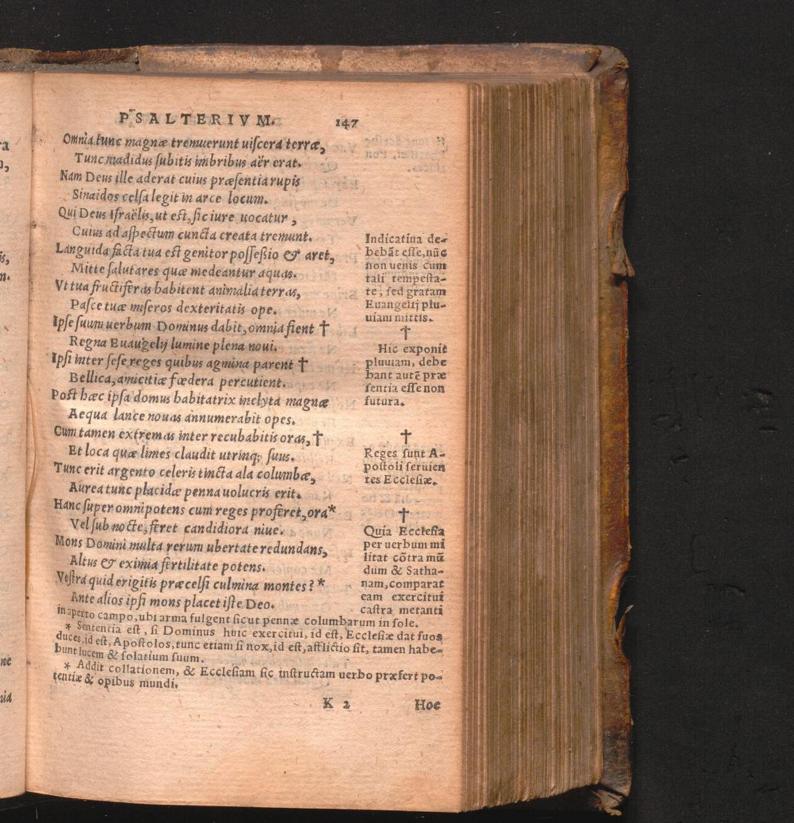
*Grata Deoiußis diffundite carmina linguis, Ipfius ut sacrum nomen ad astra ferant. qua primu de- *Bxæquate uiam uenienti è sedibus altis, Qui placidos infert in sua regna pedes. ni Christum, ac *Sicut enim Dominus uere est, ita iure uocatur,

Læticiæ nobis caussa sit ante Deum. dicat, fiquide Qui uiduas curat carisq; parentibus orbos, Ipse habitat sedis templa beata suæ. Ipse domos steriles fæcundis fætibus implet, Vinctorum, domito carcere, uincla leuans.

bit adventu ei Hunc qui despiciunt, buic qui parere recusant, His babitanda dabunt arida rura locum.

cionem legis in *Cum Deus ante tuum populum gradereris, & omne Vasta peragrares, quicquid eremus habet:

Omnia.

Pharifæi, Pon tinces.

Hi funt Scribe Vana loquebantur de me quam plurima cœtus, Qui loca portarum publica adire solent. Ebria quiq; olidis depotant uina tabernis, De me fingentes carmina forda canunt. Verum ego continuis precibus tibi uota ferebam,

narrandum ad precatione re-

Tempore quo rebar posse placere tibi. Subinde inter Pro pietate tua fer opem non digna ferenti Mi Deus, & querulas accipe quafo preces. Bripe me obscæni de uasto gurgite limi,

Ne miser urgentes obruar inter aquas. Liber ut oforum laqueos contemnere possim,

Ne ferat exitium dira uorago mibi. Ne me latifluis tempestas obruat undis,

Ne caput infaustum sorbeat alta palus. Ne super inclusum puteus claudatur abysi, Bt premat inferno corpora mersa lacu.

Hunc modu o- Exaudi quia summa tua est bonitas q; fides q; Respice me, pietas nam tua fine caret. Neu uultus auerte tuos à uoce precantis,

> Namq; med est multis anxia uita malis. Bxaudi, fer opem cito, dum premit hostis & urget,

Nunc animam umdex affere ab hofte meam. Ipfa inimicorum moueant te opprobria, ut ista Me conseruatum conditione uelis.

Tu probra quæ patior, mea tu omnia scandalanosti, Quæ mibiturba nocens fecerit, ipse uides.

Tot mihi probrosæ perfringunt pectora uoces, Quæ mibi præcipui caussa doloris erant.

Talia quærebam miserantem incommoda rerum, Quem mea mouissent uulnera nullus erat.

Circum

randi oes pij fequuntur, ut propter mifericordia & bo nitatem Dei fe exaudiri petat

PSALTERIVM. Circumspectabam qui solaretur egenum, Hoc quoq; qui uellet sumere, nemo fuit. Quin mihi quă dederant fâmis ægro in tempore dura Mistauenenatis fellibus escafuit. Etmea mordaci turbarunt pocula aceto, Arerent nimia cum mealabrasiti. In laqueos cibus ipsorum uertatur, ut inde Scandala te pænas retribuente ferant. Lumina ne uideant ipforum nube tegantur Perpetua, lumbis ilia fracta trabant. Flumina tota tui super bos effunde furoris, Conterat arreptos pectoris iratui. Horum omni careant deserta palatia cultu, Dignetur uacuas nemo babitare domos.

Vulneribus q; tuis addere plura student. Fac precor adjiciant sceleri scelus, ut sacra nunquam Iusticiæ possint testa subire tuæ.

Non fint in numero meritorum præmia uitæ, Scriptaq; cum iustis nomma nulla ferant.

A te percussum quia plus affligere quærunt,

Exul ego, er nimius turbat mea pectora mæror, Virtutis uideam dona beata tuæ.

lpfe Deo dicam noua carmina, er effe fatebor, Qui sit magnifico dignus bonore coli.

Omnibus er uitulis er bobus cornibus auftis, Officium Domino gratius illud erit.

Istandent humiles er toto pectore gaudent, Perpetuo uiuent pectora nixa Deo.

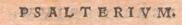
Nam Deus auxilio iuuat atiq; exaudit egentes, Captiuis solitus dexter adesse suis.

Post expositam calamitate uertitur ad Synagogam & extrema mala ei imprecatur spiritualia & corporalia, ut fint fine uerbo & cultu, fine posteritate & oni genere ma lorum exerceantur.

Redit ad precatione & addit gratiarum actionem cultu feilicet noui testamenti abrogatis cultibus legis.

Illum

cum

Laudibus ipfa tuis gestiemea lingua canendis, Et quæ debetur uita redemta tibi. Iusticiæ mea corda tuæ meditantur bonorem. Nec sine laude tua præterit ulla dies. Vt pudefacti omnes referant sua scandala secum, Qui bene nil de me quod meditentur habent.

> PSALM VS LXXII. Deus iudicium tuum Regi da, & iudic.

> > ARGVMENTVM.

Est insignis prophetia de Regno Christi, & iplo Christo, quod sit Deus, quia dicit: Timebunt eum quamdiu Sol & Luna erit. Itet Omnes reges adorabunt eum, quod in Regno eius codonabuntur peccata. Inundabit iusticia & afflicti liberabuntur, Hæcbenelle cia magnifice prædicat. Dicit quog de crus ce, qd qui in tali Regno sunt, isti patientur luos hostes & occidentur. Sed consolatur hic quog Preciolam talem mortem, non ignominiosam aut malam esse in conspectu Christi. In fine addit de cultu Ecclesia, de prædicatione benefich Christi.

Christidos bic etiam fidei regnum esfe futurum Spargendum toto quod sit in orbe, canit. Tollendum ueterem Mofea, piacula, cultum,

Dogmata sic ritus instituenda noui.

HA

Salos

Sil

Salomoni.

Vi uirtute tua rerum moderaris babenas, Iusticiag; regis quicquid ubiq; regis; Quatua funt permitte tuo moderamina regi, Iusticiam natum regis babere sine. Legibus ut populum proprium tibi iudicet æquis, Præsit er exulibus cum bonitate tuis. Extollant populo pacis noua fædera montes, Colles iusticiæ dona beata ferant. Confulet exulibus, reget arbiter æquus egentes, Amplius haud ullis fraudibus hostis aget. Vindice namq; cadet destructa calumnia ab illo, Amplius artificem non habitura suum. Omnes te metuent Gentes dum lumina Solis, Cornua dum Lunæ se uariantis erunt. Situtin expositum uellus cœlo editus imber Defluct, ut pluuiæ quæ loca siccarigant. Ipfius unanimes florebunt tempore iustiz Illa salutiferæ tempora pacis erunt. Pax crit bæc iustis totum diuturna per orbem, Donec erunt lunæ cornua nulla super. Littoribus regno contraria littora iunget, Orbita qua terræ, qua patet unda maris. Hincubi felices fœcundat Iordanis agros, Terrarum ad fines proferet imperium. Accolalatiuagæ ante ipsum procumbet eremi, Turbainimica dabunt ofcula pulueribus. Littora cunsta maris, maris intima regna tenentes Innumeri reges munera multa dabunt.

Orditur prophetiam a uoto, uocat aute Christu Rege, & ilium Regis Dauidis propter promissi onem.

Iam defcribit Regnum quod fit futurum æternum regnű. Ein quo fir re missio peccato rum & gratia.

Alludit ad hiftoriam Gideonis Iudicum fexto-

Vocatio Gen-

Fortus

UNIVERSITATS-BIBLIOTHEK PADERBORN

łi,

Ma

të:

60

oit

fi.

U#

ur

ur

on

tu

de

00

Denigret ne fæda meam confusio uitam, Eripe ab bostili per tua iura manu. Audibumiles inclinata precor aure querelas, Bt famuli serua pectora fessatui. Tu mibi ceu rupes fortisima, cuius in arcem Confugere, & muro tutior effe queam. Nunc quoq: servaritibi me spes optima venit, O arx prasidy non capienda mei. Eripe me manibus patrantis pessima turba, Ne forte in laqueos impius bostis agat.

Insignes; woces Te moror, in te uno summa expectatio no stra est, Donec ad hos uenit prima iuuenta dies. In te nitor adhuc ab co quo tempore primum

Aluus, me puero, matris aperta fuit. Te duce me genitrix uitalibus edidit auris, Ergo agor ingenti laudis amore tuæ.

Ecclesia in mu Prodigio similem multi me sæpe uocabant, In te nixa tamen spes mihi fortis erat. do ceu prodi-Laude tua me lingua loquax atq; ora redundent, gium.

Nulla dies careat laudis bonore tuæ.

Cum mea subrepens tardabit membra senectus, Nerogo proiectum deseruisse uelis. Cum mibi decrescent effeto in corpore uires,

Tunc ego sim curæ pars quotacunq; tuæ. Consultant siquidem de me qui sæpe minantur Insidias structas in caput esse meum.

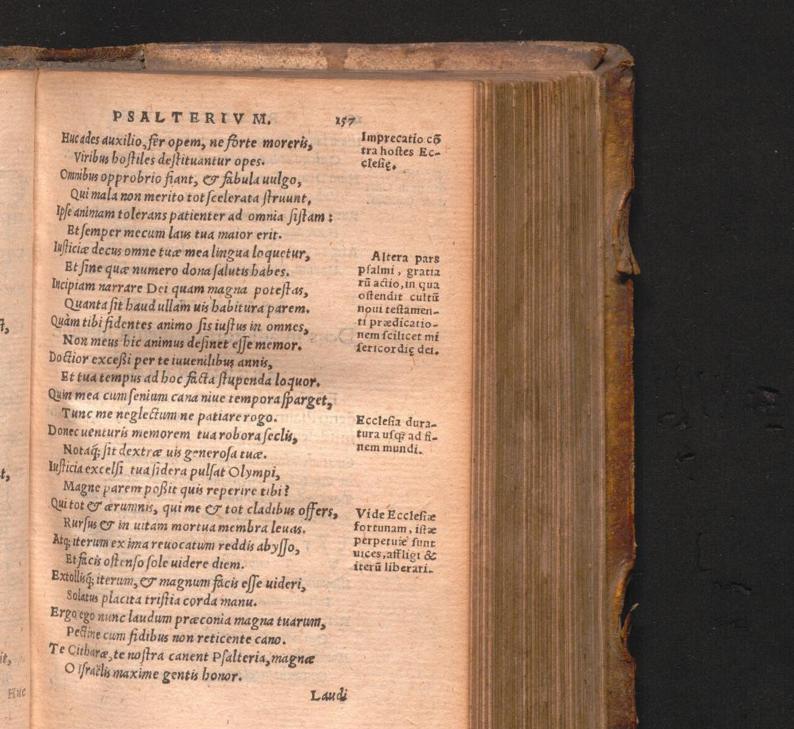
Nonsecus ac si tu me abieceris omnia tentant, Dum poßint aliqua parte nocere mibi.

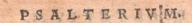
Horum aliquis, non ergo fequi conabinur, inquit, Quom nemo eripiat, umcere posse leue est.

fides.

Senectus est Ec clesia ultimo Bz temporum.

Pericula Eccle fix a Tyrannis

Illum laude ferant coelum, mare, sidera, tellus,

Quicqd et hæc extra est, quicqd er intus babent.

Ecclesiæ creNam Deus ætherea saluabit ab arce Sionem,
dentis in Chri
tum pmissio.

Vrbes restituet sortis Iuda tuas.

Rursus er hic babitent bomines er iugera terræ

Hæredum proprio pinguia iure colant.
Atq; ea posteritas per sæcula longa tenebit,
Horum, quos Dominum iuuit amare Deum,

PSALMVS LXX.

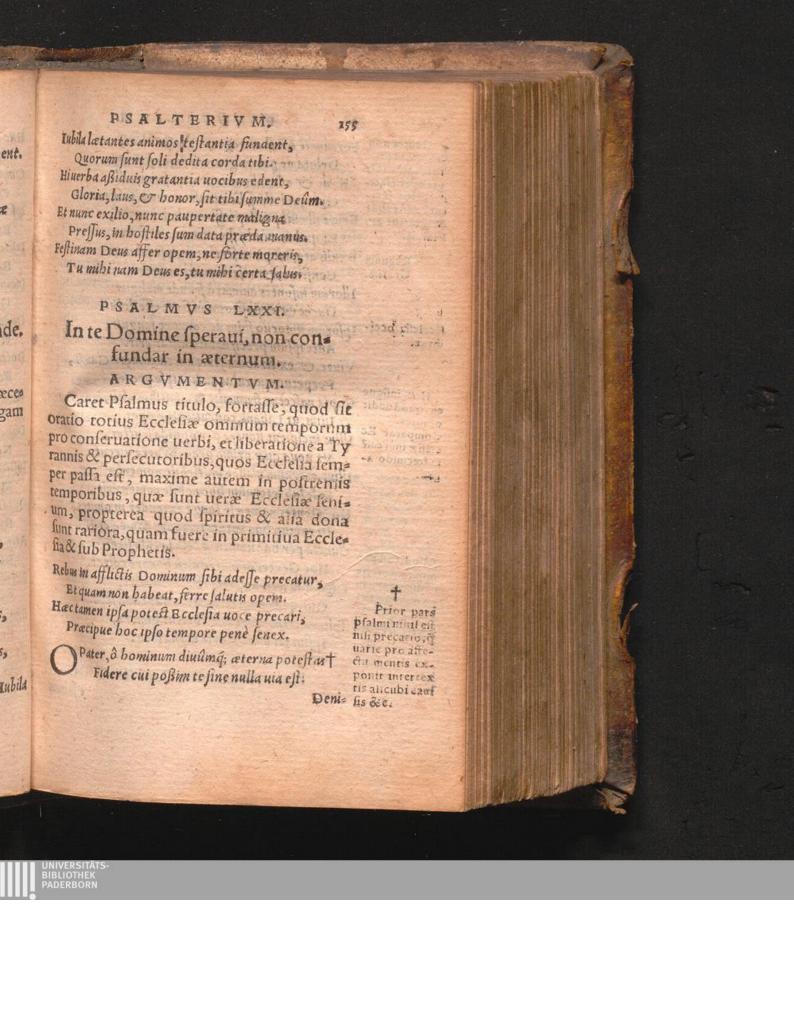
Deus in adiutorium meum intende.

ARGVMENT VM.

Est plane idem argumentum cum præces denti Psalmo, orat enim contra Synagogam insidelem, & pro Ecclesia.

> Orat ab infidijs defendi poffe malorum, Quitot, & infesti funt sine fine bonk. Tota ardens odijs quia turba Cainica, nostram In cladem & uitam nocte dieć; furit.

Tu mihi festinam mi Deus affer opem.
Illorum infamis turbet consussion uultus,
Insidias uitæ qui posuere meæ.
Retro abeant, uelox ignominia opprimat omnes,
Qui nisi nil optant plurima damna mihi.
Retro abeant, pudor occupet inuidiosus euntes,
Qui mihi succlamant, hoc erat illud, habet.

circuncidentur, non alia le ent, Hoc facient, adorabūt Pfal. ij.

Gratiæ.

ditur.

Hoc infigne eft, quod audit orantes. Comparat Ec clesiæ increme ta foecundo agro.

Alludit ad pro missionem, be nedicentur in co omnes gen-

* Gentes non Fortunati Arabum reges, regesq; Sabæi, Debita de patria gente tributa ferent. gis operafaci- *Hunc & adorabunt reges, & servict illi

Quicquid ubiq; bominum maxima terra creat. & feruient et, Eruet ille inopes depressosmole laborum, Et quibus auxily spes rata nulla fuit.

Regnum Exulis atq; mopis miserebitur, ipse salutem Conferet, o miseris auxiliator erit. Illorum infontes animas à fraude maligna

Ducet er expositos non sinet esse dolis. Ecclesia occi- Ipsorum innocuo fusus de corpore sanguis, Ante ipsum precij nobilis instar erit.

Viuet, er ex Arabum feret aurea munera Gazis, Perpetuo querulas audiet ipfe preces.

Copia nascetur frumenti in montibus altis, Illius, ut Libani, concutientur opes. Illius incipient florere per oppida fructus,

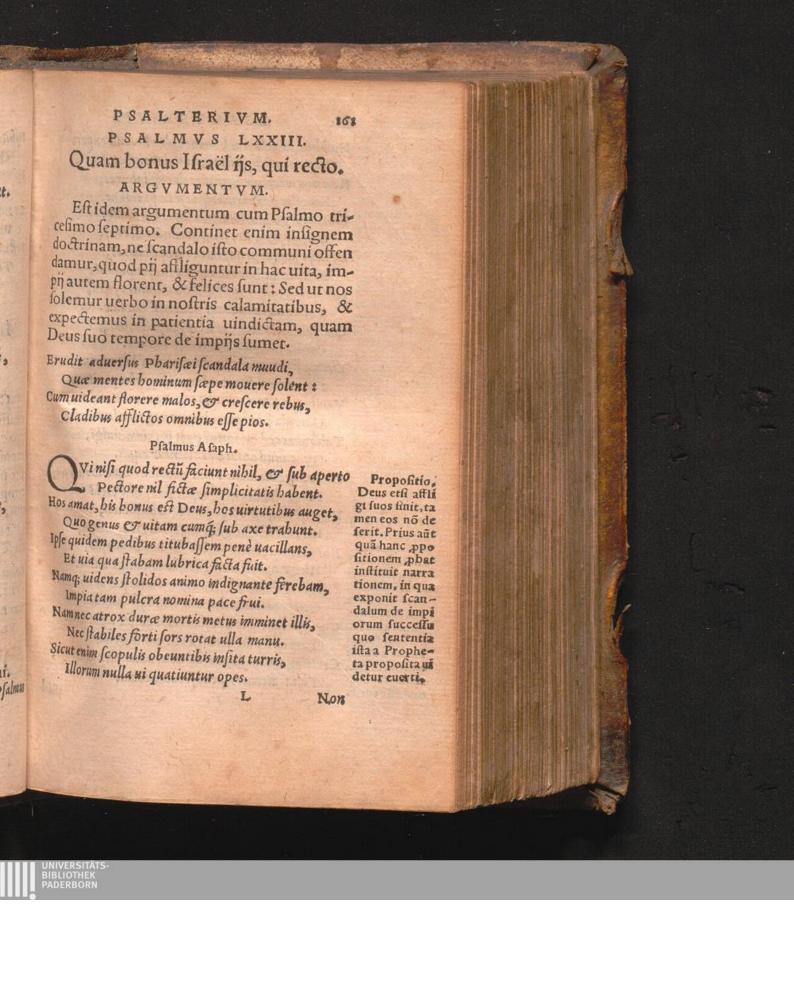
Vt noua quæ primo gramina uere uirent. Illius æternum manet indelebile nomen, Sole sub æternum boc nobile nomen erit . Hoc Gentes nomen se longe extendet in omnes,

Perpetua hoc notum tempore nomen erit. Cuncta per boc nomen felicia sæcula fient,

Hoc Gentes omnes nomen bonore colent. Dignus es æterno Deus Ifraelis honore, Qui, quæcung; facis, facta Aupenda facis.

ξωιφώνημα Ipfius æterno nomen celebretur bonore, Ipsius est omni gloria digna loco.

> Finiunt orationes Dauidis filij Isai. Pfalmi

102

Non hos, ut reliquos homines, dea luminis expers Deijcit aut fugiens terga uidere iubet. Non hos ærumnæq; graues duriq; labores, Non hos pauperie tristia fata premunt. Illorum ergo suas immensa superbia laudes Inuenit, cor tales striuola cunsta decent. Diuitijs tumidi primos uenantur honores, Et sibi quæ libeant cunsta licere putant.

Iam quoq; turpis inest stolido iactantia fastu, V t lmguæ nequeant ponere frena suæ. Omnia contemnunt præter sua facta, suoq;

Omnia iudicio difcutienda putant.

Omnia ficut agunt, fic & uiolenta loquuntur,

Sæpe etiam fuperos lingua fuperba petit.

Vaniloguo fummum tetiacrunt autture colum

Vaniloquo summum tetigerunt gutture cœlum, Garrula per totam lingua uagatur bumum. Talibus accedunt igitur pars maxima uulgi,

Quos apud optatis exatiantur aquis.

Dicere nec metuunt: quis enim sciat hæc Deus? an sit

Mens aliqua excelsi, quæ sciat ista Dei?

Hæc est illa suæ contemtrix turba salutis,

Hæc est illa suo gens malesida Deo. Hos fortuna sauens in sede locauit honorum, His & opes parent, & fauor omnis adest.

am fraguntur, *Ergo ego sum frustra cur crimine purus ab omni? & uidentsuam catamitare:ma Quidiunat incestas non habuisse manus?

lorum auto fuc Cur ego continuo tot sum mala passus? & in me cessum, sollici tantur ad impi etatem, & sen- Certe ego, nam fateor, cernens bona fata malorum,

Talia dicentes penèsecutus eram.

Sed

Occupatio q eleganter pingitscandalum.
Animienim, cu
per impatienti
am fraguntur,
& uidentsuam
calamitarë ima
lorum autë suc
cessum, follici
tantur ad impi
etatem, & sensiunt se Deo
mon esse curx.

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

PSALTERIVM.

sed ne sic genus electum spreuisse uiderer, Nullag: pars populi dicerer effe tui. sollicito uarios uoluebam pectore motus, Si caperent sensus talia factamei. sed mihi difficiles tulit bæc agitatio curas,* Et labor inquirens irritus istafuit. Donec operta Dei mysteriamente subirem, Exitus istorum quis foret inde notans. Tu fiquidem illorum uestigia lubrica ponis, Et uelut immisse turbine sternis bumi. Quam cito prætereunt, quam defolantur in boras, Quam pereunt subito deficiunt quetu. Vtuagamonstriferæ uanescunt somnia noctis Lumina cum fugiens descrit arcta sopor : Sic Deus istorum laruas & inania tolles* Monstra, nec in uiuis amplius esse sines. Sednunc trifte nuhi est acerbo unlnere fixum,* Ingumaq, expunctis rembus ægra dolent. Stultus enim insipiens er acuti pectoris expers Ipse fui er uultus ut pecus ante tuos. sed tamen à te abij nunquam, tibisemper adhæsi, Néue aliò recidam, me tua dextra tenet. Confily directa tui me semita ducit,* Assumtumq; nouo prorsus bonore beas. Concilio intuleris superûm cœlog; locaris

Quemfequar in coelo, te sine nullus erit. Insignes consolationes contra hoc scandalum, Insignis conquodetfi pij afflicti fint, tamen in hoc funt uere domini mundi, quod habent Deum amicum et defenforem: Ergo ueraest propositio, Bonus est Deus Israel his, qui recto funt corde &c.

Hic fe erigit 263 contra fcanda lū, ac pponie illufirem fent& tia de totaEcclesia, q etia af flica eft, & ua rie patit. Que ingt ex eueneu hutus uitze uolet iudicare, is necesse eft, damnet oes filios Dei & tota Ec clesia, ga enim affligunt, nide tur a deo defer ti.Sed falfum & iudiciā hoc, a ex eventu feu specie externa fumitur.

Ratio ex hoc fcadalo no po test se expedire, fed ybū del offedir, futurz ut & pij tand? liberent, & im pijpereant. At que hic incipit ppolitione p bare oppij des cure fint, fique de liberant & impij pereunta

paratio.

Anteg experi untur hæc, pig Reddi uarietentatur

r sit

Sed

Reddideris terræ, terras donaueris omnes, Quem sequar in terris, te sine, nullus erit. Nunc mea defectis caro uiribus ægra satiscit,

Nec sua consuetum pettora robur habet. Robur & auxilium Deus est mibi pettoris huius,

Hac ego perpetuo parte beatus ero.

Nam quicunq; abeunt à te longeq; recedunt,

Illorum tenebris obruta uita perit.
Quite cunq; negant, & quitua signa relinquunt,

Confusos proprijs sensibus esse sacis. Sed mibi conducens Domino est bæsisse uoluptas, Et soli utilitas sidere magna Deo.

Vt tua per cun las narrem miracula Gentes, O Deus, & laudis nomina summa tuæ.

Vt quid Deus repulisti in finem.

ARGVMENTVM.

Est Prophetica oratio, pro populo Dei & templo seu cultu contra Gentes, quæ populum captiuum abducture, & templum prophanaturæ erant, Sicut per Chaldæos, & prostea per Antiochum factum est.

Contra hostem qui Templa Dei uertebat, et urbem, Chaldæum dicas Antiochúmue licet. His precibus nos crudeles utemur in hostes,

Præcipue laruas impia Roma tuas.

Propositio.

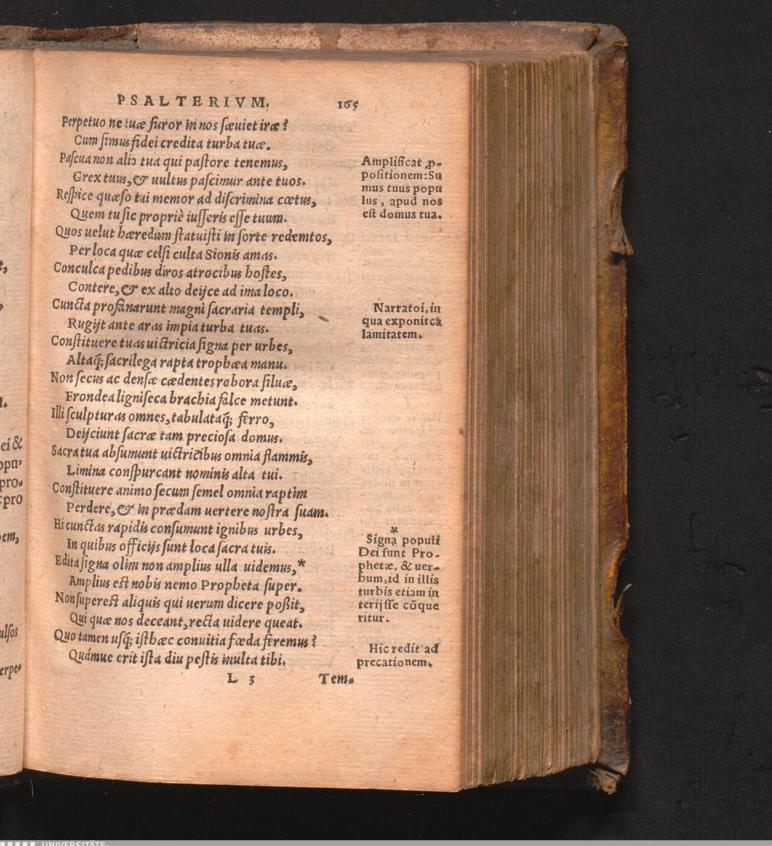
द्वर्गांवहतादु.

Erudiens canticum Afaph.

S Vmme parens rerum, quid nos ita clade repulsos

Aßidua, perimi destituiq; sinis ?

Perpe

moniælongam comemoratio. neficion & omnipotentia tet hoc modo ad fpem auximendam.

Miraculum in marirubro cõ quora spolijs populus locupletatus eft.

dum. & addit gloria periclitatur in nostra mus euim populus tuus cui am opem &c.

eft, urgere pro

Tempore quam longo tibi blash bemabit iniquus ? Quituaspurcidica nomina uoce notat. Subijcit queri Cur manus auersa est nobis tua, quidueremota E placido nobis est tua dextra sinu? nem ueten be- Sed tamen ipsembi Deus es, pater, arbiter, er rex, Ex quo sunt uitæ tempora cæptameæ. Dei, yt se exci Qui uaga quicquid habent terrairegna salutis, Hocopus omne tuum est, hoc tua dextra facit.

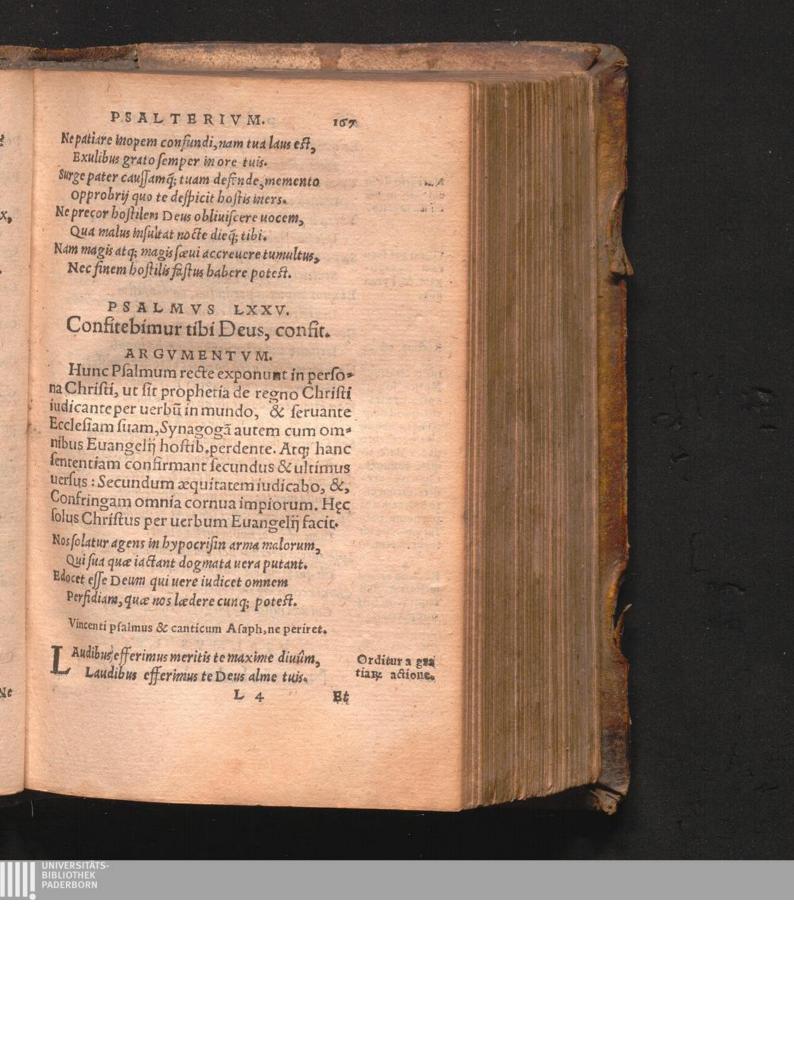
lij sirmius reti Tu uirtute tua findis uada cærula ponti, Teuistore draco concidit inter aquas. Tu capita elidis magnorum grandia cete, Victus eremicolis unde sit atq; cibus. tra Aegyptios Tu liquidos rumpis sontes, tu flumina siccos,

Est tua clara dies, nox tenebrofa tua est. Tu lucem statuis, tu magni lumina solis, Sub nottem condi, mane redire iubes. Hic se excitat Omnes tu certo concludis limite fines, Quos mare, quos terræ, quos leuis aër habet.

rationes, tua Tu facis assini torrentia tempora solis, Seruit & biberni sideris bora tibi. calamitate, su- Tergo age crudelis reminiscere probra Tyranni, In tua quæ demens nomina turba iacit. promissiti tu- Ne dederis lanianda feris tua uiscera, néue Bestia consumat turturis offa tuæ.

Néue tui prorsus populi obliuiscere cœtus, Qui ucl in exilio Gens tibi fida sumus. Hoc in oratio Respice nobiscum quod quondam sædus misti, Nam loca deuastans cuncta Tyrannis babet. missiões Dei. Passæ extrema domus, desolatæq; ruinis,

Vastatæspeciem nunc regionis babent.

PSALTERIV M.

Et quoniam nostris prope sunt tua numina uotis, Narrantur dextræ facta stupendatuæ. Narratio de in Tunc ubi tempus erit placidum mibi, tunc ego uero

uulgato in mű Iudicio cunctis munera iusta feram. du Euangelio.

nos.

Rectius est ut

hæc exponan-

Nolite loqui

collo præfra-

ab ortu, neque ab occidente

nec a deserto

malū imminet.

dite, Deum ef-

fe iudicem nec perpetuo paf-

furum ueftram

Ecclesia etiam

affligitur, fed

impij in afflicii

one percunt.

fecuritatem.

Terra liquefacta est & terræ regna colentes, Ipse suis stabilem sedibus esse dedi.

Obiurgat secu Sæpe ego dicebam stultis iam uana sequentis: ram Synago-Stulticiam uobis ponere tempus erat. gam, & Tyran Et quos impietas perdit sua, ponite fastus,

In uestrum ueniant cornua nulla caput. Cornua ne nimium uobis excelfa leuentur,

Definite audacter uerba superba loqui. tur recitatiue. Nam uirtus quæ uera homines extollere posset, Non uenit ex ortu frugifer Eure tuo.

cto, quod negs Non ctiam tepido uitalis ab orbe Fauoni, Sed neg; de fastis solinagis q; locis.

Sed Deus est iudex, qui, cum libet, adijcit illum Ad Styga, cum uolet, bunc in loca celfa leuat. Quin hoc cre- Sustinet ille manu plenum cratera lyao,

Nulla merata magis uina fuisse ferunt. *Ex illo cuicunq; uolet sua uina propinat, Illius ad feces impia turba bibat.

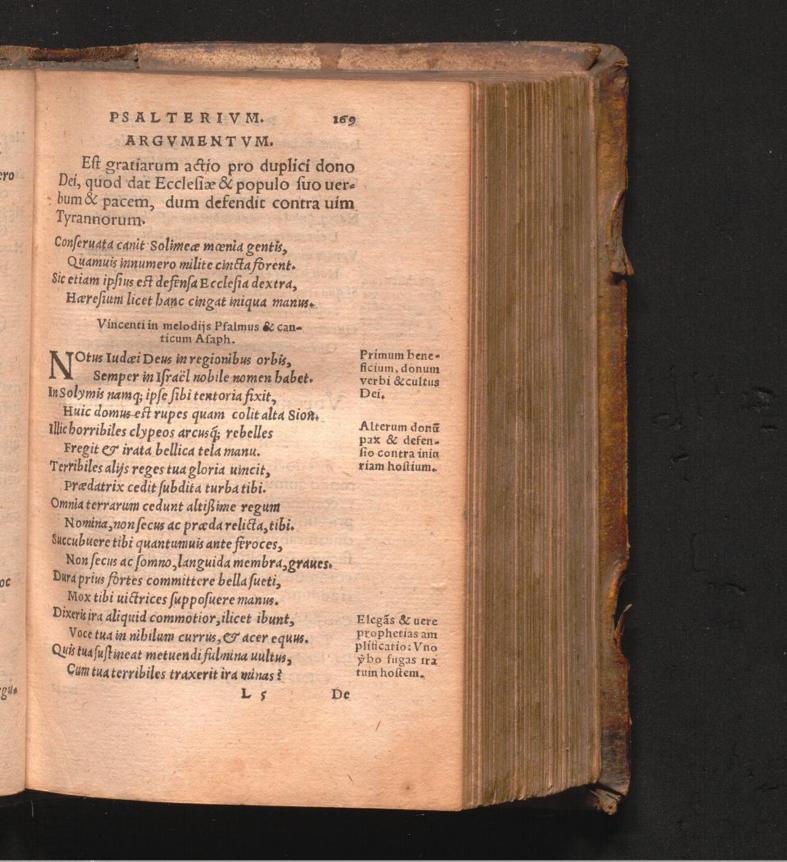
Ipfe autem æternas perfoluam carmine laudes, Illi qui Deus est magne Iacobe tibi. Omnia confringam reproborum cornua, ut ex hoc

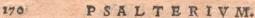
Cornua iustorum surgere celsa queant.

PSALMVS LXXVI.

Notus in Iudæa Deus in Israël.

Argua

De summo intonuit tua uox iustissima cœlo, Territa conticuit numine terra tuo. Quando ad iudicium Deus exurgebat, ut ipfo Quo uoluit miseris tempore ferret opem. Nama, quod humanis moueare affectibus ira, Debetur merito gratia multa tibi. Verum quæ reliqua est & uindex ira malorum, Non babet exacti temporis illa modum.

Epiphonema quo hortatur Si qua Deo forsan uouistis, reddite uota, totam Ecclesium ad gratiant actionem.

Soluite terribili munera iusta Deo. Qui magnos animos adimit uiresq; superbis, Quem regum terræ maxima sceptra timent.

PSALMVS LXXVII. Vocemea ad Dominum clamaui.

ARGVMENTVM.

Est doctrina & consolatio insignis, quo modo animi tristibus cogitationibus et alis incommodis oppressi se debeant erigere, ut primum orent, deinde se erigant recordation one mirabilium operum Dei. Hoc qui non faciunt & sollicite oculos in præsentia incommoda defigunt, dolorem frustra dolos riaddunt.

Cum subit ira Dei mentem sua uulnera fassama Talia, sic trepidans, signa pauoris agit. Hac tamen ipfe pios folatur imagine uates, Vttoto incipiant fidere corde Deo.

EUX‡4

Iuxta Iedithun Afaph Pfalmus.

Nte Deum supplex lacrimosa uoce precabor, Auersus precibus non erit ille meis. Tempore fortuna quo me insectante premebar, Quem peterem, portus proximus ille fuit. Nocte manum tota nunquam tibi tendere ceffo, Nec mea fert aliqua dextra quiete frui. Non est bæc animæ qui uulnera curat egentis, Consolatrices nam fugit ipsa manus. Sensibus attonitis er tota mente tremisco, † Cum subeunt animo facta stupenda Dei. Spiritus exangui sub pectore deficit ægtr, Conatus quoties sum tibi pauca loqui. Non finis m dulcem foluimea lumina fomnum, Non potis est aliquid territa lingua loqui. Prisca revoluebam repetito tempora sensu, Quiq; tot annorum præteriere dies. Noce meo repeto memori sub pectore cantus, Cumá meostacitus plurima corde loquor. Ergone nos Dominus per sæcula cunctarelinquet? Ergone non ultra mitis & æquus crit? Nunquid in æternum pietas defecit ab ipfo? Nunquid promissis non stat, ut ante suis? Anne sie oblitus misereri? nunquid ab ira Amplius immensa, nil pietatis habet? Hac meditans mecum dicebam sape, sed hac est Conditio carnis, quam queror, ægra meæ. Hac est diuma uoluens mutatio dextra, Omnia quæ uicibus temperat ipsa suis.

Narratio, in qua proponit fuum exempla quodin affiidi one & dolori bus animi, ora tione utatur.

Aptior senten tia est, Cũ animo perturbor tum recordor Dei, cum mœtore afficitur anima mea tum grelas facio.

Explicatuim & magnitudinem dolorum animi.

Hic exponit cuiusmodi sint illæ cogitationes quæ somnum no admit tunt.

Reprehendit Propheta suas querelas, quibus animus ma gis perturbat, & se erigit siducia potentis dextræ Dei si deus uarijs mo dis, in populo suo ostendit.

Ergo

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

II.

110ª

alns

, ut

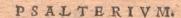
atis

1011

ine

104

ext4

Ergo memor tua facta Deus mirabor ab annis Antiquis, quorum gloria magna tua est. Omnia per manuum meditabor facta tuarum, Virtutesa; tuas bic & ubiq; loquar.

Epiphonema, In sancto posuere tuæ uestigia plantæ. Quis tibi par proprijs uiribus effe queat ? lia sunt sancia Tu Deus es qui summa facis miracula solus, Per quæ te notum Gentibus effe facis.

Tu uirtute tua fortis, tu robore dextræ, Soluisti populi umcula dura tui.

fanctæ funt uie

tuæ, tua consi

et abscondita,

ator ita ingre-

ditur narratio nem nouam mi

lo suo fecit.

Mare rubrum

rabilium, quæ Vincla Deus rupit quondam durisima, natis, Nempe & Iosephi nempe Iacobe tuis.

Territa conspexere Deus te flumina aquarum, Te præsente tremens omnis abyssus erat.

Tempestasqua Fuderunt pluuias grauidæ, ceu flumina, nubes, perijt Pharao. Continuis tellus imbribus uda fuit.

Horrida collisæ mouere tonitrua nubes, Rupere aërias fulgura crebra plagas. Vox tonitrus metuenda tui circumuolat orbem,

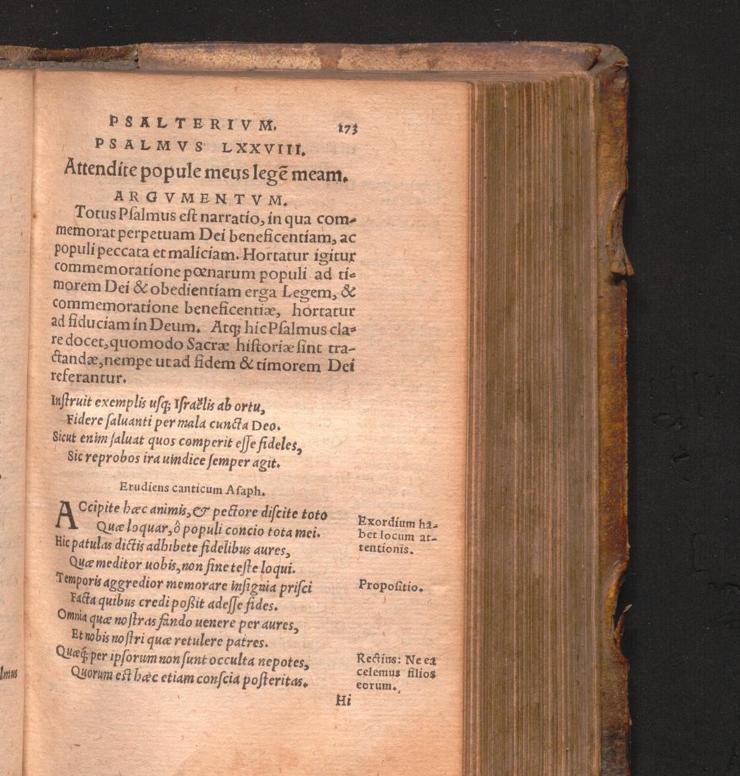
Quem uidet æthereæ machina tota domus. Illustrant bumiles tua flammea fulgura terras, Contremuit tellus mota timore tui.

Tu Deus immensi transis uada cærula ponti, Tu pedibus calcas flumina magna tuis.

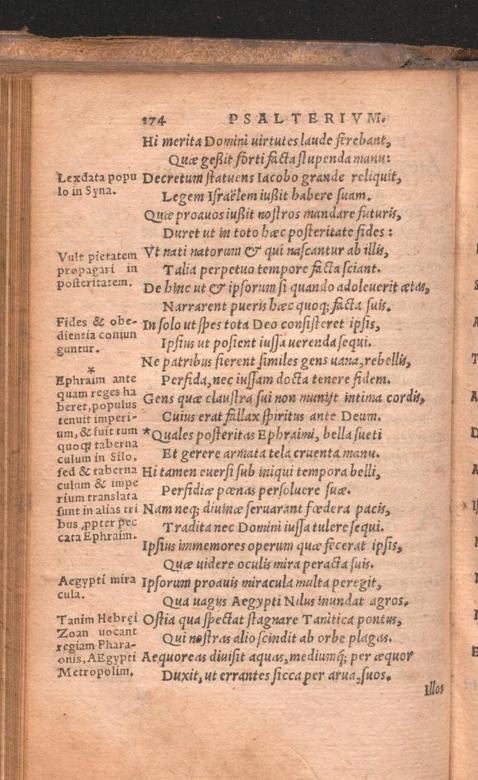
Nectamen ulla pedum uestigia uisa tuorum, Nulla uiæ superant signa relicta tuæ.

Sicut oues per Adronem Moseng; potentes, Ducebas populi castra receptatui.

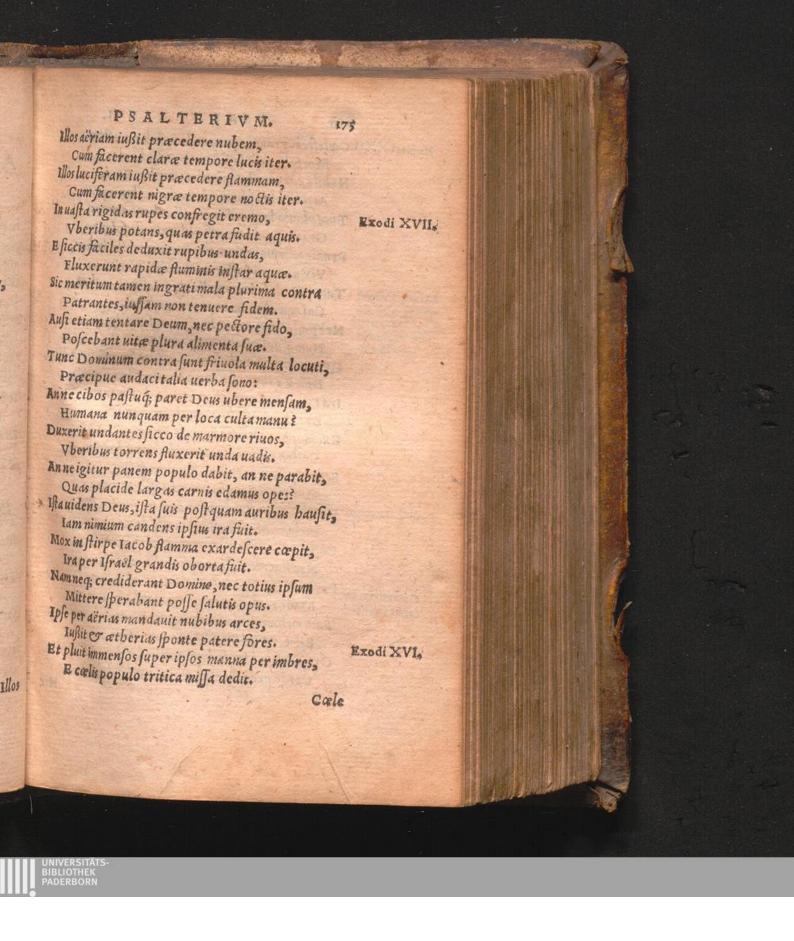
Pfalmus

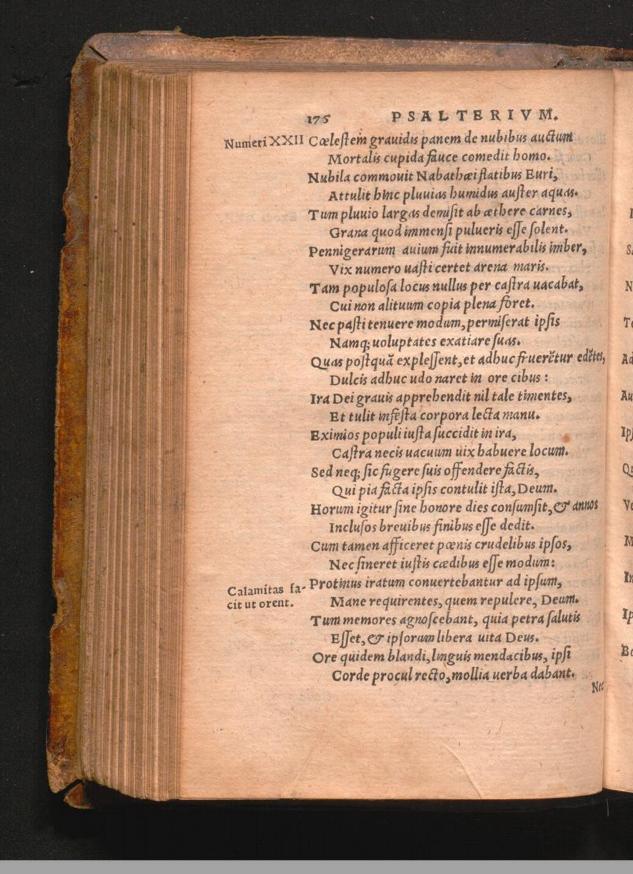

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

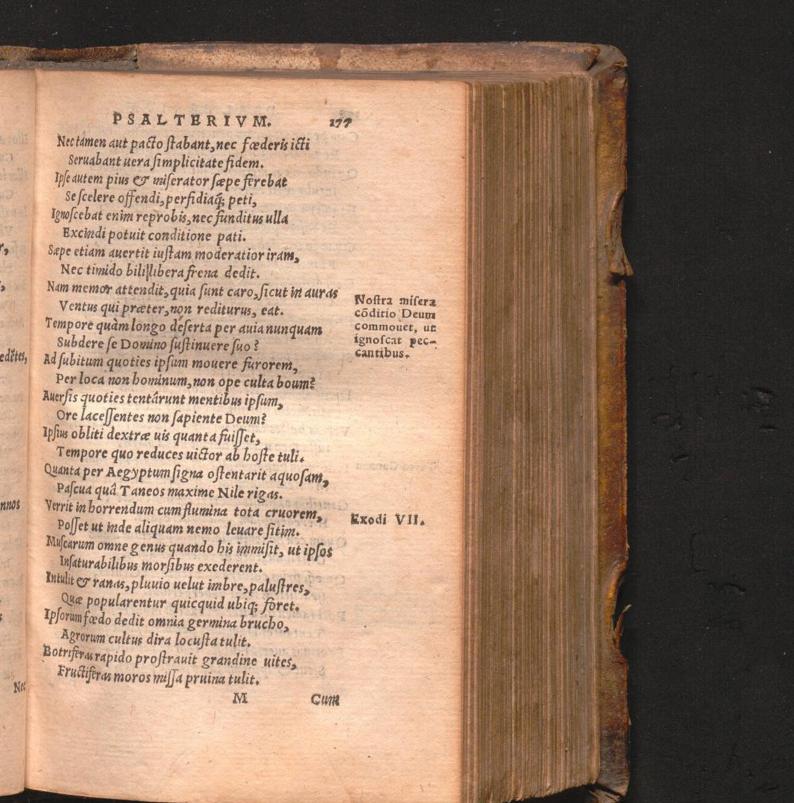

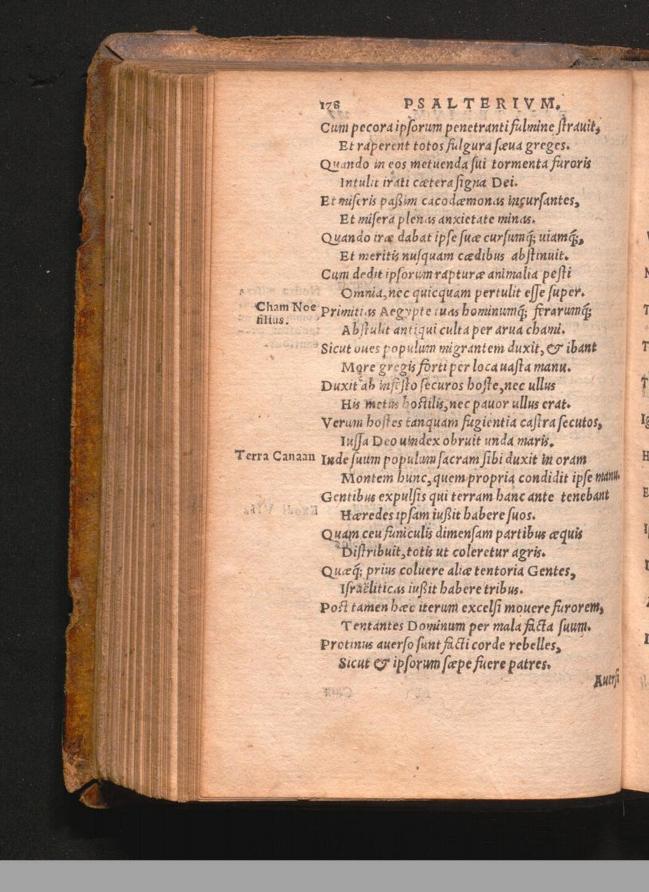
UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

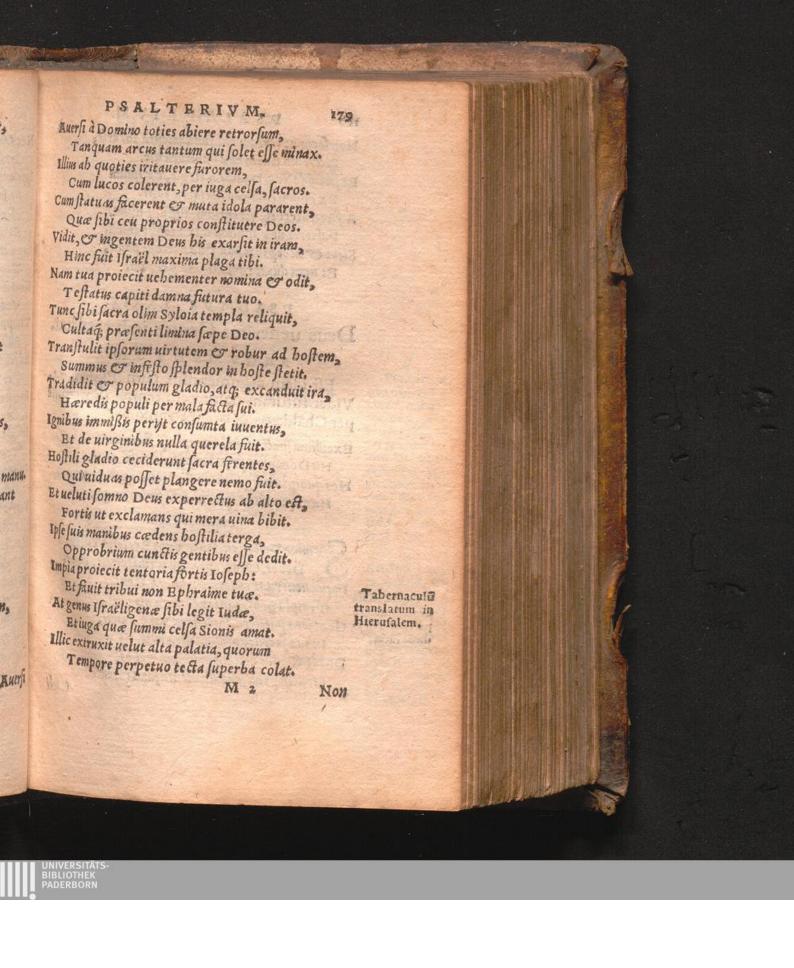

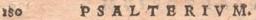

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

Non secus ac terram cui fundamenta locarit, Extremo finem non babitura die. Et sibi dilectum Dauidem elegit, & ipsum Ex ouium caulis ad fua facra tulit. A fætis uterosá; ferentibus abstulit illum, Pasceret ut populum dux Iacobe tuum. Sicut & acceptum non falso pectore pauit, Et uera duxit cum ratione gregem.

LXXIX. PSALMVS Deus uenerunt Gentes in hæreditat.

ARGVMENTVM.

Est idem argumentum cum Psalm. 74. Videt futuram uastitatem templi & populi per Chaldæos, & orar pro auxilio.

Excidium spectans urbi templog; futurum. His Dominum precibus flectere nisus erat. Nos quoq; lucifugos uerbi flectemus in bostes Hæc, quo nulla queunt tela ferire magis.

Pfalmus Afaph.

Vmme Deum, cui sancta suos Beclesia cultus Debet, & accept as quas tibi servat, opes. In tuduenerunt externæ munera Gentes, Querimonia Templa profanantes nominis alta tui. de uastitate po puli per Affy- Gens fera paciferæturbatrix nata quieti, In tua facrilego milite iura ruit. Diruit excisas deiectis mænibus urbes, Structa prius, cumuli diruta saxa iacent.

dæos facta.

Cali

Calinagas uolucres proiecta cadauera pascunt, Corpora quæ fanctis fida fuere tuis. Dentibus omnigenum laniantur membra ferarum, Quæ fuerant populi pars quota uiua tui. Innocuo uacuas implerunt sanguine fossas, Quasita sunt urbis mœnia sancta tuæ. Sicut aqua fuso fluxeruut sangume riui, Putris adhuc multa cæde madescit humus. Fæda per ingentes iacuerunt funere campos, Examines nemo, qui sepeliret, erat, Finitimærident Gentes mala nostra, nec ullo Tempore non læti uulnera nostra uident. Vicinis ignominiæ sumus undiq; nostris, Et leuibus facti fabula digna iocis. Heu pater afflictæ spes unica & ultima plebis, * An tuasperandum non babet ira modum? Quam nos ista diu premet indignatio? quamq; Ardens ista tui flamma furoris erit? Quim potius Gentes alias atq; impia puni Pectora, quæ nomen non didicere tuum. Himc auerte tuos aliena in regna furores, Quæ tua non aliqua numina uoce uocant. Nam populo possessa tuo bona cunsta uorarunt, Et desolatas diripuere domos. Nerogo ne noceat nobis, quia plurima sontes" Nos uitia arguerint, er malefacta premunt. Quatudum reputas, nolis memini Je priorum,

Sed cito fer miseris, nos miseratus opem.

Auxilyq inopes indigaturba fumus.

Festinam ser opem miseris, quia prorsus manes,

Precatio in qua observa q modo mifericordia apprehendat, & petat propter no men Dei liberationem, Afp git autem affectus: Nos fumus tuus popu lus, illi Gentes funt &c.

Remitte pecca ta, atq hic difce quia calami tates plerunch funt poenæ pec catorum, fimul pro remissione peccatorum o radum effe, co pro liberatios Eid ne oramus.

itat.

74=

puli

Bia ades, auxiliof; iuua, quos nulla salutis Te sine spes reficit, nec ratio ulla leuat. Non propter Respice nos per eam, uariæ quæ nescia sortis, merita aut dig Nominis est uere gloria summa tui. nitatem nostra sed propter no Supplicibus placare tuis, audig; benignus men tua, quia Quastibisollicito fundimus ore preces.

es misericors. precationem. Blafphemant nos non uindi-

Gratian actio

Election of the sec.

Amplificat Cur aliquis nobis dicat de gente profana, Quis Deus est horum? siq; sit ullus, ubi est? te Gentes, a Bia age, summe pater, reprobas ulciscere Gentes, Vindictam uideant lumina nostra tuam.

Effuso de plebe tua pro sangume pænas Exige, supplicium uindice sume manu. Hostibus ut fiat tua nota potentia nostris, Bt discant istam pertimuisse manum. Vinctorum gemitus audi, lacrimas quideto,

Et fer in aspectus illa uenire tuos.

Relliquias miseræ religatas eripe morti, Robore quo tecum cuncta creata trabis.

Néue impune ferant tot dicta opprobria, in ipsos Ter quater bostiles illa refunde sinus. Vt tibi, non nobis sese exprobrasse maligni,

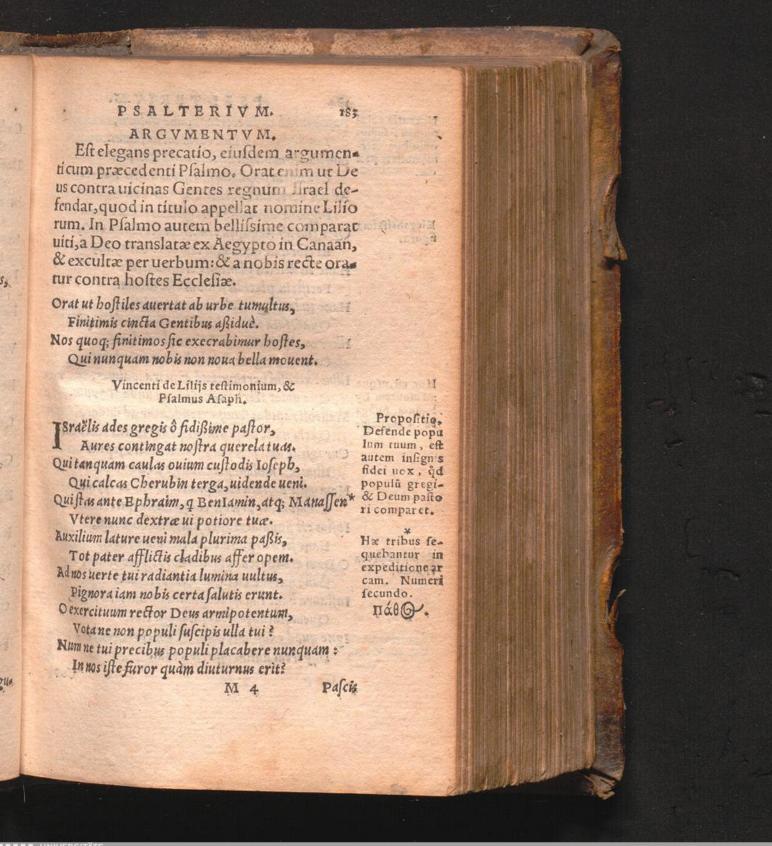
Sed sibilugubri conditione, sciant. At nos er populus tuus, er tibi debita foli,

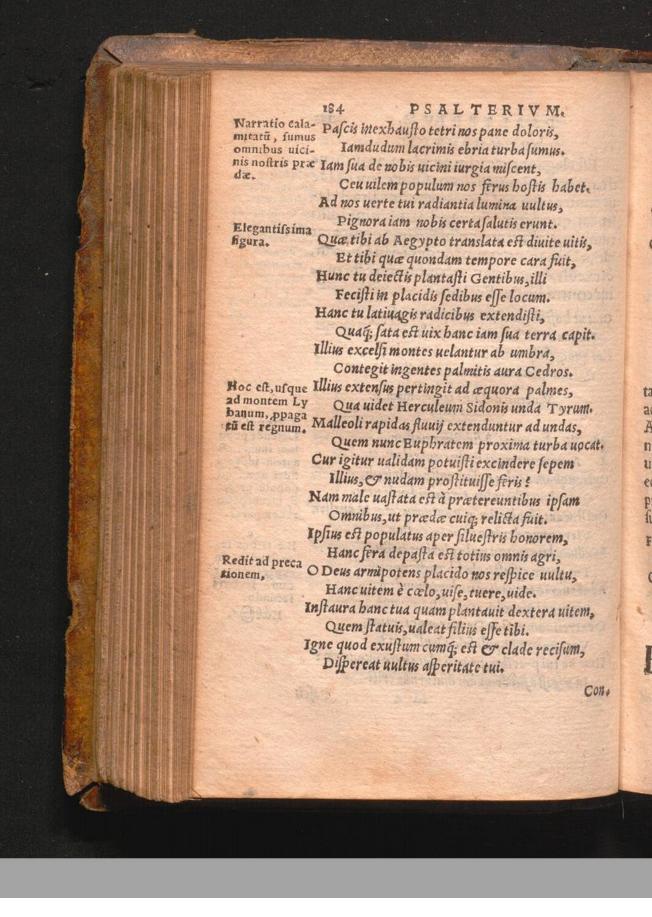
Per tua grex ouium, pascua sparsasumus. Nos tua magne pater præconia magna canemus, Mobile dum fixo sidere tempus erit.

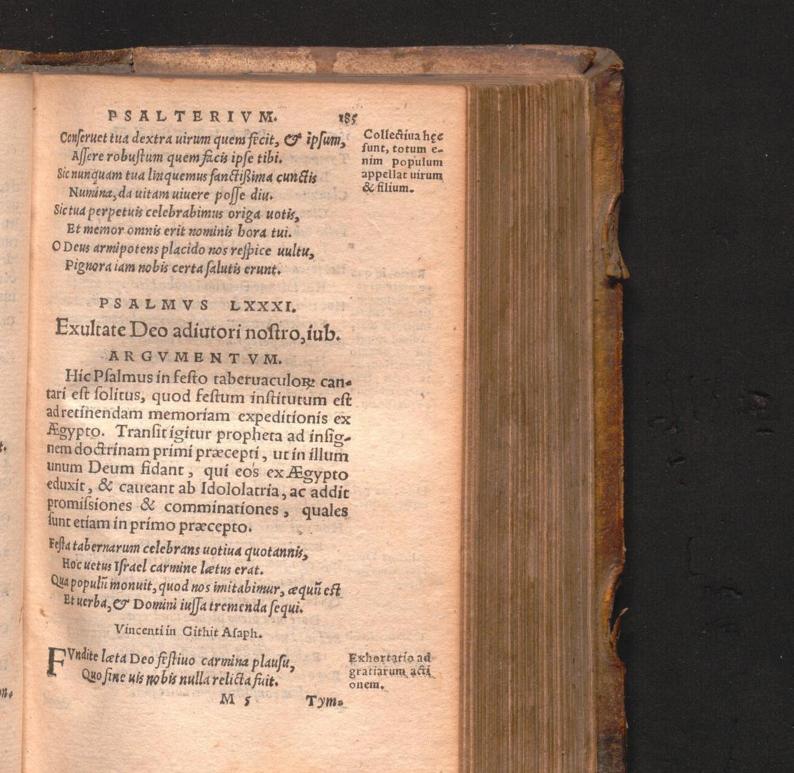
> PSALMVS LXXX.

Qui regis Israël intende, qui.

Argue

M THE PART OF THE PSALTERIVM.

Tympana pulsa sonent, date carmina, dicite Psalmos Blanda chelysreboët, nabla sonora canant. Clangite no tiuagæ dum sunt noua cornua Lunæ: Clangite ductilibus carnina lata tubis.

Festa tabernarum celebrantibus annua nobis Nullus læticiæ debet adesse modus.

commemorat institută erat. tur de populo Mraci, Hebræquens est muta re personam.

Ratio, in qua Hic solennis enim mos Ifraëlis habetur, Hoc solenne Deus ius Iacobe tui. beneficium p-prer ad festum Hoc tibitestatum quondam Iosephe reliquit, Fatalem Aegypti cum sequerere locum. Adhuc toqui- Illic audiui peregrinæ uerba loquelæ, Non intellecta est barbara lingua mibi. is enim fre- Ipfe suos bumeros ab iniquo pondere uertit,

Abstulit à furno calfaciente manus. Temporibus duris cum me in tua uota uocares, Auxiliumą; tibi præsidiumą; tuli.

Exaudiui etiam quo, te mala, tempore pellum Tempestas medijs pene dedisset aquis.

Doctrina pri-Huc ades Ifraël, bac audi uerba loquentis, mi præcepti. Mi popule, æternum testisticanda tibi.

Non erit inter te Deus aduena, non alienos Peruersa dinos relligione coles.

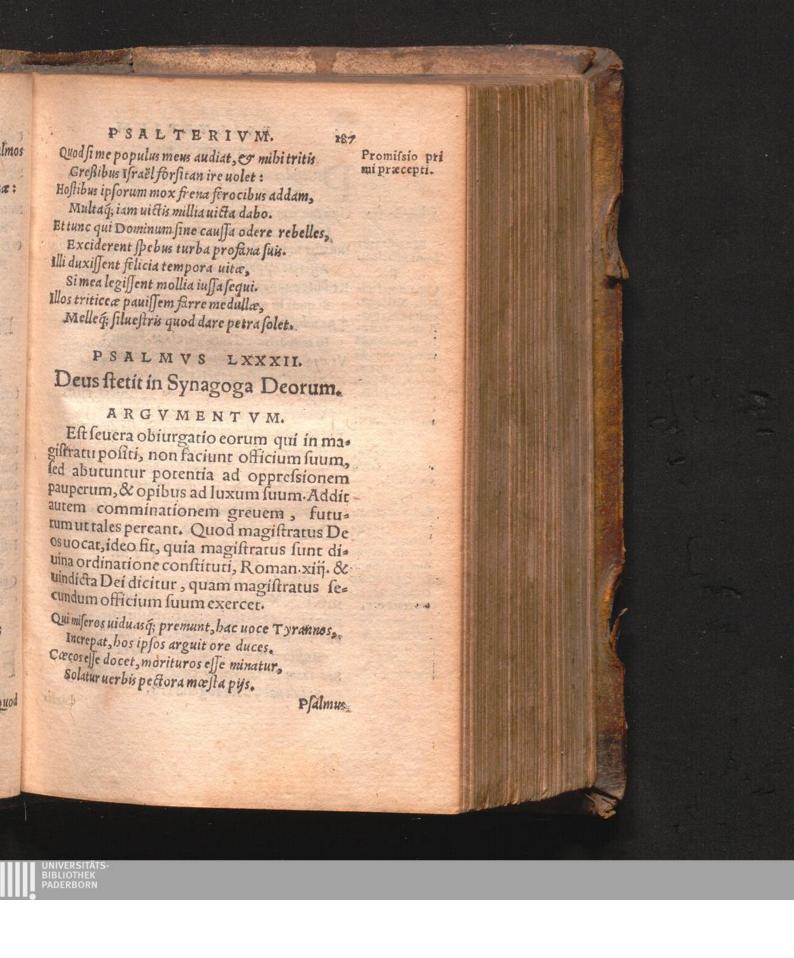
Alienos Deos taceas, me præ Ipfe ego sum Deus ille tuus, qui te optima duxi dices. In loca, er Aegypti de regione tuli.

Quampotes os aperi late, diducito rictus, Dote mea pleno plenius illud erit.

Cominatio ob Sed mea nec populus meus audit uerba, nec aures primum prece Exhibet Ifrael, fed fugit, odit, abit. ptu violatum.

Ergo sua tales er in impietate reliqui, Et sum consilys passus abire suis.

Quod

Pfalmus Afaph.

Obiurgatio.

Magistratus boni officium.

unt officium, omnia perturlij malunthac fententiam , fu damēta terræ, id eft, ipli prin une officium. T

Comminatio,

Infignis claufu la, Vt Deus gu bernet corda & refp.fecundum pfalmum, Nifi Dominus custodieret cimitatem &c.

Ræsidet in medio cætu Deus ipse potentum, Et iudex alios iudicat ante Deos. Quo tandem usq; malas leges, eo miqua feretis Iudicia, er reprobos dicitis esse bonos? Iudicijs mopes defendite, suscipite orbos, Allerite oppressiustificate pios. Quia non faci- Reddite pauperibus ius, eripite insuper ipsos, Si quos in uinclis impius hostis babet. bantur, sed a- TAt nibil hinec percipiunt, nec lumine cernunt, In tenebris cœci tam petulanter eunt : Vt neq; sit mirum si fundamenta uacillent, Atq; etiam terræ fortia fulcra cadant. cipes peribat, †Sæpe ego dicebam : quoniam dij scilicet estis, Omnes excelso pignora cara patri: Vos tamen ut reliquos bomines fatalia ducent Tempora, ef ut reges uos quoq; parca feret. & poena negle *Omnipotens exurge, tuo rege numine terram,

> PSALM VS LXXXIII. Deus quis similis erit tibi, ne taceas.

In cunctis bæres Gentibus unus eris.

ARGVMENTVM.

Est plane idem argumentum cum Plal mo LXXX. Orat pro populo contrauici nas Gentes diripientes populum. Finitimi Solymas urbem cinxere Tyranni, Hostibus in medijs salua erat ipsatamen. Sed Deus & nostras defendet ab hostibus urbes, Si tali nobis uoce rogatus erit.

Cantio

9

Canticum & Pfalmus Afaph.

um,

nt,

eas.

Pfali

uici:

dutie

TE te contineas pater, à altisime rerum, Nerogo cunctando tardior esse uclis. Ecce etenim rabidos mouet impia turba tumultus, Qui tibi sunt hostes, qui tua facta negant. Hicapita extollunt magno sublimia fastu, Iudicij ignari iusticiæq; tuæ. Fraude dolisq; tuos captant atq; artibus ijfdem, Qui cultu sidei delituere tuæ. Horum aliquis, quid adhuc istos no perdimus? inquit, tos tuos, hoc Quid populum hunc patimur tam superesse diu? Possumus Israël delere tyrannida, ne sit Amplius in terra nominis buius bonor. Sic etenim statuere animis, er summa uoluptas, Ipsis te contra fædus mire fuit. Nam qui palmiferæ tentoriaseruet Idumes, Ismaël populus qui colit arua plagæ, Quiq suæ retinent Agareni nomina matris, Qui Gebalitani iugera ruris arant. Qui Moab deferta habitant AmmoniaG; arua, Quiq; Amalechitæ proxima regna tenent. Rura palestimæ quos diuitis inclyta pascunt, Et quos Herculeæ mænia lata Tyri. Histiam Assyrij se coniunxere coloni, Laturi auxilium Lothe uetuste tuis. Quod Madianitis olim, contingat er illis, Fac Sisaræ timidi tristia fata ferant. Quodiabinus erat torrentem ad Chisonis undam.

Hocquoq: sie isti per sua facta tibi.

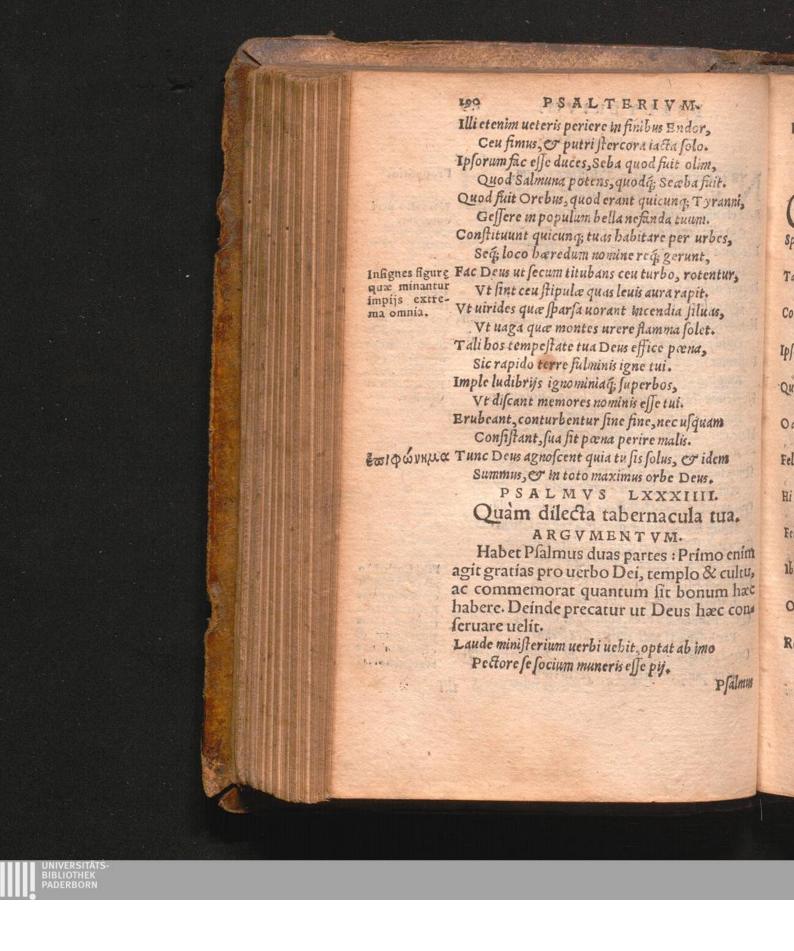
Propositio.

Narratio peri culorum.

Confultant co tra abscondiest, contra, eos quos mundus non uidet , åd fint tuus popu lus, sed odit et damnat.

Filij Loth, Mo ab & Ammon exincestu nati. Redit ad preca tione, ut Deus Pdathoftes, & comemorat ue teres uictorias

Alli

Psalmus bic bortatur potius linquamus bonores Quam nes aversos binc patiamur agi.

Vincenti in Githith Pfalmus filiorum Corah, Vam iucunda tui mibi sunt babitacula templi, O Deus armorum militiæq; potens. Spiritus bic ea iamdudum defiderat æger, Deficiens q; domus languet amore tuæ. Tam mihi sunt animo quæ tu colis atria, tam sunt Concily curæ tecta beata tui. Corporis agramei caro, er Intima uiscera cordis Gaudent uiuentis numine plena Dei. Ipse sibi inuenit placidam passerculus ædem,* Garrula se dignum struxit birundo larem. Quo pullos ceu tuta suos in tecta reponant, Amplexu ut foueant pignora cara suo. O aras, ô templa Deus tua, maxime mi rex, Mi Deus, ô animæ depereuntis amor. Felices nimium quibus obtigit ista uoluptas,*

Testa domus posint ut coluisse tuæ. Hitibi perpetuas iucundo carmine grates, Hiresonant laudes per tua templa tuas. Felices quicunq; tuo sunt munere fortes,

Qui proprias figunt in sua corda uias. Ibunt per lacrimis uallem fletud; repletam, Bt fontem facient qui modo fletus erat.*

O Deus armipotens hanc uocem supplicis audi, * Auditacobææstirpisorigo Deus.

Respice qui clypeo seruas nos fortius omni, Ab faciem Christi respice quaso tui.

Propositio, fummu bonum est habere uer bum.

Infignis comparatio, quod locus, in quo uerbum eft, fic ceu nidus in quo fideles ceu pullos fuos, ex cludit Ecclesia * ÉTI POVÁ=

MATA. Fontes uocat loca in quibus uerbum & cultus Dei uiget, & fi gnificar hoclo co doctores se retes uerbum.

Deeft uerfus. Etia benedicii onibus induetur doctor. Ibunt de uicto ria in unctoria. apparebitque Deus in Sion.

Precatio, utco seruethæc De us, & redit ad amplificandam magnitudinem bnifcij, ubi ueg Suduior bum Dei esta

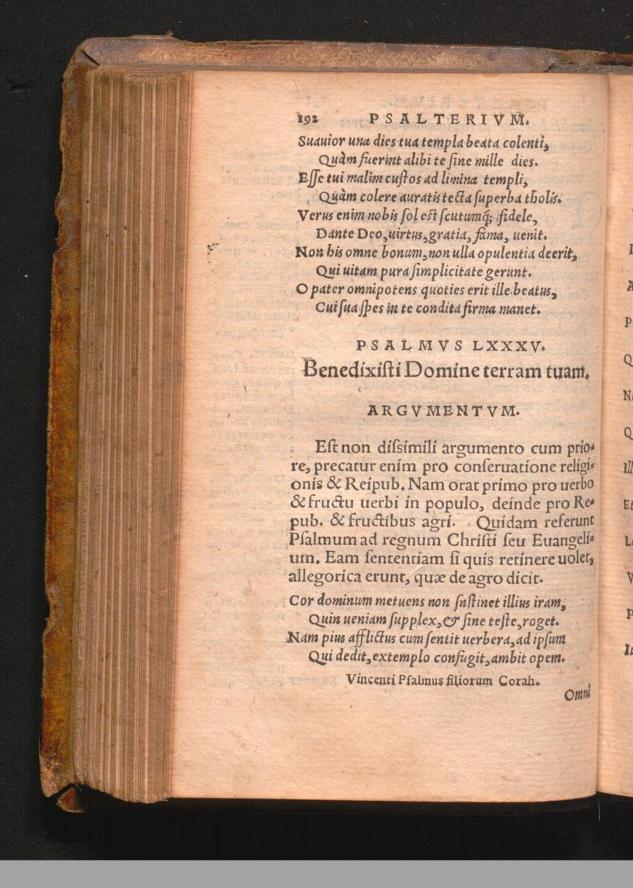
im

cu,

æc

DIL

相關

Mnipotens rerum sator, er suprema potestas, autem commo Nunc tua terra iterum conciliata tibiest. Etlacobo etenim captos & signa reducis, Quæ tenuit tantum temporis hostis atrox. Tu populo peccata tuo patrata remittis, Et pietate nesas contegis omne tua. Iræ cunstatuæ procul hinc monumentatulisti, Nulla iterum no cui signa furoris babes. Adnos summe redinostræ patrone salutis, A miseris iræ fulmina uerte tuæ. Perpetuo ne tuis Deus irascêre, nec unquam Candidior nobis bæc tua bilis erit? Quin sine nos potius gratam tibi uiucre uitam, Et dabis binc populo gaudia fumma tuo. Nunc nobis oftende tuæ bonitatis bonorem, Cordaq; cœlestinostra salute foue. Quod loquitur Deus hoc tantii me audire iuuabit,* Pacis, quæ Dominus uerba loquetur, erunt, Illesuo pacem populo sanctisq; loquetur, Nesint stulticiæ subditaturba leui. Etsaluos statuet qui numina sancta uerentur Ipsius, ut nostro constet in orbe decus. Lene tuens fidei pietas uenit obuia san éta, Oscula pax tribuit mutua iusticiæ. Vera fides, ceu planta, solo sua germina profert, Iusticia è cœlo prospicit altasuo. Praterea Deus autor erit bonitatis, ut auctos Multiplici fructus germine terra ferat. Insticia ante ipsum non tardis passibus ibit, Nectacito notum sub pede carpet iter.

diusfi yba hec pro impfectis exponas, ut do mine qui beni gnus olim eras terræ tuæ, & auertebas cap tiuitate Iacob &c.Recitatenim præterita beneficia Dei erga populum, & orat, ut nuc quoch uelit fu is adesse.

Hoc optatium effe debet, uti nam audia Do minū loqui pa ce populo fuo Orat. n.ut mit tat uerbum. Id est, ut pho ere dino peccen t impatietia aut desperatione.

Hi funt fruct u s uerbi in pijs.

Politica come moda,

Pale

n.

10

910

bo

Res

ınt

elis

elg

nni

PSALMVS LXXXVI. Inclina Domine aurem tuam &c.

ARGVMBNTVM.

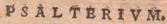
Est precatio, ut liberetur ex periculis, sie cut etiam titulus oftendit. Nititur autem oratio hectota non aliquibus fuis meritis, sed misericordia & bonirare Dei. Quareat texitinligne epiphonema, quod non fit ali us Deus limilis misericordia & bonitate, & orar, ut in hac fiducia, quam uerbum prædie cat, seruetur. Addit etiam gratiarum actio nem, tanquam iam fit exauditus.

Ex animo est orare Deum res magna, nec illi Villus co cultus gratior esse potest. Innumeris Dauida uides erroribus actum, In medijs orat semper at ille malis.

Oratio Dauid.

Propositio precatiois, ex quens aute repetitio offedit wehementiam allectus.

A Axime quem Dominu nobis solum esse fatemut Huc age uerte aures ad mea uerba pias. audi me, fre- Exaudigemitus tristi de corde profectos, Neuacuas noces exulis esse sine. Cura fit banc animam tibi conseruare fidelem, Sanctus enim pura sum bonitate tibi. O utinam famulum uera dignere salute, Qui sine tenullum, cui bene fidat, babet. Sis pius CF propior tua me clementia seruet, Qui nullo tibi non tempore uota fero. Laticia

195

Laticia perfunde meam Deus unice uitam, Hæret ab arbitrio mens mea tota tuo. Tu siquidem bonus es, cunctis tua gratia aperta est, Qui te cunq; pia cum ratione uocant. Prabe meis iterum placatas uocibus aures, Necsine nil precibus ponderis esse meis. Adtua confugio peruersis numina rebus, Namq; audis humili quæ tibi uoce queror. Nemo tibi diuûm similis, nec talia quisquam Designare potest, qualia solus agis. Ergo emnes uenient Gentes quascunq; creasti, Nomen adorantes laude er honore tuum. Quod magnus miranda geras, quod maximus idem Sis Deus, & Solus sis sine fine Deus. Me tua, maxime dux, duc per uestigia, ne sim Ignarus ueræ, quæ mihi eunda uia est. Intima fac nostri lætentur uiscera cordis, Vt metuant uero nomen amore tuum. Perfoluam meritas uero tibi pestore grates Perpetuo plenus laudis amore tuæ. Magnatua est in me bonitas, qui morte grauatum Me uelut è Stygio reddis ad astra lacu. In me flagitijs insurrexere superbi, Mi Deus optantes illaqueare, suis. Turbameamquærunt, robusti, peßima uitam, Nec quid habent pensi, nec tuasceptra timent.

Atnunctu pius & promtus miserescere, lentus Vindicta, uero maxime, summe side. Respiceme miserum, da fortia pectora seruo, Vides caussant cur oret, quia Deus e bonus.

Epiphonema. Admiratur & pdicat sui Des bonitatem, ut ad talem Des abiectisidolis, omnes Gentes confugiant.

Sucifcit hic qque petitiuncu lam, ut feruetur in uerbo et timore Dei.

Gratiar actio

Redit ad preca tionem, & come memorat perd cula in quibus fit.,

Danato famulæ tempora falua tuæ. N 2

Ede

, file

tem

itis,

ate

alio

edi*

tion

MUF

ticid

ipfa liberatio, quam Deus co cogitatiões fa

Hochgnum est Bde aliquod mecum fignum bonitatis, ut illo Fraus uiso, subito uicta pudore cadat. tra impiorum Protinus agnoscent, quia tu me iuucris, er sis Solatus famuli pectora mæsta tui.

PSALMVS LXXXVII. Fundamenta eius in montibus san.

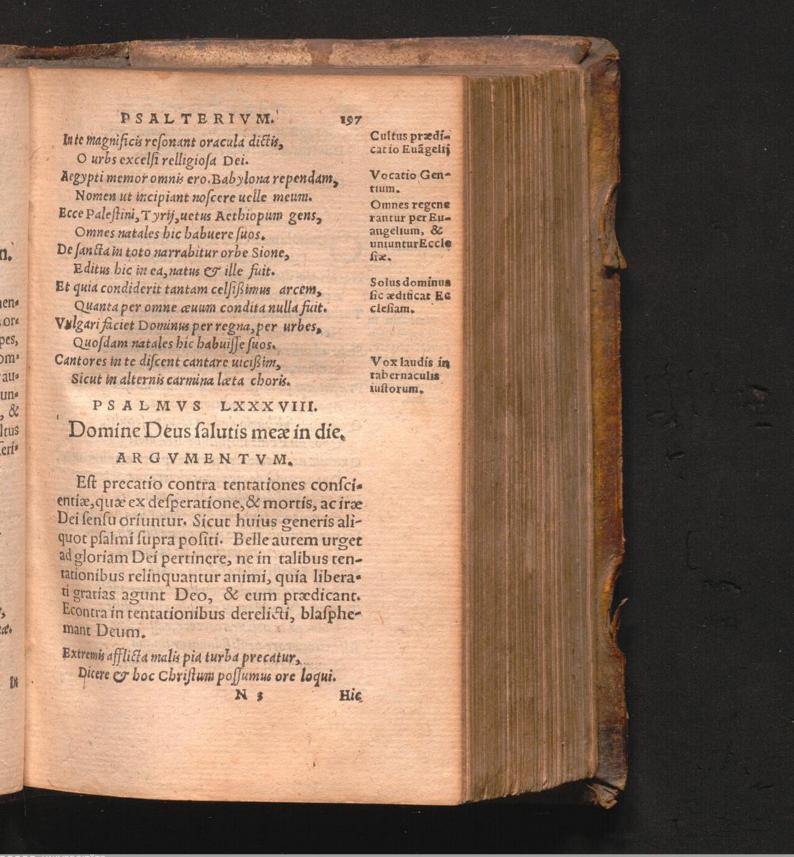
ARGVMENTVM.

Est prophetia de Ecclesia noui Testamens ti, quod lit futura ceu ciuitas, quæ totumore bem impleat, in qua nascantur Æthiopes, Ægyprij, Babylonij, Tyrij, Palestini, &om' nium linguarum homines: Nascunturaus tem per uerbum Euangelij, quo remittuns tur peccata, quo purificantur corda fide, & donatur uita æterna. Et quod unicus cultus erit, canere & prædicare gloriam & mileri cordiam Dei per Euangelium.

Queis sua sit regi iungenda Ecclesia Christo, More Prophetarum fæcla futura canit. Quæ sit contractura homines diuersa loquentes, Regni sit spacium cuius & orbis idem.

Pfalmus & canticum filiorum Chorah.

Narratio, ad FE Esta Sionææ Dominus probat inclytarupis, Deus amet Ec Plusquam cunctatribus magne Iacobe tudi clesiam, & defendat & for - Ipsa etenim sanctis fundatain montibus, omnem Gentis ab excelsa despicit arce locum. IR

Hic illos agit affectus quibus anxiamens est, Dum timet irati tela tremenda Dei.

Pfalmus & canticum filiorum Corah Vincenti, de infirmitate afflici Erudiens canticum Heman Efraitæ.

Propositio.

qua exponitsu rat morti, inmarinis.

Cui sola meæ cura est subiecta falutis, Quando ego no uultus coqueror antetuos? Noctes atq; dies ueneror tua numina supplex, Accipe placata supplicis aure preces. Narratio in Totus enim luctu & lacrimis confumor acerbis, Nec procul infernis est mea uita locis. amcalamitate, Sicut ad infernas quibus est uia facta paludes Censeor, & uirtus quem sua deseruit. ferno, fluctib. Præstiterat potuisse mori, quo liber ab ista Anxificæ uitæ conditione forem. Quales qui sub humo dudum iacuere sepulti,

Quorum nec memores, quos nec pater amplius audis,

Immanis putei detrusus ad infima mergor, Obruor er tenebris, er premor ima petens. Iratua incubuit misero mihi plena furoris, Me tua ceu totis fluctibus unda premit. Nulla reliquisti misero solatia, amici Aufugere procul, nemo propinquus adest. Turpem ignominiam tu me ipsis esse dedisti, Claudor in obscuro carcere, cassus ope. Afflictimærore oculi foluuntur miquo,

Languida nil udi lumina roris habent.

Quos uitæ è medio sustulit atra dies:

Qui procul à dextra procubuere tua.

Te

Tetamen asiduis precibus, te uoce uecabam, Sustollens lumiles ad tue Templa manus. Nunquid tu fàcies miracula lumine cassis? Surget ne in laudes turba sepultatuas? Num ne tua in tacitis bonitas narrabitur urnis : Num tua in extrema perditione fides? Nunquid m audaces tenebræ tua facta loquentur? Num tua Lethæs iura ferentur aquis ? Te tamen ipse frequens pater in mea uota uocaui, Nulla meas ad te non uidet bora preces. Cur Deus los genitus surda uelut aure repellis? Cur mea non aliquo lumine uota uides? Exul & agratrahensuix corporisossa caduci, Defleo contemtus damna pudenda mei. Nempe tuam uarijs plenam terroribus iram, Tam dubitante animo quam patiente tuli. Metuus affligit furor, & premit arida terror Pectora, quæ nimia mole grauata iacent. Vrgent me grauibus ueluti congentibus undis, Quæ mala nec finem nec reperere modum. Bse aliquem sineres qui solareturegenum, Speratum misero qui mibi ferret opem. Nunc procul esse omnes fecisti, qui mea possent Auxiliatrici damna leuare manu.

Narrationi fubifcit rationem ad gloriam tuam perti net liberare af flictos, qa tum prædicatur mi fericordia & bonitas tua.
Redit ad precationem.

Hic explicat fi ne figura calamitatem fuam.

Misericordias Domini in æternum.

Nullus anicus adest, procul hinc abiere propinqui, Non fecus ac omnes nox tenebrosa tegat.

N 4

Argue

ARGVMENTVM.

Est prophetia de Regno Christi in cœlis, quod constat prædicatione Euangeli, in quo annunciatur melericordia Dei & benedictio promissa Dauidi & patribus. Nota autem quod urget promissionem de semine Dauidis uleg infæculum. Nam ea non pertis netad corporale regnum Dauidis, sed ad Christiregnum, & Ecclesiam. Nam Iudalcum & corporale regnum iamdudum cellas uit, & tamen uerum est quod dicit Angelus Lucæ primo: Dabit ei Dominus Deus thros num Dauid patris sui, & regnabit super do. mum lacob in fæcula. Hoc fædus magnihi ce prædicat Psalmus. Quia autem futurum erat ut propter peccata, populus Legis, in externo regno Dauidis, captiuitatibus & alijs incommodis uarie exerceretur, orat Plalmus, ut Dominus in talibus malis populum luum non omnino abijciat, & mani, festam prophetiam de talibus malis ponit, & pro auxilio orat.

Hæc quoq; de Christi rata sunt præsagia regno, Cuius sit sinem nulla datura dies. De Christo data Dauidi promissa reposcens Vastari queritur, pectora mæsta leuat.

Erudiens canticum Ethan Ezraitæ.

Quant

PSALTERIVM. Vàm sit inexhausti bonitas diuina fauoris, Quanta sit æqualem non babitura fides : Hucades Vranie mansuro carmine dicam, Vtsciat bæcætas posteritasig; legat. Quis dubitârit enim quin duratura per æuum, Sit tua perpetua cum bonitate fides ! Cum mibi dilecto mansurum fædus iniui. Iurans Isaidæ non reuocanda meo. Nunquam summa tuæ stirpis monumenta peribunt, Acterno q; tuum tempore semen crit. Continuos tribuam tibi sceptra ferenda per annos, Summa dies regni est nulla futura tui. Ingentes tua testantur miracula cœli, O Deus, er summam concio sancta fidem. Quis uel in excelfi te nubibus æquet Olympi? Calestum similis quis queat esse tibi? Sanctorum in populo, magnus Deus, omnia circum Terribili quatiens aßitaregna manu. Quistibi conferri poterit Deus armipotentum, Quo superûm nemo fortior esse potest? Quem pietas, er sancta fides, er amabile uerum Constipant lateri proxima factatuo. Tumaris elati, tumidæ dominaberis undæ, T Imperio cedunt fluctus er undatuo. Conteris elatum, ceu duro Marte peremtum, Robustaspargens bostica regna manu. Colorum terra q; potens tua regna gubernas,

Namq; easunt manibus cunsta creata tuis. Tuualidum certis fixisti partibus orbem,

Te Boreas Dominum sentit, CF aura Noti.

Propositio pfalmi, Miferi cordiam Domini cantabo.

Narratio, effe factum foedus cum Dauide, 9 Christus sit nafciturus ex familia eius, & inchoarurus nouum, spiritu ale & eternum regnum.

Cœli. Sicut Pfalmo decimo nono. Vbick prædicabitur tua mi fericordia, ex currit aute hic in locum com munem, & pie no ore prædicat Dei poten tiam, & miferi cordiam tam uarie declara= tam in fuo populo, & per to tum mundum.

Alludit ad Ae gyptimiracula

N

Te

lis,

in

700

all's

ne

tis

ad

ale

120

US

0

00

h:

m

in

86

at

00

113

it,

Aurora.

TeTbabor occiduis uenerabitur altus ab oris A radijs Hermon, aurea Diua, tuis. Omniatu ualida perfringes robore dextra, Conferripossunt brachia nullatuis. Insticia dator, er index æquisime rerum, Ante tuos astant paxq; fidesq; pedes. Felicem ô populum tibi iubila grata ferentem,

nábo. Gratulatur Ec tentis Dei.

Pro tuus bis claro lumine uultus erit. clesiz tale reg Blanda tui lætos hos nominis aura fouebit, Iusticiamą; ferent semper ad astra tuam.

tia gloria torti tu diniseo pe tu frus dicit: Con

Insignis senten Nam sua quæ præstant soli tibirobora debent, Quorum uirtutis gloria folus eras. es. Sicut Chri Nostra uolens extolle potenti cornua dextra, Concipiant uires pectoranostra nouas.

H

Ill

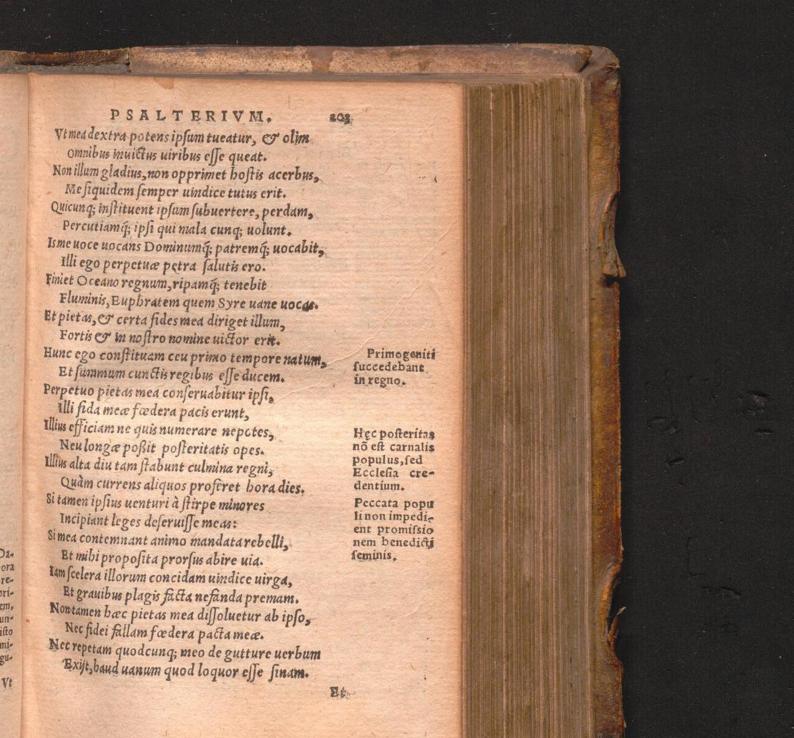
I

fidite, ego uici Te quia ceu clypeo nostros deumcimus bostesa Sancta Ifraëlis rex gregis buius edes. *Tu Deus oraclum quod clara uoce dedisti,

In fanctis olim coetibus, illud erat. Auxiliatorem statui qui maximus esset,

Selectum è toto quem nubi Gente tuli. Nam mibi morigerum inuentum Dauidea regem Perfusum sacro chrismate constitui.

* Redit ad institutam narrationem de promissione Dauidi facta, quæ etsi continet promissiones regni corpora lis, tamen potiora funt ad Christum & eius spiritualeregnum referenda. Sicut epiftola ad Hebræos capite primo, ad Christum refert uerba hec: Ego ero ei in patrem, & ipfe erit mihi in filinm, que verba de Salomone dicuntar I. Reg. VII. Primo Paralip. XXII. In Christo enim plene & nere funt impleta, quia natus eft ex femine Dauid & Salomonis, & fedet fuper folium Dauid gubernans populum fuum Ecclesiam uerbo. Vt

Hæs omnia ni fiad Christum guit non esse uera, nam cor porale regnum plane cocidit. Regnat autem Christus & re gnabit per Eu ad confummationem feculi.

Querimonia populi fancti, quæ paffurus impleret promissio de Chri fto. Nam prima decem tribus Ifrael per Affyrium abductæ funt. po bus narie dire pta a meinis, os quoq: captiua abacta eft. fa, & templum enerfum. Tan. de Antiochus

Et nunc diumæ per maiestatis bonorem Iurandi dederim cum pia iura semel. referas, res ar Fallere Dauidem poterone? per omnia uiuet Ipfius ueniens sæcula posteritas. *Illius imperij soliam sceperum q; superbum, Me coram magni sideris instar erit. Hocipfi firmum, ceu candida Luna manebit, Quæ cœlo rerum temperat una uices. angelum ufcp *Tu uerò auerfans mdignatusq; repellis, Vneti despiciens omnia uota tui. Nullatibi estratio cum seruo fæderis icti,

Illius in terram strata corona tibi est. de incomodis Omnia rupisti muris loca cincta, nec ullum est Munitum quod non fregerit hostis opus, erat antequam Hunc qui prætereunt, omnes prædantur ab ipfo, Finitimis risum ludibrium q; suis. Ipfius infestos firmas er uiribus auges, Et lætos, illi qui nocuere, facis. Certe aciem glady retudifti, er cuncta tulifti Robora, nec bello, nos nelut ante, iuuas. ftea Iudæ tri- Deiectum splendore suo non amplius ornas, Alta prius regni, gloria repit humi. per Babyloni- Ante diem innenis præcidis tempora nitæ,

Ipsum ludibrio Gentibus esse sinis. Ciuitas incen- Quatenus o genitor fic tete auertere perges? Quaterus bæc aliquem non habet ira modum?

& Romani etiam uarie afflixerunt Iudwos. Hæc fæpe dubitare fecermi bonos, an ne Deus feruaturus effet promissionem factam Dauidi, ficul Pfalmus restatur. Quidam referunt hanc prophetiam ad postrema Eco clelia tempora, qua affligitur a Tyrannis & Pontificibus.

Skmemor humanæ quàm sit breuis orbita uitæ, Quàm sint ætatis tempora parua meæ. Cur frustra secisse uoles genus omne animantum? Cur homines frustra constituisse uoles? Quis precor est cui non præcidant stamina Parcæ?

Quem non corripiat mortis auara manus?

Heu ubi nunc pietas tua pristina, quam fore certam hoc flat, fruDauidi summa pactus es ipse side?

Promistum Da

uidi, quia nisi
hoc flat, frustra coditisunt

Respice summe parens opprobria tanta tuorum, Qua uelut in tacito comprimo multa sinu.

Queis nos afficiunt est e quoq; turba malorum, Queis cuncti afficiunt omnia facta tui. Sit pater ô rerum tibi laus, tibi gloria foli, In rebus per te tempora donec erunt. Querimonice fubificit precationem, utex-hibeat Christia promissum Dauidi, quia nisi hoc stat, frustra coditisunt oes homines, folus, n. Christus a morte li berat.

200

PSALMVS XC.

Domine refugium factus es nobis.

ARGVMENTVM.

Initio commemorat calamitatem totis us generis humani, quod morti, & iræ Dei simus subiecti. Deinde ostendit horum mas lorum caussam, peccatum scilicet originis, quonatura nostra infecta est. Tandem orat ingenere misericordiam, ut Deus peccata ignoscat, iusticiam donet & saulet.

Mortem peccati pænamą; ab origine duci. Carmina legiferi Mosos ista docent.

Tam

Sis

200

PSALTERIVM.

Tam breue uiuendi spacium poenam esse malorum, Sanctus in his precibus spiritus intus inest.

Oratio Moyfi uiri Dei.

Narratio, amplificat autem 1 maiestatem difor fiat ira eius mostra.

Axime rex hominuq; parens rerumq; creator, Per quem gegd et est, et manet, omne manet! maieltatem di Cum mala nos premerent olim labentibus annis, Perfugium nobis, sicut asslon, eras.

& calamicas Tu Deus ante chaos, ante omnia corpora rerum, Solus es, er finem non habiture, manes. Quam prius aërij spectarent nubila montes,

Quam nouus innumeras funderet orbis opes. Corpora qui perimus uiuentum obnoxia morti,

Commemorat Postalios nasci, sicut er ante, iubes. Calamitates nostras, morte Mille tuæ si quis uitai conferat annos, & uitam bre-Vix erit boc totum temporis una dies. uem, ac uarijs moleftijsrefer Vix erit besternæ quæ præterfluxerit boræ, tam.

Vix breue no Eturni luminis instar erit. Insignes simili Ceunymbo quassante rapis, prosternis, er aufers, sudines. Et raptos tanquam somnia uana facis.

Quàm subitò amittit solitum leuis herba uigorem, Tam subitò bis mutat temporis ordo vices. Nam quæ mane uiget rosa lenibus alta prumis,

Aridauix primo uespere facta cadet.

Causa istorum Sic iræ feruore tuæ consumimur, er nos incommodorű Ante diem feruens opprimit ifte furor. peccatű, p De us natura fua o Nostra uides delicta oculo uigilante, nec ullum dir, et peo has Occultum reliquis, te latuisse potest. inflixit poenas mortefez cum Iratum quoties te nobis fecimus ipfi, alijs calamita-Ceunebulænostri deperiere dies. tibus.

Tan

ttor,

net:

dill

Tamnostri tacitis labuntur cursibus anni, Quam citò, quæ loquimur, uerba perire solente Viuitur bumanos bis septem lustra per annos Vix refte ut wale as lustra bis ofto fires. E quibus eximios quos uiumus omne laborum Et genus eg miseri fata doloris habent. Tam citò desinimus, tam sors bæc nostra caduca est, Tam citò ceu penna præpete uita fugit. Cui grauis ira, cui, cui uis est nota furoris, Qui pænæ, quantum cuiq; timeris, agis. Fac fine nos numerum noftrorum fcire dierum, Pestoreut assimus candidiore tibi. Tandem quæso redi, quo sæuis usq.? benignum Nunc age te seruis reddere perge tuis. Pestora nostra tuæ bonitatis dotibus imple, Et peragent lætos tempora nostra dies. Imbue læticia durißima tempora passos, Pluribus afflictos te patiente malis. kac nobis offende tui decora inclyta facti, Magnum te nostris omnibus esse doce. Nossuperirradiet Domini decor, ipsa salutis Diuma nostros imbuat aura dies. illeopera absoluat qua nos cunq; instituemus,

Oratio ut pria mum Deus nos feruet in ista cognitione no frarum calama tatum,ne fecu ri fiamus & di fcedamus a timore Dei. Deindeut contra ista mala medi cina faciat,ignoscendo pec cata & donan do infliciam ac uita. Atoches parspetitionis includit preca tionem de ad. uentu Chriftig

Quihabitat in adiutorio altissimi,

AR GVMENTVM.

HicPsalmus docer fidem, & est plenus

con-

Omneab eo nostrum perficiatur opus.

consolationibus suauissimis, ut pij discant in omnibus periculis se Deo cura esse, & dis uinitus regiac gubernari. Quidam exiftimant eum pertinere proprie ad historiam, quæ est II.Reg.XXIIII. de peste propter pec catum Davidis immissa in populum, ut in tam fubito malo & perículo haberent pa quo se consolarentur. Laquei uenatoris lunt pestis immilia ab angelo grassatore. Quial, legoriam sequuntur, accipiunt speciem pro genere, quod significent hæc omne genus periculorum, quibus pij expoliti lunt.

Hic funt uera pijs folatia tradita, quorum InDominum fidei pectora lumen babet. Confidens Domino, patiatur ut omnia, tandem Si constet firmo pectore, saluus erit.

Vempater omnipotes dulci coplectitur umbra

Cui manus auxilium quodlibet ista mult.

N

Propositio, unllum pericu poreft, qui fen rit feDeo cure effe. Probac fuo ex emplo. fle occidentis, uigesimo quar

clopeo est uericas eius.

Tum et nocere Dicere hic audebit Domino, tu prima falutis Spes mibi, tu requies, tu mibi robur eris. In te tota mei iasta est fiducia cordis, Teduce præualida ficut in arce moror. i. Angelipe-Hoc duce de laqueo, uitam uenantis, abibis, Tutus er è pænis, umdice, liber eris. fecundo Reg. Iste ceu proprysfecurum conteget alis, Obnubet uultus illius umbra tuos. Pro scuto & Huius enim pietas immensa, er cura fidelis,

Omnibus agminibus, grandmis instar, babent.

cant

¿di=

difti-

am,

peca

ic in

t pn

funt

ni ala

pro

nus

mbra

VE

Vineg, no Eturnos possis metuisse pauores, Quaquolant claro noxiatela die. Non etiam obscuro grassantem nomine pestem,* Non mala quæ media luce uenire solent. Millia multa tuæ sternentur fulmine dextræ, Et tua leto animas mille finistra dabit. Non tamen ulla tibi feret hæc incommoda clades, Nulla nocere manus quæ tibi poßit, erit. Tu uero aspicies quas turha det impia pænas, † Visag; res oculis læta erit istatuis. Nam sinete non est nostræ spes ulla salutis, Summe Deum, qui me nunc facis ista loqui. Quisquis es, bunc summum si sis tibi na Etus asylum, Omnia, crede mihi, per mala tutus eris. Non pestis metuenda tibi est, non ulla profecto, Quæ ueniat domui proxima plaga tuæ. Mandatum Angelicis de te dedit ille ministris Vt sint custodes per loca cuncta tui. Vtte sustollant manibus quocung; feraris, Ne summos lædas per salebrosa pedes. Aspida somniferam super, & uirtute leonem, Præualida fultum, uictor babebis iter. Tupotes indomitos catulos calcare leonum, Te contra igniuomo non ualet ore draco.

Hic exponit quod ante figurate dixit. Et uide- nocere homiturtantum hoc dicere, Deus te defendet a peste die & ni. nochu, ut pauor nochis, & pestis in tenebris idem sint. Item sagittæ diei, & malum meridianum, hoc enim usitatum prophetis est, ut quod antea allegorice dixerunt, pestea sine allegoria simpliciter dicant.

Sententia est, st mille ab uno la tere, & decem millia ab altero latere cadant, tu tamen in medio graffantis pestis eris tutus, quia Deus te curat-

Propter impios graffatur malum hoc.

Locus de ministerio Angelo rum.

Hæc etiam uidentur allegorica esse q. d.
Nonnocebunt
tibi, quæ tame
sua natura nihil possunt, cie
nocere hemini,

Me

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

Konum, quod Deus non poqui fperant su per mifericorcia misericordie orant pro liberatione.

mado.

pera.

Merito prædi

Cantur Dei o-

Causa promis Me siquidem, Deus inquit, amat, bona largiarilli, Omnia ut expediens per mala uictor eat. test deesse his Nam quia cognouit qua simpietate, quibus qui Viribus, baud ullis uiribus ille cadet. dia eius, et fidu Me uocat ille, mibi libet exaudire uocantem, Robur in aduersis sentiet ille meum. Cuncta mala avertens ab eo bona cuncta tuebor, Ipsius hinc clarum gloria nomen erit. Hunc ego longæuos faciam superesse per annos, Illi plena meæ uita salutis erit.

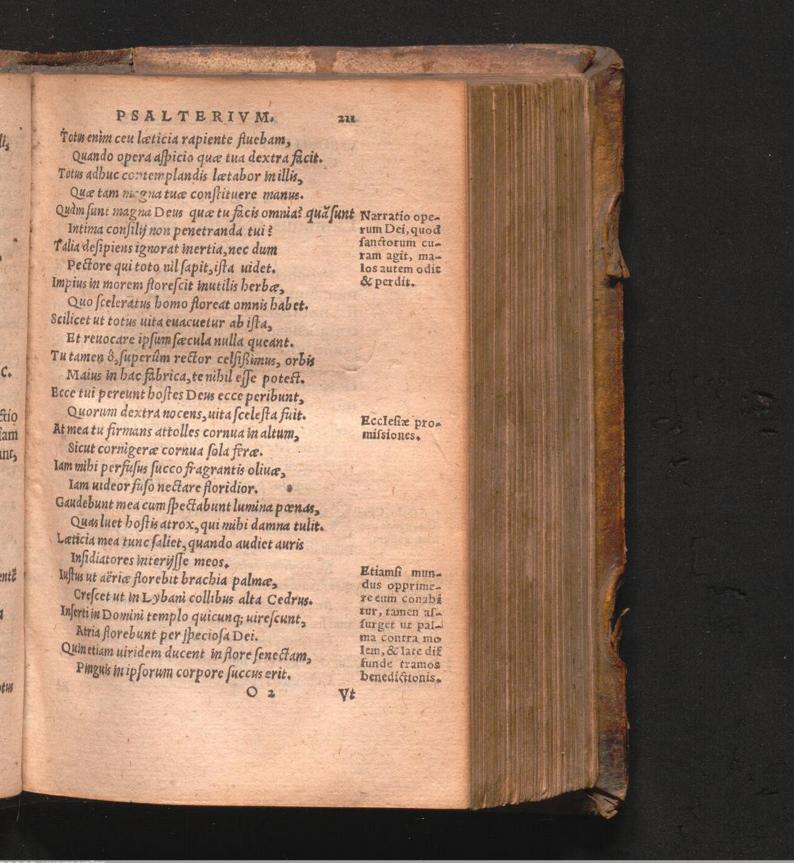
PSALMVS XCII. Bonum est confiteri Domino, &c. ARGVMENTVM.

Est plena consolationis gratiarum actio pro benignitate Dei, qui bonos & Eccleiiam servat, malos autem, quantumuis floreant, perdit.

Exultans animo divini oracula uerbi, Gaudet, & effertur cognita facta sibi. Namq; fide nouisse Deum uerbog; uideri, Cultus bic est ipsum maximus ante Deum.

Ommoda res & pulcra Deŭ celebrare potente Garmina q; excelso psallere multa patri. Vt tua summa pater bonitas memoretur ad ortum Lucis, & ut noctu sit tua nocta fides. Vt tua cantemus dulci præconia nablo, Et Cithara cordis te resonante decem.

Tot#

Vt sit nota Dei bonitas, nostræq; salutis Gloria, cui praui nullius ulla nota est.

PSALMVS XCIII. Dominus regnauit, decorem indu. ARGVMENTVM.

Prophetia est de Regno Christi pertoni mundum, & de furore mundi, conantis frustra hoc regnum abolere. Magnifice autem commendat doctrinam Euangelij, qua res gnum hoc constituitur, quod & certa sit,& ornet Eccleliam sanctitate, sicut Christus dis cit Ioan. XV : Vos estis mundi propter sermonem quem dixi uobis.

Sceptra triumphanti deberi maxima Christo, Quam late rerum tenditur omne genus. Huic tamen assurgent regno regna omnia mundi, Namq; boc perpetuo stabit, at illa cadent.

stus regnat per Euangelium.

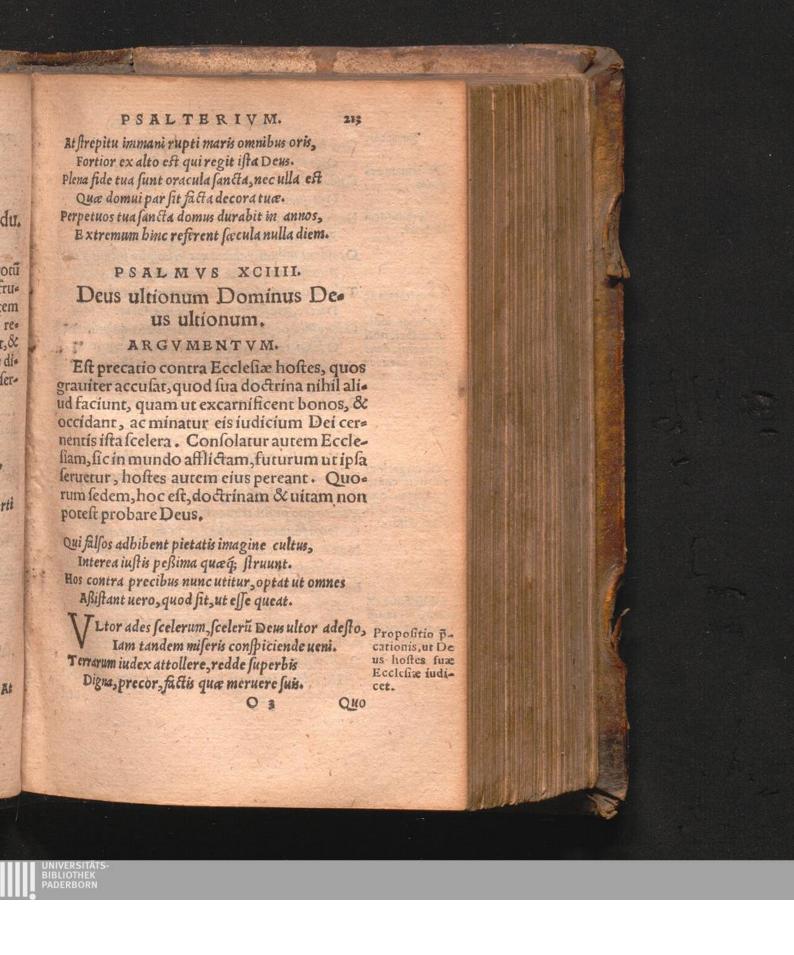
Significat hoc uno angulo Iu dæe, fed in to to orbe effe.

Germanica reddit.

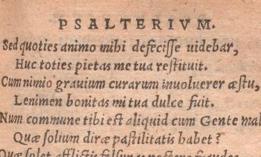
Narratio, Chri Ceptra manu Dominus conquassans regia forti Et decus & pompas induit ipse sibi. Præualidus multo succinctus robore uictor, Magnificos cultus induit ipfe fibi.

regnum non in Terrarum tantis fulciuit uiribus orbem, Amplius ut iam non ulla mouere queat. Iam sedes firmata tua inde ab origine rerum est,

Qui sine principio es, qui sine fine manes. translatio fen-tentiam melius Insonuere procul fluuis, sonuere procellæ, Concitaterrifragis fluctibus unda fremit.

PSALTERIVM. Narratio. Quo tandem ufq; malis sic omnia prospera cedent? Quo tandem ufq; mali gaudia plena ferent? Doctrinam ac-Quàm iactata diu per uastum uerba loquentur? cufat. Qui quæcunq; gerunt, omnia iniqua gerunt. Tyrannidem Hæredem populum tibi, turba aliena, trucidant, accufat. Audaci irrumpunt in tua regna manu. Occidunt uiduas, rabiem nec in hospite sistunt, Pupillos aliquo non probibente necant. Securitatem ac Talia patrantes secum meditantur er audent cufat. Dicere, nec sentit, nec uidet ista Deus. Minatur iudi-O stupidi è populo tandem resipiscite : quando hoc cium Dei, noli O fatui, tempus, quo sapiatis, erit? te decipi, deus uidet uestra sce Nonne audire put as aliquid qui condidit aurem? Quiq; oculum finxit, nonne uidere queat? Qui totas Gentes castigat es erudit omnes, Arbitrio non uos arguat ille suo? Omnipotens bominum sensus, es pectora nouit Vana esse, & sanæmentis habere nihil. Obinrgationi subifcit confo Felicem quem tu doceas, cui pectora firmes lationem, qua O genitor, legis cognitione tuæ. Ecclesiam affli Viuere quo possit tranquillus tempore duro, Dum foucam reproba debita fata parent. Non etenim Deus abijciet quos diligit, & nec Hæredes regni deseret ipse sui. Iudicium fiquidem rursus redigetur adæquum, Addit fuum ex Huic aderunt comites qui pia quæ q; probant. emplum, tanci Quis ferct auxilium? quis mecum stabit, ut bostem probationem confolationis. Non metuam? quis me qui tueatur erit? Quodnisi me Dominus seruasset, ad alta silentum, Hæc,loca,iamdudum uita sepulta soret. sed

Num commune tibi est aliquid cum Gente maligna,
Quæ solium diræ pastilitatis babet?
Quæ solet afflictis falsuras nectere fraudes,
Et specie ueri scandala falsa loqui.
Concursant falso damnantes crimine iustum,
Nec pudet mnocui sanguinis esse reos.
At Dominus mibi desensor, saluator & idem,

Arcis & muicha turris & instar erit.

Ille malis mala reddet, iniqua rependet iniquis,
Præmia ab hoc factis iudice digna ferent.

Illos disperdet Dominus quia multa patrârint
Impia, disperdet castra inimica Deus.

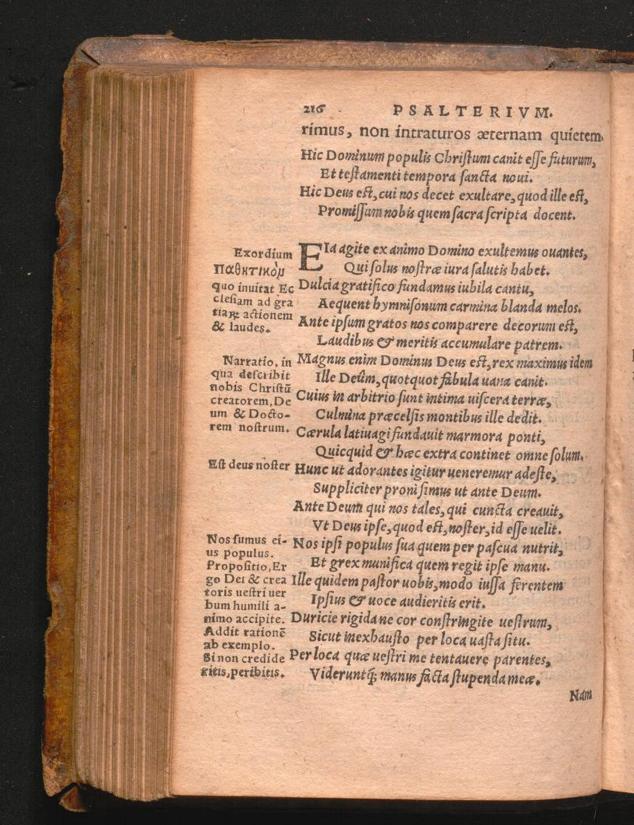
Venite exultemus Domino, iubilem.

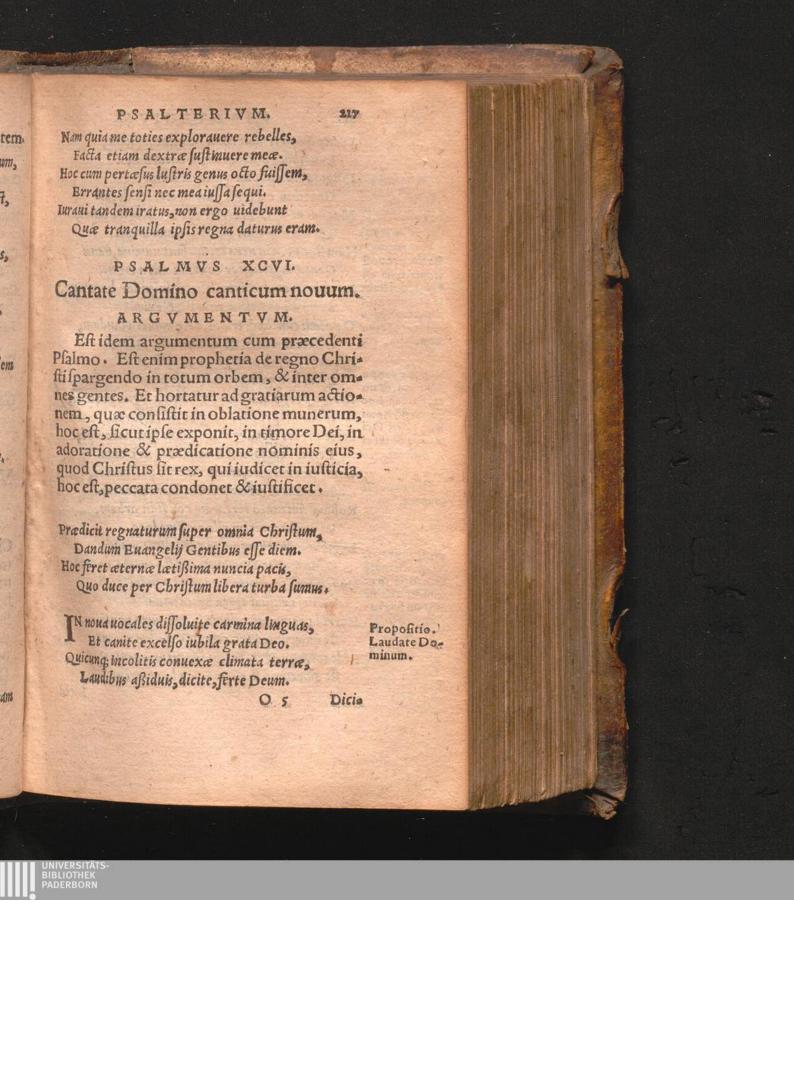
ARGUMENTUM.

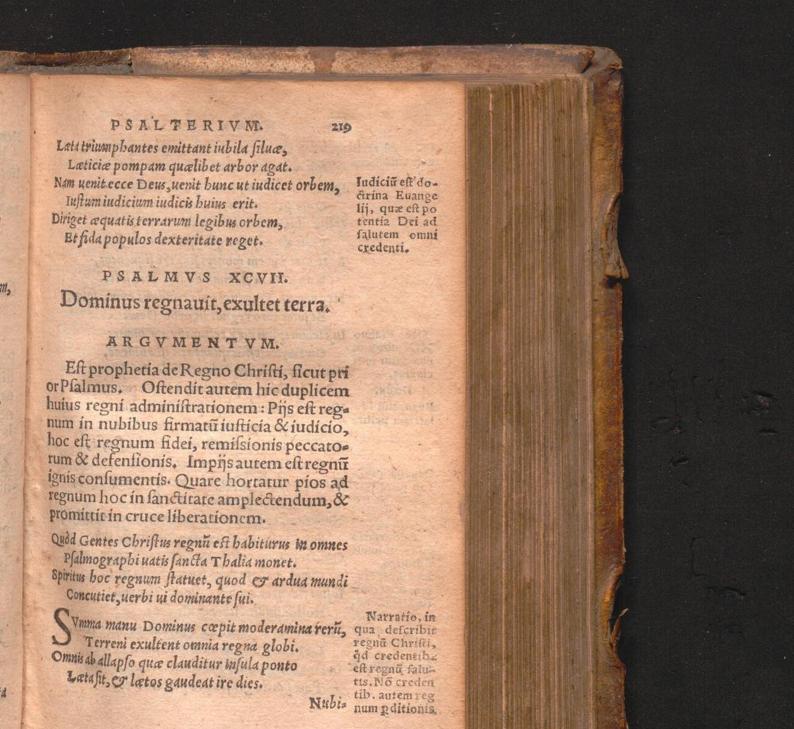
Est exhortatio, ut side amplectamur Christum & uerbum eius, quem dicit creastorem & doctorem nostrum esse, nosse os ues eius. Epistola ad Hæbreos magnissice hunc Psalmum tractat. Additum autem est, sicut in adhortationibus solet, exemplum populi Iudaici, qui poenas incredulitatis dedit, & ideo non potuit intrare terram Canaan, ita nos si Christum non audies

O 4 rimus

Bonitatem no cat uerbum, o hortatur ad pa tientiam, & p mittit liberati onem,

PSALTERIVM.

nen uifibilium

cia eius. πάθκ.

Adhortatio

ad regni huius

subditos. Significat cru-

Fides est reru Nubibus & circum caligine septus opacaest, Ipsius ante thronum ius stat, & alma sides. Ignis edax ipsum præcedit, & omnia uastat, Quæ per circuitum perfidus hostis babet.

Ipfius illuxere iacenti fulgura terræ,

Vidit & expauit quicquid in orbe fuit. Ante Dei faciem montes fluxere liquentes, Non secus ac flammis addita cera solet.

Nec mirum, Dominus quia condidit omnia folus, Et solus toto regnat in orbe Deus.

Sicut Pfalmo Iusticiam ipsius coeli testantur, er omnes XIX.ubiquan Cœtus, maiestas quantasit ista uident. nunciatur iusti Brubeant qui uana colunt idola, suiss;

Sculptilibus miseri numen messe putant. Euangelia Ido Huic uni genua ô reliqui submittite diui O reliqui, tantum nomina uana Dei.

Audit ista Sion er mox noua gaudia sensit, Gentis Iudææ concio læta fuit.

Repetit cauf-Nam quia iudicijs populos moderatus es æquis, fam gaudij. Læticiæseries omnibus una fuit.

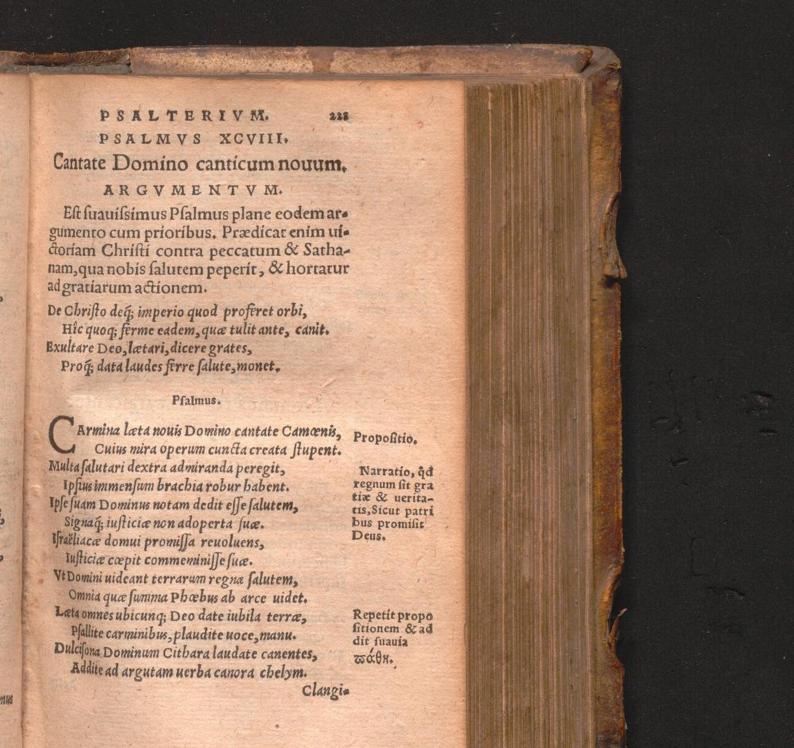
Nam tua sceptra pater super omnia regna tulisti, Subdita sunt pedibus numina cunctatuis.

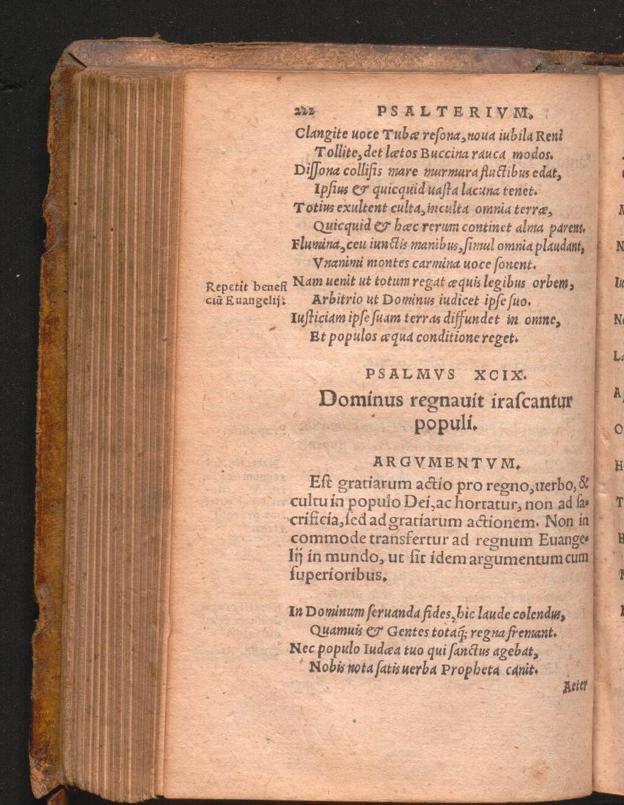
Qui Dominum colitis uere, er constanter amatis, Omnia habete odio semina sceda mali. cem & promit Is sibi fidentes animas custodit, ab omni Hostili insultu liberat ille suos.

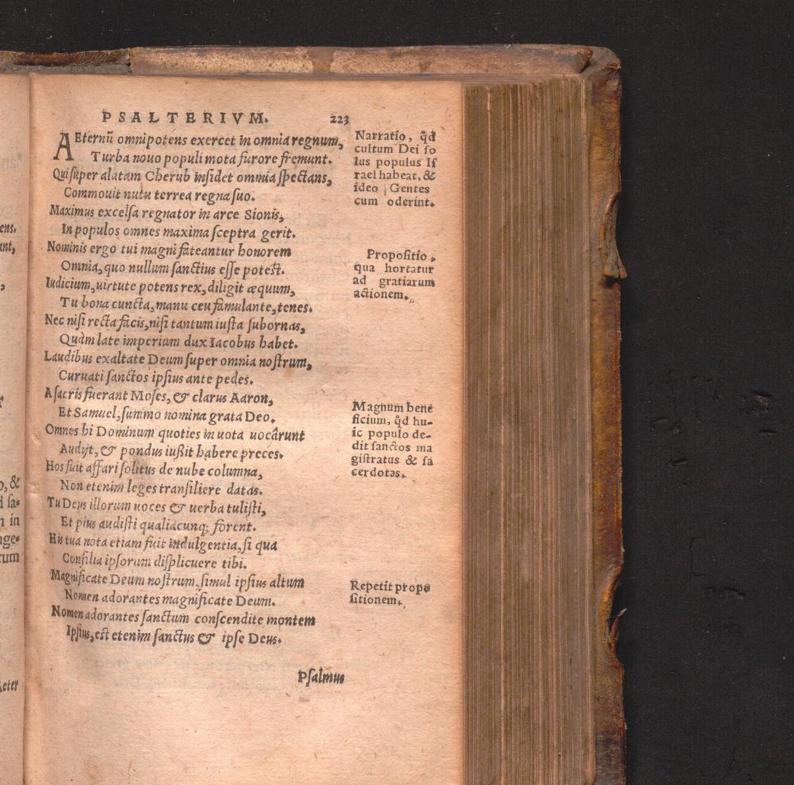
Prodita lux iusto est, er qui sunt pestore resto, Læticiæ fructu non caruere suæ.

ἐωιφώνκμα In Domino gaudete boni, memores q; referte, Tam sancta grates pro pietate Deo.

Palmi

BIBLIOTHEK PADERBORN

224

PSALTERIVM. PSALMVS C.

Iubilate Deo omnis terra, servite.

ARGVMENT VM.

Est breuis sed suavissimus Psalmus, simis liargumento cum superioribus. Hortatur enim ad gratiarum actionem, & prædicat Christum esse Deum, Creatorem & Domis num nostrumclementem, & æternæ mileris cordiæ. Observabis autem in similibus Plals mis, ubi ad gratiarum actionein & cultus noui Testamenti hortatur, significari occulte abrogationem cultuum Legis.

Christum laude noua uenerari, iubila Christo Dicere, læticiæ signa mouere iubet. Nempe Euangelio ueniæ spes certa renascens, Hoc stabilit regnum, quod fine fine manet.

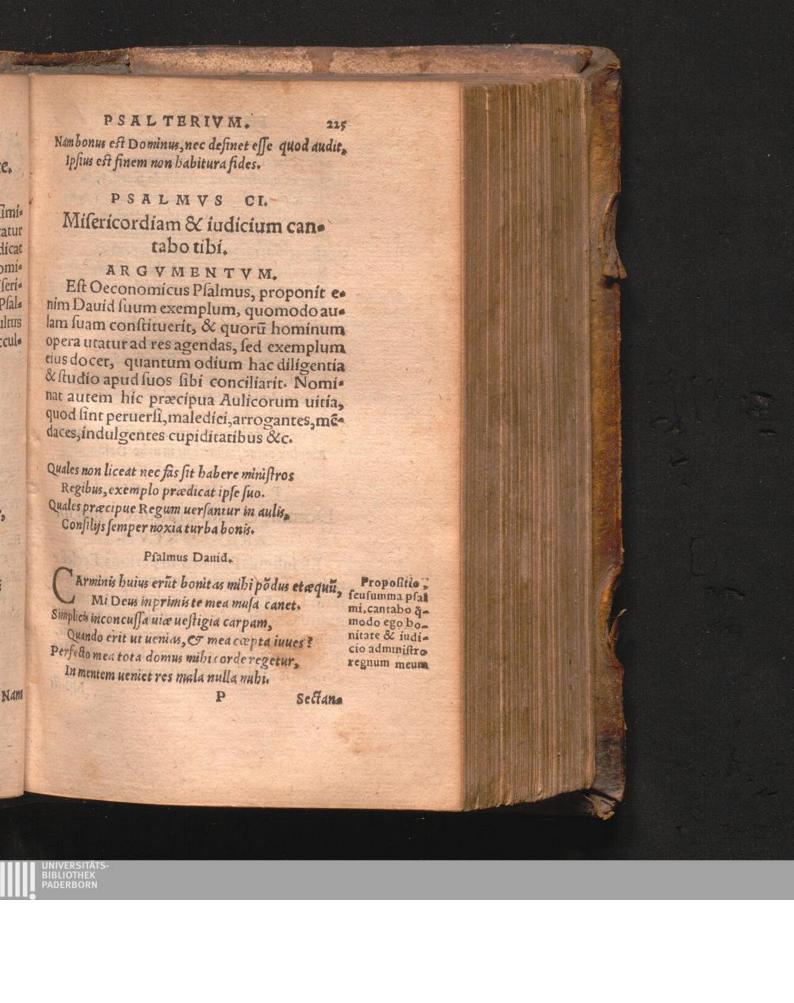
Pfalmus in confessione.

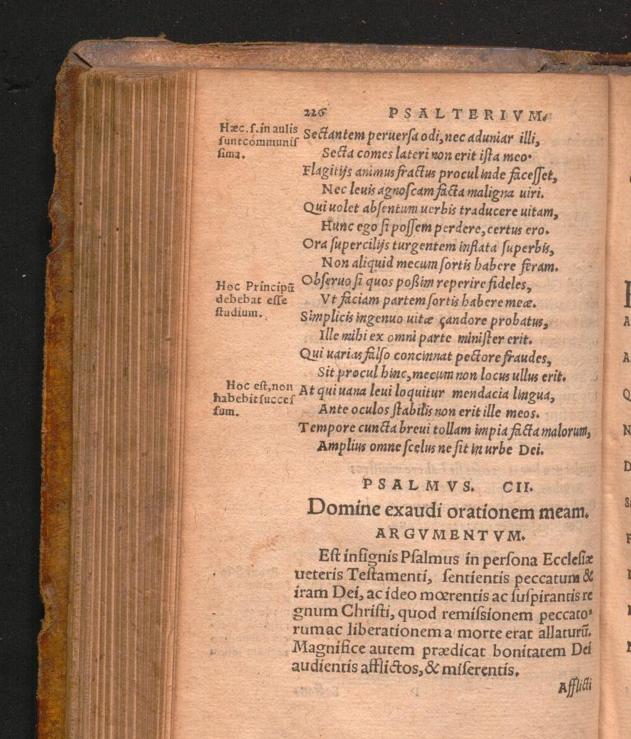
Propositio, ut etiam gentes laudent Deum qua exponit caussam, nempe beneficia Christi in nos.

Mnia qui magnæ colitis loca peruia terra, Tollite uiuenti iubila clara Deo. Narratio , in Lætantes seruite Deo, cum stabitis autem Tota alacris facies uestra sit ante Deum. Hunc tamen elle Deum cognoscite, nempe creati Ipfius, haud nostra de ratione sumus. Ipfe fuum populum faciens nos, fecit ut effent, Quas uelut indulgens pasceret autor oues. Ipfius intrantes portas, ante omnia grates Dicite, laudantes nomen ubiq; Dei,

Nam

la

Afflisti gemitus et suspirantis ad ipsum Qui redimat, stetu est plena querela pio. Optat ut adueniat promisi gratia regni, Peccati nimia mens pia mole grauis.

> Oratio afflici, cum moesto esfet animo, & coram Deo esfunderet precationem suam.

R Espice summe parens consolatoris egentem Hunc animum, er fletus accipe uerba mei. Audiuerba, cruces animi testantia, pectus O utinam moueat nostra querela tuum. Ab ne auerte tuos à me mitisime uultus, Neueluti ignotum reijce quæso pater. Quin potius dum dura premunt me tempora fletus, Exaudi, & misero, nam potes, affer opem. Nam mea uita leues abijt ceu fumus in auras, Vsta, uelut torris, corporis ossa iacent. Deiestum est cor trifte meum, ceu gramen, Garet, Sumá, fere potus immemor atq; cibi. Sicego nam misere stetu consumor acerbo, Vt sua deficiens uix trabat ossa cutis. Fastus Onocrotalo similis deserta colenti, Instar soliuagæ Nycticoracis eram. Insomnes duco no cles ceu culmine tecti Quæ sedet, er socij nescia, mæret auis. Inmecrebra ferox conuicia congerit hostis, Risores iurant per mala nostra uiri.

Nam cinis est pro pane mibi, pro polline puluis,

Assiduo setu pocula mista bibo.

Propositio: su ua nos per aduentū filij lesu

Narratio, in qua graphice dipingit doloresammi, quos fenfus peccati & iræ Dei con citat.

Id est, sumus desertines pos sumus quiesce re.

P 2

T/4

m,

liæ

280

sre

tos

rū,

)ei

liäi

PSALTERIVM.

cauffam dolo-

Hic exponie In caussaira tua est atq; indignatio, nam me Tollis, er elatum deijcis inde loco. Quos uiuo uelut umbra dies tenuantur in auras, Et mea, ceu fænum, languit ægra caro. Tu uerò tu cuncta manes per tempora folus,

Hic redit ad exponit quid uelit : Christa mitte.

Nulla ætas poterit non memor esfe tui. precatione, & Tu pater exurgens miserebere magne Sionis, Tempus enim, cura iam quod egebat, adest.

Tempus ut accipiat solitam, te dante salutem, Hanc rogo differri ne patiare diu. Illius arx etenim lapides atg; edita rupes,

Vocatio Gentium.

Certus de exaudita oratioprædicatione mifericordiæ.

Omnia supplicibus complacuere tuis. Inde etiam cunctæ metuent tua nomina Gentes, Et tua principibus gloria terror erit.

ne, excurrit in Nam Deus ædificat celsæ præclara Sionis Mænia, O apparet magnus in arce sua. Exulis à precibus non est auersus egeni, Et prona miseros audijt aure loqui.

> Tam bona temporibus scribetur sama suturis, Digna sub æterna posteritate legi: Vt sciat bæc populus post sæcula longa futurus,

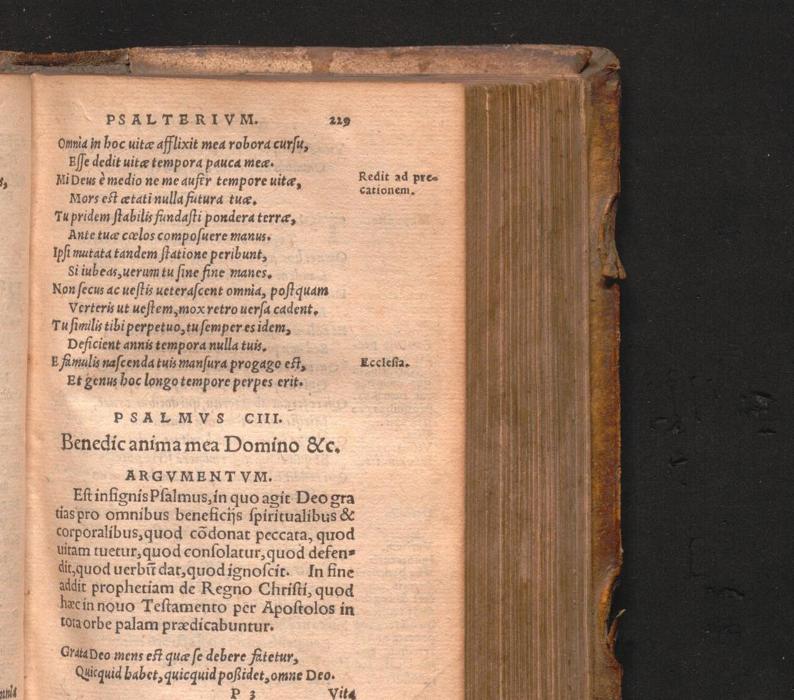
Et magno tantum prædicet ore Deum. Prospicit ingentis sublimi è uertice cœli, Aspicit bæc pedibus subdita regna suis.

Audiatut gemitus Deus impia uincula passi, Liberet & mortis quos tulit atra manus. Ipsius ut laudes fateantur in arce Sionis,

Et magnum Solymis nomen in urbe canant. Cultus quipro hoc beneficio Tunc ubi conuenient populi cœtusq; frequentes, redditur Deo. Et regna ut Dominum per loca quæ q; colant.

Omnia

Beneficia Chri sti, amorte liberare.

230

PSALTERIVM.

Vita, salus, spes, pax, requies, uis omnis ab illo est, Omnibus his gratus quis satis esse queat?

Pfalmus Dauid.

Propositio.

Ota age uis animæ nostræ dissoluere, totam Te, in Domini laudes, dissoluisse decet. Omnes hoc ægro quæ sunt in corpore uires, Laudent immensi nomina sancta Dei. Diumas iterum toto cane pectore laudes, Mens mea quæsedem corporis buius babes. Et noli non esse memor quia rettulit olim, Sed non pro meritis munera tanta tuis. Narratio, in *Qui tibi cunstauolens peccata remittit, & idem

catorum. quacommemo rat beneficia, tias agit. Vita. Victus. Incolumitas.

Remissio pec-

Qui tua præsenti uninera sanat ope. proquibus gra Qui te servat ab mteritu, qui dotibus ornat, Mirificis uitæ tempora cunsta tuæ. Quilarga satiare tuum bonitate palatum, Et quæcung; uoles munera ferre potest. Qui reddit tibi more aquilæiam debilis æuo

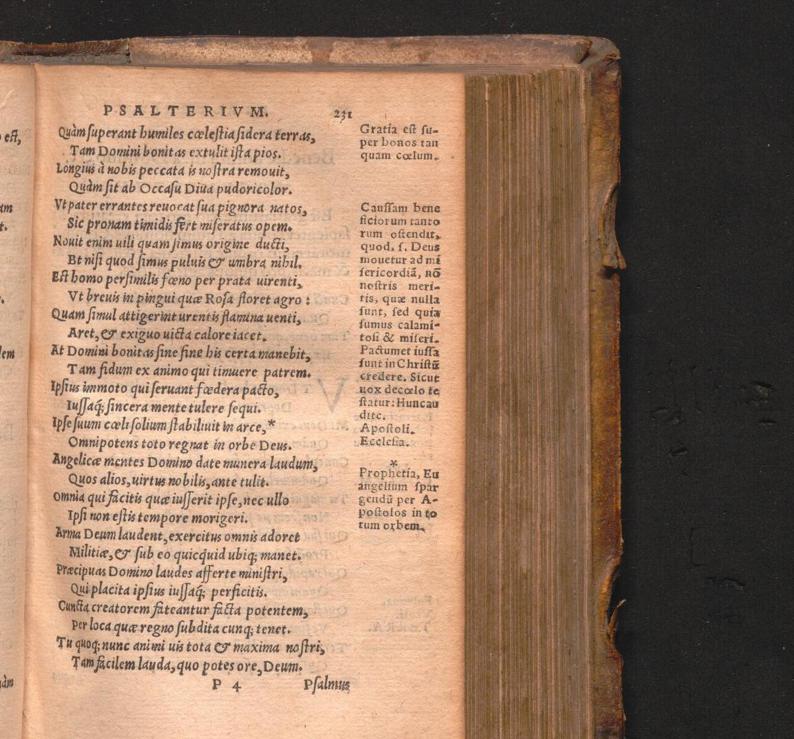
A Eta iuuentutis tempora uerna tuæ.

Verbum. Ignoscentia. Hoc beneficia fius prædicat. peccata nostra getribuit no-

Defensio.

Vindicat oppressos Deus, & non digna ferentes Asserit, & saluis uiribus esse facit. Ipse suas Mosen uoluit cognoscere leges, Dextræ Ifraëlem facta stupenda suæ. cateris ante- Et pius & plenus Deus est bonitate, nec ira Præcipiti, ad ueniam pronior effe solet. ad no fecunda Paucanec in multis exercet iurgia rebus, Longior haud illi caussa furoris erit. Bis Deus, sed Non pro criminibus nobiscum agit ille peractis, Nec mala pro nostris reddidit ulla malis.

Quam

232 PS ALTERIVM. PSALMVS CIIII. Benedic anima mea Domino &c.

ARGVMENTVM.

Est gratiarum actio pro tota creatura, si sapienter codita ad usum hominis. Comme moratenim ordine miracula cœli, & terra & maris, pro quibus agit gratias.

Cuncta creatarum memorat miracula rerum, Quas boc uisibili fecit in orbe Deus. Tam bene, quæ potuit sapientia nullius unquam Exprimit bic, ipfo ficut ab ore Dei.

Propositio, Landabo Dominum. Narratio quæ tionem creatu

Lux. COELVM.

Aquæ cœli Nubes.

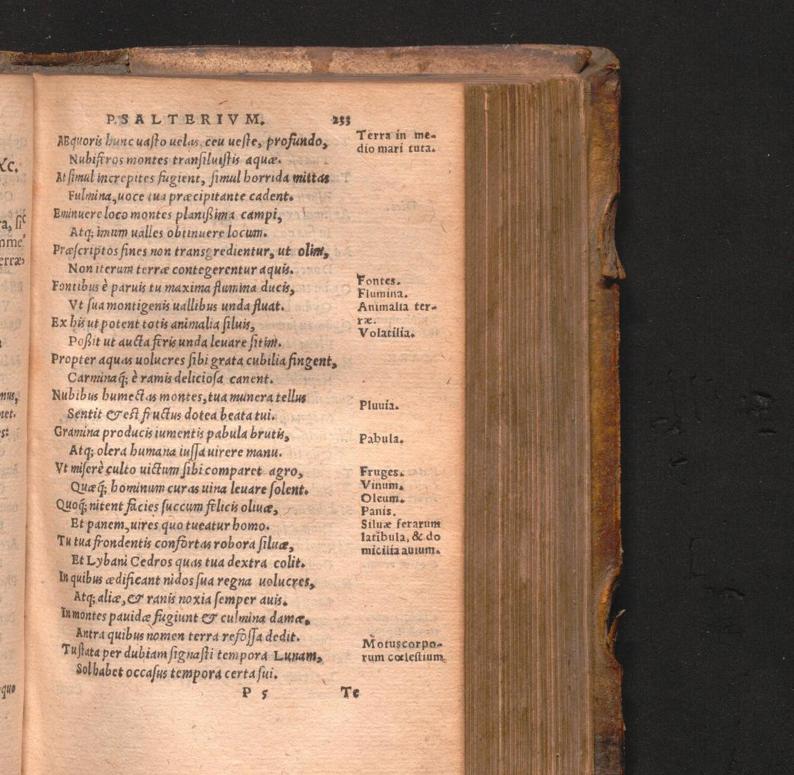
Fulmina. Venti. TERRA.

T Domino laude et præconia digna canamus, Depromta ex animi pestore lingua fonet. habet enumera Mi Deus eximio quam magnus & altus honore es: Quam tua præcipuum gloria nacta decus? Concolor immensi lux te splendoris amicit,

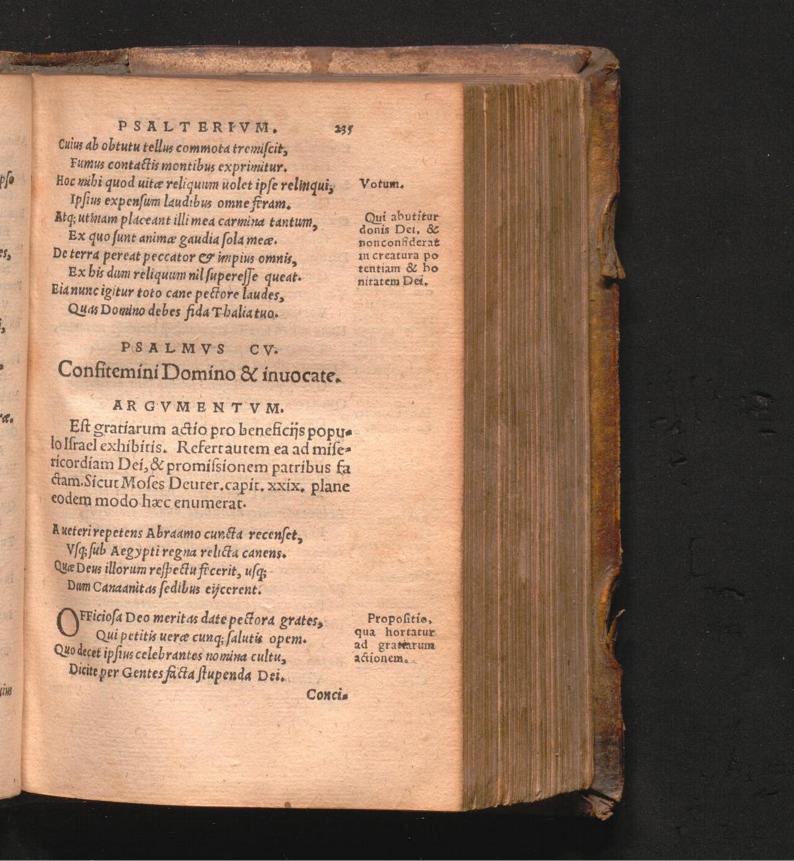
Quam uelut indutam tegmina uestis babes. Tu magni extendis spaciosa uolumima cœli, Nonsecus ac pellis brachia fluxa nouæ. Qui sua mobilibus canacula ponit in undis, Proq: suis nubes curribus esse facit. Qui rapidis pedibus quouis uelocior Euro, Quantumuis celeres præuolat ante Notos,

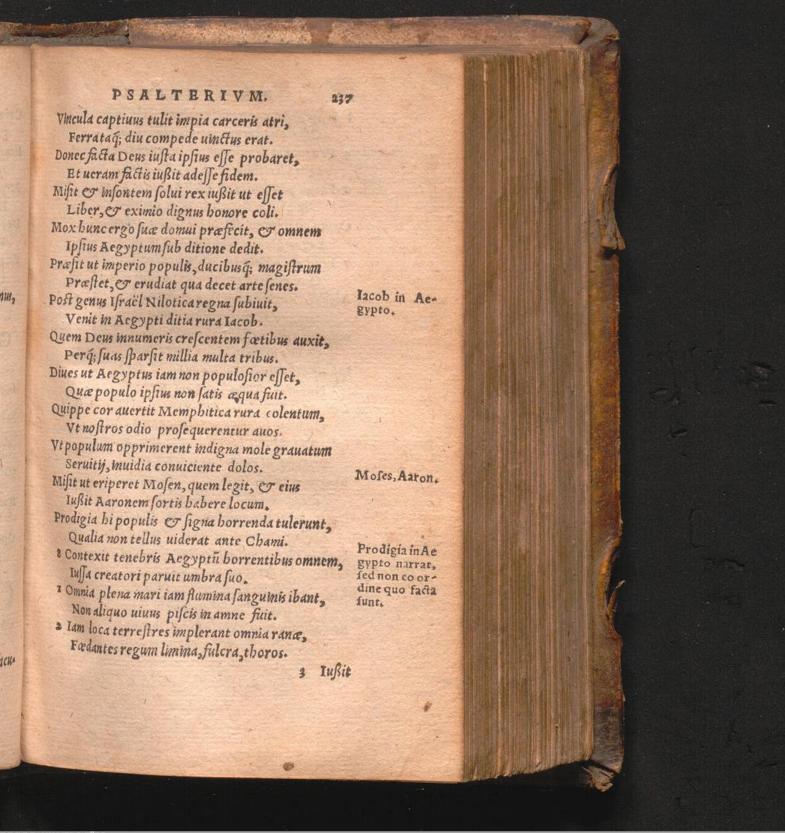
Qui flammas ignemý, tuos facis effe ministros, Vt sint præcones uentus & aura tui. Terrarum ualidis fundasti basibus orbem, Qui proprio semper pondere firmus erit.

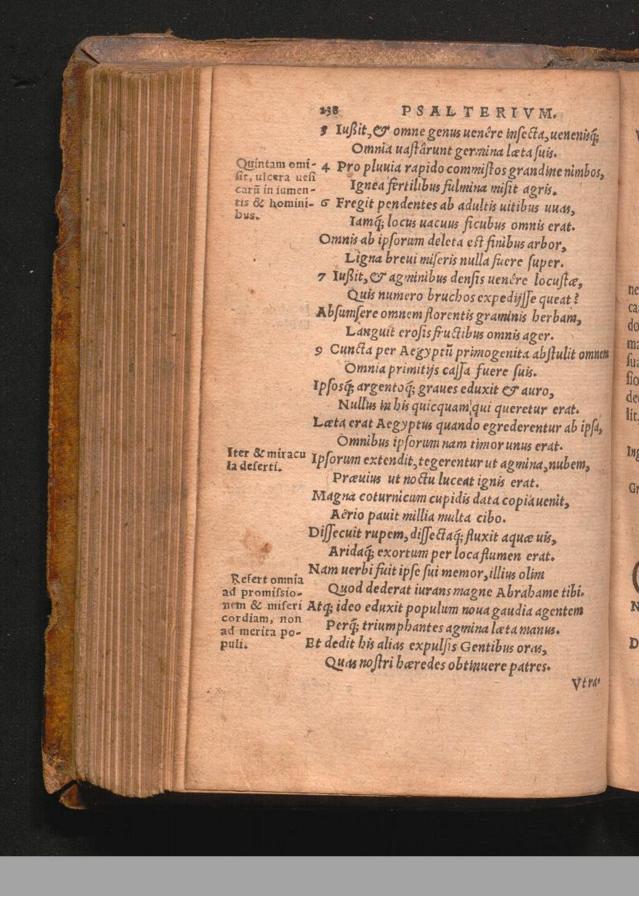
Aequo

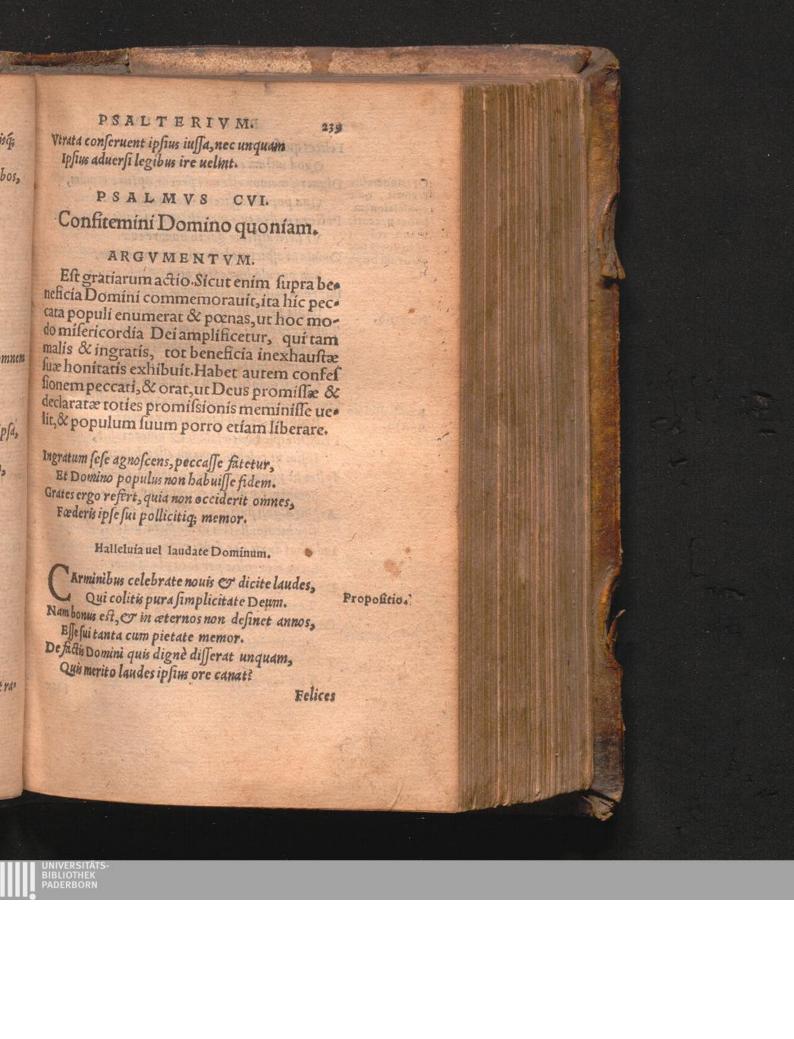

234 PSALTERIVM. Nox. Te tenebras ducente diemnox atra repellit, Tunc se silua feris, tunc mouet omnis ager. Tunc leo prædæ auidus rugit, tum quærit ab ipfo Esuriens, rapido quod uoret ore, Deo, Dies. At fimul explicuit refeas Aurora quadrigas, In sua quæq; abeunt auia lustra feræ. Ad sua tune redeunt homines opera, atq; labores, Donec sera suum contrabat bora diem. Quam tua sunt uarijs opera exornata figuris, Quam Deus eximio cuntta labore facis. Epiphonema Quam tu summe Deum sapienter cunsta parasti, intertexit. Plena iacens tellus est bonitate tua. MARE. Hoc magnum spacijs q; patens immanibus æquor, Reptilibus plenum estinnumerabilibus. Sunt illic uarijs animantia ficta figuris, Magnaq monstra, feræ, paruaq monstra, feræ. Illic ueliferæ sulcant maria alta carinæ, Quo tibi funt Cete ludere iussa loco. Pater uester in Te pater expectant bæc omnia, te uenerantur, Pabula ut expedias tempore cuiq; suo. Matt.vj. Si dabis accipient, dextram si extendis apertam, Diumæ saturi iam bonitatis erunt. At simul ut uultus auerteris ora benigni, Consternatio creatur arum. Consternata noui plena timoris erunt. Natiui abstuleris uitalia munera flatus, Mox subito interitunil nisi puluis erunt. Claudit narra Ac simul emittis flatum noua cuncta creantur, tione Epipho Iam noua frons terræ, iam nouus orbis erit. nemate. Acternos Domini maiestas duret in annos, Lætetur factis, qui facit ipfa fuis. CHIN

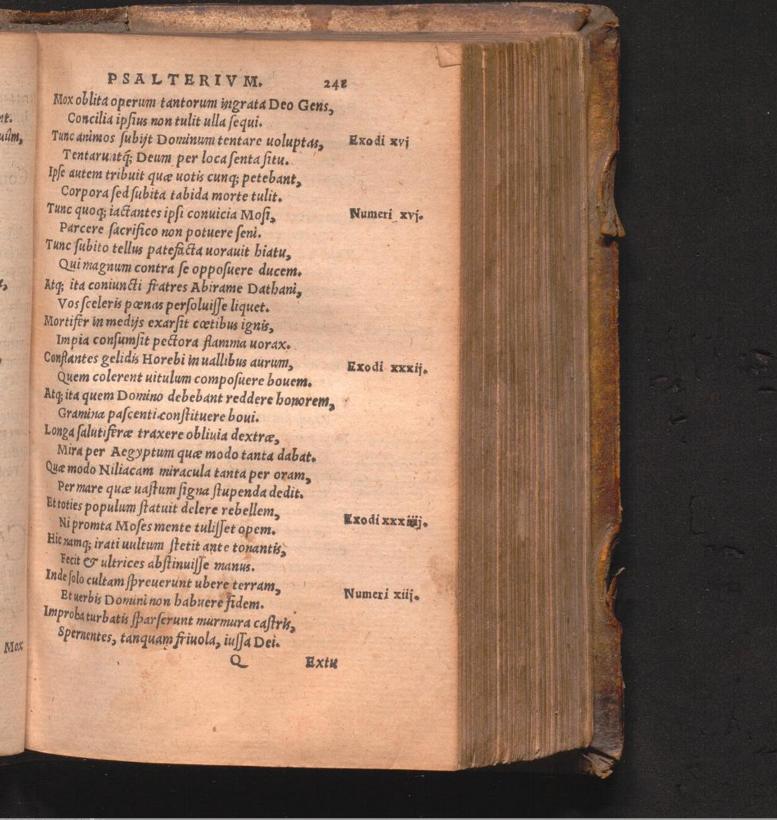

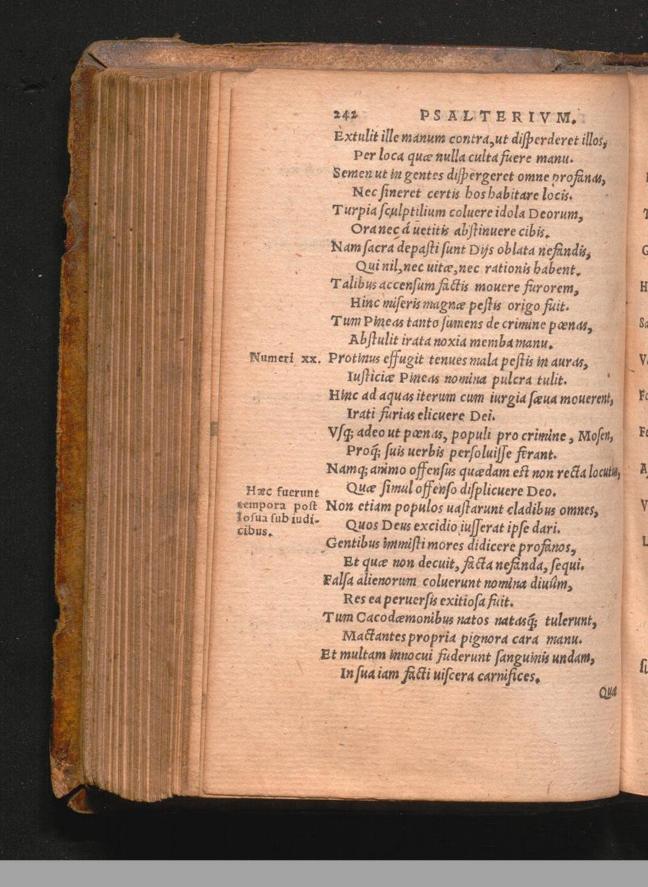

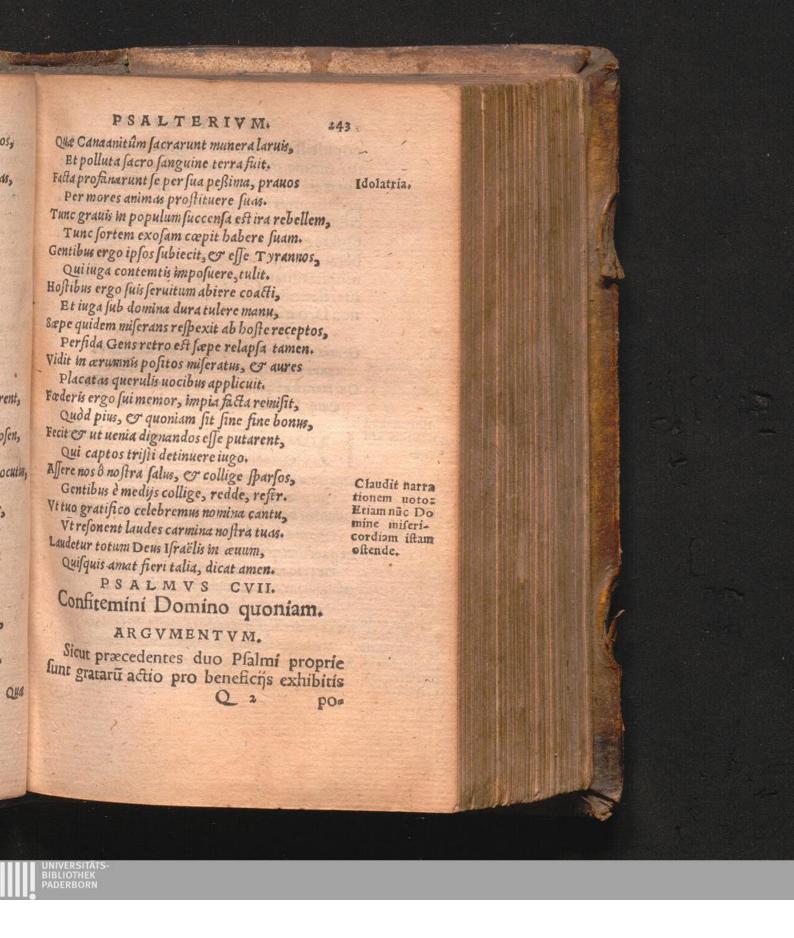

In

populo Ifrael : Ita hic in genere complettis tur omnis generis beneficia, quibus Deus inuat egentes, captinos, oppressos morbis, periclicantes in mari, fame ex annonæ ditticultate laborantes, uexatos a Tyrannis &c. Quaregeneralis gratiarum actio est. Notas bis autem quod diserte dicit, etiam illos dis uinitus iuuari, qui propter peccata affligum tur, si modo sperent auxilium, &id oratio nea Deo petant.

Gratia debetur Domino qui seruat & auget, Quos rebus Dominos omnibus imposuit. Qui meritis ut quisq; potest, ita donat er aufert Cuiq, sit buic soli gloria summa Deo.

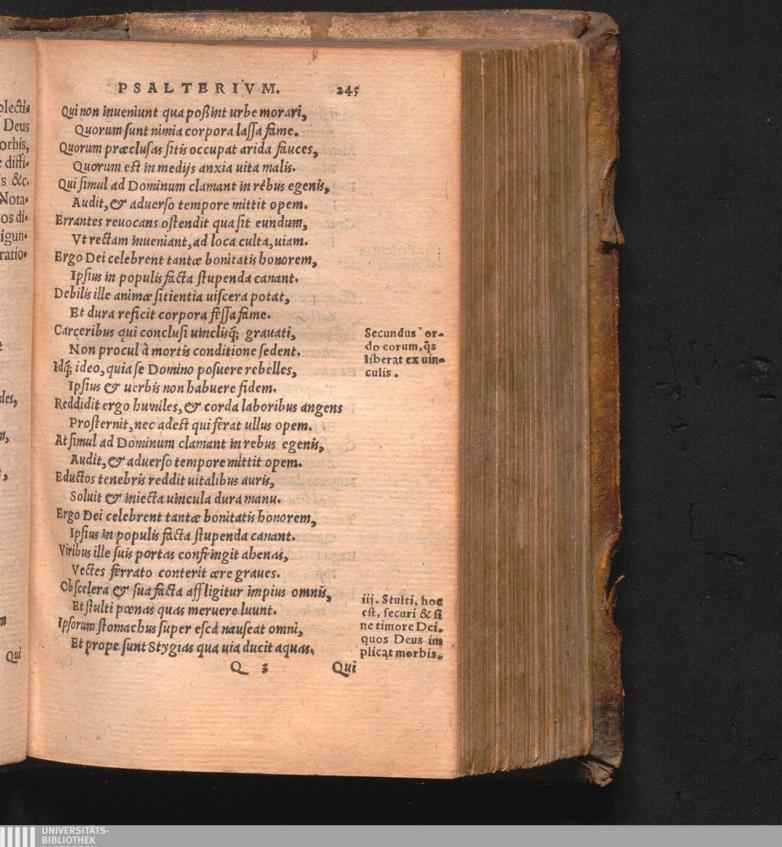
Hortatur ad gratiarum acti onem.

Icite magnificas promentia carmina laudes, Qui colitis casta relligione Deum. Cuius in æternum est bonitas memorabilis æuum, Qui pius est, cuius gratia fine caret. Laudibus hoc fateantur, er ipsi carmina dicant, Quorum sæpe sua uincla leuauit ope. Et quos diversis sparsos collegit ab oris, De toto extremis quatuor orbe plagis. Vnde nitens croceis Aurora cubilibus exit, Vnde satis Zephyri mollior aura uenit. Vnde procellosi Boreæ sua flamina mittunt, Vnde graues pluuius depluit Auster aquas. inopia, neque *Qui loca per deserta errant, qua nulla priorum

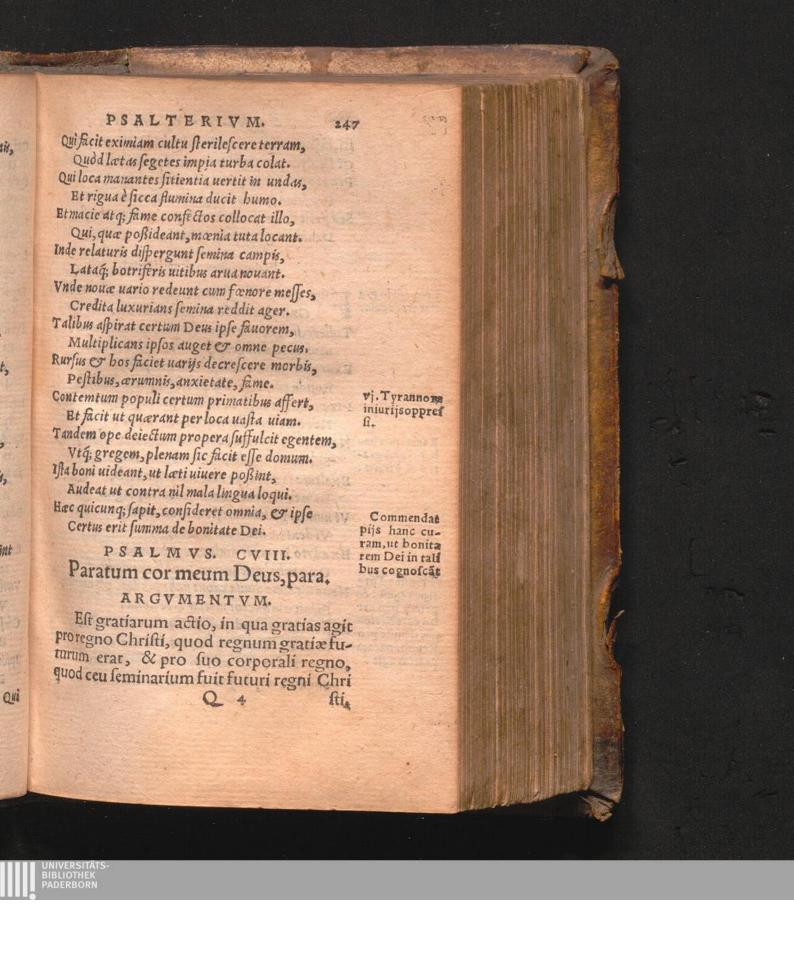
Signa, nec humano sit uia trita pede.

Qui

Primus ordo calamitoforū & laborantiū inuenientium certas fedes.

PSALTERIVM. Qui simul ad Dominum clamant in rebus egenis, Audit, of adverso tempore mittit opem. Mittit, & ægra suo sanat præcordia uerbo, Iámque propinquanti servat ab exitio. Ergo Dei celebrent tantæ pietatis bonorem, Ipsius in populis facta stupenda canant. Grata Deo soluant meritæ libamina laudis, Ipsius & læto pectore facta canant. liij. Periclitan Qui maris alitibus sulcant uada salsa carinis, tes in mari. Solliciti, & uastas ingrediuntur aquas. Illi opera in medio spectant divina profundo, Factaque, in immenso prodigiosa mari. Iusserit, exiliunt uenti, tumida æquora surgunt, Mota procellosis fluctibus unda fremit. Bt nunc in colum tolluntur, ad infima rursus Tartara, mox animo deficiente, labant. Iastantur nutánt que, mero uelut ebrius hausto, Bt sensus animi nil sapientis habent. Qui simul ad Dominum clamant in rebus egenu, Audit, & aduerso tempore mittit opem. Nigrum discussa mare tempestate serenat, Reddita compositis fluctibus unda silet. Tunc læti exultant quod murmura rauca quierint Quod tenet optatam tuta phaselus bumum. Ergo Dei celebrent tantæ pietatis honorem, Ipfius in populis facta stupenda canant. Laudibus extollant in cætibus onnibus ipsum, v. Qui patiun -Per loca sanctorum conciliata senum. tur difficultatë annonæ pro *Quirigua obstructis desiccat flumina uenis, Et bibulo riguam puluere siccat bumum. Biam Coeli. QUE

248 PSALTERIVM. fti, falus enim ex Iudæis eft. Arg hæc polieti or Psalmi pars issem uerbis, est Psalmo LX Proregni florente statu, pro pace recepta, Pro salua grates relligione refert. Sed petit & regnum statui super omnia Christi, Dauidis regnum scilicet illud erat. Pfalmus & canticum Dauid. Propositio gra Brt animus tibi, summe Deûm, mea prota uoliita tias tibi agam. Gratifica laudes dicere uoce tuas. Tollere, surge meæ decus er pars maxima uitæ, Musica Psalmographi gloria nostra chelys. Exurgam matura noui sub lumina solis, Rosida cum tepidum proseret aura diem. Per populos tua facta canam, per regna, per urbes, Nec laudem tellus nesciet ulla tuam. Ratio quia ha- Nam tua stelliserum bonitas transcendit Olympum, bes regnu gra-Subditasunt fidei, nubila regna, tuæ. tiæ & vitatis. Exaltare Deus super alta cacumina cœli, Laus tua terrarum transcat alta plagas. Vt nunc ergo tibi cari seruentur amici, Vi dextræ nobis auxiliare tuæ. Exadyto Deus est diuina uoce locutus, Quæ mibi læticiæ uox, noua signa dedit. Transit ad pre Quæ mubi læticiæ uox, noua jigna aeait. sens regna, & Nunc Sichime diuisa caput mihi subdet, & omnem primo pro uer bo & religio-Planiciem Succot metiar arte noua. ne, deinde pro Noster erit Galaad, possessio nostra Manasses, Repub. pacata Mox Ephraim sceptri pars erit una mei. gratias agit . Dux & rector erit mibi ad omnia fortis Iudis, Subditus imperij nomine Moab erit. IPA

D

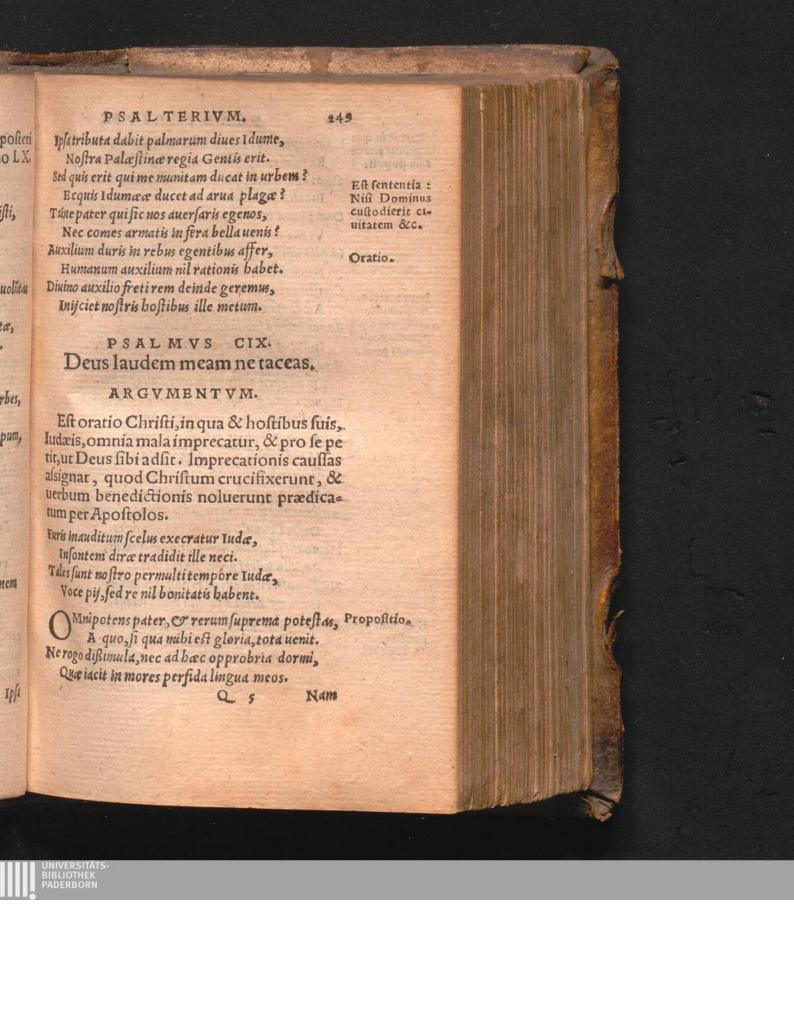
Iu

ti

al

1

N

PSALTERIVM.

Ratio, in qua exponit pecca tum populi.

: Francisco

Nam reprobi de me mendacia uerba loquuntur, Et mibi composita fraude nocere student. Quos ego dilexi, quos toto pectore amabam, Inuidia qui me persequerentur erant. Cum tamen interea peterem tua numina supplex, Vt tua non meritis dextera ferret opem. Impius insidijs meanunc benefactarependit, Nunc odium summa pro pietate refert. Constitue ergo uiro dominetur ut impius illi,

Imprecationes Ac primoloco uidentur cor-porales maledi ctiones poni.

Titualia.

Ira Dei.

Ad dextram infestans Angelus astet ei. Exeat infesto sub indice condemnatus, Ipsius ut caussam propria uerba grauent. Vita breuis misero per paucos duret in annos, Quod gerit accipiat muneris alter opus. Pignora quæ genuit decedens orbarelinquat,

Possideat uiduas ipsius uxor opes. Ipsius extorres nati natæq; uagentur, Mendicentá; mopis uilia scruta cibi. Difficili sudore parent quæcung; parabunt, Postquam uastatas incoluere domos.

Auferat exactor qui possidet omnia, demum Despolient alij quas cumulauit opes.

Nemo illi placidus, nemo sit sidus amicus, Pupillis miseri nemo fauere uelit. Nullis posteritas excisa repullulet annis,

Ipsius & nomen sæcula nulla sciant. Hæe funt spi- Delicta ipsius quæ commisere parentes, Succedens niemoris, puniat ira Dei.

Eximat, ante Deum nulla bæc oblinio, nulli Sint qui borum possint commeminisse dies.

B

H

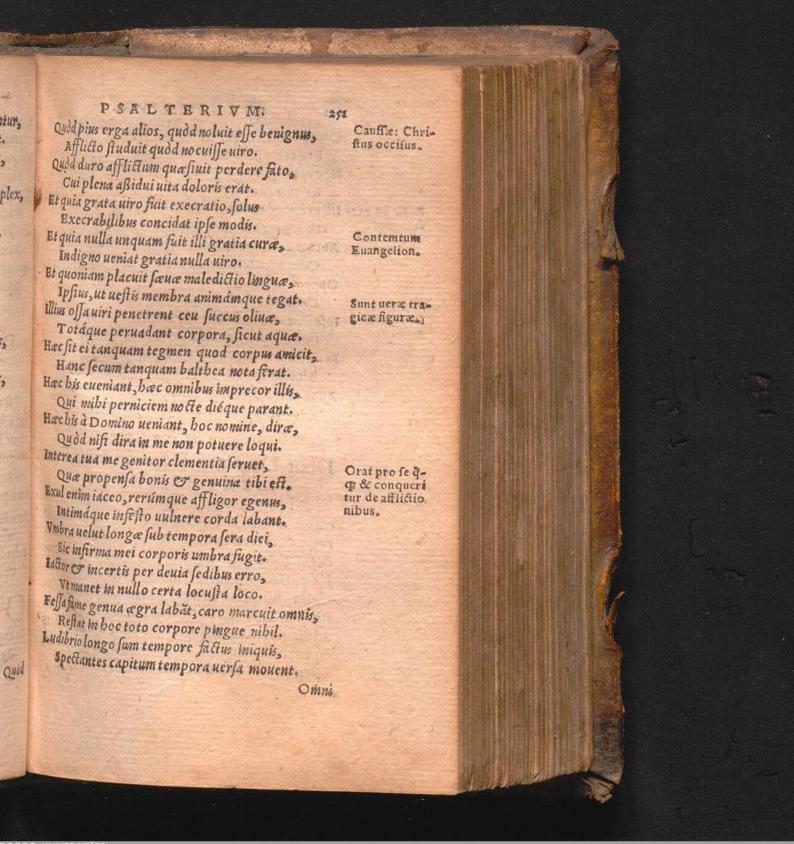
He

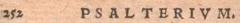
In

Ba

F

LH

Omnipotens fer opem, Deus auxiliare iacenti, Pro certa fidei dexteritate tuæ. Hoc opus esse tuæ ut poßint cognoscere dextra, Et quia tu solus feceris ista pater.

Redit ad exe- Illi execrentur dum tu benedicere pergas, crationes.

Insurant uisti dum tamen inde cadant.

Gratiarum

actio.

Insurgant uicti dum tamen inde cadant.
At tuus accepto samulus gratetur bonori,
Omnias; ætatis tempora lætus agat.

Omniaq; ætatis tempora lætus agat.
Opprobria atq; ignominia ceu ueste tegantur
Crimina, ut induti pallia nota strant.

Sit

Do

Om

Qu

THY

IHO

Ipfe frequentato laudes tibi carmine dicam, Pettore præfentem fassus & ore Deum. In medio populi cætu tua nomina, ueris

Alta super cœli laudibus astra feram.

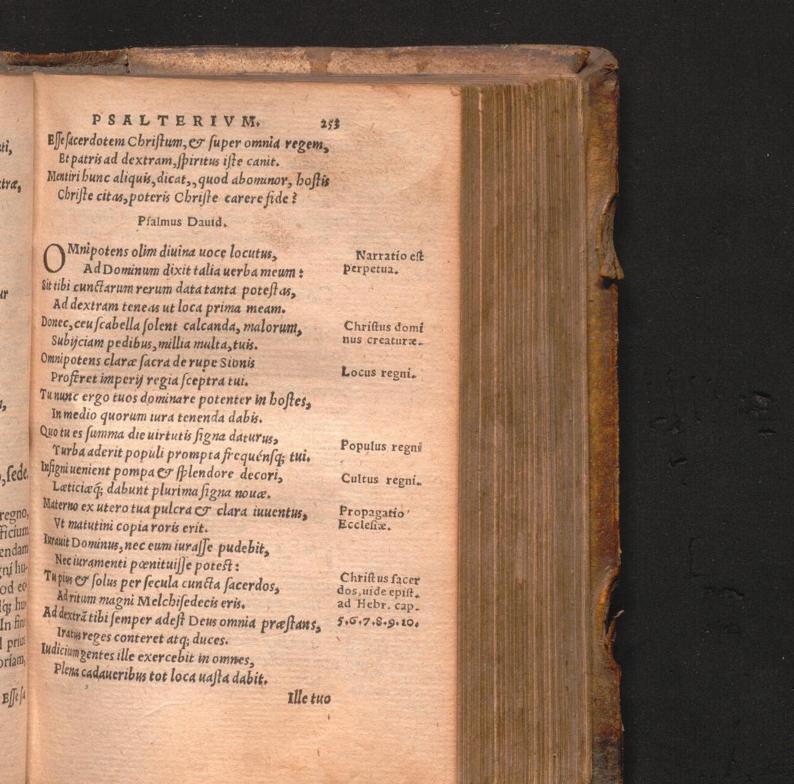
Astat enim misero saluates, à fraude nocentum,

Excipere insontem qui uoluere uirum.

Dixit Dominus Domino meo, sede

Est prophetia de Christo & eius regno, quod sit natura Deus, quod habeat officium regis & sacerdotis æterni, ad defendendam & sanctificandam Ecclesia, quod regnihuius exordium in Hierusalem erit, quod ecclesia diuinitus propagabitur, quodo huius regis & regni hostes peribunt. In sin addit de humiliatione Christi, quod prin oportuit eum pati, & sic uenire ad gloriam, tid enimest bibere ex torrente.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

PSALTERIVM.

ponut, Detor rente bibet, ator hæc fentë tia comodior gantur Christi humiliatio, & glorificatio, fi cut Efa. liij.

Quidam fic ex Ille tuo late regnans caput auferet hosti, Nobilis excisum de ditione soli. hoceft, patief, Torrentes fuso manabunt sanguine riui, Rubrag de cæsts hostibus unda fluet. est, ut coniun- Propterea sese extollens super omnia uictor, Sidera sublimi uertice summa petet.

PSALMVS CXI. Confitebortibi Domine in toto.

ARGVMENTVM.

On

Lil

Cu

THY

Pe

Laude

Estgratiarum actio pro beneficiis popul lo Israel exhibitis. Recitar autem non modo beneficia Dei, quod pauerit populuminde lerto, quod dederit terram Canaan, led ett am noui Testamenti meminit, quod æter num Testamentum est, & redemtionis par Christum factæ.

Hoc insigne melos agni Pascalis ad esum Bst solitum populo non residente, cani. Scilicet Aegypti memor, bocut carmine grates Diceret, accepti lætus honore boni.

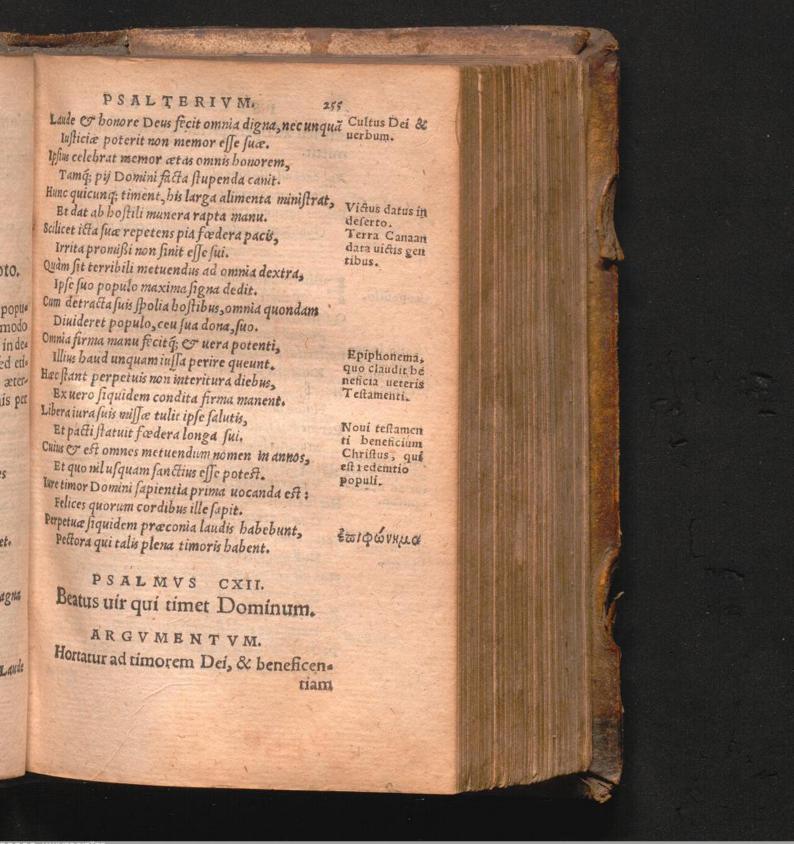
Halleluia. B Deus dutorem uitæ rerumą; suarum,

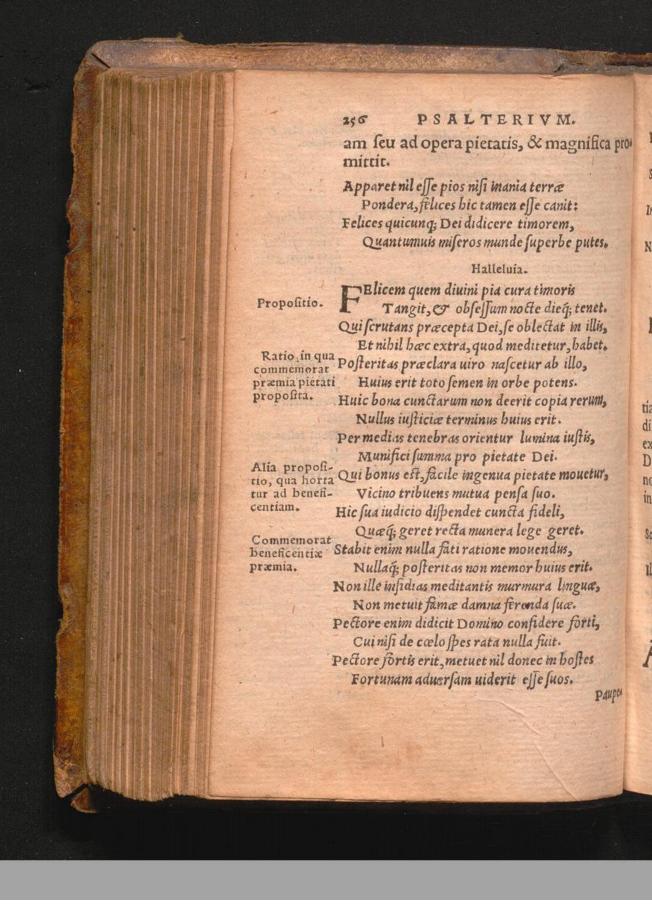
Hic animus causam, cur fateatur, babet. Quas tibi non falso promam de pectore laudes, Illarum populi concio testis erit. ppolitionis, ac *Res facit omnipotens magnas, opera omnia magna Quæ facit excelsa conditor ille manu.

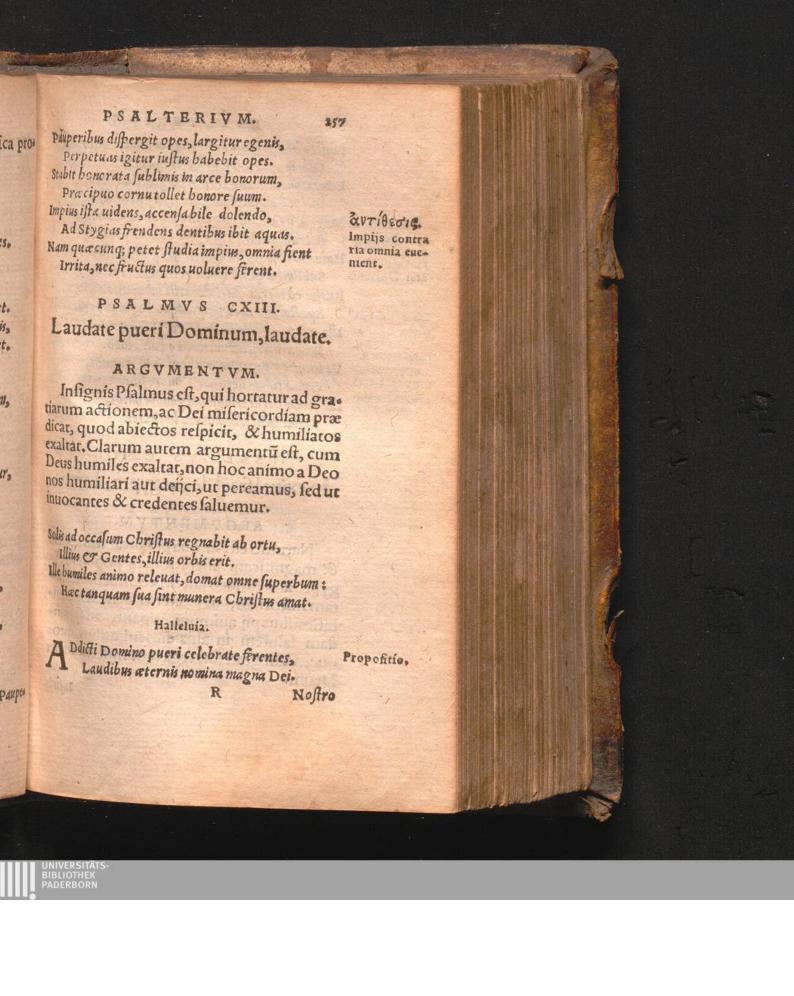
one ex Aegyp Atq; ca quifquis amat qui perscrutabitur, illi Nota uoluptatem deliciasq; ferunt.

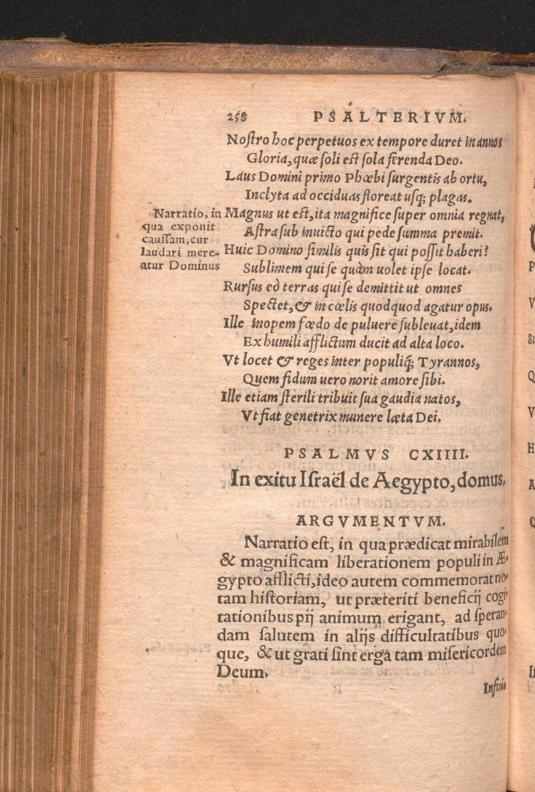
Propositio.

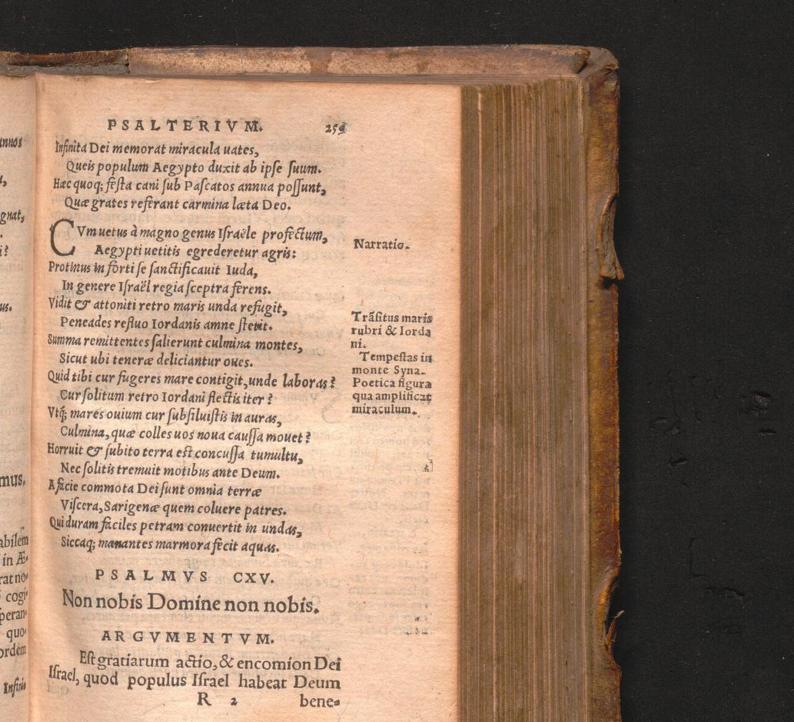
Warratio, quæ cormet caussa primo comme morat liberati to qualibihãc populum affe-Eult.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

benefacientem. Addit autem antithelin, il Gentium Di non tales sint, ut qui nec audi ant, nec respiciant suos cultores. Hæcposta accommodatad ipsos cultores Idolorum, quod cæci & surdi sint &c-Habent auteom nesilli Idola, qui non credunt quod Dell eos curet, respiciat, exaudiat, &c.

Quæ Gentes simulacra colunt sunt uana, necullu Cui poßint uere fidere, numen babent. Vnus ab Ifraël Deus est, er folus, er idem, Cui uere possis fidere, numen babet.

Occupatioeft, nonprædicabi mus nos ipfos fed nomen Dei nostri. Simul autem proponit Pfalmi fum mam. Nofter

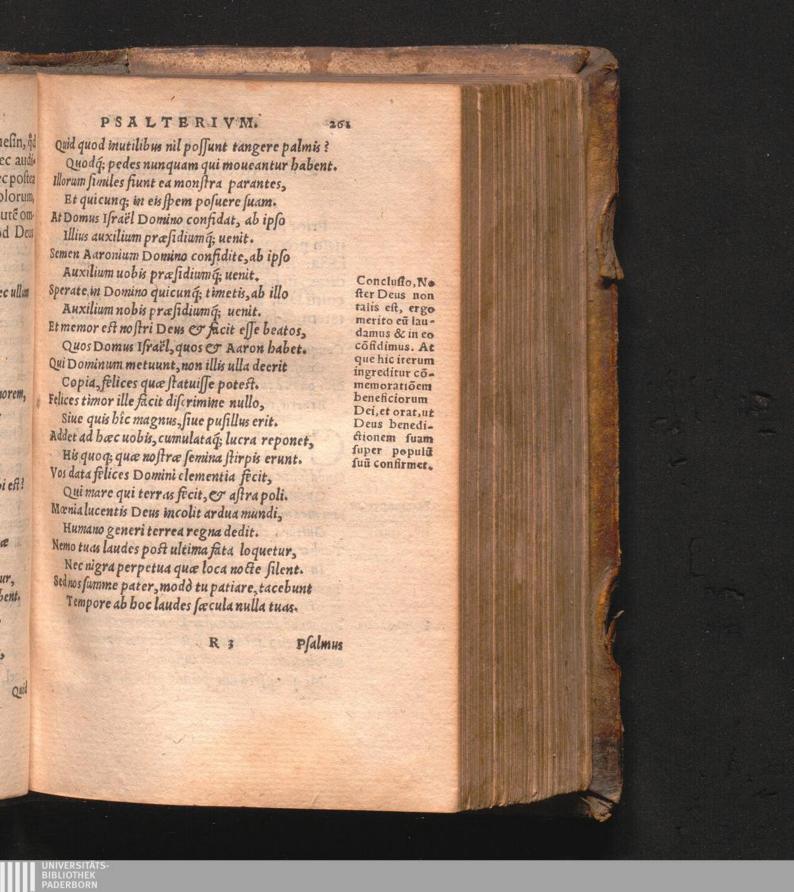
Narratio. avribeois. Idolanece audiunt, necrespiciunt culto res fuos, ergo

Vmme opifex rerum nobis ne confer honorem, Quem decuit merito nominis esse tui. Omnis namą; tibi debetur gloria foli, Pro bonitate tua, pro pietate tua. Cur fatuas nobis patiaris dicere Gentes : Nunc Deus istorum, quem uenerantur, ubi est!

Deus est Deus At Deus astriferi noster tenet aurea cœli Mænia, er arbitrio cunsta agit ipse suo. Verum illi simulacra colunt argentea, uel qua Ex auro humanæ composuere manus.

Ora quibus nunquam uero sermone loquentur, Quo nequeant aliquid cernere lumen habent. tales sunt pla- Nulla soni ueniunt uanas elementa per aures, Nare sub ipsorum non crit ullus odor.

Organa deficiunt stupidas gustantia linguas, Cassalocuturæ guttura uocis habent.

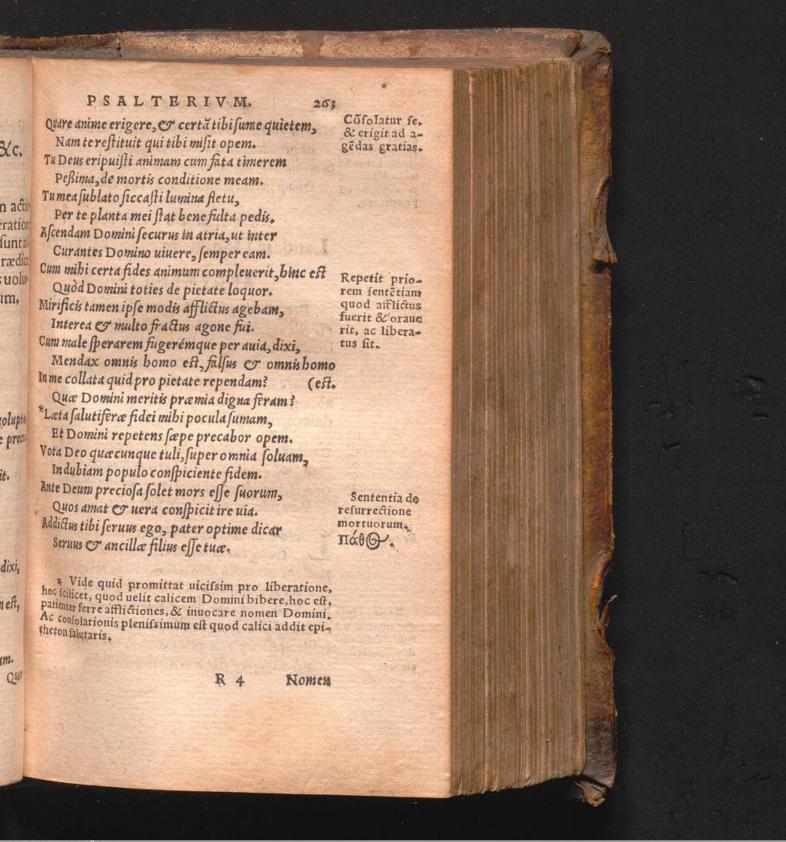

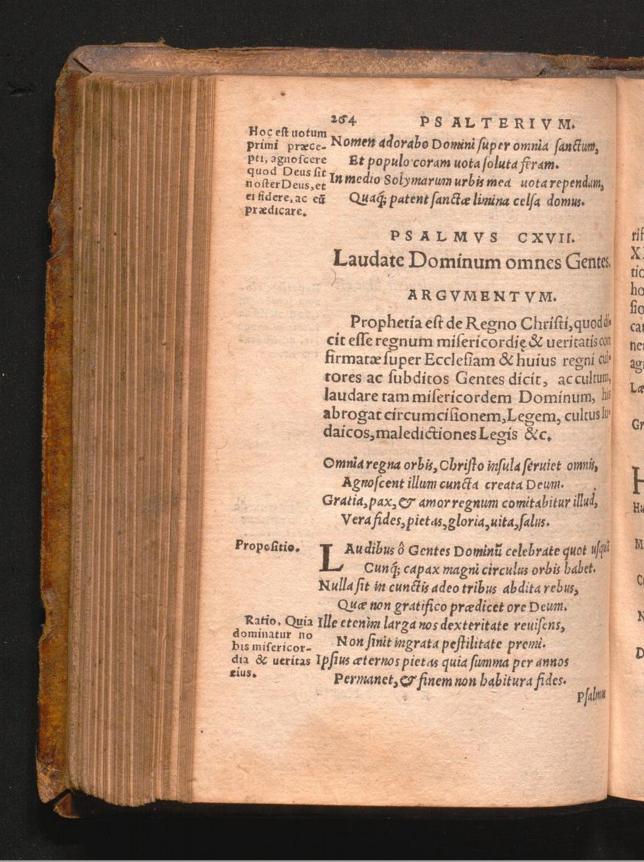
3252 PSALTERIVM. PSALM VS CXVI. Dilexi quoniam exaudiet &c. ARGVMENTVM. Prior pars Pfalmi habet gratiarum adi nem pro exaudiris precibus & liberation facta. Intignes promissiones quoquinta ditæ, in lecunda parte magnifice prædu CW cultu Dei, ut parienter feramus eius uolu tatem, & inuocemus ac laudemus eum, Mi Conqueritur se dura pati, qui scilicet esset Cun Confessus purasimplicitate sidem. Inde quod è curis animi gravioribus ipsum Inn Erucrit, reddit carmina grata Deo. Propositio gra Ontigit hac animi mihi nunc sincera uolupla tiaru actionis. Quod Deus has prona percipit aure pres Voi Quòd folita nostras audit pietate querelas, Quem loquar bæc donec uita superstes erit. Narrat pericu Ant lum ex quo sit Iam mea mortiferi laquei deuincta tenebant liberatus. Guttura, ab inferno non procul orbe fui. Turbarat totos urgens angustia sensus, In mortem aßiduis cladibus actus eram. Tunc Dominum per uota uocans, ô maxime, dixi, Bripe, & hanc animam polle perire ueta. Epiphonema. Pronus ad auxilium noster Deus ille ferendumen, Ac Tam cito qui miseris fert miseratus opem. the Simplicitate pios animos custodit, er ipsum Me quoq; seruauit quando premendus eram.

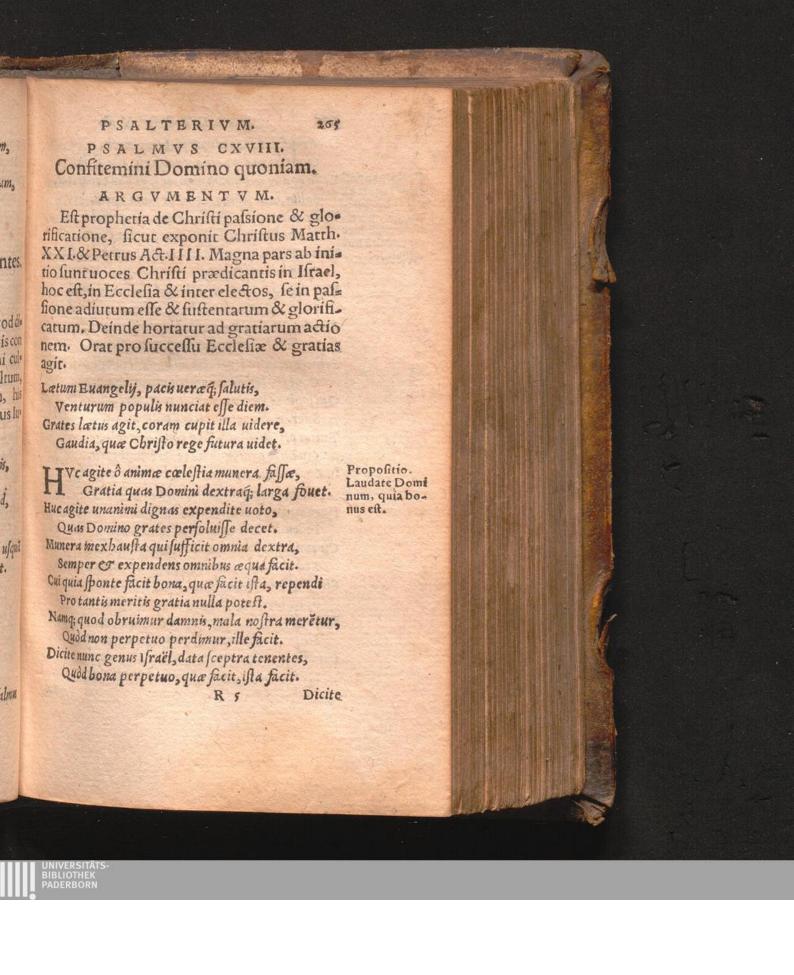
TH

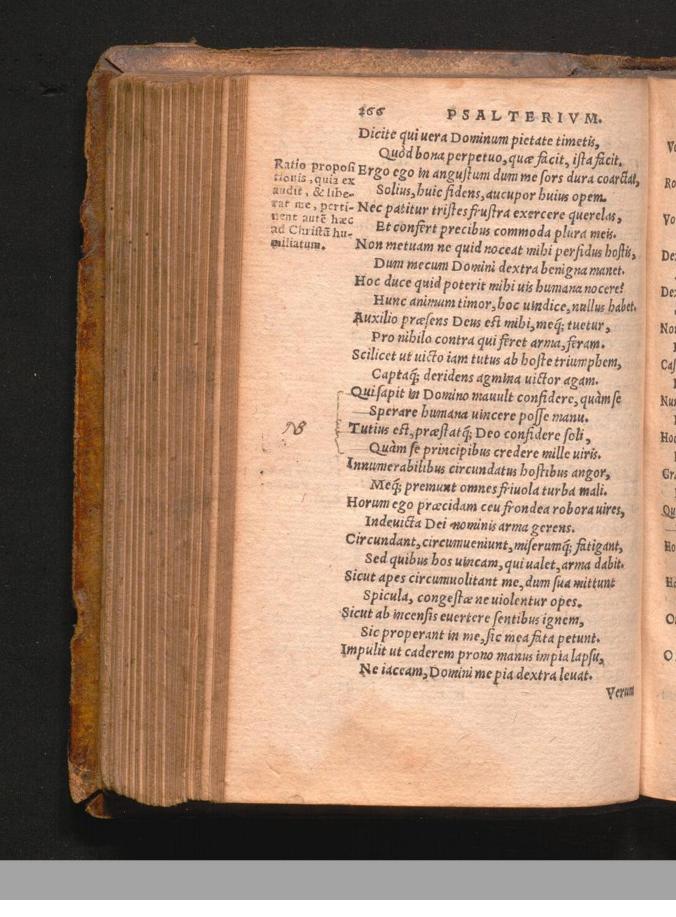
Ad

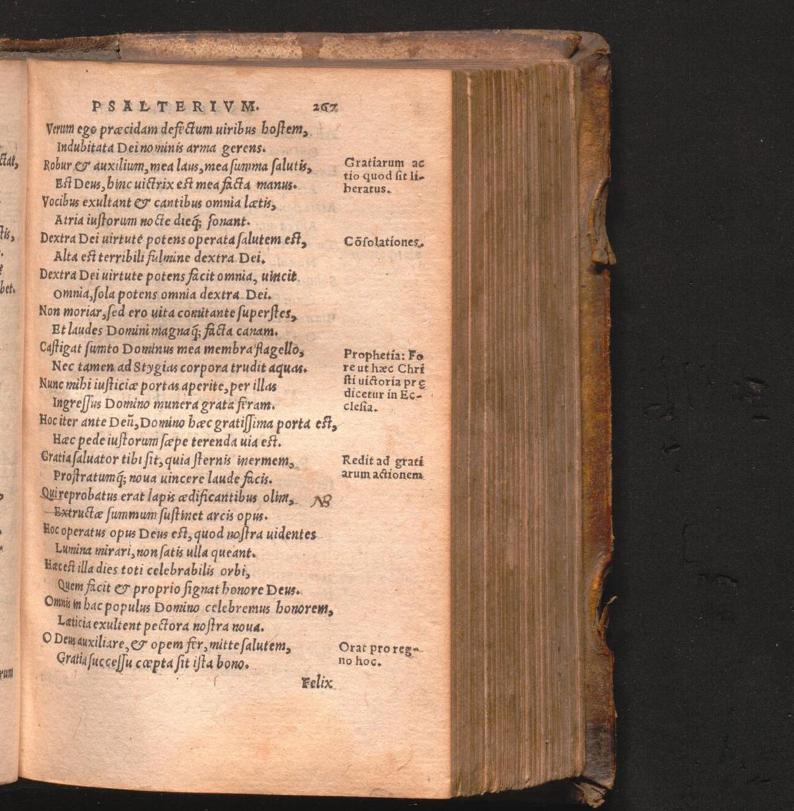
ho

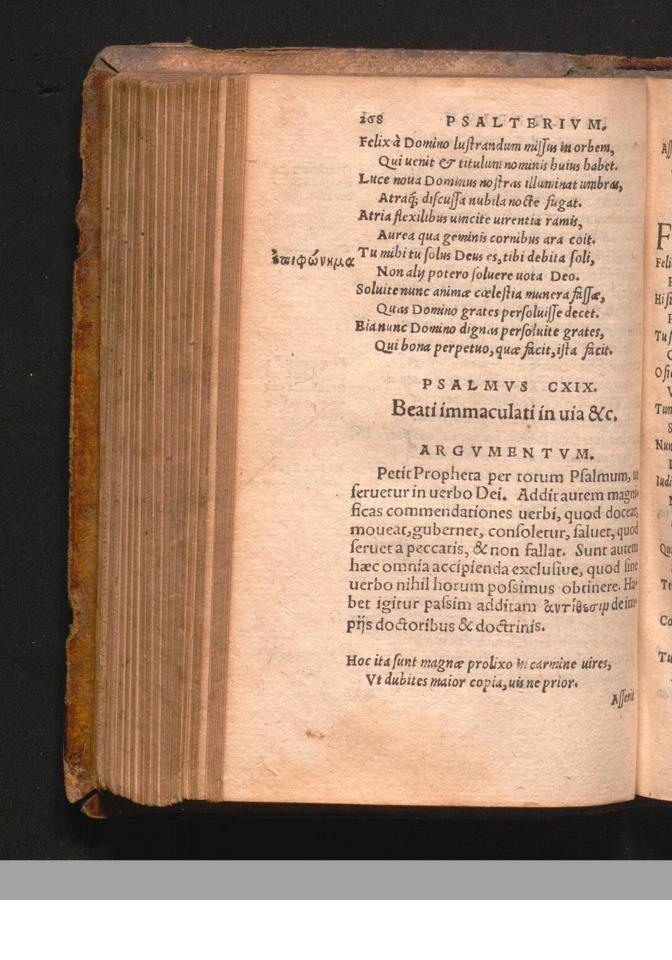

Asserit, extollit diuini oracula uerbi, Materiæ bic uates nil potioris babet.

OCTONARIVS. I. Aleph.

Elices quicung; agitant sine crimine uitam, Qui leges Domini, quas meditentur, amant. Felices Domini quicung; oracula seruant, Et faciunt toto corde quod ille iubet. Hisiquidem scelerum nibil admisere, nec unquam Præscriptas Domini deservere vias. Tuseruanda pater nobis mandata dedisti, Omnia ut eloqui fint rata iussa tui. Osictota meæ ratio sit cognita uitæ, Vt seruem legi debita iusta tuæ. Tumme non aliquis pudor occupet, omnia poßim Simea præceptis facta adhibere tuis. Nuncego terecto celebrabo pectore, postquam Iusticiæ didici iura tenenda tuæ. ludicy iurisą; tui mandata cape []am, Nerogo me tantum deseruisse uelis.

OCTONARIVS. II. Beth.

Quid iunenis faciet sceleri ut sit purus ab omni?
Si uerbis faciet consona facta tuis.
Tetibideuotitota ui cordis amabam,
Facprecor, ut quæ tu præcipis, ipse sequar.
Cordi in arcano tua uerba reposta serebam,
Nequa agerem forsan, non placitura tibi.
Tu pater omnipotens laude es dignissimus omni,
Me tua quæ faciam, quæso statuta doce.

πάθω. Conftar autem finguli fere oconarij hoc en thymemate, fü mum bona telt habere uerbu, ergo o Domine me in uerbo tuo ferua, ante cedens uariar. nunc hæc nunc alia uerbi com moda oftendens. Nota, uerbum feruat, ne pec-

Magna commendatio uerbi, quod feruet in innocen tia.

cemus & con-

fundamur co=

ram Deo.

In tu

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

m, II

agni

oceal

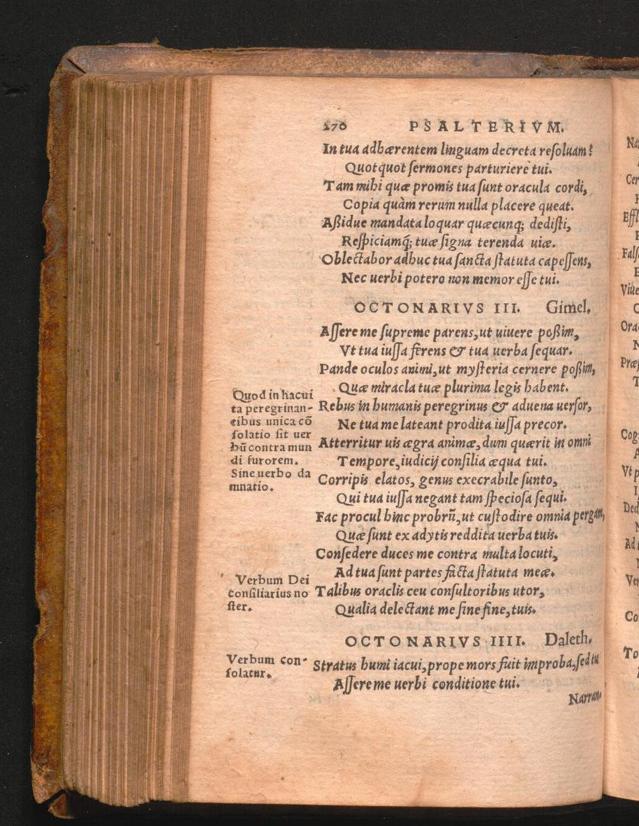
quod

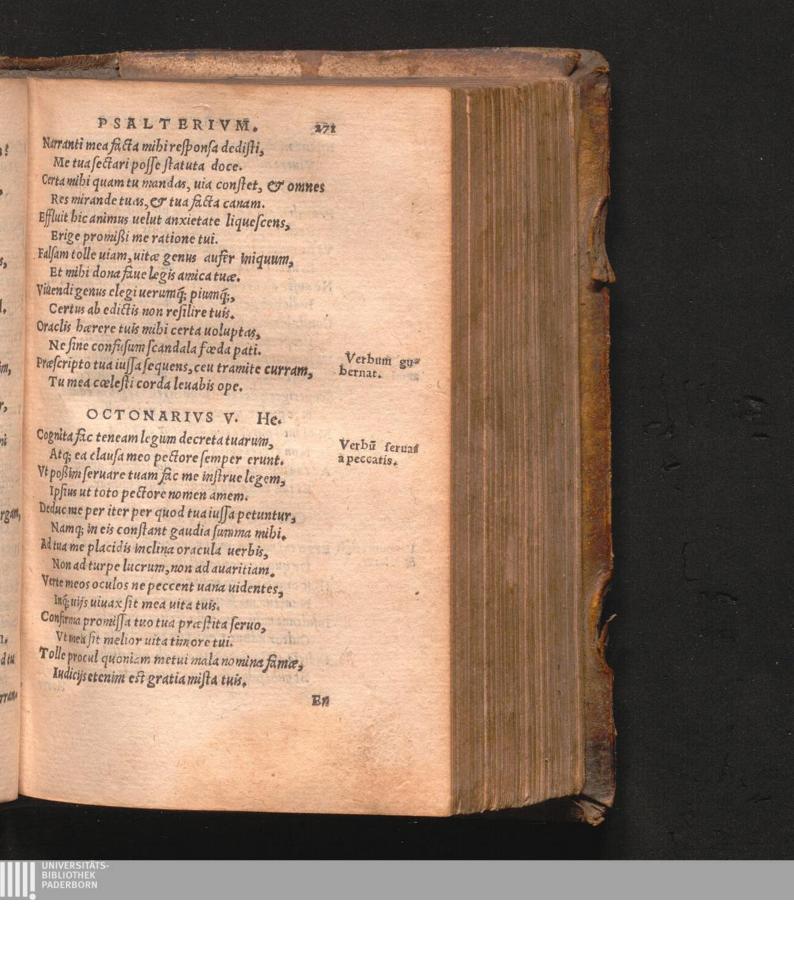
urem

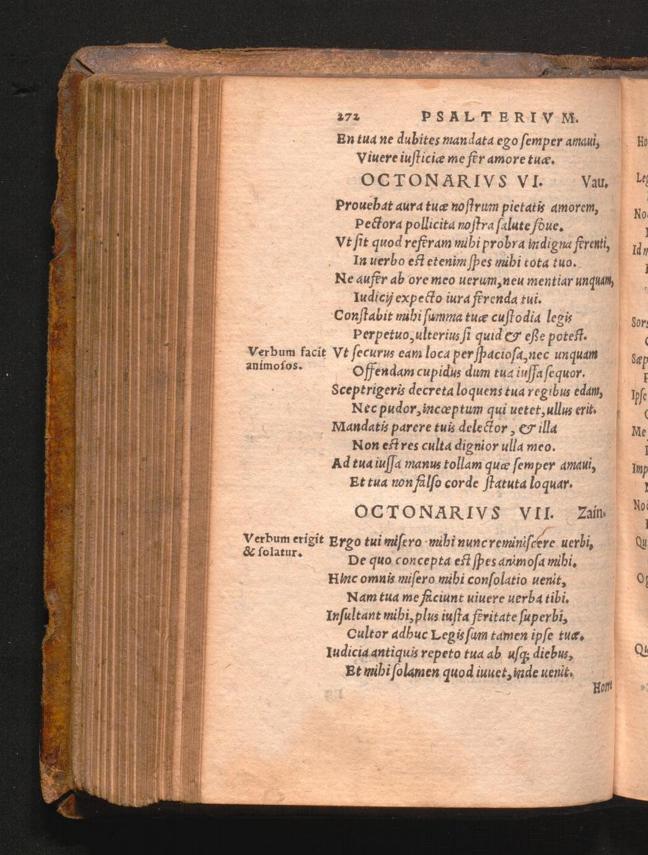
l fine

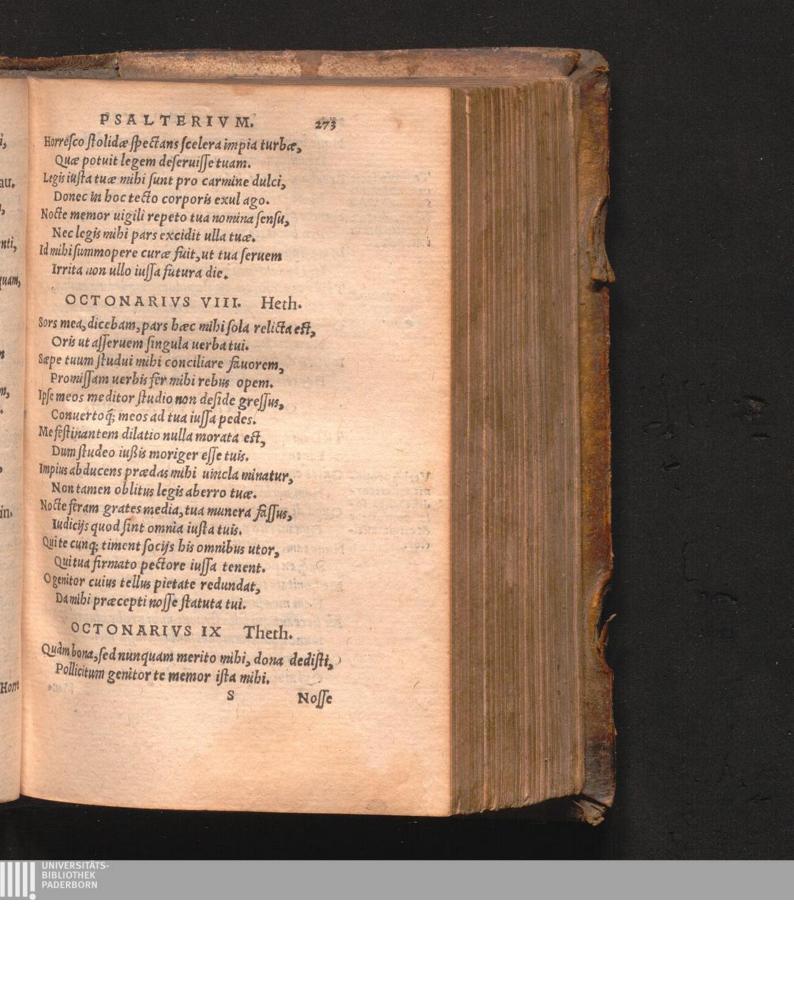
. Ha

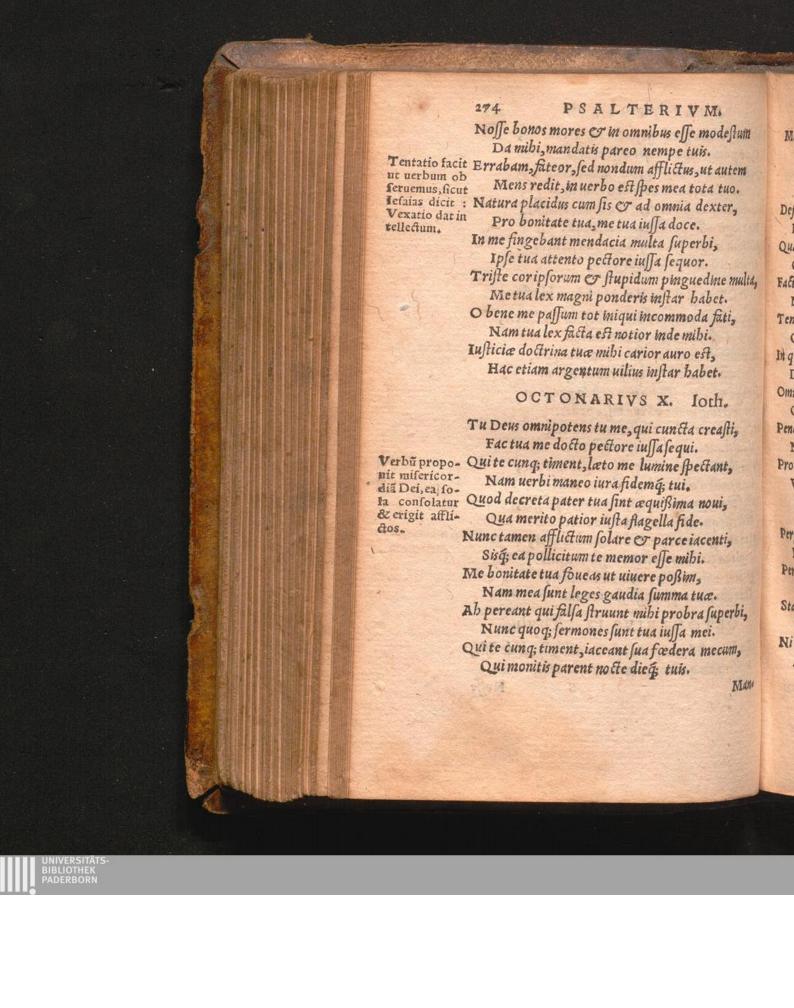
eim

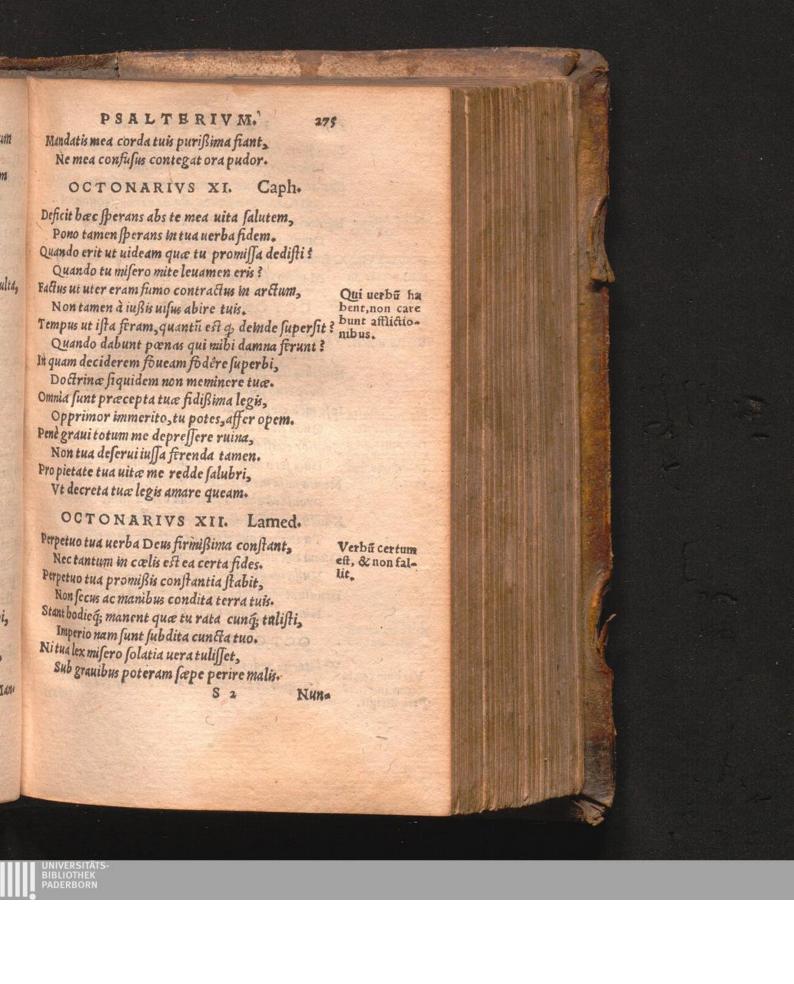

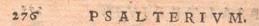

Mandati series est sine fine tui.

Nunquam igitur tua caussa meo de corde recedet,
Inde refrigerij nam uenit aura mei.
Sum tuus, esse tuum patiare, per omnia serua,
Qui tua, quæ mandas, omnia uerba sequor.
Insidias scelerata struunt mibi turba maligni,
Omnis in oraclis est mea cura tuis.
Verbum Do- Omnia sunt babitura aliquem cum tempore sinem,

Verbum Domini maner in arternum.

OCTONARIVS XIII. Mem.

Verbū uincit. Vt mibi grata tua est lex, ut iucunda uoluptas,
Hāc loquor, bæc nunquā non memorāda mibilli.
Hostibus bac præstare meis in lege dedisti,
Perpetuo siquidem me penes ipsa manet.
Sic Ioannes in Ipse meis cæpi prudentior esse magistris,
Canonica, sci-Quod sit in oraclis mens mea tota tuis,
tis omnia, non
estopus ut quis Gautior euasi studio sermonibus ipsis,
quam uos do-Dum sero mandati pondera grata tui.
Ceat. Ne uia falsa meas abducat in auia plantas,
Prouideo absistant ne tua uerba mibi.
Edictis non ulla tuis me cura remouit,
Tu tua me quoniam iura tenere doces.

Tu tua me quoniam iura tenere doces.

Quam tua uerba meo fapiunt iucunda palato,

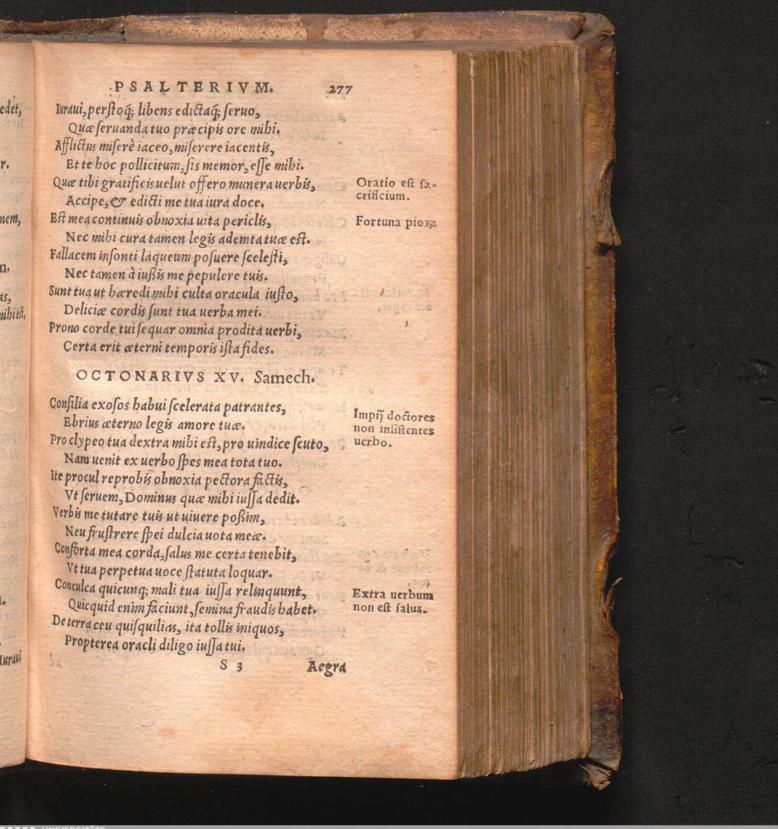
Nulla magis fingi dulcia mella queant.

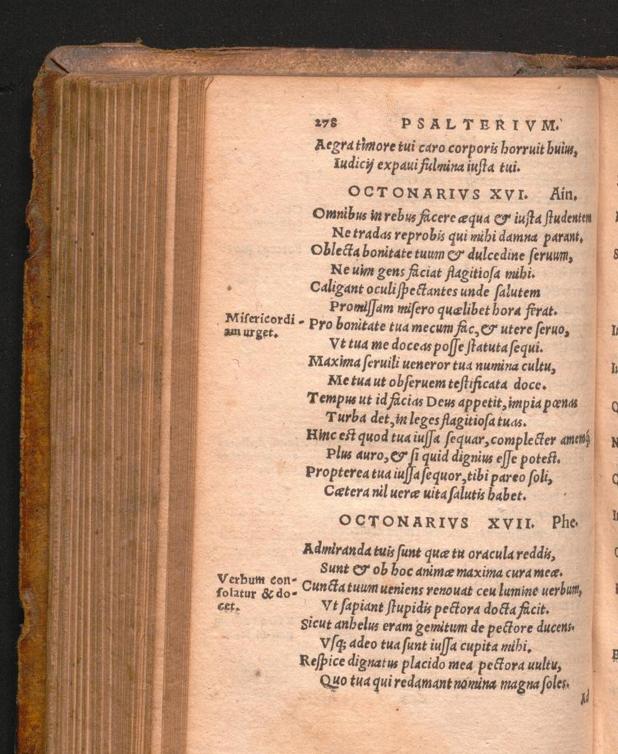
Brudiunt mandata tuæ mea pectora legis,

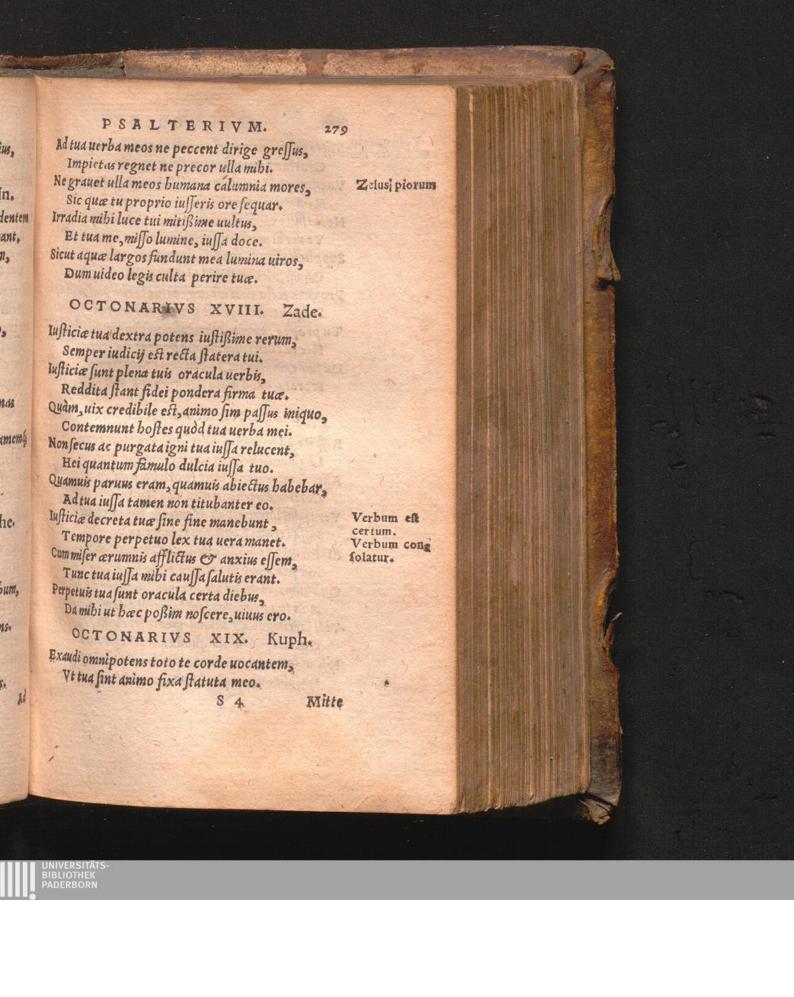
Hincodio fallax est iter omne mibi.

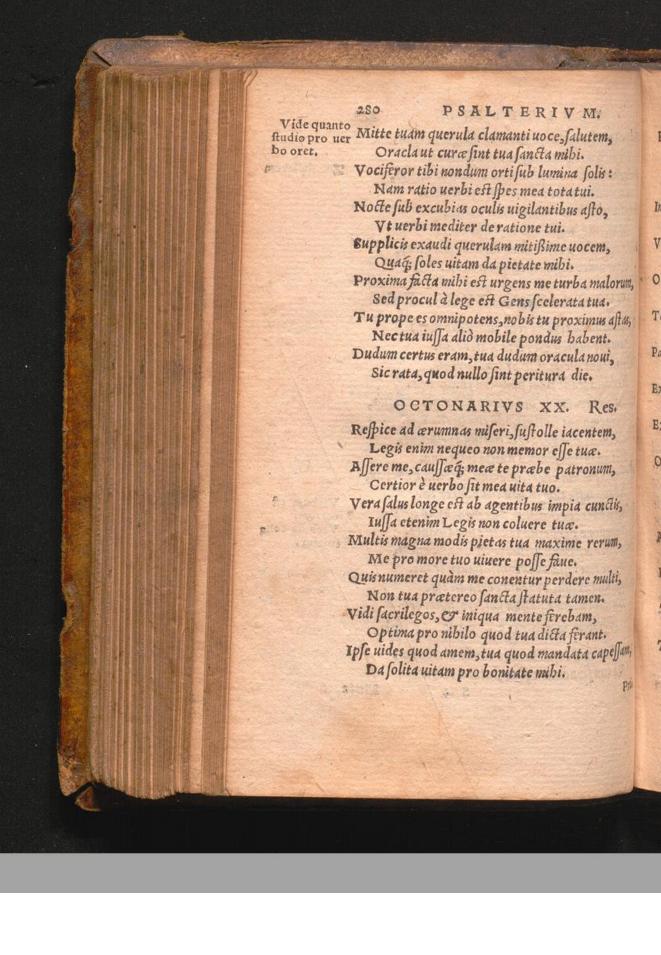
OCTONARIVS XIIII. Nun.

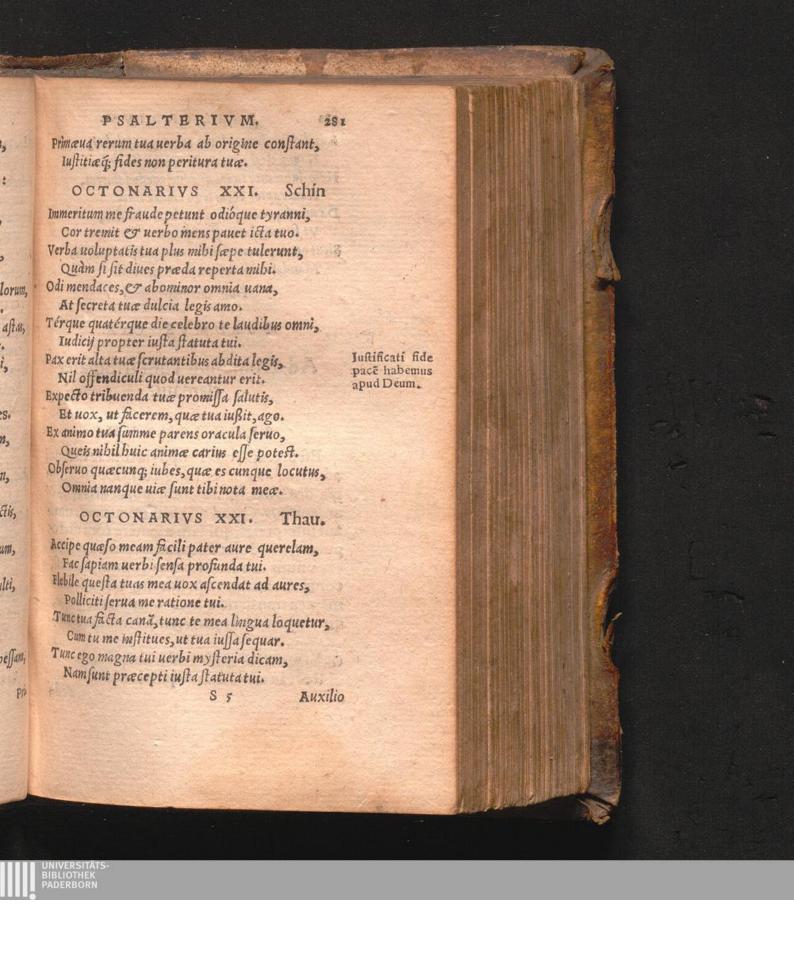
Verbum ceu lu V t laterna pedes, sic me tud uerba gubernant, cerna in tene- Lampas ut extenta quæ sace monstrat iterbris dirigit.

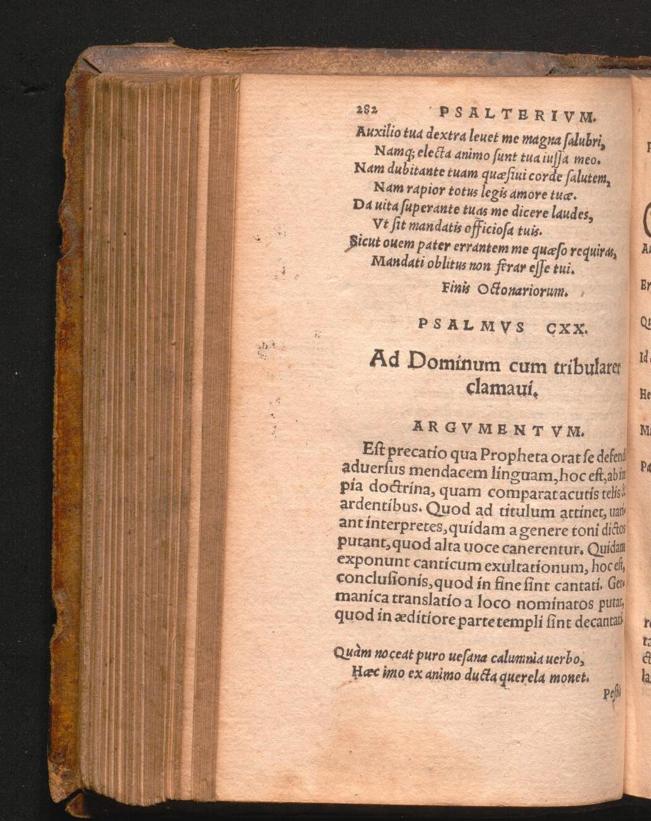

Pestis enim sidei non ulla nocentior extat.

Quam quæ ex insidijs lingua dolosa nocet.

Canticum graduum.

ma

irds,

larer

defend

At, abin

s telisa

et, trans

i dictos

) uidam

ocet,

i. Gen

antab

Pell

Vm miser ærumnis duris affligerer, & me Irata traberet fors uiolenta manu: Auxilium Domini supplex in uota uocabam, Cassa nec auxilio uerba uocantis erant. Bripe me Deus muidiæ de fauce bilmguis, Ne noceat grauibus lingua referta dolis. Quid tibi contulerint uanæ mendacia linguæ ? Quidrogo perficiet lingua dolosa tibi ? Id quod acuta uiri potuerunt tela potentis, Quod de iuniperis torrida pruna potest. Heuquod in exilio cogor durante morari, Bub casulis Cedari tristibus esse comes.* Multa diuq; uiris sum conversatus miquis, Qui tranquilla odio commoda pacis babent. Pacis amans quoties illis de pace loquebar, Arma auida toties corripuere manu.

PSALMVS CXXI.
Leuaui oculos meos in montes.

ARGVMENTVM.

Est promissio Ecclesiæ, quod Deus eam respiciat ac audiat, etsi nonnunquam deserta uidetur. Habet autem promissioni subies ctamelegantem & necessariam precatiuncu lam.

Hortda

Narrat pericu lum. Propositio.

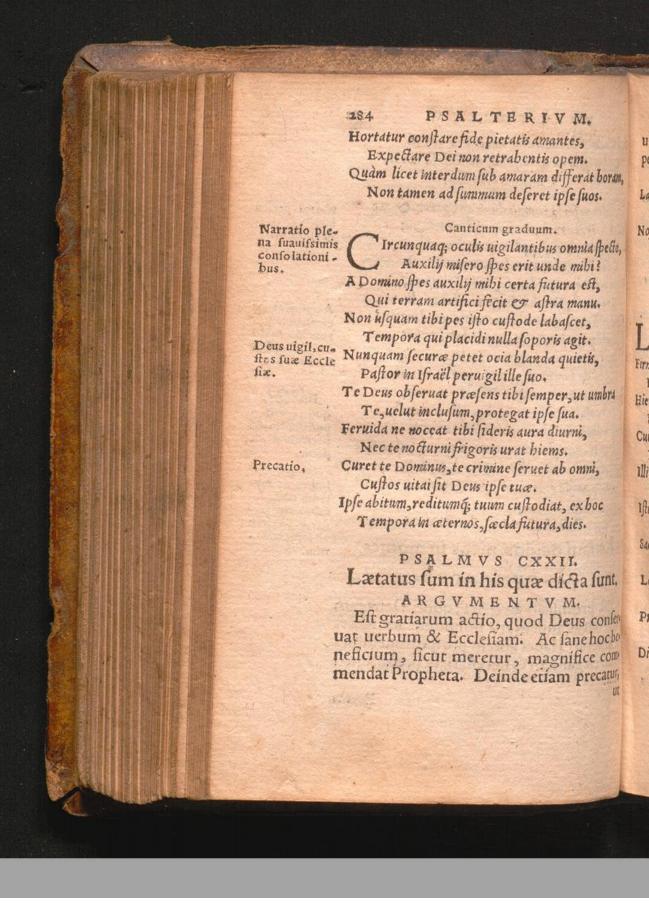
Amplificat pe riculum impio rum dogmatu infignibus finsi litudinibus.

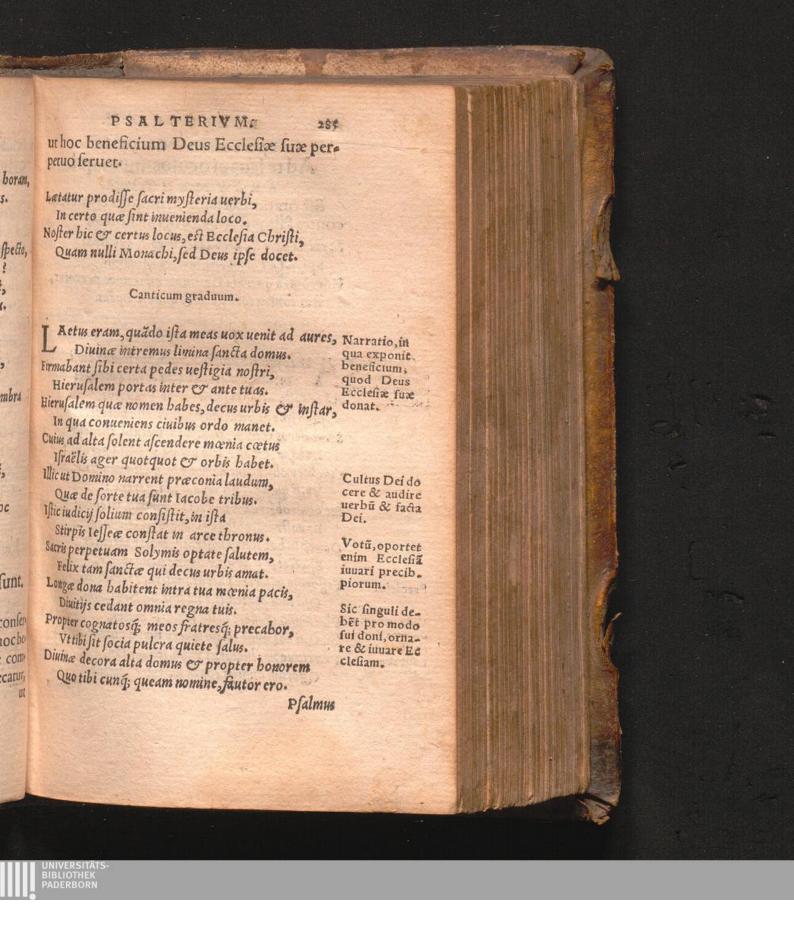
nάθ.

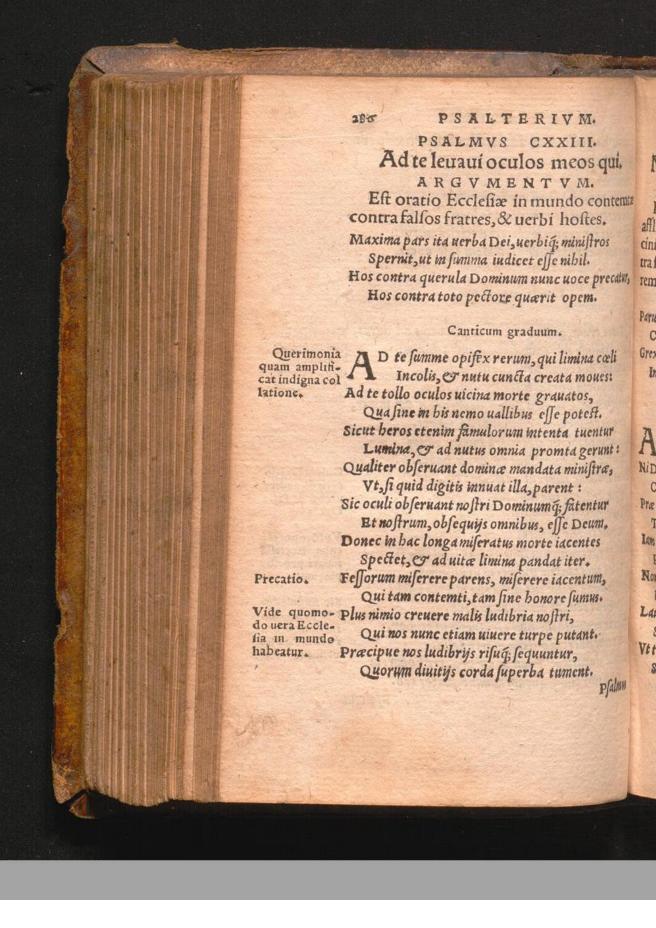
quo repetit p
positionem &
periculum ex
ponit.

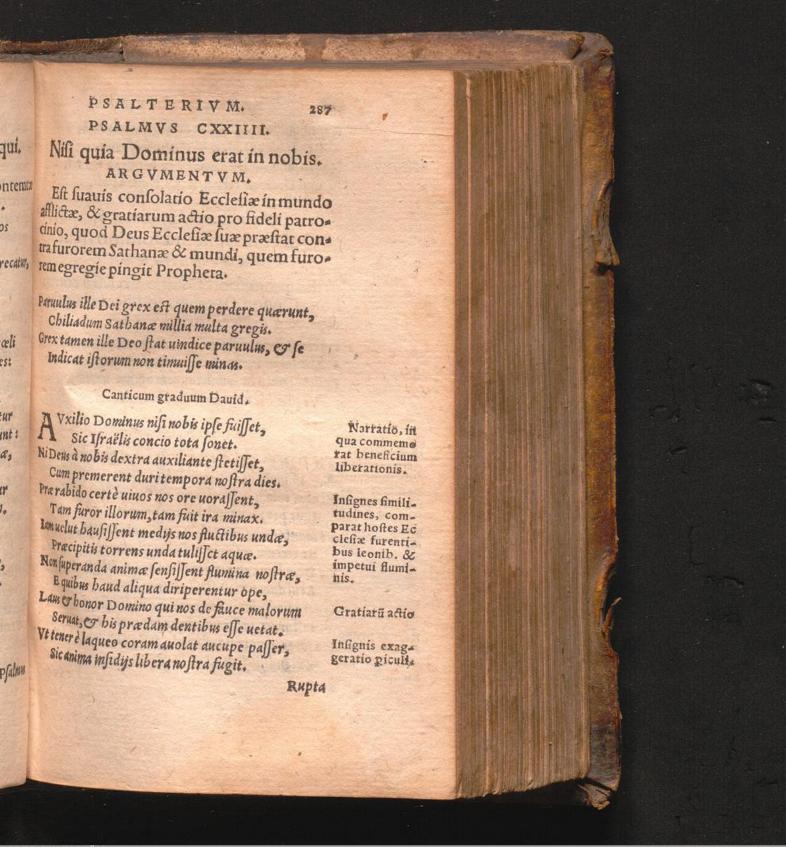
Iudæis ad meridië erant Arabes feu Cedar, et Mesech ad septentrio-

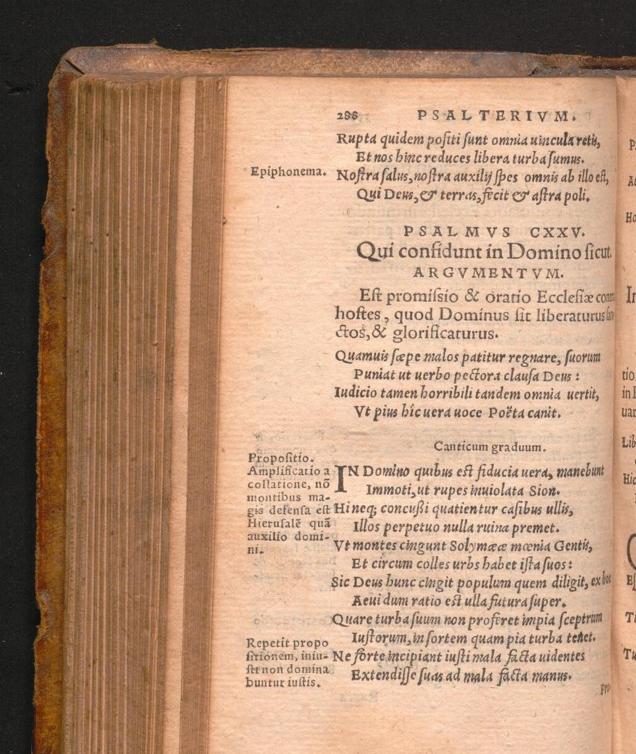
BIBLIOTHEK PADERBORN

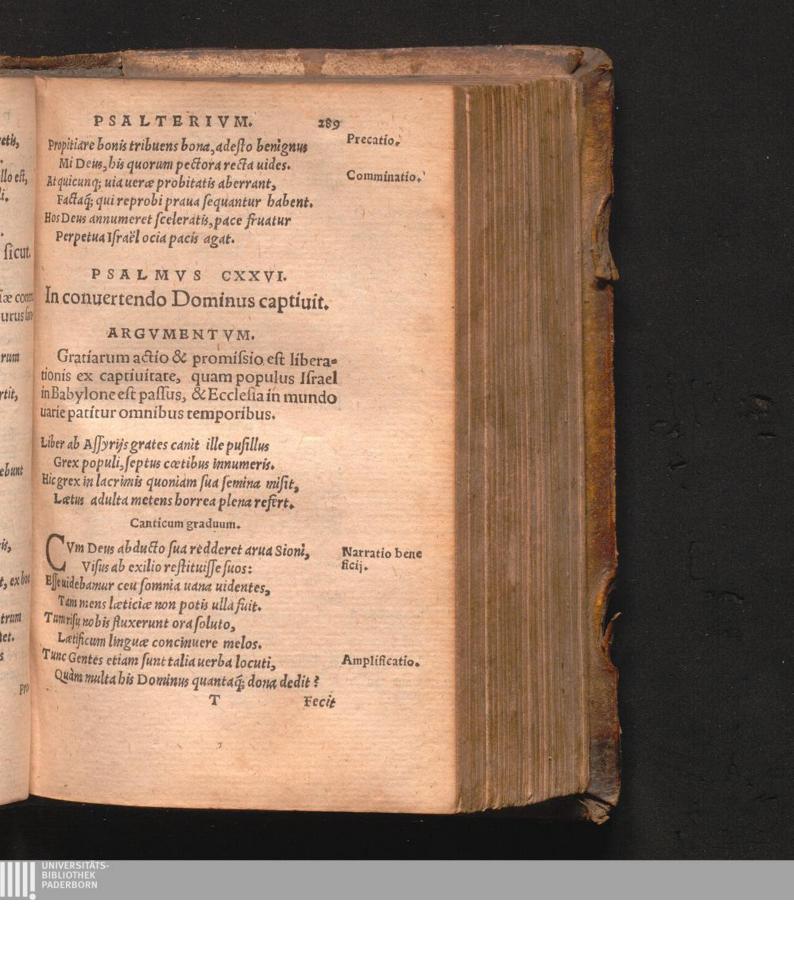

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Oratio.

Suamissima figura qua confolat afflictam Ecclesia, quod lacrimæ piorū fint cen nobile gaudium & ua rij fuaues fruc

Fecit enim Dominus nobiscum magna profetto, Læticiæhæc nobis caussa perennis erit. Assere ab exilio, captorumumcla relaxa, O qui folus babet, qua medearis, opem. Sic nos afficies, mediæ ceu terra diei Solibus usta, nouis lætificatur aquis. Qui sua condiderint in terram semina flentes, Farra, suis læti rebus, adulta metent. femen, ex quo Ibant ut sererent quæ semina pulcra serebant, At lacrimis flentes immaduere genæ. tus enascantur Nunc demessa suis portantes farra maniplis, Læticia redeunt se comitante noua.

PSALMVS CXXVII. Nisi Dominus ædificauerit domum

ARGVMENTVM.

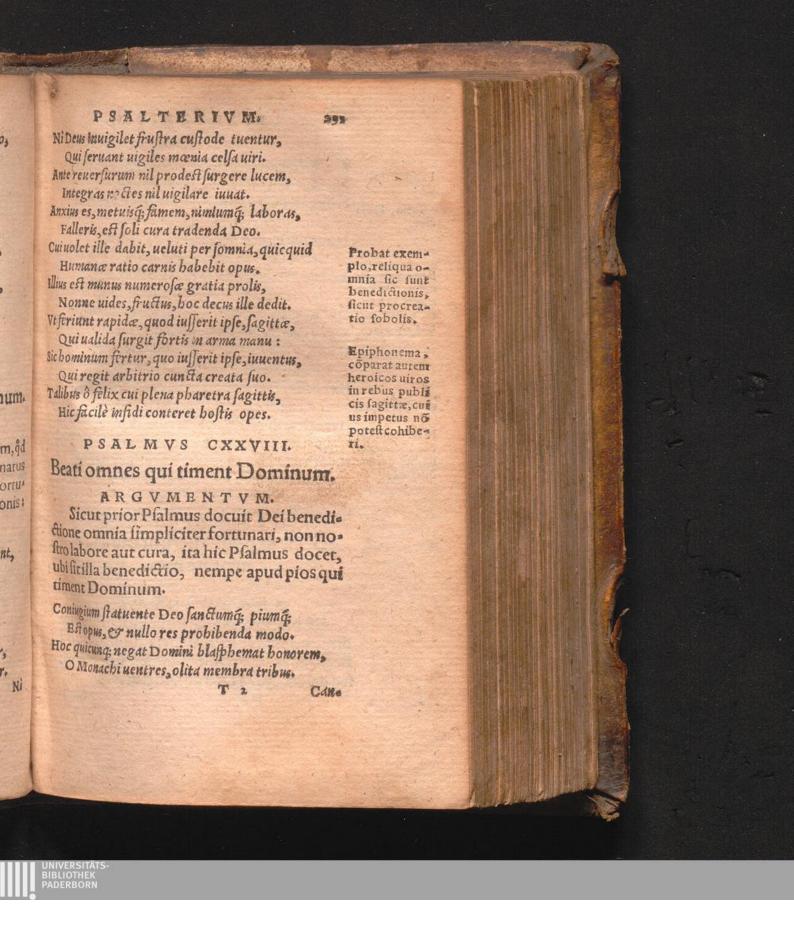
Continet Psalmus utilem doctrniam, jd in Repub. & Oeconomia humani conarus sint inutiles, nisi divina benedictione forw nentur, secundum sententiam Salomonis! Benedictio Domini divites facit.

Non opus humanæ est rationis, ut omnia constent, Publicares, urbes, munera, regna, domus. Fundat, er ista suicibus Deus omnia seruat, Legibus, ordinibus, moribus, officijs.

Canticum graduum Salomonis.

TI Deus ædificet, frustra domus illa paratur, Quam uolet humanus constituisse labor.

Propositio g amplificat anti theli. Bndictio ne Dni fint o mnia, non iabo re aut conatu noltro.

PSALTERIVM.

Canticum graduum.

Propositio.

Vem peccare Dei uetuit timor, ille beatus, Illius ut rectas nouerit ire uias. Ratio, Deus Felix quem manuum nutrit labor, omnia cedent Quisquis es, ex notis accumulata tibi.

alet.

Largatibi plenum diffundet copia cornu, Gratia uerarum nulla decrit opum.

iugio, utitur autem fuauib. bus figuris.

Benedicet con Aemula certabit grauibus tua uitibus uxor, Quæ repsere domus per latus omne tuæ. & significanti Quam multus placidæ succrescit palmes oliua, Tu quoq; tam multa prole beatus eris.

Gaudebis propriæspectans conuiuia mensæ, Delicias mensæ pignora cara tuæ.

ξωιφώνημα Faciens miseri

cordiam in mil

diligunt.

Hæc bona prouement Domino peccare timenti, Has tam præclaras semper babebit opes. Hunc Deus aspiciet supera placatus ab arce, Quamq; diu poterit uiuere, lætus erit. lia, his qui me Natorum er longo numerabit ab ordine natos, Pacatamá; bona pace babitabit bumum.

> PSALMVS CXXIX. Sæpe expugnauerunt me à ius uentute mea.

ARGVMENTVM. Est oratio & gratiarum actio, in quapra dicat populus Dei beneficia diuina, quod Ecclesia etsi affligatur, tamen non pereat, sed defendatura Deo ac seruetur.

Cladis

Precatio est mentis territæ cogitation peccatorum, & sentientis Deumiralcipeo catis. Præcipuum antem est quod peccais suis nihil opponit, quam misericordia De, & petit gratis sibi ignosci.

Ante Deum non iustificant opera omnia quenquam, Sola sed in Christum mens pia, recta fides. Quam canit hic breuibus tam magna negocia uerbil Doctorem cœlo dixeris effe datum.

Propositio pa thetica.

Ratio prima, quia fum pec-

Ratio fecunda quia es mifericors. Repetitiones propositionis.

Promissio, ad gemittantus.

Canticum graduum. Vm nimis alta premat caput hoc sentina malora A te summe Deum uox mea quærit open. Respice es exaudinostras placida aure querelas, Pondus er has lacrimas uocis habere fine.

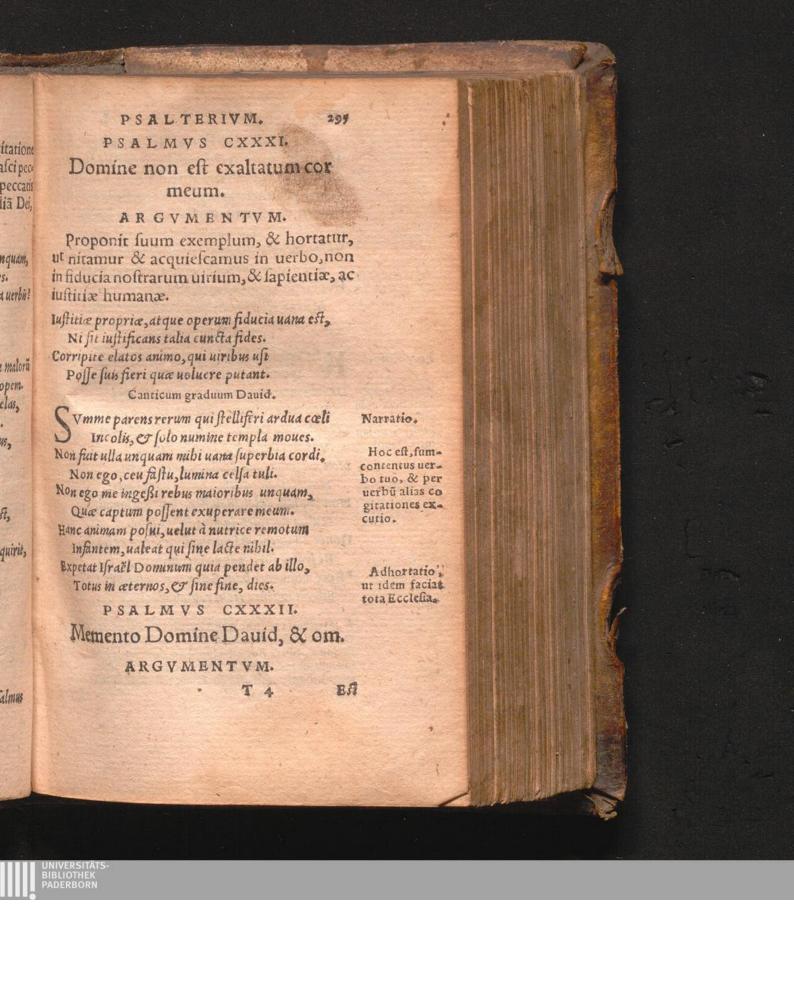
Si pater obserues quæ nos mala cunq; patramu, Bt index scelerum ferius esse noles: cator cora te. Quis rogo consistet? quis te sub iudice stabit? Quis poterit uerbis reddere uerbatuis?

Sed te summa penes pietas, clementia summa est, Quæ ratio nobis ut timeare facit. Expectat Dominum mea mens, anima ægra requirit, Ipsius in uerbo spes mibi tota manet.

Tota animæ uis in Domino mea fixa residit, Altera in alterius dum fubit hora locum. Totasit in Dominum spes Israëlis ab ipso Et pietas est, & nostra redemta salus.

peccata gratis Ipfe Israëlem redimet placatus ab omni Crimine, commissum diluet ipfe scelus.

Pfalmus

296

PSALTERIVM.

Est oratio pro Ecclesia & regno, ut Deus utrung conservare velit. Additautemin fine promissionem, quod Deus iuramento confirmauerit se regnum Dauidis conseru turum, & affuturum Ecclesiæ in Zion.

Vt sacra conseruet, regni ut moderetur babenus, Aut populi, aut regis subdita uerba rogant. Hoc est, ut uerbum, leges, iura, ocia, pacem Afferat, affertis bis, bene cuncta manent.

Canticum'graduum.

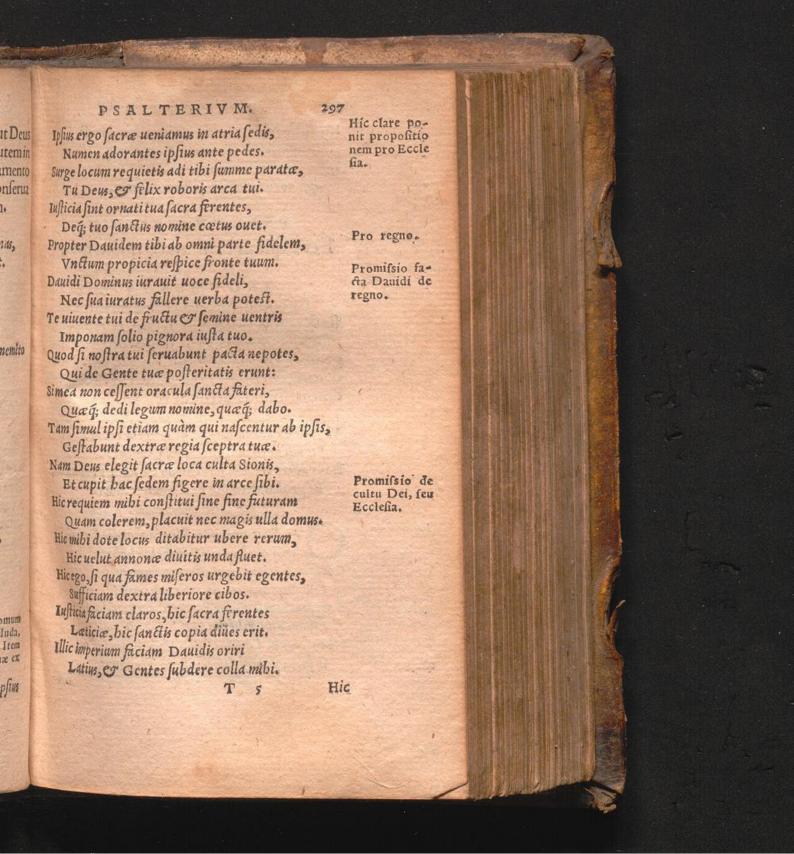
Propositio.

cationem com memoratione tatis Dauid.

D Exhominu diulimą; parens, memor esse memito Dauidis solida dexteritate tui. Amplificatore Dauidismemor esto tui, quos ille labores Pro fidei tulerit relligione tuæ. Audij & notun Qualibus ille Deo nerbis inranerit, et quæ Vouerit beroi dux Iacobe tuo. Non, ait, ingrediar consueti limina tecti, Non lecti ascendam plumea strata mei: Non capiam dulcis suauißima munera somni, Nullus decipiet lumina fessa sopor. Donec admueniam Domino loca digna colendo, Et sedem forti magne Iacobe tuo.

*Bcce audiuimus banc Ephratæi in finibus agri Siluosi muenta est m regione loci.

* Sententia eft, hoc quod orauit David, nempe domum Domino, eam habemus in Ephrata, id eft, in regno Iuda, in quo Ephrata, hoc est, David de Ephrata regnat. Item inuenta est in silvoso loco, hoc est, in Hierusalem, que ex faltu Libani constructa est, funt enim metonymiæ.

PSALTERIVM.

Hic un do reparata meo mihi uiua lucerna est, Indiga quæ nullo tempore lucis erit. Ipsius ofores infamia turpis obibit, Iple coronatus floride sceptrageret.

PSALMVS CXXXIII. Ecce quam bonum & quam iucun

ARGVMENTVM. Est commendario concordia in Eddo sia & regno, ornat autem eam comparato nibus suauissimis cum unguento latelpate gente odorem, & diffundenti le compant, & rori cœlesti, quo recreantur agri & prata diurnis solibus perusta.

Vt facit ex paruis magnas concordia rebus, Sic nisi doctrinas asserat ipsa, cadent: Hanc docet et sacris seruandam & ubiq prophants, Et probat exemplis qualibus ipfe uidet. Canticum graduum.

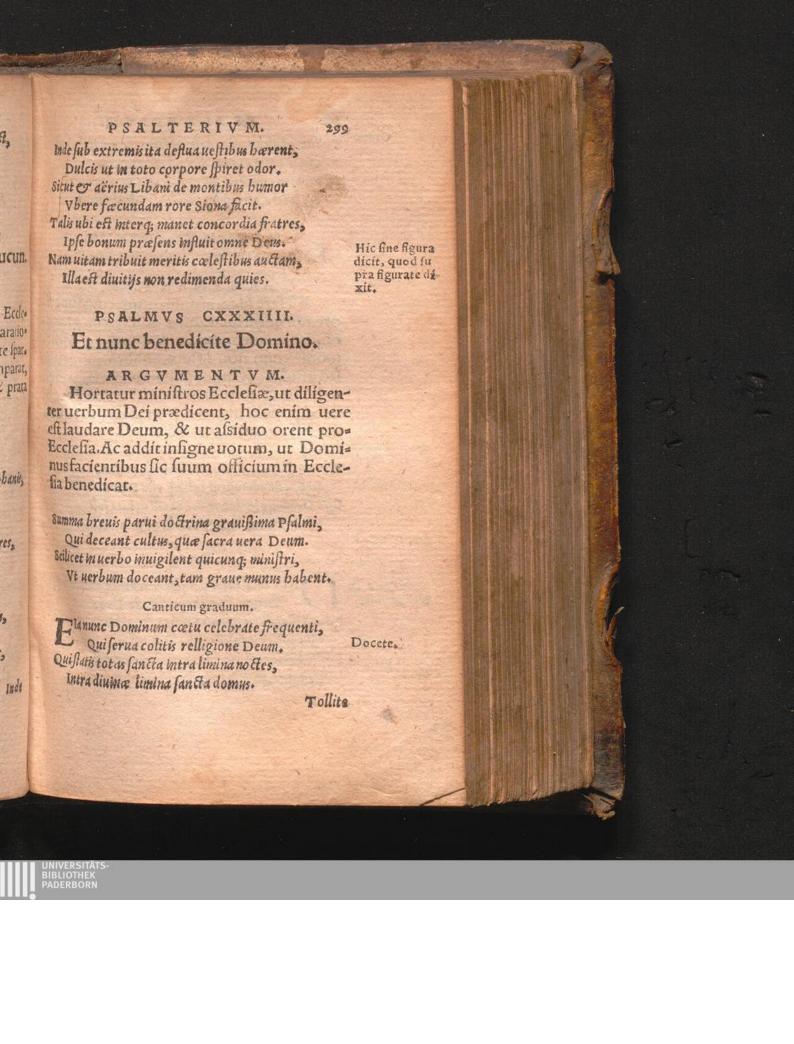
el

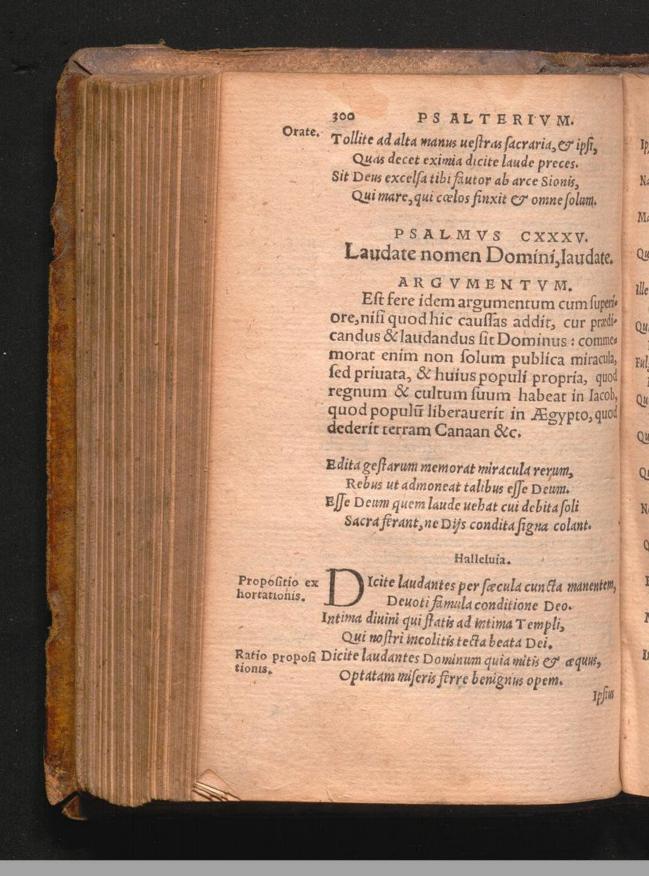
E

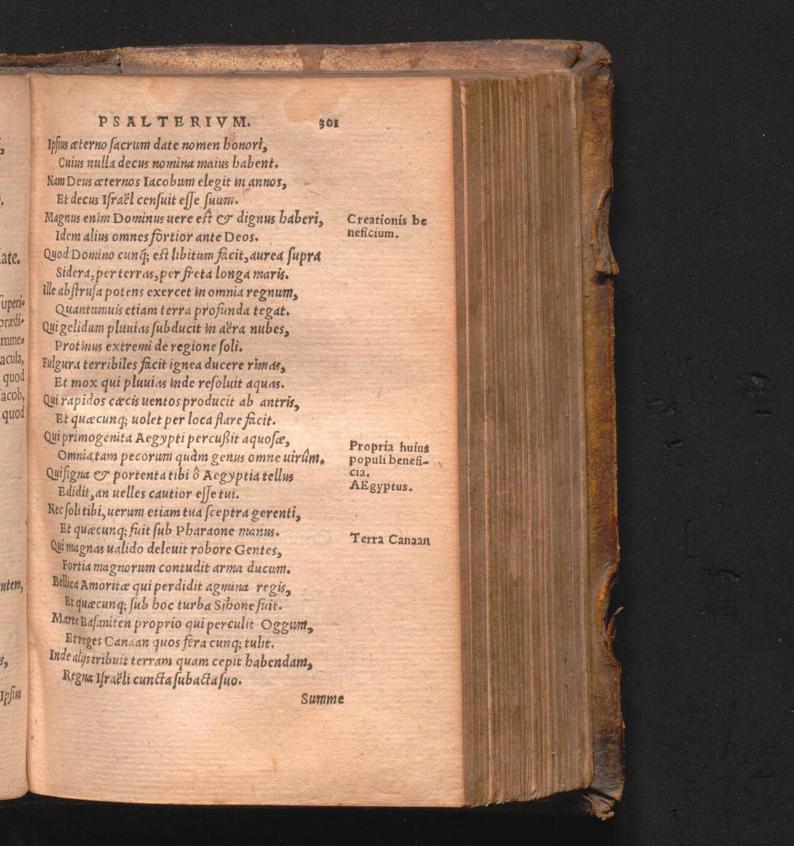
Propositio.

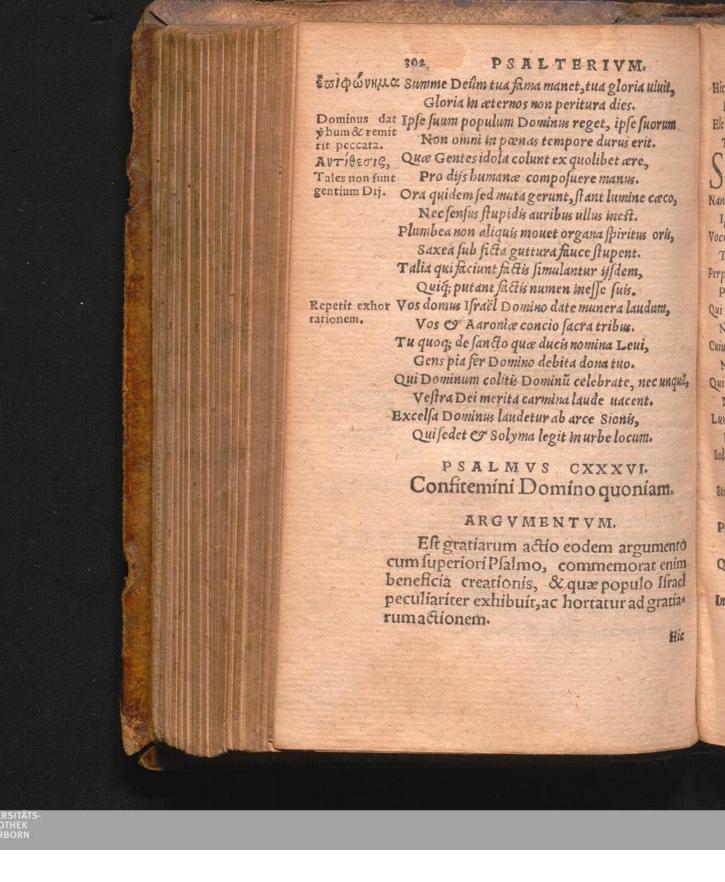
Similitudines nes propoficio sus, quia often dunt fuanita -. tem & utilitaclelia

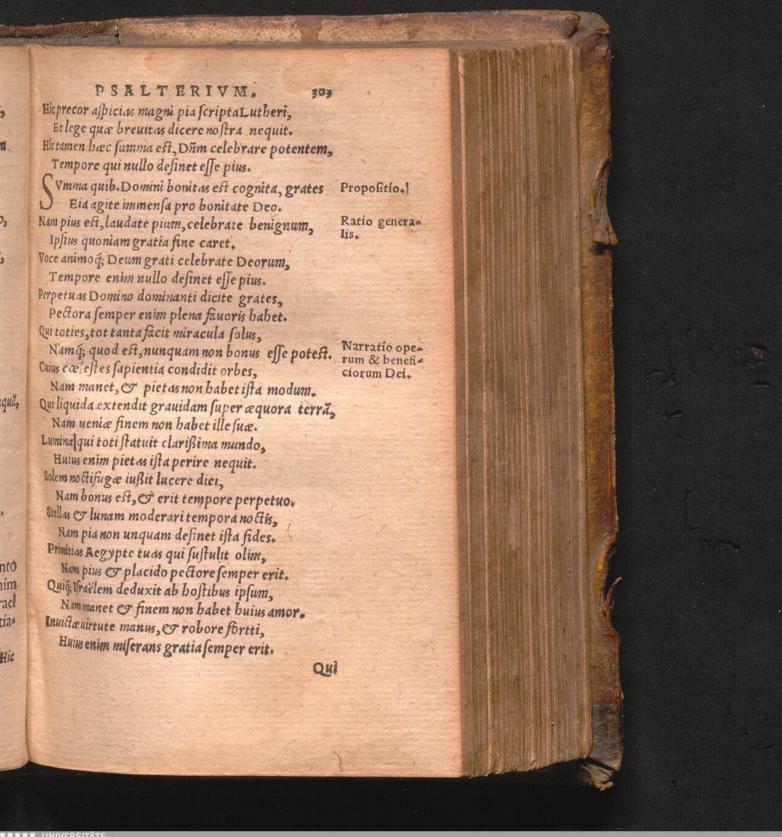
Væ ligat unanimes felix concordia fratres, o quales fructus utilitatis habet. Junt ceu ratto Consona fraterno si uita sit omnis amori, Qui uere dubitet, dicere pacis opus? Tam sanctam sequitur pacem iucunda uoluptas Quam pius æthereo nectare pascit amor. rem cocordiæ *Nonsecus ac liquidos stillantia balsama succos, In sacra pontificum tempora fusafluunt.

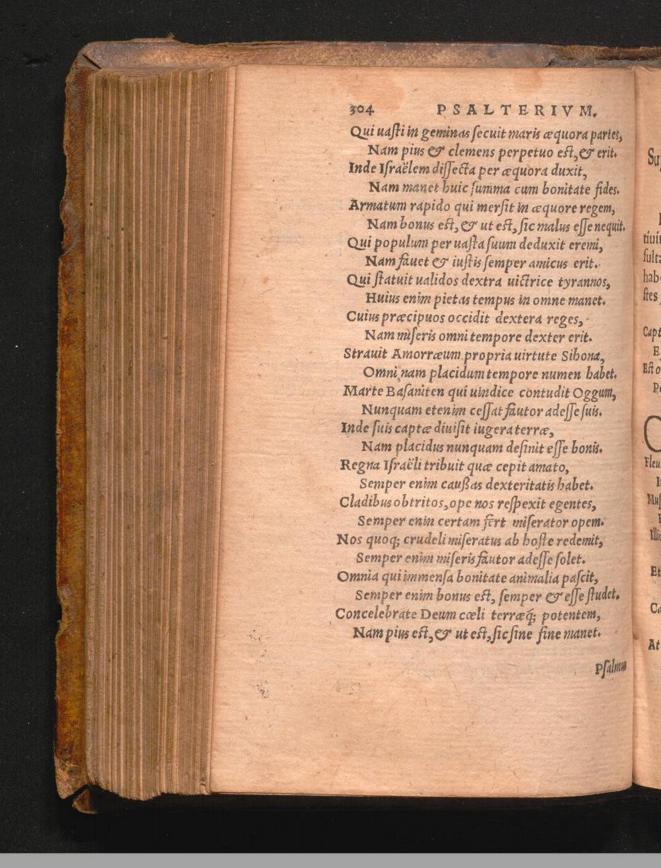

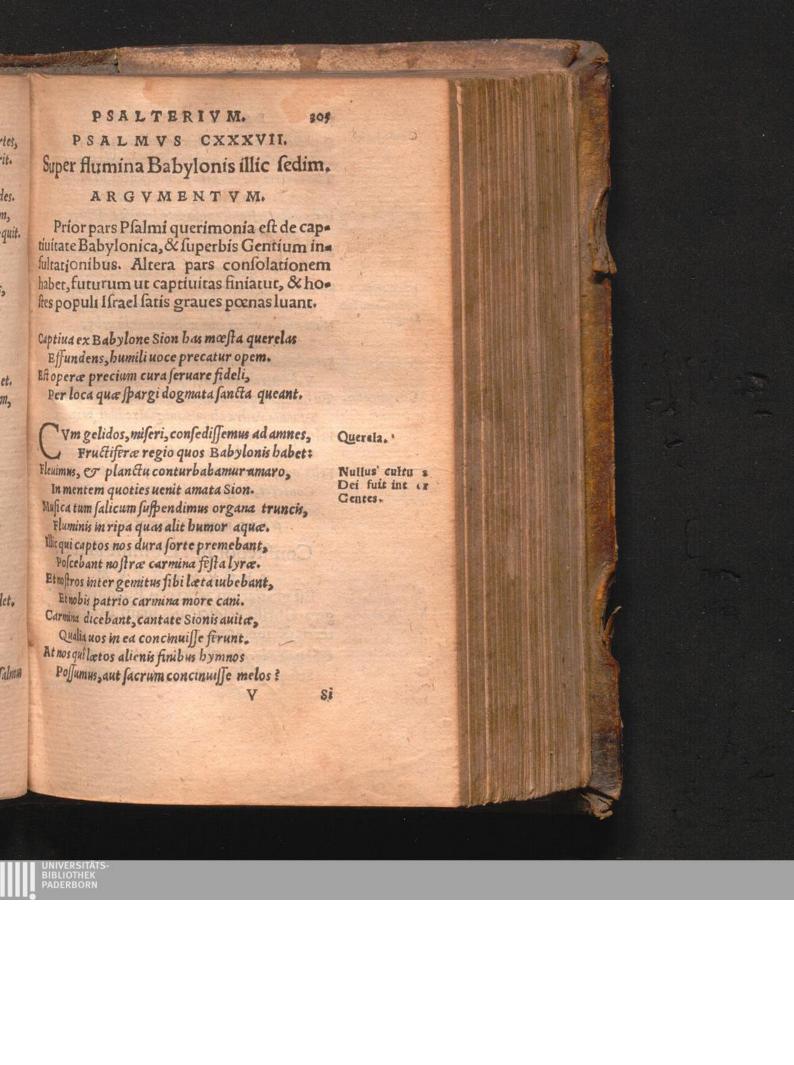

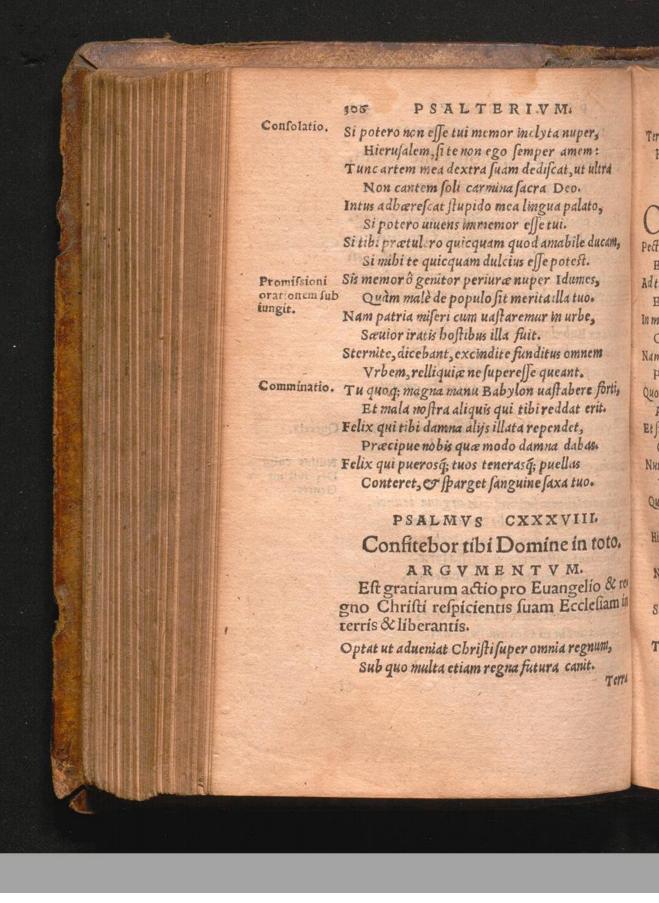

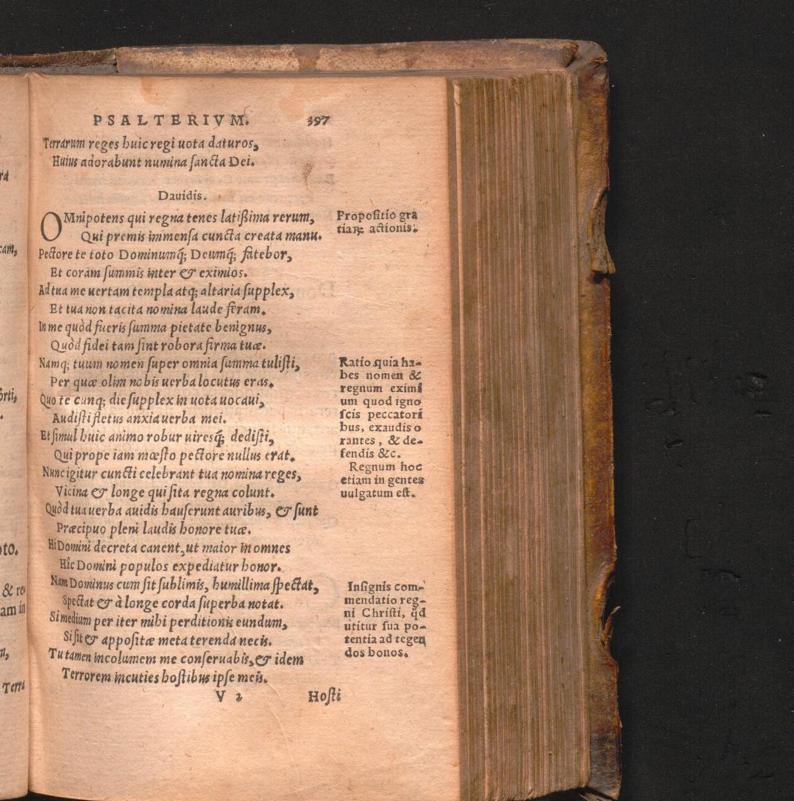

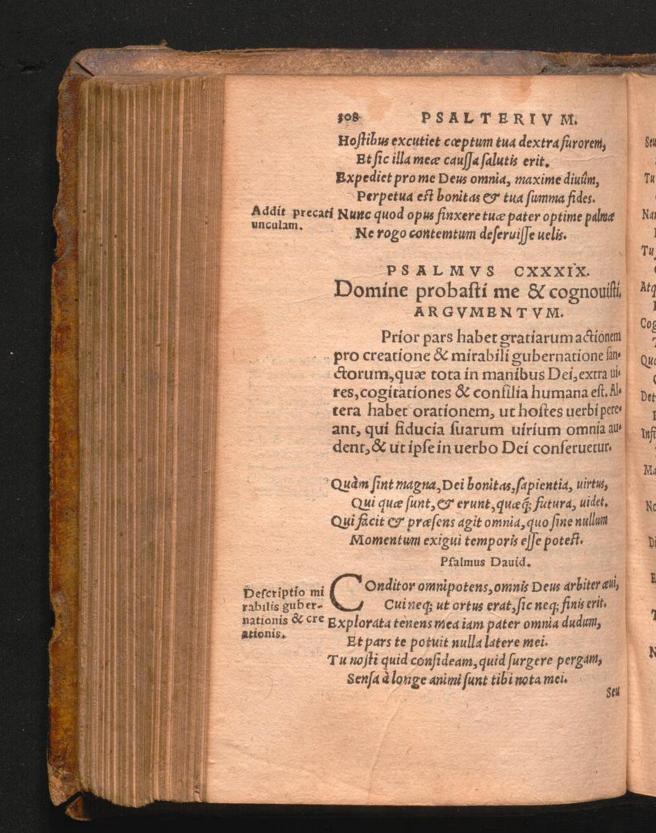

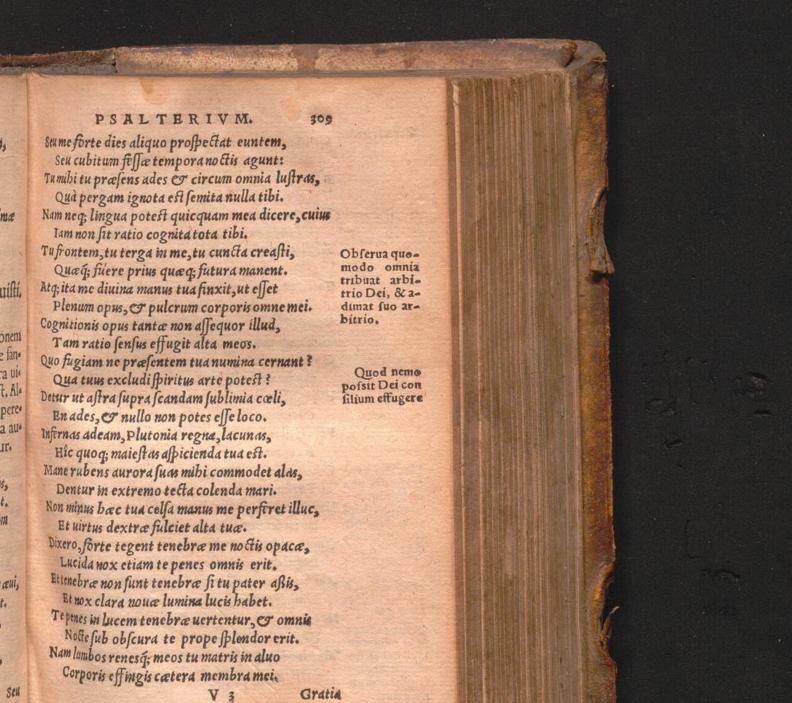
UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

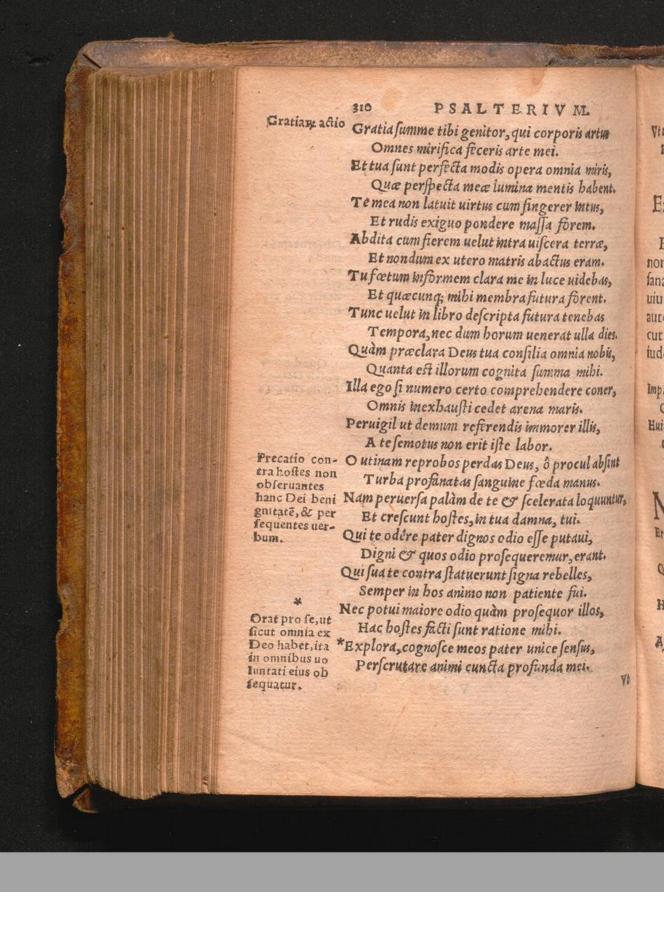

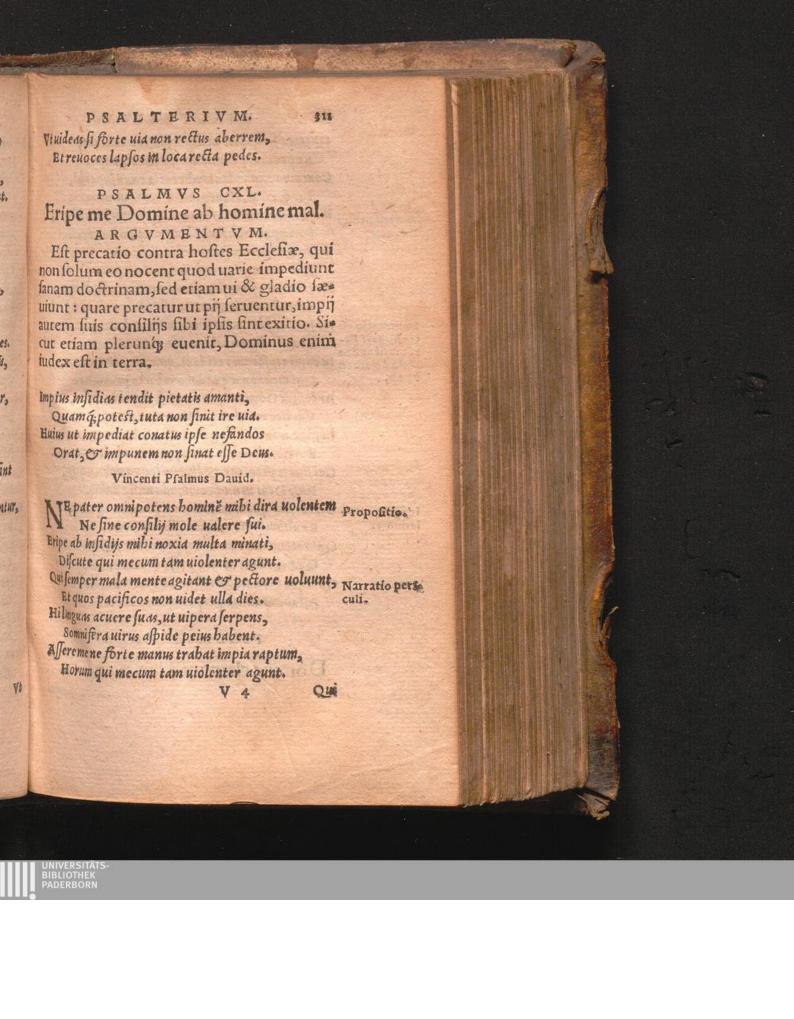

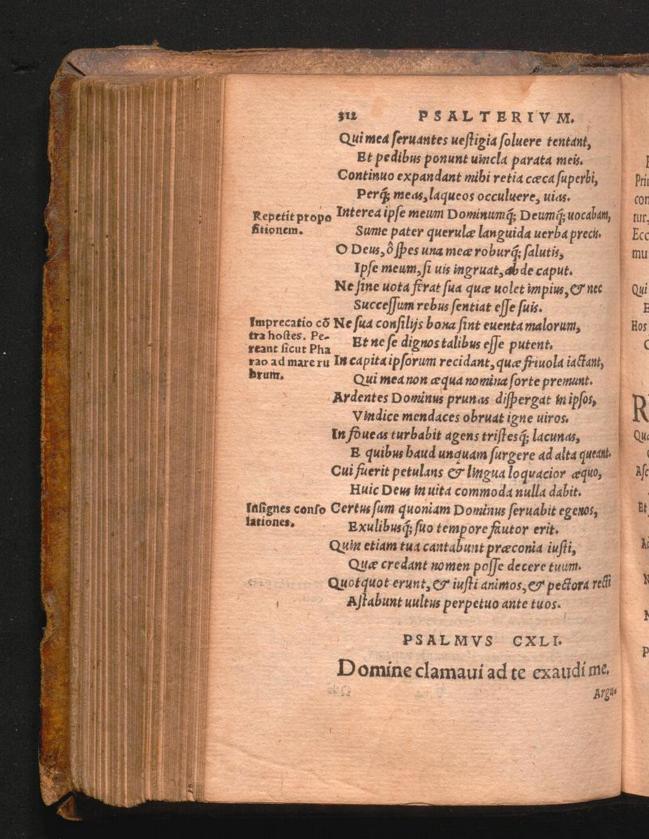

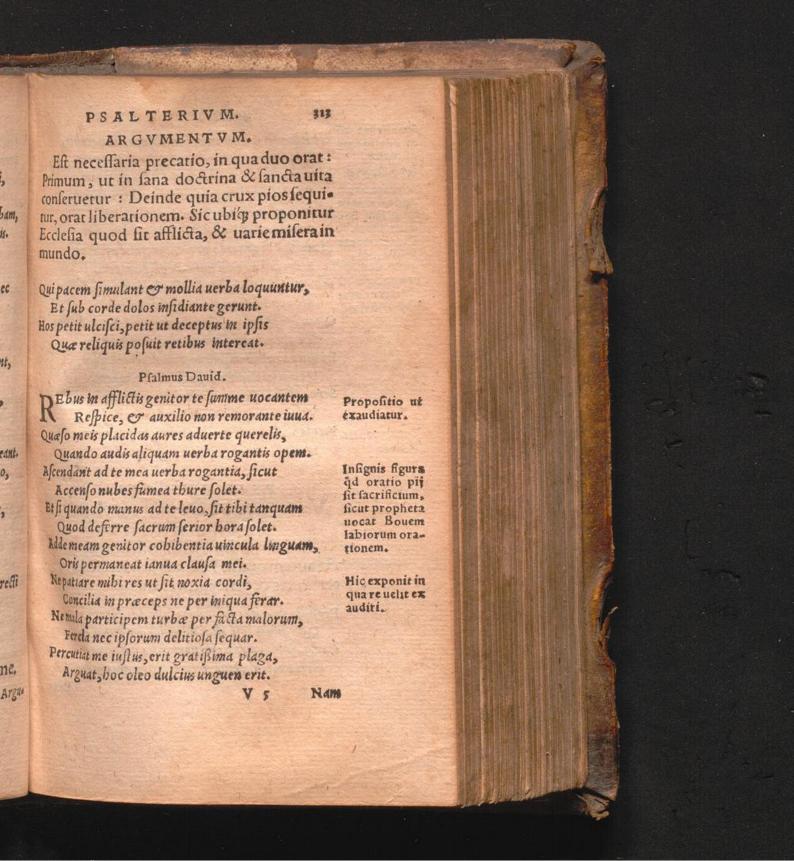

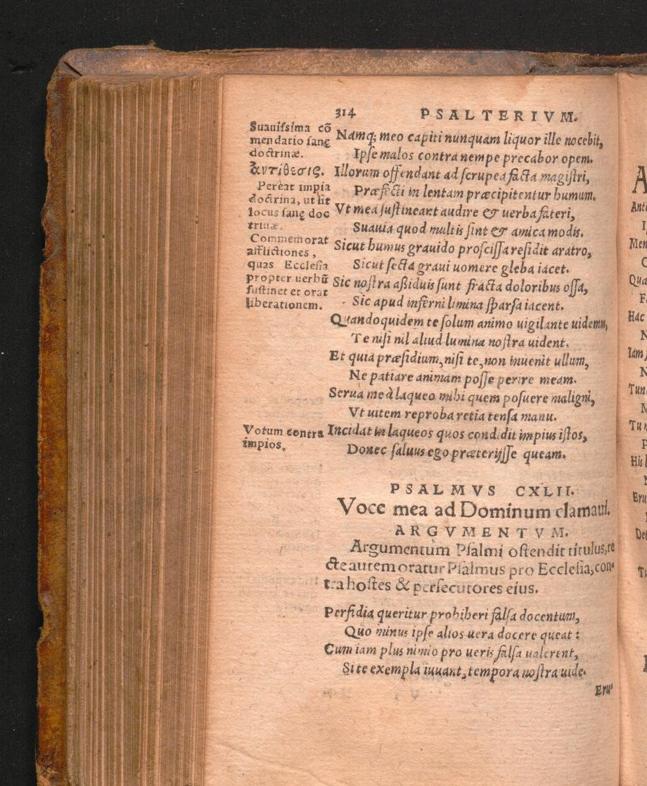
BIBLIOTHEK PADERBORN

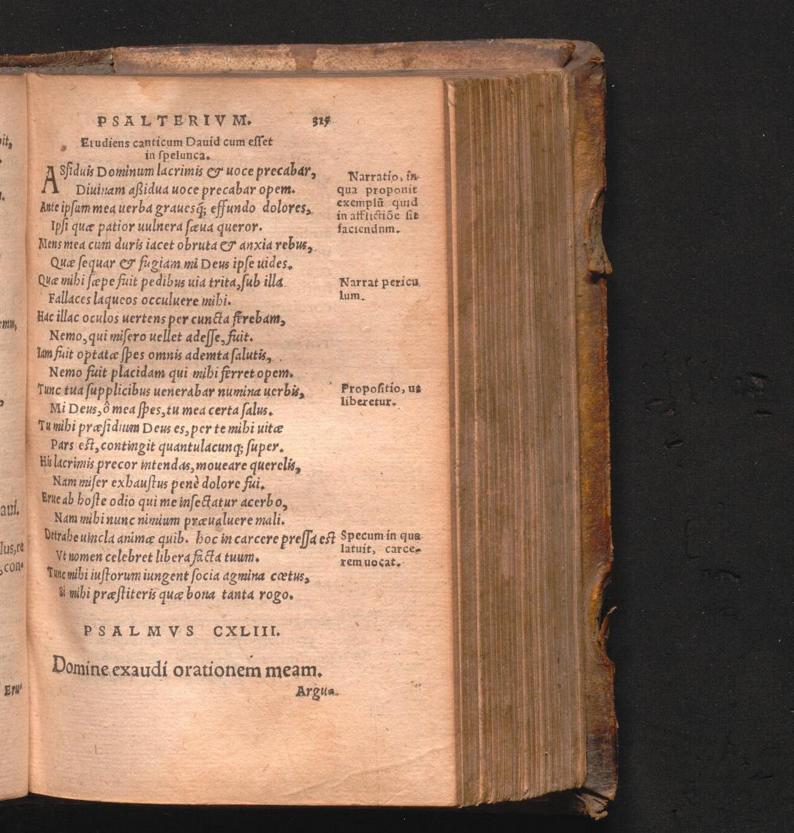

310

PSALTERIVM. ARGVMENTVM.

Abie

Non

Conf

Tunc

Tunc

0

B

Prote

T

T

F

Qua

Erip

Vtj

Sp

R

Sic

Ables

Neci

Neut H Ocyt

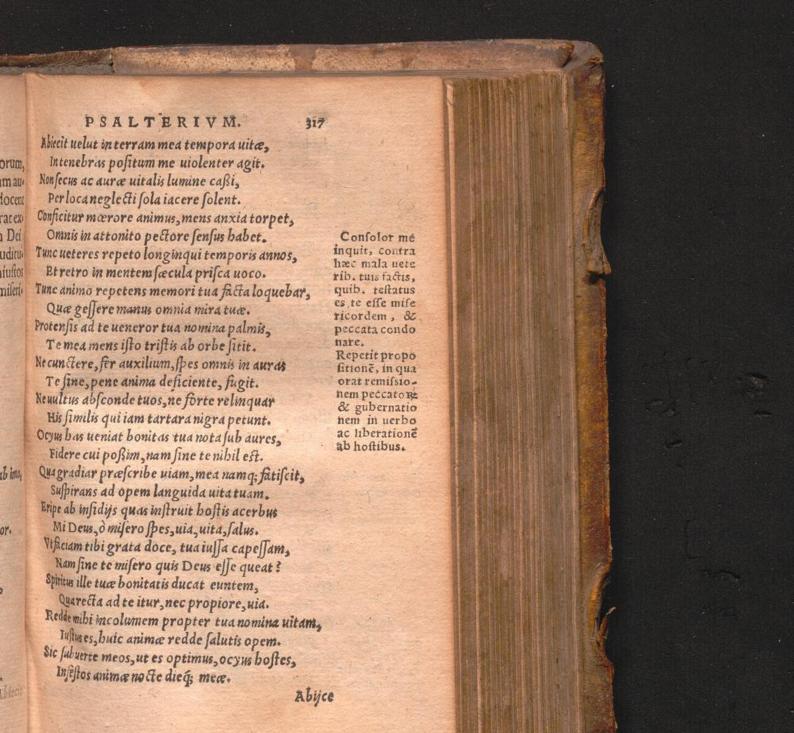
Est precatio pro remissione peccatorum, quæ habet suos hostes, nempe Sathanamautorem desperationis, & doctores, qui docem legem & fiduciam operum. Quare oratex audiri propter ueritatem & iusticiam Desueritas est, quod Deus promissis e exaudiurum pios: iusticia est, quod Deus iniusto iustisicat, & peccata remittit proptermissi cordiam in Christo exhibitam.

Territa mens uitijs & imagine uindicis iræ, Iudicium ne se cogat obire rogat. Promissis ueniæ Domini constanter adbæret, Solari melius mens onerata nequit.

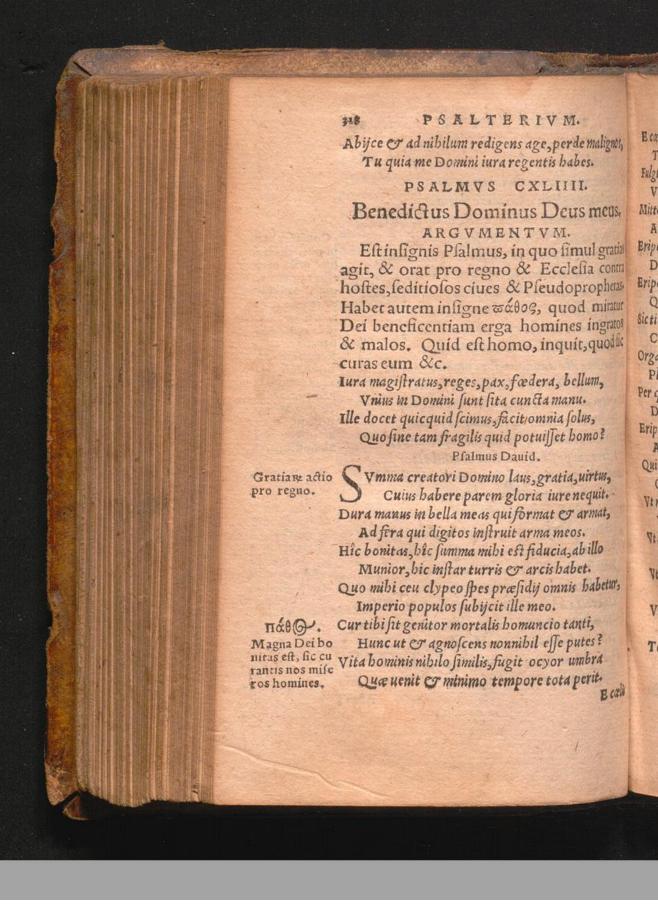
Pfalmus Dauid.

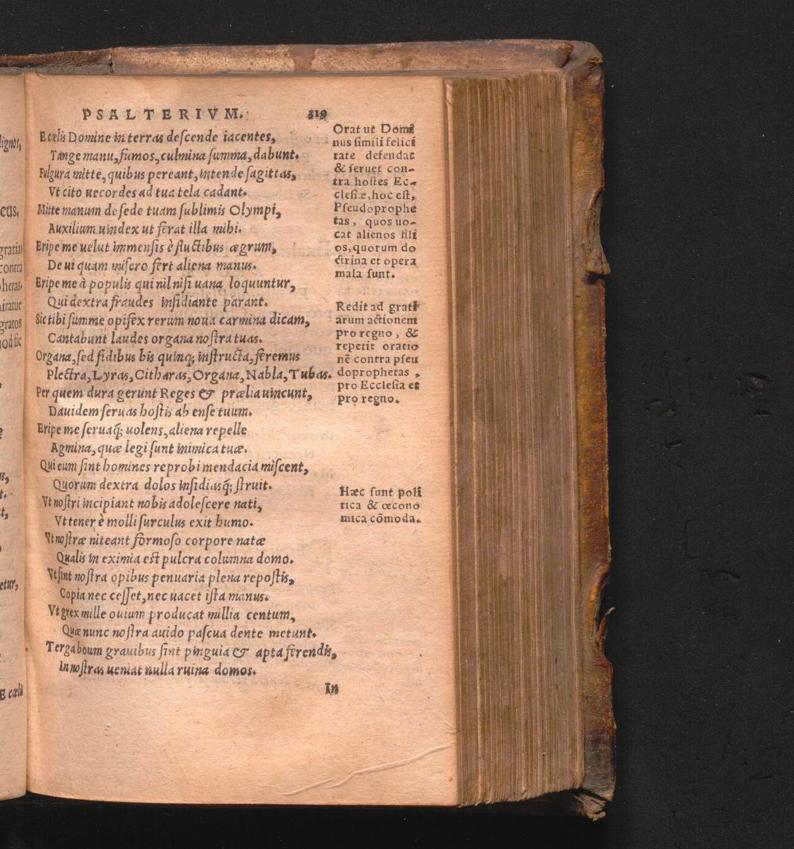
Vdisumme parens rerum, quas pectore ab im Propositio. Et tibi sollicito fundimus ore preces. Fidei, quia ser In fidei uirtute tuæ me respice, & audi uas promissa, Quæ tibi nunc mæsto pectore uerba loquor. Exaudime ppter tuam in. Et quia iusticiæ summa est tibi cura tuendæ, fliciam, no pro Sume pia iustas exulis aure preces. pter meam iusticiam, q nul. Ab ne in iudicium uenias pater optime mecum, la eft. Ab tibi ne fieri me patiare reum. Narratio peri-culi, cum con- Nam quis erit qui te confistere iudice posit? scientia despe Quistibi perspectus iustus abire queat? ratione tenta- Insidiatus enim mibi persidus imminet bostis, Semper & bic fraudum nomina mille struit.

BIBLIOTHEK PADERBORN

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

In nostris uox nulla sonet truculenta plateis, Bt posit nostris rebus abelle nibil. Hic versus in Felicem populum qui tantis dotibus auctus, Se Domino cura nouerit elle Deo.

Hebræo habet infignem colla tionem, quod magna dona fint quibus De milias conferuat, fed multo maiora effe, ha bere verbum

PSALMVS CXLV. us regna & fa- Exaltabo te Deus meus Rex, & ben ARGVMENTVM.

Quà

Nati

Qua

Vtn

Vtn

Vt p

Omi

Tel

Orn

Vt

Sæ

N

C

C

Estinsignis Psalmus, in quo gratias all Dei, & scire pro Regno Christi:quod sit regnum, mier nos Deo curz cordia & gratia, & æternum regnum, m quo lapli eriguntur, orantes exaudiunus, & periclirantes & afflicti teguntur acguber nantur: Hæcinfignia & præcipua funtbal ficia Regni Christi in hac uita.

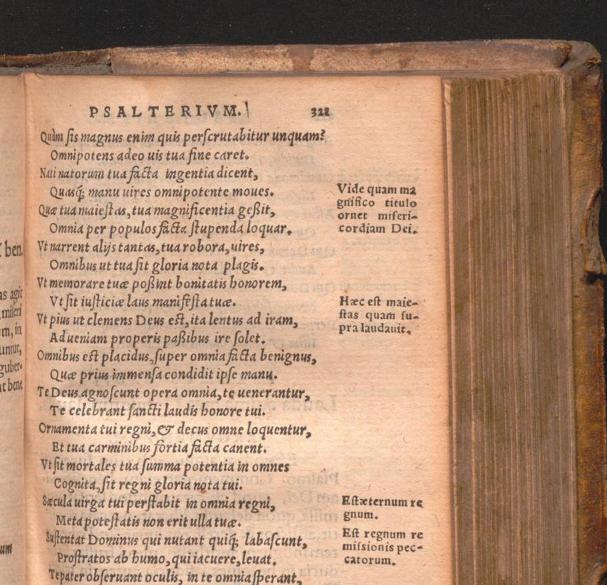
> Pro meritis laudare, Deo gratissima res est, Nec poterat ritu commodiore coli. Magnificis Domini pietas & gloria uerbis, Non potuit uena diuitiore cani.

> > Laus Dauid.

Propositio gratiarum acti

Marratio, quæ exponitratio-

Erpetua te laude feram Rex maxime rerum Mi Deus, ô maior uocis bonore meæ. Perpetuo tua facta canam, tua nomina dicam Perpetuo, er si quid longius esse potest. Nulla dies sine laude tua mibi desinet unquam, Ista tuæ laudis fama perennis erit. nes propositio Magnus es & laudum elogio dignissimus omni, Qui dextra rerum sceptra potente tenes. Quan

Quæ uitalis adbuc luminis aura fouet. Etturefpiciens tribuis fua pabula cunctis,

Distribuens escam tempore cuiq; suo.

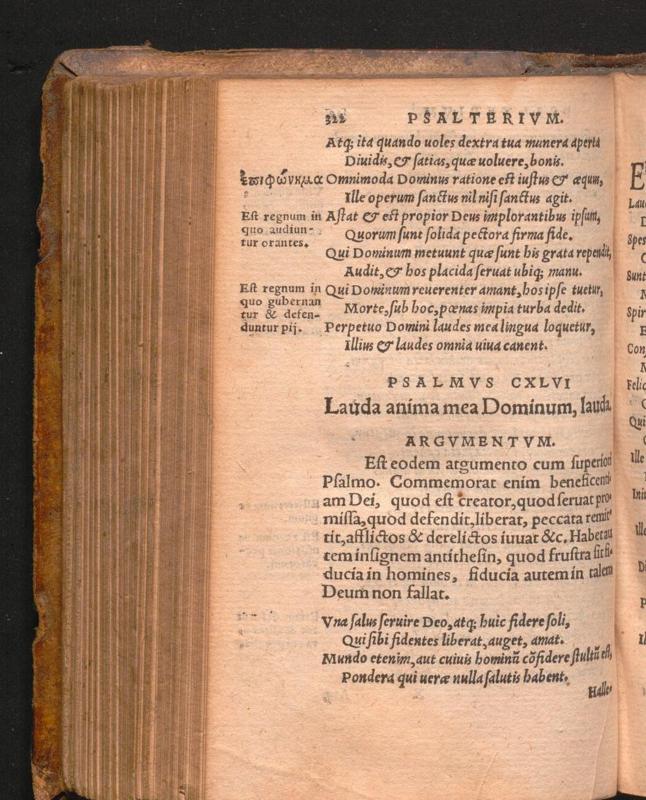
Moxutapertamanus patuit tua, fundis in omnes Omnia quæ uiuæ tempora lucis babent.

Atg

Etiam defende tur & aliturus

ta corporalis.

Quant

Hallelnia.

rt4

IW3

endit,

ur,

uda.

erion

centi

t pro

emit'

firfi.

ralem

ti en

H4ller

Elaage laude noua Domini celebremus bonorem,
Mi anime bis nostris insite uisceribus.
Laude noud Domino Psalmos & carmina dicam,
Donec in boc aliquis corpore sensus erit.
Spes in Principibus ne forte reponite uestras,
Quorum quam reserat non babet ullus opem.
Sunt bomines, nosite bominum considere cuiquam,

Sunt homines, nolite hominum confidere cuiquam,
Munera qui ueræ nulla falutis habent.

Spiritus æthereas hominis namą; ibit in auras,
Et redit in cineres quod cinis ante fuit.

Confilia illius tunc omnia uana peribunt,

Momento percunt tam studia ista breui. Felicem cui dexter adest Deus ille Iacobi,

Qui quæ de Domino commodasperet babet. Qui cœlos, terræ q; orbem, maria omnia finxit,

Quæq; inclusa operum machina tanta tenet. Illenecesse potest mendax nec fallere quenquam, Illius est omni tempore certa fides.

Iniuste afflictos qui umdicat esurientum,
Pallenti miseram pellit ab ore famem.
Ille leuat umctos, cæcis sua lumina reddit,

Ille manu pressos auxiliante leuat.

Diligit ille bonos, iustos Deus ipse tuetur,
Sumit ab boc duris aduena rebus opem.

Pupillos Dominus uiduas q; extollit egentes,
Impius iratum corruet ante Deum.

Illetum Deus alma Sion Rex omne per æuum, Iura ferens cunctis & Deus unus erit.

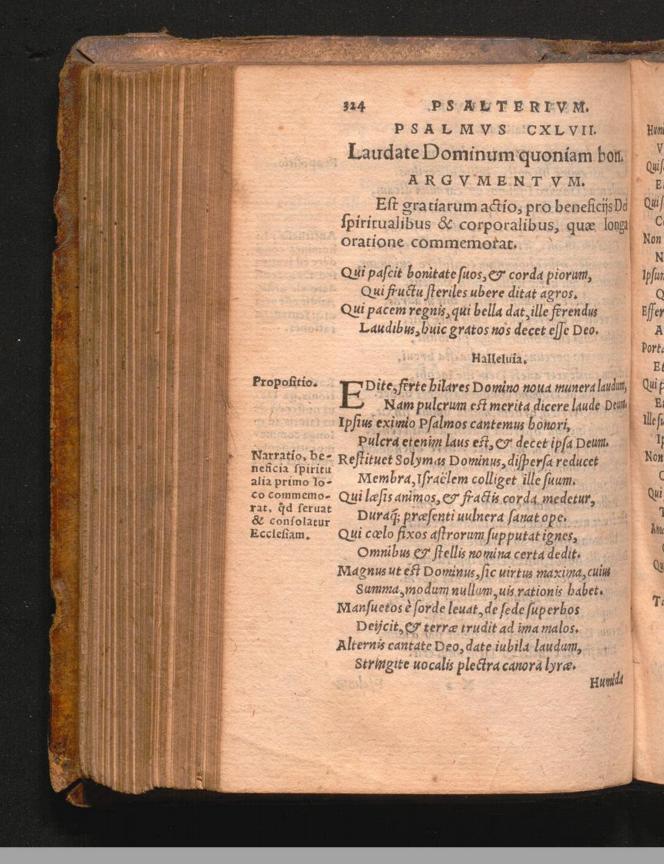
X 2

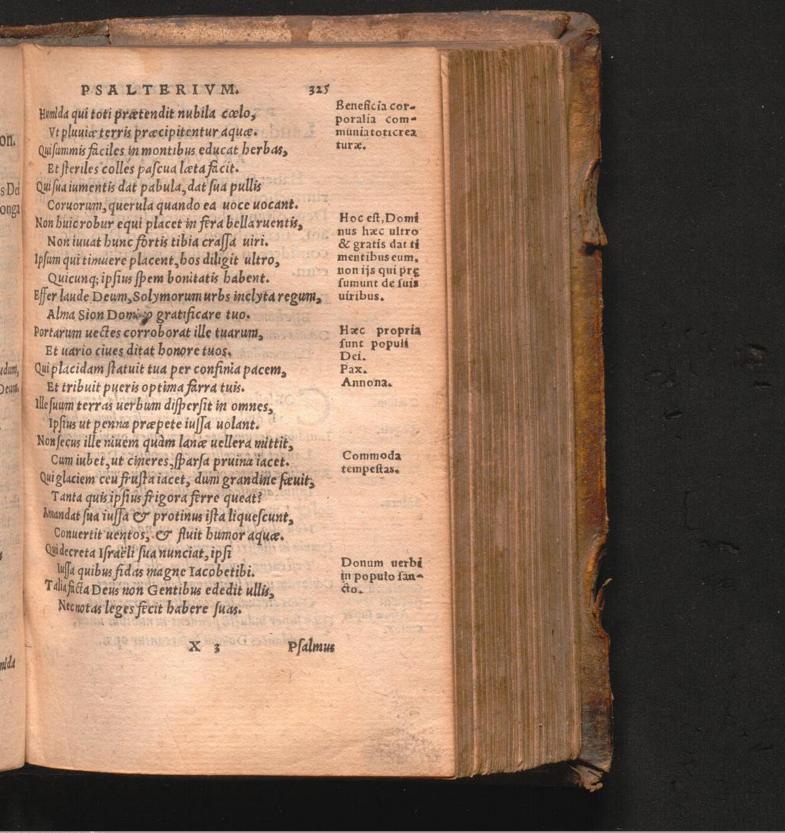
Pfalmus

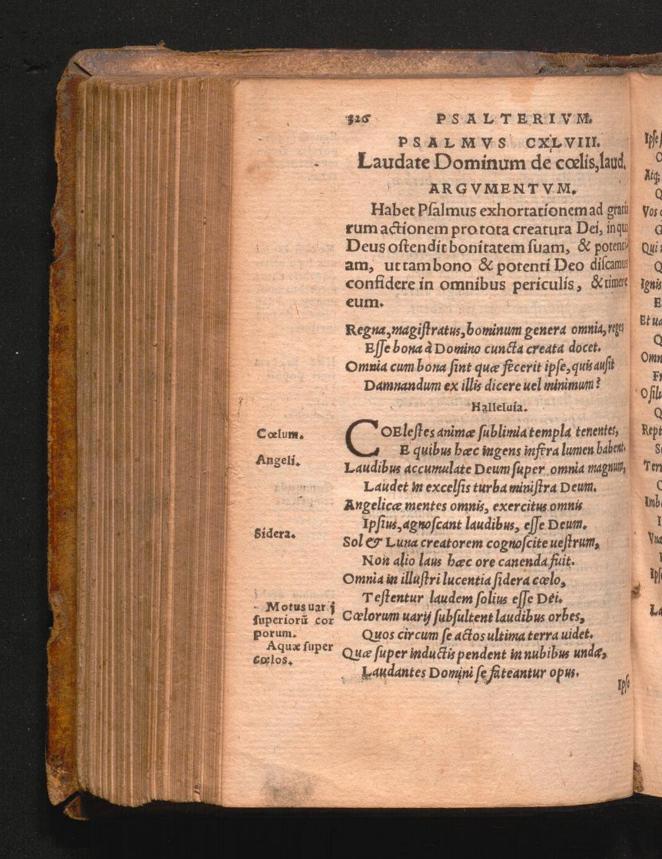
Propositio.

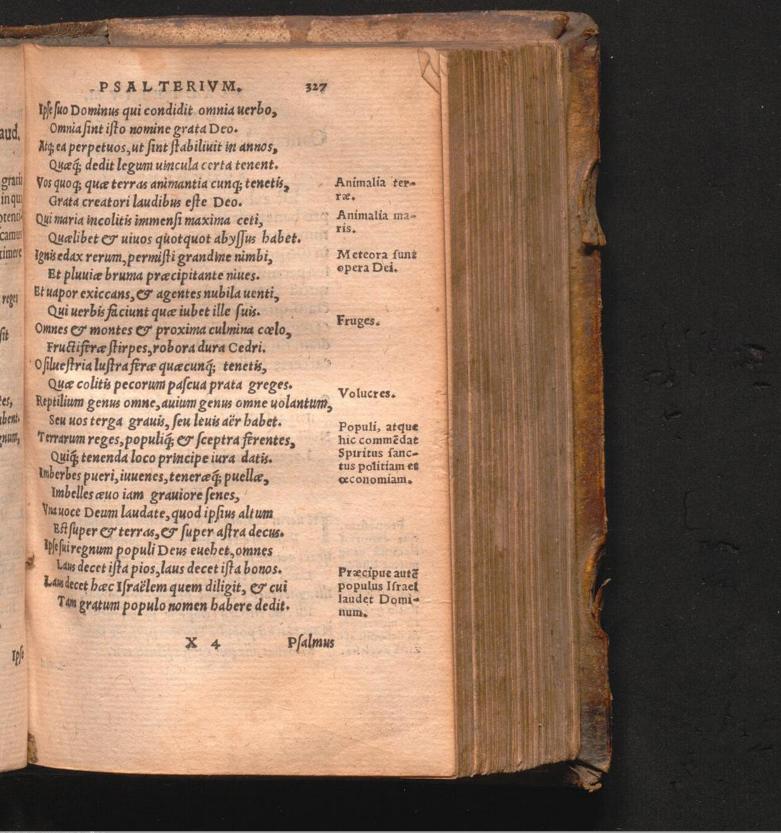
Antithesis: In homines confl dere est frustra fed Deo confl dere est utile. Addit aut utri user sententiæ rationes.

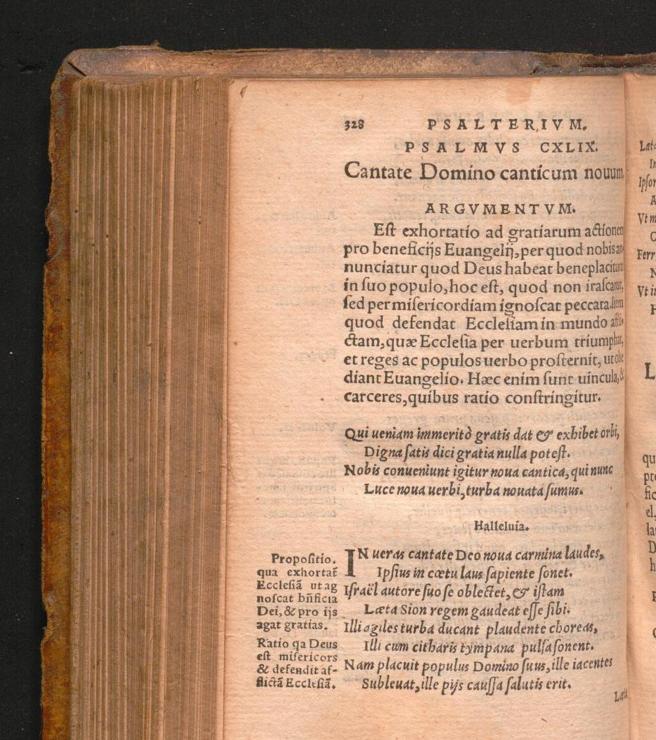
Ratio propositionis, qua Deus nosterest de us saluris, id ep longa commemoratione ope rum Dei explicat.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

